

Giới thiệu Vương Gia Mau Lại Đây

Là truyện ngôn tình nữ cường mang tên Vương Gia Mau Lại Đây, truyện nói về Khả Y và Văn Tuệ là hai cô gái lớn lên trong cô nhi viện. Năm bốn tuổi được Hoắc Kiệt lão đại của tổ chức hắc đạo nhận về nuôi dưỡng. Mười bốn năm sau hai người trở thành hai bông hoa độc trong giới hắc đạo. Xinh đẹp, thủ đoạn, tuy sống trong hắc đạo đã mười bốn năm nhưng hai người cũng không đánh mất sự trong sáng thiện lương của chính mình. Đến năm mười tám tuổi Khả Y quyết định rời khỏi tổ chức để toàn tâm toàn ý, dành hết thời gian cho Vệ Nhân người mà cô yêu. Văn Tuệ cũng vì muốn có cuộc sống bình yên nên rời khỏi tổ chức cùng bạn mình. Nhưng vào cái đêm cuối cùng làm nhiệm vụ, hai người đã bị Vệ Nhân giết chết. Đây là kết thúc hay sẽ là khởi đầu cuộc sống mới? Xuyên không qua Khả Y trở thành tam tiểu thư của Liễu phủ Liễu Nhượng Y. Văn Tuệ trở thành Tứ tiểu thư Liễu Nhượng Nhan. Dù mang cái danh là tam tiểu thư, tứ tiểu thư nhưng hai người lại bị cha đẻ ghê lạnh, tỷ muội ghen ghét hãm hại. Tam vương gia Lãnh Thiếu Hàn chiến thần của Lăng Nhật Quốc, yêu nghiệt, lạnh lùng, máu lạnh, giết người không lương tâm, coi mọi thứ đều vô nghĩa. Cho đến một ngày một đạo thánh chỉ tứ hôn với tam tiểu thư của Liễu thừa tướng Liễu Nhượng Y liệu mọi chuyện có thay đổi? Cứu vương gia Lãnh Thiếu Kỳ, ảm áp như ánh nắng ban mai, là một cực phẩm soái ca của Lăng Nhật Quốc liệu có chinh phục được tứ tiểu thư Liễu Nhượng Nhan, lạnh lùng cao ngạo hay không? Mời các bạn cùng đọc truyện để tìm kiếm câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Đã Chết ?????

"Văn Tuệ à nhanh lên đi người làm gì lâu quá vậy, có muốn ta xông vào đó kéo người ra không"

Khả Y vừa cắn miếng táo, khuôn mặt vừa cau có vì phải đợi chiến hữu của mình trong phòng tắm trang điểm quá lâu

Đây sẽ là vụ cuối cùng cô làm, vì cô đã quá chán ghét mùi tanh tươi của máu, quá chán ghét những vũ khí súng đạn lạnh lẽo vô tri vô giác và những con người trong tổ chức luôn luôn nịnh nọt nhau, không có tình cảm. Và lại vào tháng tới cô sẽ kết hôn với Vệ Nhân, cô muốn dành tất cả thời gian còn lại để chăm sóc gia đình

Văn Tuệ vừa bước ra khỏi phòng tắm, đã thấy cô bạn thân nhất của mình là Khả Y đang ngồi ngẩn ngơ mông lung suy nghĩ. Trên môi còn đang nở nụ cười hạnh phúc. Trong lòng Văn Tuệ thầm nghĩ không biết qua ngày hôm nay liệu có thật sự hai người sẽ được bình yên rời khỏi tổ chức hay không

Đêm xuống trong khách sạn nổi tiếng nhất Thượng Hải, người ta còn chưa kịp nhìn ngắm mọi sự xa hoa sang trọng nơi đây, thì đã có hai cô gái xinh đẹp tiến vào. Một người thân đồ thắm làm cho người ta cảm thấy quyến rũ đến ngạt thở đặc biệt là trong ánh mắt kia còn ẩn chứa lên nét tinh ranh trẻ con. (đấy là chị Y nhà mình đây các bác ạ). Người đi bên cạnh một thân màu trắng để lộ ra hai bờ vai ngọc ngà. Trên môi còn nở một nụ cười như đang ẩn chứa một bí mật (còn đây là chị Tuệ). Hai cô gái tiến vào làm cho mọi thứ như dừng lại, dường như những ánh đèn vàng màu sắc lấp lánh kia không thể làm mờ nhạt ánh hào quang phát ra trên người hai cô gái

"Tuệ tiểu thư, Y tiểu thư hai người dùng gì?"

Bồi bàn mặc áo gi lê đen bên trong áo sơ mi trắng trên cổ thắt một cái nơ đỏ, ngại ngần tiến đến hỏi hai cô gái. Nếu để ý sẽ thấy trên gương mặt non nớt kia có một chút phẫn hồng hai bên bờ má

Văn Tuệ không nóng không lạnh trả lời:

"Làm phiền dẫn chúng ta đến gặp Trương tổng".

"Dạ! mời hai vị đi lối này"

Qua hai căn phòng đến căn phòng thứ ba. Một người đàn ông trung niên tầm 50 tuổi đang đứng hút thuốc bên ngoài ban công

"Đã đến!"

"Chào Trương tổng, làm phiền ông ký vào bản hợp đồng này! Lão bản của chúng tôi hôm nay có việc nên hai chúng tôi thay mặt ngài đến bàn chuyện làm ăn này với ông mong ông chấp nhận lời yêu cầu của chúng tôi".

Văn Tuệ lạnh lùng nói chuyện, còn Khả Y đứng bên đang chỉnh sửa lại tóc trên tay phải cầm một khẩu súng đen nhỏ đã lên cò chỉ cần đợi người đàn ông kia nói không một tiếng thì sẽ.....PĂNG kết thúc cái mạng của ông ta

"Hai người đã làm đến mức này rồi ta còn có lựa chọn sao". Trên môi Trương tổng nở một nụ cười cay đắng

Sau khi lấy được bản hợp đồng 2 người đi đến biệt thự Hoắc gia, lão đại của tổ chức Long Hồ

Khả Y trên tay cầm bản hợp đồng tiến tới chỗ ngồi của Hoắc Kiệt lạnh lùng nói:

"Hợp đồng đã kí công việc anh dao cho hai người chúng tôi cũng đã xong có thể đáp ứng yêu cầu của chúng tôi rồi chứ"

Hoắc Kiệt nở một nụ cười mờ ám nói: "có thể!"

Khả Y và Văn Tuệ vừa bước ra khỏi phòng thì gặp Vệ Nhân

"Vệ Nhân sao anh lại ở đây?"

Vệ Nhân lạnh lùng nói: "tổ chức không cho phép bất cứ một ai rời khỏi tổ chức khi mà người đó vẫn còn sống. Tôi chính là em của Hoắc Kiệt"

"Anh"...

Có trách cũng trách cô quá ngây thơ. Nói xong Vệ Nhân dơ súng lên bắn đúng vào tim Khả Y. Khi cô đang gần ngã xuống thì lại nghe thêm một tiếng PẦNG nữa một bóng trắng quen thuộc ngã xuống

Chết tiệt! Văn Tuệ cũng bị liên lụy

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Xuyên Qua, Cả Hai Người?

Trong một căn phòng nhỏ bé có hai cái giường. Mà trên mỗi cái giường lại có một cô gái khuôn mặt tái nhợt, trên trán lấm tấm mồ hôi. Bên cạnh mỗi cái giường có một nha hoàn mười bốn mười năm tuổi đang ngủ gật

"Nư..... ớc.....nươnước! Nước.... cho ta nước!"

"Tam tiểu thư, tam tiểu thư người tỉnh người đã tỉnh. Nô tỳ đi lấy nước cho người". Nói rồi Tiểu Ngưng (đây là tên của tỳ nha hoàn này ạ) đi lấy nước cho Khả Y uống

"Tiểu thư người thấy sao rồi. Người làm Ngưng nhi sợ chết khiếp, nếu tiểu thư mà chết thì ta cũng chẳng thiết sống nữa, Ngưng nhi nguyện sẽ đi theo tiểu thư a". Vừa nói trên khuôn mặt trắng nõn của nha hoàn Ngưng nhi dần dần phồng hồng trên gương mặt toàn là nước mắt.

"Ai sao người nói nhiều quá vậy, cảm ơn người đã cứu ta, đây là"...

Chưa nói hết câu trên gương mặt đang nhăn nhó của Khả Y dần nghiêm lại, trong đôi mắt của nàng hiện lên tia nghi hoặc. Nhắm mắt rồi lại mở ra đến cả chục lần vẫn là hình ảnh một chút không thay đổi mọi thứ như kiểu là những thứ nàng nhìn thấy khi xem phim cổ trang trên ti vi , mọi thứ ở đây đều y hệt không khác biệt là mấy.

Sẽ không phải là như nàng nghĩ chứ, thật là quá máu chó đi, sẽ không phải là xuyên qua a

Tiểu Ngưng thấy tiểu thư nhà mình chớp mắt liên tục trong lòng thầm lo lắng nói: "Tiểu thư người sao vậy có phải là bị đau mắt hay không".

"Ưm ta không sao, đây là đâu" ???

Tiểu Ngưng thấy tiểu thư nhà mình như vậy hốt hoảng nói: "tiểu thư người sao vậy tại sao lại nói như vậy a ".Nói rồi lại tiếp tục khóc

"Có lẽ ta bị mất trí nhớ"

Nàng nói trong lòng thầm nghĩ, trong tiểu thuyết thì mọi nhân vật đều nói như vậy. Cũng không thể nói mình là xuyên qua đến đây nói như vậy không khéo còn bị mấy con người cổ hủ ở đây tưởng nàng là yêu quái rồi treo lên cột trời cũng lên. Nên trả lời như vậy là hợp lý nhất a.

"Ta thật sự không nhớ gì cả, người có thể nói cho ta biết được không" ?

Nói rồi Tiểu Ngưng gạt nước mắt trả lời: "tiểu thư là lỗi của nô tỳ đã không bảo vệ được tiểu thư để cho tiểu thư bị đại tiểu thư và nhị tiểu thư đẩy xuống nước a"

"Vậy ta là ai, tại sao ta lại ngã xuống nước"? .Nói rồi trong lòng nàng thầm nghi hoặc

"Tiểu thư là tam tiểu thư của liễu thừa tướng, Liễu Tịnh Vãn. Tiểu thư tên gọi là Liễu Nhược y, phủ thừa tướng có năm vị tiểu thư. Đại tiểu thư Liễu Nhược Đồng, nhị tiểu thư Liễu Nhược Trúc, tứ tiểu thư Liễu Nhược Nhan, ngũ tiểu thư Liễu Nhược Phi. Trong phủ đại tiểu thư, nhị tiểu thư và ngũ tiểu thư rất là thân thiết với nhau (thân như cái kiềng bằng mặt như không vừa lòng a) họ luôn trêu chọc và tranh giành mọi thứ với tiểu thư và tứ tiểu thư. Đến

phòng của tứ tiểu thư cũng bị ngũ tiểu thư giành mất nên ngũ tiểu thư và tiểu thư phải ở cùng một phòng chật chội như thế này a, vì cứ tiểu thư lên tứ tiểu thư nhảy xuống nước đến bây giờ vẫn chưa tỉnh"

Nói rồi nha hoàn tiểu Vân bên cạnh khẽ mở mắt chạy đến bên cạnh Nhượng Y (bây giờ gọi Khả Y là Nhượng Y nha) hốt hoảng nói:

"Tam tiểu thư người đã tỉnh không sao là tốt rồi, không sao là tốt rồi. Nhưng mà tứ tiểu thư vẫn chưa có động tĩnh gì a".

Tiểu Ngưng thấy vậy nhỏ giọng an ủi tiểu Vân: "tứ tiểu thư thiện lương nhất định sẽ được trời phạt phù hộ, sẽ mau tỉnh lại người cứ yên tâm đi"

Thấy hai nha hoàn nói chuyện, Nhượng Y muốn đến xem tứ tiểu thư Liễu Nhượng Nhan người đã cứu mình thế nào rồi. Khi nàng bước đến chiếc giường bên cạnh ánh mắt chuyển từ một mối sang sợ hãi rồi ngạc nhiên. Cũng thật là quá máu chó đi Liễu Nhượng Nhan này có khuôn mặt giống y hệt Khả Tâm Hay là nàng cũng....

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Liễu Nhượng Nhan Ta Trở Thành Tỷ Tỷ Của Ngươi Rồi

"Ư...um...".lúc này trên đôi lông mày thanh tú của Nhượng Nhan (giờ gọi Văn Tuệ là Nhượng Nhan) dần nhăn lại, đôi mắt chậm chậm mở

Tiểu Vân thấy vậy vội chạy tới: "tiểu thư người tỉnh rồi thật tốt quá"

Nhượng Y đứng bên cạnh không nói gì, âm thầm dò xét cho đến khi Nhượng Nhan nói:

"Khả Y à đây là đâu, chúng ta vẫn chưa chết sao? Đây là địa phương nào sao lại cổ quái đến như vậy, còn đây là ai?" Nàng vừa nói ánh mắt thăm dò xét xung quanh, chỉ tay hướng đến Tiểu Vân ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng

Nhượng Y lúc này mới thôi thất thần, ánh mắt ngạc nhiên đầy vui sướng. Nàng nghĩ thật may quá lão thiên gia đã cho hai người nàng sống lại một lần nữa. Nàng và Nhượng Nhan sẽ tận dụng cơ hội này sống cho thật tốt, làm lại cuộc đời của chính mình

Tiểu Vân và Tiểu Ngưng đứng ở bên cạnh không hiểu Nhượng Nhan nói gì, Khả Y là ai, tại sao lại nói phòng của mình là địa phương cổ quái

Hai nha hoàn vẫn chưa hết nghi hoặc Nhượng Y liền nói:

"Hai người cứ đi ra trước đi muội muội cứ để ta chăm sóc là được rồi". Vừa nói vừa đẩy Tiểu Vân và Tiểu Ngưng ra ngoài rồi đóng cửa lại. Lúc này Nhượng Y mới quay lại nói chuyện với Nhượng Nhan

"Văn Tuệ chúng ta không chết, cũng không hẳn là như vậy. Ta cũng không biết phải giải thích với ngươi ra sao nữa, chúng ta ở hiện đại đã chết. Linh hồn lại xuyên đến cổ đại này. Ừm nói một cách đơn giản là chúng ta đã xuyên qua rồi".

Nhượng Nhan ánh mắt mở to lấp bắp nói chuyện: "xuyên....xuyên....xuyên qua rồi, Khả Y có phải là ngươi bị đụng đầu rồi không, nói cái gì mà xuyên qua"

"Là thật chúng ta đã xuyên qua rồi". Nhượng Y vừa nói vừa tiến lại gần Nhượng Nhan ngồi xuống giường của nàng

"Vậy ta là ai, đây là đâu?"

"Ta cũng không biết nhiều chỉ biết đây là Lăng Nhật Quốc. Chúng ta chính là tiểu thư của Liễu thừa tướng. Tên ngươi không phải là Thẩm Văn Tuệ nữa ngươi tên Liễu Nhượng Nhan, ta gọi là Nhượng Y. Nói đúng hơn từ bây giờ Liễu Nhượng Nhan ta trở thành tỷ tỷ của ngươi rồi"

Nhượng Y vừa nói ánh mắt vừa hiện lên sự tỉnh ranh.

"Vậy ta là..."

"Ngươi chính là tứ tiểu thư của Liễu thừa tướng kia, còn ta là tam tiểu thư nha có nghĩa là ta lớn hơn ngươi. Từ giờ ngươi phải gọi ta một tiếng tỷ tỷ ha ha". Vừa nói Nhượng Y vừa nở một điệu cười trong trẻo như chuông bạc

Nhượng Nhan thấy vậy bĩu môi: "tỷ tỷ gì chứ ngươi ở hiện đại cũng chỉ bằng tuổi của ta thôi. Nhưng mà tại sao chúng ta lại xuyên đến đây,thế còn tam tiểu thư và tứ tiểu thư thật hiện giờ đâu rồi"

Nhượng Y gờ bàn tay phải lên vội che miệng Nhượng Nhan lại:

"Nhỏ tiếng một chút ngươi muốn hai người bên ngoài biết chúng ta là giả à. Ta cũng không biết chuyện gì đã xảy ra chỉ biết ta bị đẩy xuống nước, còn

ngươi vì cứu ta cũng bị hôn mê ba ngày rồi. À còn nữa cái người mặc áo lam nhạt bên ngoài tên Tiểu Vân nàng chính là tỷ nữ của ngươi. Còn người mặc áo vàng nhạt tên Tiểu Ngưng nàng là tỷ nữ của ta. Bây giờ ta sẽ đi gọi họ vào để hỏi rõ mọi việc trong phủ. Ngươi phải làm dáng vẻ tiểu thư nha đừng để mọi chuyện bị bại lộ"

Nhược Nhan phát tay: "Biết rồi ngươi đi đi, ngươi mới phải xem lại điệu bộ của mình đó"

Nhược Y bữu môi liếc mắt nhìn Nhược Nhan rồi bước ra ngoài cửa:

"Tiểu Ngưng, Tiểu Vân mau vào đây ta có chuyện muốn hỏi a"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Hóa Ra Số Phận Hai Vị Tiểu Thư Này Cũng Là Quá Bi Thảm Đi

Tiểu Vân vội vàng chạy vào đến bên giường Nhược Nhan nói: "cảm tạ trời phạt, lão thiên gia phù hộ tiểu thư người đã tỉnh lại rồi". Vừa nói nước mắt vừa chảy ra trên hai gò má trắng nõn

Nhược Nhan trầm nghĩ đây là người thứ hai quan tâm đến nàng sau Nhược Y, trong lòng tự quyết định về sau sẽ không để nha hoàn này chịu ủy khuất

"Tiểu Vân à, ta không sao ngươi đừng khóc"

Sửa bài viết bởi Nam Thiên Cung

Nhược Y thấy vậy kéo tay Tiểu Vân và Tiểu Ngưng ra chỗ bàn uống nước ngồi nói chuyện, trên tay phải cầm một chén nước, tay trái thì đang vỗ vỗ cái ghế bên cạnh nói:

"Ngồi đi, ngồi đi"

Tiểu Vân và Tiểu Ngưng nhú mày vội nói:

"Nô tỳ không giám"

Nhược Y đặt chén nước xuống bàn, kéo tay Tiểu Ngưng ngồi xuống ghế:

"Không sao không sao các ngươi cứ ngồi xuống đi, Tiểu Vân ngươi cũng ngồi xuống đi ta có chuyện muốn hỏi hai ngươi. Người đứng, người ngồi sao mà nói chuyện đây"

Tiểu Vân thấy vậy cung kính ngồi xuống: "tiểu thư có gì muốn dặn dò chúng nô tỳ, người cứ nói"

Nhược Y cười cười nói:

"Là thế này, ta từ khi ngã xuống nước trí nhớ có chút không được minh mẫn. Mọi chuyện trước đây thứ nhớ, thứ không, mơ mơ, hồ hồ. Ta chỉ nhớ mình là tam tiểu thư Liễu Nhược Y với muội muội Liễu Nhược Nhan a"

Tiểu Ngưng thấy vậy vội vàng nói: "tiểu thư có cần mời đại phu đến chẩn bệnh không, nô tỳ đi ngay"

"Không sao, ta không sao chỉ cần người nói lại cho ta một chút việc mà ta không nhớ là được rồi"

Tiểu Vân bình tĩnh kể lại mọi chuyện

Hóa ra nàng chỉ là con của một nha hoàn sinh ra, còn Nhược Nhan cũng chỉ là con của gia nô không hơn không kém. Chẳng trách được căn phòng này lại nhỏ đến như vậy cũ kĩ không kém gì người nghèo a. Bị tỷ muội ghét bỏ không nói là gì, đến ngay cả cha đẻ cũng ghét bỏ thì cũng là quá bi thảm đi

"Vậy ta sao lại ngã xuống nước a"

"Tiểu thư là do đại tiểu thư với nhị tiểu thư đẩy xuống, nàng nói muốn tiểu thư xuống bắt cả cho hai nàng. Tiểu thư không chịu liền bị hai nàng đẩy xuống, tứ tiểu thư đi qua thấy vậy liền nhảy xuống cứu tiểu thư. Nhưng cả hai người đều không biết bơi. Mãi đến khi gia đình trong phủ cứu lên thì hai người cũng đã hôn mê bất tỉnh". Vừa nói ánh mắt của Tiểu Ngưng tràn đầy tia bất bình

Nhược Nhan ngồi trên giường thấy vậy tay phải đập vào thành giường quát lớn: "lý nào lại như vậy, thật là không có đạo lý gì"

Nhược Y đi đến bên giường Nhược Nhan chân trần: không sao, không sao từ từ chúng ta sẽ dạy lại đạo lý cho các nàng a

Vừa nói hai người thăm trao đổi ánh mắt. Khiến cho hai tỷ nữ bên cạnh cảm thấy bây giờ là mùa hè sao lại lạnh đến như vậy

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Một Lần Gả Đi Hai Vị Tiểu Thư Trong Phủ

Nhược Nhan và Nhược Y ở trong phủ đã được hai ngày mà nơi đây không có một ai ghé thăm, khiến cho hai nàng buồn muốn chết. Đến ngày thứ ba thì ba vị tiểu thư quý phủ đại giá quang lâm đến cái địa phương khi họ có gáy này của các nàng. Cũng tốt hai người đang không có việc gì làm nói chuyện phiếm với các tỷ muội để bớt sầu đi

"Muội muội các người sao rồi. tỷ tỷ đến thăm các muội đây". Thanh âm chanh chua truyền đến tai hai người, bắt gặp Nhược Y giờ hai tay lên bịt tai, còn Nhược Nhan đang uống trà lại phun ra

Chủ nhân của thanh âm đó chính là đại tiểu thư Lý Nhược Đồng. Xa xa thấy bóng đỏ rực chậm chậm tiến vào, khuôn mặt xinh đẹp. Ánh mắt lẳng lơ, khoảng mười chín tuổi. Nàng mặc xiêm y mỏng manh, dường như cái phần ở trên rất là chặt vừa vặn khít lại cái nơi có thể để chết người của nàng (cái vòng một ạ).

"Thật đúng là khác với lời đồn đại trong truyền thuyết đi, đại tiểu thư liễu phủ xinh đẹp mặn mà, ta thấy nàng dường như là cái ngực to đề lao đi". Nhược Y ghé vào tai Nhược Nhan nói.

Xa xa lại có thanh âm nữa truyền đến:

"Đại tỷ chờ muội".

Thanh âm này không chanh chua nhưng lại quá thánh thót như chim hót đi, nàng cũng xứng với truyền thuyết đồn đại đi chính là danh ca số một của Lăng Nhật Quốc. Còn ai ngoài nhị tiểu thư Lý Nhược Trúc a. Nàng mặc một thân màu tím nhạt, mười tám tuổi nhưng trên khuôn mặt xinh đẹp như nhược kia dường như ẩn chứa rất nhiều những thủ đoạn mưu mô

Thấy hai người đến gần Nhược Y và Nhược Nhan chậm chậm đứng dậy

"Hai vị tỷ tỷ sao lại đến chỗ này a, phải để muội muội đến thăm tỷ tỷ mới đúng chứ". Nhược Y nhu nhược nói.

Nhược Đồng thấy vậy cười khẩy: "sao có thể nói như vậy muội sắp là tam vương phi a, sau này tỷ tỷ còn phải gọi muội một tiếng vương phi".

Nhược Đồng nói trong lòng thầm nghĩ gả cho Tam vương gia Lãnh Thiếu Hân chỉ có con đường chết. Tam vương gia chinh chiến sa trường đã nhiều năm số người gặp mặt được tam vương gia cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay. Sau khi gặp mặt được lại luôn hoảng sợ. Người ta nói tam vương gia này tướng mạo xấu xí, dọa người, giết người không gớm tay. Chỉ cần làm trái ý hắn ta sẽ chết không có chỗ chôn. Cũng may là nàng tránh được thánh chỉ, mang thánh chỉ này đẩy đến trên người Liễu Nhược y ngu ngốc kia. Nàng đúng thật là thông minh (thông minh hay ngu ngốc còn chưa biết nha)

"Đại tỷ nói vậy là sao muội muội nghe không hiểu a". Nhược Y lại giả bộ nhu nhược nói

"Quên nói cho tam muội biết ba ngày sau các muội sẽ lên đường đến nói tam vương gia đang đóng quân ở bên cạnh Lạc Tiêu Quốc để tiến hành đại hôn a"

Nhược Nhan thấy vậy liền nghi hoặc nói: "đại hôn?"

"Đúng vậy a". Lúc này một dáng người nhỏ nhỏ khoảng mười năm tuổi một thân lục y tiến vào.

"Tam tỷ, tứ tỷ ngũ muội đến chúc mừng hai tỷ, ba ngày nữa các tỷ trở thành tam vương phi, cứu vương phi rồi"

Nhược Y nghi hoặc nói: "Nhược Phi muội muội nói vậy là sao, ta không hiểu"

Nhược Trúc thấy vậy liền nói: "là thế này hoàng thượng đã ban thánh chỉ tứ hôn cho các muội, ba ngày sau lên đường đến biên cương a"

Nhược Đồng tiến đến cầm tay Nhược Y: "tam muội hôn ước này là hoàng thượng muốn cho tỷ lấy tam vương gia nhưng tỷ tỷ đã nhường cho muội một chỗ tốt a. Tam vương gia là chiến thần của Lăng Nhật Quốc muội gả vào đây cũng là không lo cái ăn cái mặc"

Nhược Y trong lòng thầm nghĩ nếu tốt như vậy người còn nhường cho ta sao

Nhược Phi cũng tiến đến bên cạnh Nhược Nhan nhỏ giọng nói: "ta cũng vì lo cho cái ăn cái mặc của tỷ tỷ nên mới xin hoàng thượng thay đổi ý chỉ từ từ hôn cho ta sang cho tỷ nga, cửu vương gia chàng cũng là phó tướng bên cạnh tam vương gia"

Nhược Phi trong lòng thầm nghĩ cửu vương gia Lãnh Thiếu Kỳ này nổi tiếng trắng hoa mình không thể ủy khuất làm thiếp cho hắn được

Nói rồi ba người cười nói với Nhược Y và Nhược Nhan: "hai muội chuẩn bị thật tốt làm vương phi đi nha chúng ta không quấy rầy hai muội nghỉ ngơi"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Ta Là Muốn Xem Hai Vị Vương Gia Kia Thế Nào

Lúc này trong phòng của Nhược Y và Nhược Nhan đã loạn hết cả lên

"Tiểu thư sao người có thể gả cho tam vương gia a, người ta nói tam vương gia tướng mạo dọa người, hi vọng vô thường. Giết người không lí do a. Làm sao tiểu thư có thể gả cho người như vậy được". Vừa nói tiểu Ngưng vừa nức nở

Tiểu Vân bên cạnh cũng nức nở không kém, hai mắt đã sưng to như trái hạch đào: "tiểu thư cửu vương gia nổi tiếng trắng hoa nha, trong phủ đã có mười bảy vị tiểu thiếp. Tiểu thư đơn thuần như vậy sao có thể gả cho người đã có mười bảy vị tiểu thiếp a"

"Nhược Nhan ngơ ngẩn sao". Nhược Y đang ngồi ăn bánh quế hoa mở miệng nói

"Còn sao nữa bây giờ không thể trốn đi được vì chúng ta không có ngân lượng. Chúng ta có thể đi trộm, nhưng mà ta không thích a. Ta hứng thú muốn xem cửu vương gia hoa tâm kia là như thế nào". Nhược Nhan ánh mắt giảo hoạt nói

"Ta cũng muốn xem cái tam vương gia kia là cái dạng gì". Nói rồi hai người nhìn nhau cười mờ ám

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đi Đến Nơi Đóng Quân Cận Lạc Tiêu Quốc

Ba ngày sau Nhược Nhan và Nhược Y lên kiệu hoa đỏ tiến đến nơi đóng quân của Lạc Tiêu Quốc. Vì mỗi người một kiệu lên cả hai người đều sinh buồn bực, chán nản không có việc gì làm. Lại thêm mấy cái đồ trang sức đang đặt ở trên đầu quá nặng khiến cho hai người đầu như muốn nghẹo đi

Nhược Y ngồi trong kiệu ngáp một cái trong lòng thầm nghĩ. Tam vương gia này có phải là quá biến thái không, không thể đợi sau khi chiến tranh xong mới thành thân được hay sao, lại còn bắt nàng đến tận nơi đóng quân. Đi đường đã gần một ngày rồi lại không cho nghỉ, hại nàng đau người muốn chết.

Nhược Nhan lúc này đang ở trong kiệu tựa đầu vào một bên thành kiệu, thầm tính toán. Cửu vương gia này chắc chắn là một tên ngựa đực không thể đợi trở về mới cử hành hôn lễ được. Nghĩ rồi trong bụng lại phát ra tiếng cô...cô. Chết tiết buổi sáng mai lão bà (bà mai mồi đó ạ) không cho nàng ăn cái gì ngoài một miếng bánh quế hoa vì sợ nàng trên đường sẽ không nhịn được mà muốn ngay ở giữa đường sẽ chậm mất giờ đại hí

"Bao giờ mới đến đây ta đói quá!"

"Bao giờ mới tới nơi ta đau lưng muốn chết!"

Tiếng hét vọng từ trong kiệu hoa ra cùng một lúc, khiến cho vạn quân ở bên ngoài cứng nhắc. Kiệu hoa lúc này dừng lại. Một tiếng cười của nam nhân vang lên

"Ha ha đầu là tân nương tử của ta đây nàng đói hay nàng đau lưng" (đồ mọi người biết đây là ai?)

Lúc này bên ngoài kiệu của Nhược Nhan RẦM một tiếng (đây là tiếng tân lang đá kiệu hoa của tân nương nha). Bên ngoài nam nhân một thân hỉ phục chói mắt, ánh mắt mang theo nét cười, đôi môi mỏng khẽ nhếch. Ánh mặt trời buổi chiều tà chiếu vào trên người nam nhân, khiến cho hắn càng thêm tà mị hơn. Nam nhân tiến đến kiệu hoa của Nhược Nhan vén kiệu dắt tay tân nương bước khỏi kiệu

Thiếu Kỳ đang định đưa tay mở khăn trùm đầu thì một giọng nói âm thầm nhắc nhở:

"Vương gia không được, thế này là không đúng với quy củ lễ giáo nga, ngài phải đợi báai đường thành thân, đưa vào động phòng mới có thể mở khăn của

tân nương"

Thiếu Kì thấy vậy liếc mắt nhìn mai lão bà: "việc của ta còn phải để cho lão bà người dậy sao"

Mai lão bà run giọng nói: "hồ tỳ không dám"

Mai lão bà đứng cạnh kiệu hoa của Nhược Y lên tiếng: "Cửu vương gia xin hỏi tam vương gia đâu a. Tân nương đến rồi a"

Thiếu Kì liếc mắt nhìn mai lão bà nói: "vương gia có việc, đưa Liễu tiểu thư vào căn phòng kia. Vừa nói vừa chỉ tay đến phía xa, một cái lều nhỏ"

"Chuyện.....này.... vẫn còn chưa bái đường sao có thể....."mai lão bà ấp úng nói

"Còn không mau đi"

"Dạ nô tỳ đi ngay"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cửu Vương Gia

Nhược Nhan sau khi trải qua mọi nghi thức thành thân của cổ đại. Cuối cùng nàng cũng được tiến vào phòng ngủ trên giường êm ái. Nói là phòng cũng không đúng đây chỉ là một cái lều. Chờ nửa canh giờ vẫn không thấy tên cửu vương gia kia tiến vào, Nhược Nhan tháo khăn trùm đầu, tháo bỏ những thứ hoa lá burom bướm trên đầu kia ra. Định cởi giả y đồ thắm nhưng thứ trang phục này quá kì quặc nàng lại không biết cởi thế nào. Tay nhỏ đang loay hoay sờ loạn y phục thì lúc này Thiếu Kì tiến vào trên tay cầm một cái gậy nhỏ dài dài (cái này để dùng mở khăn che mặt của tân nương đó) trên môi nở nụ cười nói:

"Nương tử nàng có cần gấp gấp vậy không. Nàng xem ta còn định giúp nàng".

Vừa nói Thiếu Kì vừa đưa cây gậy lên

Nhược Nhan thấy Thiếu Kì liền liếc mắt nói: "mau mang cho ta một chút đồ ăn, cả ngày ta không có gì lót dạ rồi". Nói đến đây một tiếng cô....cô phát ra từ trong bụng Nhược Nhan khiến cho nàng đỏ mặt. Còn Thiếu Kì chợt lớn tiếng cười nói:

"Xem ra nàng thật sự là rất đói. Người đâu mau mang thức ăn lên"

Không đầy một phút sau trên bàn đã có rất nhiều đồ ăn mùi vị chỉ ngửi thôi người không đói cũng trở thành đói rồi

"Nương tử nàng xem có hợp khẩu vị nàng hay không" Thiếu Kì vừa nói, ánh mắt vừa hiện lên tia thích thú

"Rất hợp, rất hợp" nàng vừa nói trong miệng vẫn còn đầy thức ăn

Thiếu Kì đang định lên tiếng hỏi tiếp thì bên ngoài có người truyền đến: "cửu vương Gia, tam vương gia gọi người qua phòng có chuyện gấp"

Thiếu Kì buồn bực đáp: đã biết, trong lòng thầm nghĩ hoàng huynh cũng thật rất biết chọn giờ tốt nha, ngày đại hôn của đệ đệ mình cũng không tha

"Nương tử ta đi có chút việc a, rất mau thôi sẽ trở lại"

"Không cần vội, không cần vội người cứ đi đi"

Lúc này Nhược Y ở trong lều đã sớm đói bụng, nên chạy đến chỗ Nhược Nhan.

"Nhược Nhan người thật biết hưởng thụ a. Đồ ăn ngon như vậy mà không gọi ta đến a". Vừa nói nàng vừa tiến vào bàn ăn ngồi xuống bên cạnh Nhược Nhan trên tay cầm một cái thìa gắp chiên mặt ong vàng rộm

"Thế nào người không động phòng còn chạy đến đây tìm ta làm gì"

"Đừng nói nữa ta chờ mãi cũng không thấy một bóng ma nào ngay cả thức ăn lẫn y phục cũng không mang đến cho ta, hại ta sắp chết đói đây này"

"Còn cửu vương gia đâu ta thấy hắn đi cùng người lúc này mà"

"Hắn bị tướng công người gọi đi rồi"

Lúc này Thiếu Kì đang trở về buồn bực vì bị tam ca hắn gọi đến khi chẳng có việc gì, làm phá hỏng đêm động phòng của hắn, thì thấy hai nữ tử một thân y phục đỏ chói đang ngồi cho chân lên ghế ăn rất ngon lành

Người đang cầm cái đùi gà ăn thoải mái kia không phải nói hắn cũng đã biết chính là tam tẩu của hắn. Trong lòng bất giác nghĩ ra một kế hoạch. Hắn đi ra ngoài nói gì đó với một binh sĩ rồi trở vào, trên môi một điệu cười xảo quyệt

"Nương tử ta đã về a. Tam tẩu sao giờ này vẫn còn ở đây hoàng huynh có chuyện muốn tìm tẩu a, mau mau trở về"

Nhược Y lúc này bỏ bát canh trên tay xuống bàn nói: "tìm ta có việc gì"

"Ta cũng không biết nga, tẩu mau đi xem sao"

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Binh Sĩ? Lão Quái Vương Gia? Đoạn Tụ?

Nhược Y vừa bước ra khỏi lều liền thấy một binh sĩ đến nói:

"Vương phi lối này"

Nàng cũng không để ý liền đi theo vị binh sĩ kia đến một chiếc lều trắng. Đây có lẽ là chiếc lều to nhất

"Vương phi mời". Nói rồi người kia bèn trở về

Nàng vào trong lều thấy có một cái bàn bên trên để một sa đồ làm bằng da thú, bên trong có một cái giường lớn ngoài ra cũng chẳng có gì ngoài mấy cái đèn ra. Đang đứng xem xa đồ trên bàn thấy có tiếng bước chân nàng ngẩng mặt lên, nhìn thấy một thân nâu nhạt đứng lạnh lùng nhìn nàng. Khuôn mặt như được chạm khắc, mọi nét trên khuôn mặt hắn đều rất hoàn hảo nàng thất thần một lúc rồi nói:

"Người là người hay quỷ, yêu nghiệt đúng là yêu nghiệt a". Vừa nói vừa tiến lại gần đưa tay sờ mặt của hắn

Thiếu Hàn nhíu mày nhưng không đẩy tay nàng ra lạnh lùng hỏi:

"Nàng là ai?"

Nhược Y vẫn đứng thất thần sờ mặt hắn mấy móc trả lời: "ta là Liễu Nhược Y"

"Nàng tới đây làm gì?"

"A là tên lão quái vương gia kia gọi ta tới"

"Lão quái vương gia?"

"Không phải lão quái vương gia thì là gì. Hắn tướng mạo dọa người, giết người không lý do a"

"Nàng đã gặp vương gia sao, sao nàng biết hắn là như thế". Vừa nói ánh mắt của Thiếu Hàn vừa ánh lên tia thích thú

"Ta chưa có gặp, nhưng không quan trọng, người là binh sĩ à tại sao lại đến đây. Đây chẳng phải lều của tam vương gia kia a. Nửa đêm người đến đây làm gì. Hay là lão quái vương gia gọi người đến, chẳng lẽ hắn thích các nữ nam xinh đẹp a. Không lẽ giống như ta nghĩ hắn là một loại đoạn tụ"

Nói đến đây Nhược Y vội vàng tiến đến kéo tay hắn:

"Mau mau người mau trốn đi, nếu không hắn trở về là người không trốn được"

Đúng lúc này Thiếu Kì tiến vào miệng cười cợt nhả:

"Tam hoàng huynh, đệ là dẫn tam tẩu đến nhâm phòng. Đệ đến để đưa tẩu quay về a"

Nhược Y quay lại nhìn Thiếu Hàn:

"Hắn gọi ngươi là tam...hoàng huynh, vậy ngươi chính là lão quái vương gia kia a"

Thiếu Hàn quay lại nhìn nàng khẽ cười:

"Ta chính là cái lão quái vương gia kia, nàng thấy thế nào có phải là xấu xí đến dọa người, một loại đoạn tụ?"

Nhược Y thấy mình đã đắc tội với cái tên tam vương gia kia bèn lớn tiếng vuốt mông ngựa nói:

"Ha ha chỉ là đồn đại, ta cũng chỉ là nghe theo lời đồn đại. Tam vương gia đúng là cực phẩm soái ca a, uy nghiêm thiên vũ ha ha"

Thiếu Hàn ánh mắt thích thú khẽ nhăn nói: "là vậy sao"

"Phải phải đích thị là như vậy"

Thiếu Kì đứng bên cạnh nghe hai người nói không hiểu gì bèn tiến đến nói: "tam hoàng huynh vậy đệ dẫn tam tẩu trở về"

Thiếu Hàn khẽ liếc Thiếu Kì lạnh lùng nói: "dẫn nàng đến cạnh lều của ta", rồi lại quay lại nhìn nàng:

"Vậy có được không?"

"Được, vương gia nói gì cũng phải a". Trong lòng thầm nghĩ, nàng cầu còn không được a, vậy là tránh được một kiếp đêm nay

Nói rồi Nhược Y vội vàng đi theo Thiếu Kì đến ngoài lại đằng sau cũng không dám

Thiếu Hàn đôi mắt thích thú thầm nói: nàng rất đặc biệt

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Thôi Miên Thuật

Thiếu Kì vừa đưa Nhược Y về phòng thì thấy Nhược Nhan đang ngồi một chỗ bên cạnh là bộ xiêm y màu tím nhạt, ánh mắt đang gắt gao nhìn bộ xiêm y đó. Thiếu Kì thấy vậy bèn hỏi:

"Nương tử à, nàng còn ngồi đó làm gì còn không mau thay y phục"

Nhược Nhan liếc mắt nhìn Thiếu Kì không nói gì

"Hay là nàng muốn ta giúp nàng thay a", Thiếu Kì vừa nói vừa cười tiến đến

"Ta không phải trẻ lên ba, không cần người phiên toái, mau tránh ra". Vừa nói vừa liếc mắt nhìn Thiếu Kì. Hắn đang định trêu chọc nàng vài câu thì có tiếng nói truyền đến rất gấp gáp

"B...á...o vương gia có việc gấp, thỉnh ngài đi theo nô tì"

Thiếu Kì trong lòng thầm tức giận. Chết tiệt đêm đông phòng của mình cứ thế mà bị phá hoại, nghĩ rồi liền bước ra ngoài đi theo binh sĩ kia, đi được một đoạn thì thấy gần nửa số quân binh đang ngồi ở một chỗ ánh mắt đờ đẫn, có gọi thế nào họ cũng không nghe, nay thế nào cũng không động dậy

Thiếu Kì bước đến gần chỗ Thiếu Hàn: "hoàng huynh thế này là sao"

Thiếu Hàn không nói chỉ nhủ mày, ánh mắt ngưng trọng

Nhược Nhan lúc này do ăn quá nhiều nên vừa mới đi giải quyết, trên đường trở về thấy tất cả quân lính đều tập trung một chỗ. Nàng thấy lạ bèn tiến đến gần

"Có chuyện gì vậy"

"Nương tử sao nàng lại ra đây mau mau trở về a, bên ngoài trời rất lạnh". Vì đây là sa mạc lên sáng thì nóng, còn tối thì lạnh thấu xương

Nhược Nhan liếc mắt nhìn Thiếu Kì: "không cần người quan tâm"

Nàng tiến đến gần một binh sĩ ánh mắt đang thất thần, rồi nhìn tất cả đám binh sĩ còn lại, lạnh lùng quay sang hỏi Thiếu Kì:

"Họ bị sao vậy?"

"Ta cũng không rõ a, nương tử nàng mau trở về lều đợi ta đi bên ngoài trời rất lạnh"

"Họ chính là bị người khác dùng thời miên thuật, không chữa trị nhanh ba canh giờ sau sẽ chết". Nhưộc Nhan nói

Thiếu Hàn nhíu mi: "thời miên thuật?"

"Đúng vậy". Nhưộc Nhan quả quyết

"Vậy người có cách chữa trị không?"

"Ta thì không có.....Nhưng tỷ tỷ ta có a".

Nhưộc Nhan trước trong tổ chức được học mọi điều. Nàng trên thông tinh văn, dưới tường địa lí. Chỉ có thuật thời miên này nàng không học được. Còn nhớ lúc ở cùng với Nhưộc Y, nàng luôn bị Nhưộc Y dùng thời miên thuật bắt nàng làm mọi thứ

"Người đâu, mau mời vương phi đến đây". Thiếu Hàn ra lệnh cho một binh sĩ bên cạnh

"Dạ"

Nhưộc Y lúc này đang ngủ thì một binh sĩ quấy rầy nói vương gia có việc cần gấp. Nàng buồn bực thâm nghĩ, vương gia này đúng thật là biến thái đêm khuya rồi còn làm phiền nàng

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Công Chúa Lạc Tiêu Quốc

Nhưộc Y lúc này khuôn mặt cau có tiến đến trước mặt Lãnh Hàn nói: "vương gia có việc gì tìm ta, có biết bây giờ đã muộn rồi không?"

Lãnh Hàn chỉ tay về hướng binh sĩ: "nàng biết chữa trị?"

Nhưộc Y theo hướng chỉ tay của Lãnh Hàn đi đến gần nơi có binh sĩ bị trúng thuật, người người một lúc nhàm chán quay trở về hướng của Lãnh Hàn

"Là ai cho họ ngủi cổ lục sa a?"

Nàng trước là học trò của Điều lão bà, lão bà này chuyên nghiên cứu các loại thảo dược. Lúc trước nàng học hành không chăm chỉ, chuyên ngủ gục lên suốt ngày bị cho ngủi loại cổ này. Loại cổ này cũng rất là biến thái, người hít phải nó sẽ như bị thời miên, ngồi thất thần một chỗ, muốn tỉnh dậy chỉ có thể lấy nước lạnh tạt vào. Hại nàng mỗi lần học xong người đều ướt nhẹp

"Nàng biết loại cổ này, vậy có cách chữa trị không?"

"Vương gia à, ngài gọi ta đến chỉ là làm việc này thôi a, thật là biết chọn giờ làm phiền người khác mà". Nhưộc Y vừa nói vừa cau có, tiến đến một binh sĩ bị trúng được, cầm lấy gáo nước dội lên người hắn. Trong nháy mắt hắn tỉnh lại ngay

"Đó cách giải chỉ có như vậy. Mau mau làm ta trở về ngủ tiếp", nói rồi nàng trở về lều, để lại ánh nhìn ngạc nhiên của tất cả mọi người

Lúc này ở bên phía Lạc Tiêu Quốc tin tức đã được truyền đến. Hoàng thượng Lạc Lăng Liệt đã rất sợ hãi

Thừa tướng thấy vậy vội vàng trấn tĩnh:

"Hoàng thượng chuyện này cũng không phải là không có cách, chỉ bằng chúng ta cầu hòa với Lăng Nhật Quốc, hàng năm tăng thêm số cống phẩm cho bên đó là được rồi. Chuyện đã đến mức này thì chỉ còn cách âm thầm nhẫn nhục đợi thời cơ đến"

Lạc Lăng Liệt nghe thừa tướng nói vậy đồng ý ngay

"Nhưng chỉ sợ nước bên đó không đồng ý." Thừa tướng âm thầm tính toán

"Ta sẽ chuyển nhượng một nửa lãnh thổ và mang nhị công chúa Lạc Yên Hồng đến cầu thân với Lăng Nhật Quốc để tỏ rõ thành ý của mình, người thấy như vậy có được không"

"Vậy chắc hẳn Lăng Nhật Quốc sẽ đồng ý với yêu cầu này". Thừa tướng nói

Sáng ngày hôm sau đội quân của Thiếu Hàn đến Lạc Tiêu Quốc thì thấy tướng quân bên đó dẫn theo công chúa Lạc Yên Hồng đến xin cầu hòa với Thiếu Hàn

Thiếu Hàn nghe lời đề nghị sẽ được một nửa lãnh thổ, cùng với số cống phẩm mỗi năm sẽ tăng gấp đôi, suy nghĩ một chút liền đồng ý trở về

Lạc Yên Hồng lúc này mới để ý thấy tam vương gia bên Lăng Nhật Quốc trong lòng thầm nghĩ. Nàng là nữ của Lạc Tiêu Quốc tất cả nam nhân đều muốn có được nàng, nhưng chỉ liếc nhìn bọn họ một cái nàng cũng không thèm liếc. Đột nhiên đến cầu thân gả cho tam vương gia kia quả thật đúng là có lợi chứ không có hại. Nàng đứng cạnh vị tam vương gia này đúng là một đôi thần tiên quýt lữ người đời phải miễn mộ.

Lạc Yên Hồng lại liếc mắt qua nhìn Nhượng Y ánh mắt lóe lên tia độc ác, nàng ta cũng có chút tư sắc nhưng nếu cản đường nàng thì chỉ có đường chết (con mụ Lạc Yên Hồng này quả là tự ki các nàng à, ai chết vẫn còn chưa biết nha)

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Vương Phi Nói Rất Đúng

Vì có thêm Lạc Yên Hồng lên ba người phải ngồi chung một kiệu. Lúc đầu nàng ta còn nhất quyết không chịu ngồi chung kiệu với Nhượng Y và Nhượng Nhan, nhưng khi nghe Lãnh Hàn lạnh lùng nói một là ngồi kiệu hai là đi bộ nàng ta với ngoan ngoãn nghe theo

Lạc Yên Hồng liếc mắt nhìn Nhượng Y nói: "ta sau này sẽ là vương phi của tam vương gia người phải nghe lời của ta, nếu không đừng trách ta nói với tam vương gia hưu ngươi"

Trong lòng Nhượng Nhan thầm nghĩ ta cầu còn không được

Lạc Yên Hồng thấy Nhượng Nhan không nói gì nghĩ nàng ta là khinh mình lên lớn tiếng nói lại lần nữa, lúc này mọi lời nói của nàng đều bị người bên ngoài nghe thấy hết

Thiếu Kỳ thấy vậy phi ngựa xuống ngang kiệu vén khăn ở cửa lên liếc mắt nhìn Yên Hồng một cái nói: "nhỏ tiếng một chút muốn làm điếc tai nương tử ta sao"

"Ngươi là ai mà dám nói ta, chỉ là một binh sĩ nhỏ nhoi cũng dám lớn tiếng nói bần cung, cẩn thận ta nói với phụ hoàng chặt đầu ngươi cho chó tha"

"Ta..." Thiếu Kỳ đang định nói thì Nhượng Nhan lên tiếng trả lời:

"Hắn chính là cữu vương gia"

Nhượng Y lúc này mới mở miệng nói: "Lạc công chúa thứ lỗi cho ta nói thẳng, nàng bây giờ cũng chỉ là công chúa mất nước a. Nàng có chết ngay tại chỗ này thì hoàng thượng Lạc Quốc cũng không thể cầm quân đánh nước chúng ta nha. Còn nữa công chúa vừa nói công chúa là vương phi, ta hiện giờ chính là vương phi của tam vương gia, nói không chừng công chúa cũng phải kiêng nể ta vài phần." Vừa nói Nhượng Y vừa khẽ liếc mắt lạnh lùng với Lạc Yên Hồng

Lời nói của Nhượng Y, bên ngoài Thiếu Hàn cũng đã nghe thấy, hắn chỉ khẽ nhếch môi trong lòng thầm nghĩ, hắn bị ép cưới vị vương phi này cũng không phải là quá sai lầm

Lạc Yên Hồng nói không lại ba người bọn họ liền khẽ lên tiếng nũng nịu gọi Thiếu Hàn: "vương gia người xem nàng ta thật là ăn nói hàm hồ, cố tình nhục mạ thiếp thân nga", vừa nói vừa liếc mắt nhìn Nhượng Y

Thiếu Hàn quay ngựa đi ngược lại về hướng kiệu lạnh lùng trả lời: "vương phi nói rất đúng"

Lạc Yên Hồng thấy vậy sắc mặt chuyển sang đỏ tức giận không nói được gì, trong lòng thầm tính toán, Nhượng Y á tiện nhân cứ chờ mà xem

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Ta Thấy Hay Là Làm Cho Nàng Không Nói Nữa Là

Tốt Nhất

Nhược Nhan cuối cùng cũng trở về phủ của cửu vương gia, xe ngựa vừa dừng lại trước phủ nàng thấy có dòng chữ bên trên cửa Lăng Kì Phủ. Ở bên ngoài cửa phủ đã thấy mười bảy vị tiểu thiếp xiêm y khiêu gợi, đủ mọi gương mặt, có người âm trầm, có người ngây thơ, có người không đoán ra là tính cách gì, nhưng mọi người ở đây đều rất trẻ phòng chừng mười bảy, mười tám tuổi, cũng có người nhìn qua chỉ là mười năm mười sáu. Lăng Kì Phủ, Lăng Kì Phu tên quả đúng như người a

Nhược Nhan liếc mắt nói với Thiếu kị: “cửu vương gia người thật đúng là biết hưởng thụ”

“Nàng muốn chúng ta sau này sẽ cùng hưởng thụ” Thiếu Kị vừa cười vừa lấy lòng Nhược Nhan.

“Không cần, ta cảm thấy hưởng thụ một mình ta được rồi, không cần nhọc tới vương gia” vừa nói vừa liếc Thiếu Kị

Thiếu Kị bỗng nhiên cảm thấy cảm giác mất mát, đây là cảm giác lần đầu tiên hắn có trong đời. Hắn dù sao cũng là một soái ca kinh thành mọi cô gái thấy hắn đều cười nói lấy lòng hắn, chỉ có nàng là luôn lạnh lùng lãnh đạm với hắn. Nhưng bất qua không sao hắn thích như vậy a.

“Cửu vương gia, Nhã nhi rất nhớ người a” Nữ tử một thân đỏ rực lên tiếng

“Nhu nhi cũng rất nhớ người, ngày đêm không ngủ được chờ người trở về nha” Nữ tử áo lam mở miệng

Rồi cứ thế cứ thế mười bảy vị tiểu thiếp nói hết những lời đường mật với Thiếu Kị “Cửu vương gia a, tối nay đến chỗ thiếp thân nga, thiếp thân chờ người”

Nhược Nhan thấy vậy không để ý bèn tiến vào phủ, nữ tử áo cam thấy vậy lên tiếng nói

“đứng lại, người còn chưa chào hỏi tỷ muội chúng ta nga”

Nhược Nhan thấy nữ tử này chỉ khoảng mười năm mười sáu tuổi, vẫn còn ít tuổi hơn mình đã lớn tiếng gây thị uy như vậy. Nàng tiến đến

“vị muội muội này là?”

Nữ tử áo cam thấy vậy quát: “Lớn mật hai từ muội muội cho người gọi sao, ta chính là Liễu Nhan Nhạc cha ta là Liễu Hưng Chấn”

Thì ra chỉ là con gái của một chi phủ nhỏ nhỏ cũng dám lớn tiếng mắng nàng. Xem ra nàng không ra oai một chút sau này sẽ khó sống a, nàng tiến đến gần Thiếu Kị tựa vào người hắn nũng nịu nói:

“Vương gia ngài xem muội muội đây thật là dữ a, giọng nói nàng ta lớn quá làm ta giật mình, ngài xem lên thế nào a”

Thiếu Kị lần đầu tiên thấy Nhược Nhan chủ động như vậy liền vui sướng nói:

“Nàng xem lên xử trí ra sao”

“Ta thấy nàng ta giọng nói lớn như vậy, hay là làm cho nàng không nói nữa nga”

“Được. được theo ý của nàng”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Một Lúc Huru Liền Tám Vị Tiểu Thiếp

Mọi người nghe vậy đều hoảng sợ. Liễu Nhan Nhạc lúc này cũng vô cùng kinh hãi vội quỳ xuống dập đầu liên lịa: “vương gia tha mạng, vương gia tha mạng a”

Thiếu Kị không nói gì chỉ nhìn Nhược Nhan đang trong vòng tay mình. Liễu Nhan Nhạc thấy vậy liền chuyển hướng sang Nhược Nhan

“Vương phi, Vương phi xin người tha mạng cho nô tỳ”

Liễu Nhược Nhan khẽ nhếch mắt “biết ta là vương phi còn lớn tiếng vậy a”

“nô tỳ không giám, nô tỳ sau này không giám a”

Liều Nhược Nhan thấy vậy quay sang Thiếu Kì nói: “vương gia người xem ở đây nhiều người như vậy, thiếp lại không muốn có nhiều người quá a. Hay là chàng liền đưa bớt mây người ra khỏi phủ đi, thiếp đây muốn yên tĩnh nha” Nhược Nhan vừa nói trong lòng thầm nghĩ phải ra oai với mấy vị tiểu thiếp này nếu không sau này sẽ phiền phức a. Đuổi bớt một ít người là để ra oai, nàng cũng để lại một số người để cứu vương gia kia không đến chỗ nàng làm phiền nàng, kẻ sách như vậy đúng là toại cả đôi đường. Cũng có thể nói một mũi tên trúng hai đích nga.

“Vậy vương phi nàng xem lên làm thế nào”

Nhược Nhan đưa tay chỉ bừa vào một số tiểu thiếp: “ta thấy các nàng này gây quá, không đủ sức để hầu hạ ngài, hay là đưa các nàng ra khỏi phủ đi nga”

Mấy vị tiểu thiếp thấy vậy sợ quá liền quỳ xuống khóc lóc “vương gia ngài đừng hừ ta, xin ngài đừng hừ chúng ta. Ngài mà hừ chúng ta, sau này bảo chúng ta làm sao sống”

Thiếu Kì nhìn Nhược Nhan cười nói: “được vậy tất cả đều theo ý nàng”

Trong ngày hôm đó tám vị tiểu thiếp liền bị hừ cùng một lúc. Kinh thành lúc này lời đồn đã truyền khắp nơi, có người nói cứu vương phi xinh đẹp động lòng người làm cho vương gia say đắm nghe theo, nàng nói một vương gia không giám nói hai. Có người lại nói cứu vương phi này đối với vương gia dùng tà thuật che mắt vương gia.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Rắc Rối Đến

Nhược Y sau khi về đến kinh thành không được tiến vào phủ tam vương gia ngay mà phải vào cung, vì hoàng thượng nghe người ở trong quân doanh nói nàng là người đã cứu một vạn quân sĩ. Có thể nói có nàng Lăng Nhật Quốc mới dành được thắng lợi, nên hoàng thượng cùng thái hậu muốn gặp nàng. Xem nàng là người bản lãnh ra sao

Lúc này Nhược Y tiến vào cung điện, thấy một người một thân trường bào màu vàng ngồi trên ghế rồng nạm vàng, khuôn mặt phúc hậu mà không kém phần uy nghiêm. Nàng thầm nói trong lòng. Hoàng thượng đứng là hoàng thượng a ghé ngồi cũng nạm vàng rồng thế kia, đúng là quá lãng phí mà

“Tham kiến hoàng thượng” nàng vừa nói hai chân khẽ nhún xuống

“Đều là người một nhà, không cần hành lễ a, mau mau đứng dậy” Hoàng thượng cười hiền từ nhưng ánh mắt vẫn là tia đánh giá nói

“Nghe nói tam vương phi là người đã cứu một vạn nghĩa quân của ta, như vậy cũng có thể coi là có công rất lớn không cần phải câu lệ lễ nghi như vậy”

Nhược Y lời nói không xua nịnh trả lời: “Nhược Y là có biết qua một chút được, ngẫu nhiên cứu được một vạn nghĩa quân kia, cũng không phải là có công lớn gì, hoàng thượng nói như vậy là quá đề cao Nhược Y rồi. Nhược Y quả thật là hồ thẹn không giám nhận”

Hoàng thượng nghe Nhược Y nói vậy âm thầm hài lòng. Lúc này một người khuôn mặt phúc hậu, một thân xiêm y màu vàng thêu kim tuyến lông lánh lớn tiếng nói:

“Tiểu tử ngươi đã trở về, ngươi có mang tiểu vương phi kia đến đây cho ta xem không” nói rồi lại đưa mắt đến nhìn Nhược Y

“Ngươi chính là tiểu vương phi của tiểu tử kia a, mau mau đến chỗ ta, chúng ta cùng trò chuyện” Nói rồi thái hậu kéo tay Nhược Y đi

Lúc này ở trong phòng chỉ có hoàng thượng cùng Lãnh Hàn

“Hàn nhi vất vả cho con rồi, ba năm nay con đã chịu nhiều cực khổ ở Lạc Tiêu Quốc. Ba ngày sau ta sẽ mở yến hội chào mừng con trở về”

“Cứu cứu ta đi như vậy cũng là vì giúp người dân ở Lăng Nhật Quốc, thực là không có gì vất vả, cũng xem như đây là trách nhiệm của ta” Lãnh Hàn không xua nịnh trả lời

“Hàn nhi con xem vị công chúa Lạc Tiêu Quốc kia lên làm thế nào, nàng tuy là công chúa nước bại trận nhưng nếu chúng ta đối xử với nàng không tốt thì Lạc Tiêu Quốc kia lại khởi binh làm loạn. Ta không phải là vì sợ bọn họ, nhưng ta thấy con mới trở về lại phải đi lần nữa ta thật không nhẫn tâm”

“Vậy hãy để công chúa kia gả cho cửu đệ, cho nàng làm sủng phi ta thấy cũng không ỳu khuất gì nàng” Lãnh Hàn lạnh lùng nói

“Nhưng vị công chúa kia lại một mực muốn gả cho con, muốn con lập nàng làm vương phi, nếu không nàng sẽ không sống nữa. Ta thật sự không biết phải làm thế nào đây. Hay là con...” Hoàng thượng còn chưa nói hết câu thì Lãnh Hàn đã lạnh lùng cắt ngang lời

“Không được, cứu cứu ta đã có vương phi, chuyện này tự người giải quyết đi” Nói rồi Lãnh Hàn quay người rời khỏi chính điện đến chỗ thái hậu

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Vương Phi Nay Cũng Không Tệ

Lúc này ở trong Tỉnh Thọ cung của thái hậu thì có tiếng cười nói vui tươi truyền ra

“Thái hậu người xem ta lại thắng rồi” Nhược Y vừa nói hai tay vừa lấy một cái bình cổ màu xanh ngọc bích bên cạnh, mỗi mông thì khẽ rung

“Không được chúng ta chơi lại một lần nữa lần này ta nhất định sẽ thắng người”. Thái hậu vừa nói tay phải vừa lấy ra một cái trâm phượng nạm vàng trên mắt phượng còn đính một viên ngọc màu đỏ nhìn rất quý giá

Nhược Y thấy vậy, trong lòng thầm nghĩ cứ cái đà này nàng sẽ giàu to a, có thể cùng Nhược Nhan mở một cửa hiệu nhỏ để kiếm sống, rồi rời khỏi phủ của hai vị vương gia kia

“Thái hậu đã nói như vậy, Nhược Y sao có thể không nghe theo a” vừa nói hai tay Nhược Y vừa xoa bàn cờ vây. Nàng đang chơi cờ vây, nói như vậy cũng không sai. Chỉ là cách thức chơi cờ có hơi khác biệt (tỷ này là dùng cờ vây chơi cờ ca rô a) Lúc này Thiếu Hàn tiến vào thấy thái hậu cùng Nhược Y đang ngồi chơi cờ, bên cạnh Nhược Y toàn là những bảo vật như là bình cổ, trâm châu, ngay cả cái châm vàng thái hậu thích nhất cũng đang ở trên tay của nàng

“Hai người là làm cái gì vậy?”

Nhược Y thấy tiếng nói âm lãnh kia truyền đến, sống lưng bất giác chuyển lạnh. Thái hậu thấy Thiếu Hàn đến như vớ được vị cứu tinh, thanh âm sốt xằng nói:

“Tiểu tử mau lại đây, giúp ta tính cách a. Tiểu nha đầu này thật xảo quyệt”

Thiếu Hàn lại gần chỗ thái hậu, nhưng không biết hai người này là đang chơi cờ gì, mi tâm khẽ nhăn lại.

“Đây là gì” vừa nói ánh mắt vừa nhìn bàn cờ vây

“Đây là cờ năm quân a, vương gia ngài có hứng thú muốn chơi không, ta sẽ dạy ngài. Nhưng mà phải có vật thế chấp a” Nhược Y vừa nói trong lòng thầm nghĩ. Vương gia này cũng không phải là dạng nghèo khó gì, có thể từ trên người hắn lấy một chút cũng không phải là chuyện xấu a

Thiếu Hàn thấy ánh mắt giao hoạt kia sao lại không hiểu trong đầu nhỏ của nàng đang nghĩ gì

“Không hứng thú”. Nói rồi lại nhìn thái hậu nói

“Thái hậu không làm phiền người nghĩ ngơi, chúng ta là nên trở về”

Thái hậu thấy vậy thầm buồn bực nói: “không được ta còn chưa có thắng nha đầu kia a”

“Đúng vậy a, ta còn muốn cùng ở lại trò chuyện với thái hậu” vừa nói nàng âm thầm tính toán có ngu mới trở về cơ hội kiếm tiền tốt như vậy nàng phải tận dụng triệt để

Thiếu Hàn băng lãnh nói: “không được nàng mau trở về cho ta” nói rồi kéo tay Nhược Y đi

“A chờ một chút, ta còn chưa có cầm đồ về”

Lãnh Hàn không nói gì, khẽ cúi đầu với thái hậu rồi lạnh lùng liếc Nhược y

Thái hậu mỉm cười khẽ nói: “xem ra vị vương phi này cũng không tệ”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Dám Đánh Người Của Nàng

Trên đường trở về Nhục Y trong lòng thầm buồn bực vì bị vị vương gia đại nhân kia cướp miếng ăn của mình

“Vương gia ngài đã trở về”. Vị quân gia mặc áo nâu nhạt, gương mặt đã có nét già nua, nhưng ánh mắt kia vẫn là chứa sự nhanh nhẹn

“Mang nàng đến Phong Đình Các” vừa nói ánh mắt vừa hướng đến trên người Nhục Y

Quân gia kia thấy vậy trong lòng cả kinh. Phong Đình Các chính là nơi mà không ai được phép đi đến. Có ba người được phép bước vào chính là vương gia, cửu vương gia và ông. Vị cô nương trước mặt này xem ra không hề đơn giản, sau này ông cần phải thận trọng hơn.

“Vương phi mời đi theo lão nô”

Nàng vừa đi vừa ngẩng ngó xung quanh, nói là ngẩng ngó thì cũng không hẳn, nàng là đang âm thầm dò xét ghi nhớ lại mọi góc ngách trong phủ, để tiện cho việc trốn ra. Đi được một lúc cuối cùng cũng đến Phong Đình Các.

Phong Đình Các là một nơi yên tĩnh, cảnh sắc nơi đây rất động lòng người, bây giờ đang là mùa thu lên những cây phong ở đây đang là một sắc đỏ rực. Phía xa xa còn có một cái đình đặt giữa hồ. Nhục Y chứng kiến cảnh sắc nơi đây trong lòng thầm cảm thán nơi đây quả là một nơi xinh đẹp động lòng người

Nhục Y ở được một ngày trong phủ thì chợt nhớ ra nàng đã hứa với Tiểu Ngưng sau khi quay trở lại từ Lạc Tiêu Quốc sẽ lập tức đón nàng về tam vương phủ, lên chạy đi nói với Thiếu Hàn:

“Vương gia ta muốn quay trở lại nhà thăm cha a”

Thiếu Hàn lúc này đang ngồi trên bàn đọc sách, thấy nàng chạy đến lông mày khẽ nhăn lại: “Ta đi cùng nàng”

“Không cần vương gia a, ta sẽ đi cùng với Nhục Nhan”

Lúc này Thiếu Hàn mới ngẩng mặt lên nhìn nàng:

“Ta từ khi trở lại chưa có đi thăm qua nhạc phụ đại nhân, nhân tiện đợt này cùng nàng trở về” Không đợi Nhục Y đồng ý Thiếu Hàn đã đi ra ngoài

Vì Nhục Nhan đi lên Thiếu Kì cũng đi theo

“Nhan Nhan nàng đi chậm lại một chút, ta không theo kịp a” vừa nói Thiếu Kì vừa chạy lại đến gần Nhục Nhan

“Ngươi không theo kịp thì mau trở về đi”

“Ta là muốn đi theo bảo vệ nàng mà” vừa nói ánh mắt Thiếu Kì vừa tràn đầy tia ủy khuất

“Ta mới cần ngươi bảo vệ” Nhục Nhan lạnh lùng liếc Thiếu Hàn

Lúc này vừa bước vào cửa Liễu tướng phủ, Liễu Tĩnh Văn đã ra tận ngoài đón tiếp:

“Tham kiến tam vương gia, cửu vương gia”. Liễu Tĩnh Văn vừa nói vừa cung kính cúi người

“Không cần khách sáo”. Thiếu Hàn lạnh lùng trả lời

Vì ở trước mặt tam vương gia và cửu vương gia nên Liễu Tĩnh Văn cũng nói vài lời quan tâm với Nhục Y và Nhục Nhan

Sau khi hai nàng nghe đã đến mức buồn ngủ đành xin cáo lui ra sau hậu viện. Tiểu Ngưng và Tiểu Vân vì đã sớm nghe hai người đến phủ nên đã rất vui mừng vội vã chạy ra

Tiểu Vân cười nói: “Tiểu thư người đã trở về, người là có nhớ lời trước đây nói không a”

Nhục Y thấy Tiểu Vân như vậy đành muốn trêu nàng một phen: “Tiểu Ngưng là nhớ gì a, ta trí nhớ không được tốt”

Tiểu Vân thấy Nhục Y nói vậy trong đôi mắt có chứa tia thất vọng

“Ta sao có thể quên, ta trở về cũng là vì muốn mang ngươi đi” Nhục Y vừa nói vừa cười sáng khoái

Lúc này Nhục Nhan đưa mắt hướng đến tay Tiểu Vân

“Tiểu Vân ngươi sao vậy” vừa nói vừa chạy đến kéo tay bị tím bầm của Tiểu Vân

“Tiểu thư ta không sao, ta là bị ngã trong lúc làm việc”

Tiểu Vân lúc này bất bình lên tiếng: “còn nói không sao, tứ tiểu thư, Tiểu Vân là do ngã tiểu thư đánh a”

“Sao vậy”. Nhục Nhan nhú mày nói

“Là do từ khi ngũ tiểu thư nghe tin đồn trong kinh thành nói cửu vương gia luôn sủng ái người, ngũ tiểu thư nói vị trí đó lẽ ra của ngũ tiểu thư, nhưng lại bị tiểu thư cướp mất. Trong lúc nóng nảy đã lấy roi đánh Tiểu Vân a”

Nhục Nhan ánh mắt lóe lên tràn đầy tia căm phẫn, ngay từ lúc được sống lại lần nữa, nàng đã âm thầm nói trong lòng sẽ không để cho Tiểu Vân chịu ủy khuất. Ngũ tiểu thư kia lại dám đánh người của nàng, nàng hãy chờ nhận kết quả đi là vừa

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Cùng Nhau Diễn Võ là Lỗi Của Ta

Liễu Nhục Phi sau khi nghe tin tam vương gia đến đây, liền chạy ra ngoài xem, lúc đi qua hậu viện nhìn thấy Nhục Nhan trong lòng thầm nổi lên tia ghen ghét, bèn tiến lại gần mở miệng nói

“Liễu Nhục Nhan ngươi còn mặt mũi trở về đây a”

Nhục Nhan thấy Liễu Nhục Phi tự mình đi đến, cũng tốt không phải đi tìm nàng

“Nhục Phi muội muội nói vậy là sao, ta vì sao không có mặt mũi trở về”

“Chỗ của ngươi bây giờ lẽ ra chính là chỗ của ta, ngôi vị vương phi kia là do ngươi cướp của ta”

“Là thật a, ta thấy Nhục Phi muội muội hình như đã quên, là do muội muội muốn ta làm cửu vương phi a, muội còn nói cũng là vì no cho cái ăn cái mặc của ta, ta thấy muội muội thật là quên quá nhanh a”

“Ngươi dám nói với ta như vậy, người chẳng qua chỉ là con của một gia nô, thật là lớn mật. Ta bây giờ muốn người nói vương gia hưu ngươi đi, nói chàng lập ta là vương phi” Nhục Phi vừa nói vừa chỉ tay về phía Nhục Nhan

“Ta thấy mẫu thân của muội muội cũng là xuất thân từ kỹ viện a, nàng cậy có chút nhan sắc mà chiếm được sự sủng ái của Liễu tướng quân (gọi là Liễu tướng quân vì ông này đối với Nhan tỷ cũng chẳng ra gì, nên ta cho nàng gọi vậy cũng không việc gì các nàng nhĩ). Đợi nàng một khi hoa khô liễu tàn thì sự sủng ái kia cũng không cánh mà bay. Mới lại ta thấy gia nô so với kỹ nữ xem ra có phần hơn a”

Nhục Y thấy vậy cũng phụ họa theo: “Nhan muội, muội nói thật có lý”

Nhục Phi vì quá tức giận trước lời nói của Nhục Nhan bèn đưa tay lên mặt định tát nàng, nhưng đã bị Nhục Nhan nhanh hơn một bước tát lại nàng hai cái. Cái tát này khiến cho Nhục Phi đầu óc choáng váng. Nàng dù sao cũng là từ nhỏ đến lớn không ai dám động đến. Nhục Phi lúc này đang định dơ tay đánh lại Nhục Nhan thì thấy ba người cửu vương gia đi đến. Nàng vì muốn để lại ấn tượng tốt cho vương gia, và muốn vương gia thấy Nhục Nhan kia thực chất cũng chỉ là một người dữ dằn, không biết yếu điệu thực nữ (cái này ảnh hưởng từ lâu rồi), bèn làm bộ nhu nhược ngã xuống đất

“Nhục Nhan tỷ tỷ xin người đừng đánh ta a, cầu xin người đừng đánh ta” vừa nói nước mắt vừa lăn xuống như hạt trân châu

Liễu Tịnh Văn lúc này thấy vậy liền chạy đến nói

“Có chuyện gì vậy?”

“Là con không cẩn thận đụng phải Nhục Phi tỷ tỷ, tỷ tỷ liền... Cha à cha đừng trách tỷ tỷ, cũng là do Phi nhi bất cẩn” vừa nói nước mắt lại càng tuôn ra nhiều hơn

Liễu Tịnh Văn thấy thế bèn liếc nhìn Nhục Phi. Còn Thiếu Kỳ dù gì cũng là người từng học võ, có thể nghe thấy mọi âm thanh từ khi còn ở xa, chàng cũng biết là Nhục Nhan ra tay động thủ trước. Nhưng những lời nói của Nhục Phi kia thật cũng không thể chấp nhận được, bèn tiến đến hỏi Nhục Nhan

“Chuyện gì vậy?”

Nhục Phi lúc này trong lòng cười thầm nhưng vẫn không quên làm bộ ủy khuất: “Vương gia là do Phi nhi không cẩn thận đụng trúng tỷ tỷ, là lỗi của Phi nhi ngài đừng trách tỷ tỷ nga”

Nhục Nhan thấy Liễu Nhục Phi diễn tốt như vậy, đã mắt không ít nước mắt cũng phối hợp làm nên vở diễn kia, ánh mắt nàng chợt chuyển sang ủy khuất, trong đôi mắt kia ngập nước mắt, chỉ trực chờ chảy ra quay sang Thiếu Kỳ, vừa nói vừa nói vừa đưa tay lên trước mặt Thiếu Kỳ:

“Chàng xem muội muội là lao vào tay của thiếp, làm tay thiếp đau quá a. Cũng là do thiếp không để nên mới xảy ra sự việc như vậy. Chàng đừng trách

muội muội a”

Thiếu Kì trong lòng thầm cười vừa lúc này còn định nghĩ giải vây giúp nàng ai ngờ tiểu dã miêu này có thể đổi trắng thành đen, nói có thành không thật là càng ngày càng yêu thích nàng hơn.

“Nhan Nhan tay nàng có đau không, mau mau trở về vương phủ ta mời thái y đến chữa trị cho nàng. Muội muội của nàng má đúng là cứng làm tay nàng đỏ hết lên rồi. Ta xem cần phải làm một chút biện pháp làm cho cái má của muội muội nàng hết cứng a. Nàng có biện pháp gì không”. Thiếu Kì vừa nói vừa xoa tay Nhượng Nhan, môi mỏng khẽ nhếch lên

“Cách thì có, mài bớt má của nàng. Ta thấy hay là thôi đi, muội muội xinh đẹp như vậy, làm vậy có thể sẽ bị hủy dung a hay là thôi đi”

Nhượng Phi vừa nghe thấy vậy khuôn mặt xinh đẹp dần chuyển sang trắng bệch, Liễu Tịnh Văn thấy vậy bèn lên tiếng nói:

“Còn không mau xin lỗi vương phi”

“cha à.....”

“Mau xin lỗi” Liễu Tịnh Văn lớn tiếng quát

“ta xin lỗi” Nhượng Phi tuy nói nhưng ánh mắt vẫn là liếc nhìn không có thành ý

“Ngà cái cách kia....” Nhượng Nhan làm bộ không nghe thấy

Liễu Tịnh Văn tát cho Nhượng Phi một cái tức giận nói

“Mau xin lỗi vương phi”

“Vương Phi là ta sai, ta xin lỗi người” Nhượng Phi nói rồi vội chạy đi nước mắt đã sớm loang lổ trên gương mặt hoàn mĩ kia

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Mười Vạn Lý Do Của Nhượng Y

Lúc này Nhượng Y mới lên tiếng nói:

“Cha à, ta là đến muốn đưa Tiểu Ngưng và Tiểu Vân về chiếu cố chúng ta, các nàng dù gì cũng theo chúng ta đã lâu, lên ta có chút hợp ý, muốn đưa các nàng đi, người thấy như vậy có được không?”

Liễu Tịnh Văn vì truyện vừa nảy lên đồng ý ngay: “vậy các nàng từ nay sẽ theo con”

“Đa tạ” Nhượng Y lạnh lùng nói

Trên đường về Thiếu Kì luôn đi theo bên người Nhượng Nhan cười cười nói nói: “Nhan Nhan nàng thấy ta diễn như vậy có tốt không”

“Không tệ”

“Vậy có lên hôn ta một cái khích lệ không a”. Vừa nói Thiếu Kì vừa đưa má tiến về phía Nhượng Nhan. Nhượng Nhan thấy vậy dơ tay đâm vào má Thiếu Kì một cái. Thiếu Kì lúc này kêu “a” một tiếng ngồi xuống đất, hai tay ôm má

Nhượng Nhan thấy hồi hận, nàng dù sao ở trong tổ chức cũng đã rèn luyện thân thể rất tốt, lực đánh phát ra cũng rất mạnh, bèn quay sang chỗ Thiếu Kì xem thế nào

“Xin lỗi, xin lỗi ta không nên mạnh tay như vậy”

“Nàng xem” vừa nói Thiếu Kì vừa đưa cái má còn hơi hồng hồng đến trước mặt Nhượng Nhan. Nhượng Nhan thấy vậy cũng thấy mình ra tay quá mạnh trong lòng hơi nhói đau, ánh mắt gắt gao nhìn vào chỗ địa phương bị nàng động thủ

“Nàng mau giúp ta thổi vù vù, nếu không nó sẽ sưng lên nga” Vừa nói Thiếu Kì vừa làm ra bộ dạng ủy khuất

Nhượng Nhan là thấy Thiếu Kì muốn lợi dụng mình liền thầm hối hận vừa nảy tự mình cảm thấy có lỗi, nàng liếc mắt nhìn Thiếu Kì nói:

“Nếu thổi vù vù sẽ hết đau thì cần gì dùng được. Mau trở về”

Hai ngày trôi qua rất mau, yến hội cũng đã được mở. Vì lý do tất cả vương phi đều phải đi cùng vương gia nên Nhữc Y không thể không nghe theo, dù nàng đã đưa ra rất nhiều lý do nhưng tất cả đều bị cự tuyệt như

Buổi sáng

“Vương gia à ta thật sự cảm thấy có chút chóng mặt, ta cảm thấy...”

“Mau truyền thái y chuẩn bệnh cho vương phi, cho nàng thuốc tốt nhất, nếu không cái đầu của thái y đừng mong giữ được”

Buổi trưa

“Vương gia a ta là cảm thấy lể nhgi trong cung quá phức tạp, ta là sợ sẽ vô tình thất lễ trước mặt mọi người, sẽ làm xấu mặt vương gia, yến hội này...”

“Không sao nàng đi cùng bốn vương, sẽ không ai dám làm gì nàng”

Buổi chiều

“Vương gia à, ta vừa vào phòng thấy không có quần áo gì hợp để đi dự yến hội, ta nghĩ...”

“Lâm quân gia mau đến phòng may quần áo, mua cho vương phi vài bộ, nếu ông không tìm được bộ nào vương phi ưng ý, thì đừng trở về nữa”

Rồi đến buổi tối

“Vương gia người đi trước đi, ta sẽ theo sau, ta muốn chuẩn bị kỹ lưỡng trước khi đi a. Ngài mau đi trước, không sẽ đến muộn yến hội mất”

“Nàng yên tâm, ta còn chưa đến thì yến hội cũng chưa bắt đầu”

Cuối cùng dù đưa ra mười vạn lý do thì Nhữc Y cũng phải đi đến yến hội

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Song Linh Ngọc

Quả nhiên Nhữc Y với Thiếu Hàn dù là đến muộn nhất nhưng đến lúc hai người đến yến hội mới chính thức được bắt đầu. Hôm nay Thiếu Hàn một thân bạch y, tóc đen thẳng càng khiến khuôn mặt của Thiếu Hàn đã hoàn mỹ nay lại càng trở lên tà mị, còn Nhữc Y hôm nay cũng không kém phần xinh đẹp, nàng mặc một thân hồng y lộng lẫy, tươi trẻ, khuôn mặt trái xoan chỉ điểm qua một chút phấn nhàn nhạt. Khiến cho nàng càng thêm phần thoát tục, chỉ là có một điều nhỏ nhỏ xảy ra về trang phục của nàng. Bộ y phục này là do Lâm quân gia tinh tế cẩn thận, quả mấy lần thăm tra lấy về cho nàng từ Luyện Y Phường, thật là người tính không bằng trời tính, y phục này thế nào lại giống hệt như vị công chúa Lạc Yên Hồng kia. Khiến cho Lạc Yên Hồng nhìn nàng như muốn tóc lửa, muốn đem y phục kia thiêu cháy.

Hoàng thượng lúc này mới lên tiếng: “Tam vương gia đã đến, yến hội bắt đầu, các ái khanh hãy tự nhiên”

Bình sinh Nhữc Y không thích mấy cái yến hội thế này chỉ là mấy cái múa hát mua vui, đến chỉ vừa ăn vừa xem hát, cũng chẳng có gì quan trọng, bởi vì cũng chẳng có gì quan trọng lên nàng cũng chỉ có việc ăn, nói là ăn nhưng thực ra nàng là đang cuốn thức ăn. Hầu như tất cả các thức ăn trên bàn Thiếu Hàn và nàng đã không cánh mà bay, trong khi các bàn khác vẫn còn nguyên. Mọi người đều hướng ánh mắt bất mãn về phía Nhữc Y nhưng bất quá đối diện với ánh mắt như muốn giết người của Thiếu Hàn thì mọi người đều không có ý kiến gì nữa.

“Hoàng thượng, nhân yến hội chào mừng vương gia trở về ngày hôm nay ta có lễ vật muốn dâng lên vương gia và có một thỉnh cầu nhỏ nhỏ mong người chấp nhận”. Vừa nói ánh mắt của Lạc Yên Hồng vừa hướng qua nhìn Lãnh Hàn

“Công chúa có gì cứ nói. Ha ha” Hoàng thượng vừa nói vừa cười

“Đây là Song Linh Ngọc nổi tiếng đã thất truyền từ lâu. Tương truyền đây là cặp ngọc tình nhân. Vòng ngọc Linh Điền này là của nữ tử, nếu nữ tử đeo có thể tránh được mọi độc dược, lại càng trở nên xinh đẹp. Còn đây là ngọc bội Linh Điền nếu nam tử đeo nội lực có thể tăng thêm mấy chục năm. Hai thứ này vốn là dành cho một cặp tình nhân khi đối phương gặp nguy hiểm, hai thứ này sẽ phát sáng và nóng lên. Ta từ trước đã ngưỡng mộ tam vương gia, muốn tặng ngọc bội Linh Điền này cho chàng. Đổi lại chàng hãy lập ta làm vương phi” Lạc Yên Hồng vừa nói ánh mắt vừa lóe lên tia cười, trong lòng thầm nghĩ. Song Linh Ngọc này vốn là vật trấn quốc của Lạc Tiêu Quốc, ai ai cũng đều muốn có được. Lần này nàng đưa thứ này ra trao đổi chắc chắn tam vương gia sẽ đồng ý

Sau khi đã ăn hết mọi thứ trên bàn Nhữc Y lúc này mới để ý đến lời của Lạc Yên Hồng. Trong mắt hiện lên tia kinh ngạc. Vì Vệ Nhân trước làm trong ngành khảo cổ nên có nói qua cho nàng biết cặp Linh Điền Linh Điền này. Không ngờ thứ này lại có thật trên đời, ánh mắt hiện lên tia thích thú, đang

định quay sang nói với Thiếu Hàn thì hắn đã:

“Ta đã có vương phi. Thứ Song Ngọc này ta nghĩ người lên dành chon nam nhân khác thì hơn”

Lạc Yên Hồng thấy thế ánh mắt chột chuyển sang thất vọng nói: “Ta không cần làm vương phi, ta có thể làm sủng phi của chàng”

“Không được” Thiếu Hàn lạnh lùng nói

Nhược Y lúc này quay sang nói nhỏ với Thiếu Hàn: “Vương gia à, vương gia sao người không đáp ứng yêu cầu kia của công chúa chứ, nàng ta dù gì cũng là công chúa đã ủy khuất làm sủng phi cho người rồi. Hay là người không thích Linh Diễm kia, bất quá người cũng có thể cho ta a” Nhược Y vừa nói trong lòng thầm tính toán, Linh Diễm kia dù ở trên người nữ nhi không có tác dụng, nhưng nếu bán ra cũng được một khoản tiền kha khá hắc hắc

“Nàng thích thứ đó?”

“Đúng vậy a, Song Linh Ngọc kia vừa đẹp, lại vừa có ích như vậy”

“Không có cách” Thiếu Hàn vừa nói vừa liếc Nhược Y (cặp bội kia có bằng ảnh không a)

“Ta có cách, ta có cách a”

“Ngoại trừ đáp ứng Lạc Yên Hồng làm vương phi và sủng phi. Nàng có thể tùy tiện nói với Lạc Yên Hồng”

“Thật a” Nhược Y vừa nói, khoe miệng khẽ nhếch lên tia cười giảo hoạt

“Nàng là thấy ta đang nói choi” Thiếu Hàn lạnh lùng nói

Lúc này Nhược Y quay sang chỗ Lạc Yên Hồng nói: “công chúa thứ ngọc bội kia rất đẹp a, nhưng bất quá chỉ tặng một thứ thì ta thấy chưa đủ thành ý...”

“Ý người là sao”

“Ý ta là công chúa lên tặng cho vương gia cả Linh Diễm a”

“Được, ta chấp nhận, chỉ cần có thể ở trong vương phủ, sủng phi ta cũng có thể làm”

Lạc Yên Hồng chưa nói hết câu, Nhược Y đã ngắt lời “Ý ta không phải như vậy, sủng phi thì không thể đáp ứng, bất quá tiểu thiếp thì có thể chấp nhận nga”

Nghe xong câu nói của Nhược Y, Lạc Yên Hồng đã rất tức giận nàng đường đường là công chúa của một nước, làm sủng phi đã là ủy khuất lắm rồi, sao có thể làm một tiểu thiếp không danh không phận: “không thể được”

“Nga vậy thì thôi vậy” Nhược Y vừa nói vừa cố kéo dài thanh âm “cơ hội tốt như vậy, ta nghĩ lần sau cũng không có a”

Trong lòng Lạc Yên Hồng lúc này rất khản trương, quả thật đây là cơ hội tốt, nàng có thể làm một tiểu thiếp, nhưng không có nghĩa sẽ mãi là tiểu thiếp, được vào vương phủ vị trí vương phi kia cũng sẽ gần hơn. Lắc sắc đẹp của nàng không thể không mê hoặc được tam vương gia, quân tử không chịu thiệt trước mắt: “ta đồng ý”.

Vừa nói vừa đưa song ngọc đến bàn Thiếu Hàn, Nhược Y lúc này đã vội đeo Linh Diễm vào tay còn Linh Diễm thì nhanh tay cất vào túi như sợ Lạc Yên Hồng đổi ý

Chứng kiến cảnh đó Lạc Yên Hồng thầm lóe lên tia chán ghét cùng tức giận. Còn Thiếu Hàn, tam vương gia kia đang bày ra một bộ mặt đen thui

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Bánh Sinh Nhật

Vì chỉ là tiểu thiếp nên Lạc Yên Hồng không thể có cưới hỏi đăng hoàng, ngay trong đêm hôm ấy tiến vào tam vương phủ bằng cửa sau

“Vương gia ngày có thể cho thiếp đi bằng cửa trước không a, vì cửa sau xa quá thiếp thân...” Lạc Yên Hồng chưa nói hết câu thì Thiếu Hàn lạnh lùng cắt ngang

“Không thể”

Ba ngày sau khi Lạc Yên Hồng vào vương phủ thì cũng đến sinh nhật của Thiếu Hàn. Thiếu Hàn vì không muốn có quá nhiều người tới, nên cũng chỉ mời hoàng thượng, thái hậu cùng cửu vương gia. Hai ngày trước khi sinh nhật:

“Mau đưa ta Linh Điền” vừa nói Thiếu Hàn vừa xòe tay ra trước mặt Nhược Y

“Tại sao a, thứ này do ta đoạt về mà”

“Hai ngày nữa là sinh nhật của ta, ta muốn nàng tặng ta thứ này”

“Không được, ta sẽ tặng người thứ khác”. Vừa nói nàng vừa nghĩ, Linh Điền kia chỉ có thể tặng cho nam nhân mình yêu

“Ta không thích thứ khác, thứ ta thích chính là Linh Điền kia” Thiếu Hàn ánh mắt nghiêm nghị trả lời

“Ta sẽ cho người thứ người thích”

“Nếu không có thứ ta thích”

“Vậy người có thể lấy bất cứ thứ gì người muốn ngoại trừ Linh Điền kia”

“Được”

Vì chỉ còn hai ngày, Nhược Y cũng không biết lên tặng Thiếu Hàn thứ gì, cuối cùng cũng nghĩ ở cổ đại này mọi người chưa biết đến thứ kia

Thứ mà Nhược Y đang nghĩ đến chính là bánh sinh nhật. Nàng có một thói quen rất quái dị là rất ngại nấu ăn nhưng nấu ăn lại rất ngon. Thế là cả buổi chiều nàng hí hục nhào bột, mua nguyên liệu. Nhược Y muốn làm bánh số cô la nhưng nơi đây lại rất khó kiếm nguyên liệu, lên cuối cùng Nhược Y đành làm bánh hoa quả. Buổi tối hôm sinh nhật Thiếu Hàn Nhược Y là người đến muộn nhất, đã quá thời gian nhưng nàng vẫn chưa đến, mỗi người đều có những suy nghĩ khác nhau

Lạc Yên Hồng thì nghĩ món quà sinh nhật mà nàng tặng cho Lãn Thiếu Hàn này sẽ là nhất

Thiếu Hàn thì lại nghĩ nàng sẽ không đến lên khuôn mặt đang là một nét ngưng trọng đen thui

Lúc này Lạc Yên Hồng mới mở miệng:

“Vương gia hay là chúng ta bắt đầu thôi, thiệp thấy...”

Lạc Yên Hồng chưa kịp nói hết câu thì Nhược Y trên tay cầm một thứ bánh tròn tròn màu trắng, trông rất mịn tiến vào

“Đến rồi, đến rồi ta là phải cắt công chuẩn bị thứ cực phẩm mỹ vị này cho vương gia lên mới tới muộn a, xin lỗi xin lỗi mọi người”.

Nược Y đang định tiến đến ngồi cạnh thái hậu thì Lãn Hàn lên tiếng

“Nàng mau lại đây”

Nược Y cũng không có kháng cự, vì nàng biết có kháng cự cũng vô ích nên đành ngoan ngoãn nghe theo

“Vương gia hôm nay sinh nhật người ta muốn mang đến một lễ vật, đó là điệu múa của Lạc Tiểu Quốc ta, đảm bảo người sẽ thích”

Nược Y trong lòng thầm nghĩ hóa ra cũng chỉ là một điệu múa, kiểu đó cũng không khác gì là các kĩ nữ ở kĩ viện đi. Công chúa này xem ra cũng phải là người thông minh gì

“Không muốn xem” Thiếu Hàn nhìn cái thứ bánh trắng trắng bên cạnh Nhược Y lạnh lùng nói

Nghe câu nói của Thiếu Hàn Lạc Yên Hồng cứng miệng, không tài nào mở lời được. Nàng đã chuẩn bị điệu múa này từ rất lâu, đã tập dượt rất nhiều lần, vì điệu múa này nàng đã không ít lần té ngã nhưng vẫn cố gắng tập luyện. Vậy mà chỉ một câu nói của Thiếu Hàn mọi thứ đều chấm dứt. Tất cả cũng là do tiện nhân kia đã mê hoặc vương gia nàng thề ngày hôm nay sẽ phá hỏng cái thứ trên bàn kia

“Thiếu Hàn trẫm có cái này muốn tặng người” Hoàng thượng vừa nói vừa đưa ra một cái hộp gấm bên trong có một viên trân châu màu đen

“Tiểu tử ta có cái này muốn cho người”. Thái hậu đưa cho Thiếu Hàn một ngọc bội màu xanh ngọc bích, chỉ liếc qua cũng đủ thấy giá trị của nó quý giá đến mức nào

“Tam ca đây là thanh bảo đao của lão quái nhân Huyết Hải trên đời chỉ có một đảm bảo không có thanh bảo đao thứ hai”

Nược Y ngồi bên đã sớm nhấp nhồm không ngồi yên được, những thứ kia mà bán ra ngoài cũng thu được mấy trăm lượng hoàng kim. Trong lòng thầm tính toán. Quay sang nói nhỏ với Thiếu Hàn

“Vương gia nếu người thích món quà của ta, người có thể tặng ta tất cả món quà mà hoàng thượng, thái hậu, cửu vương gia tặng người được không a”

Những hành động nhỏ này trước mặt những người ngồi đây thì lại hiện lên thành một ý nghĩ khác, rằng hai người đứng là tình sau ý đậm, phu thê đồng lòng

“Có thể, nhưng nếu ta không thích món quà của nàng thì Linh Diễm kia phải thuộc về ta và nàng phải chấp nhận với ta một điều kiện”

“Điều kiện gì?”

“Điều này ta chưa nghĩ ra”

“Vậy được nhưng nếu người thích món quà kia của ta, cũng phải đổi với ta có một điều kiện”

“Không thể có điều kiện” Thiếu Hàn lạnh lùng nói

“Tại sao, quả thật không công bằng”

“Nàng không chấp nhận vậy thì thôi vậy”

“Được, ta chấp nhận”. Nhược Y trong lòng thầm nghĩ không điều kiện cũng không sao quan trọng là thứ kia

“Nha, ta có món quà muốn tặng vương gia. Cái này chính là bánh sinh nhật, ăn vào có thể sống lâu thêm một tuổi, nên thứ này chỉ có thể một năm ăn một lần vào chính ngày sinh nhật của mình a”

Mọi người đều rất ngạc nhiên và tò mò trước cái gọi là bánh sinh nhật kia. Không chỉ vì công dụng mà còn về cả hình thức của nó, Thứ bánh trắng trắng mềm mềm kia làm người ta muốn thưởng thức

Trong sảnh chỉ có hai người duy nhất là không tò mò và kinh ngạc chính là Nhược Nhan và Thiếu Hàn

Nhược Nhan nghĩ: Thứ bánh này ở hiện đại nàng đã ăn rất nhiều, trình độ quảng cáo của Nhược Y quả thật là siêu phàm, cái gì mà ăn vào tuổi thọ sẽ tăng lên một chỉ là nói khoác

Còn Thiếu Hàn mặc dù không biết loại bánh này là thứ gì, cũng chưa từng nhìn thấy qua nhưng Nhược Y lắm chiêu kia luôn rất có nhiều chiêu trò, hẳn không thể dễ bị mắc bẫy nàng được.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Gậy Ông Đập Lưng Ông

“Nha đầu ta muốn ăn thử”

“Tam tẩu có thật sự là bánh kia ăn vào tuổi thọ sẽ tăng lên một tuổi không, đệ cũng muốn thử”

“ai nha, ai nha cứ từ từ ai cũng có phần”

Lạc Yên Hồng thấy mọi người đều hướng quan tâm đến thứ bánh kì lạ kia của Nhược Y liền nảy sinh ghen ghét đố kỵ. Muốn tìm cách phá hủy thứ kia

“Vương gia thiếp thân có việc muốn đi vào trong một lúc”

Lúc đi qua Lạc Yên Hồng cố ý đưa tay áo hướng về phía bánh sinh nhật đẩy xuống đất

“Nha xin lỗi muội muội, ta là không cố ý. Vương gia ta là có chút chóng mặt nên mới không xác định được phương hướng” Lạc Yên Hồng vừa nói ánh mắt vừa trào ra tia uy khuất

Điều bộ kia sao mà Nhược Y không nhận ra, nàng dù gì cũng từng là sát thủ, từng thấy qua tất cả các khuôn mặt trên đời. Lạc Yên Hồng này nhất định là muốn phá hỏng kế hoạch của nàng.

“Yên Hồng công chúa không được khỏe hãy lui về nghỉ ngơi” Hoàng thượng mắt húng mở lời

Yên Hồng thầm mừng, nàng dù sao cũng là một công chúa, mới chỉ đánh đổ một cái bánh cũng sẽ không ai dám có ý kiến gì

“Dừng lại” đúng lúc Lạc Yên Hồng đang chuẩn bị rời đi thì Nhược Y lên tiếng

“Bánh này là quà sinh nhật ta tặng vương gia, ngươi đã làm hỏng chỉ một hai câu đơn giản vậy mà xong sao”

“Muội muội là muốn gì a, tỷ tỷ không cố ý” Lạc Yên Hồng vừa nói nước mắt đã sớm nấn xuống hai bên gò má

“Muội muội hai tiếng này cho ngươi tùy tiện gọi sao, ta đường đường là chính thất, ngươi chỉ là một tiểu thiếp, sao có thể loạn ngôn như vậy”

Lạc Yên Hồng trong lòng thầm tức giận, nàng trước đây không bao giờ gọi Nhược Y là vương phi, luôn xưng tỷ tỷ để muốn khẳng định địa vị mình hơn Nhược Y một bậc, vậy mà bây giờ

“Vương phi ta là không cố ý, chỉ là đánh đổ của ngươi một chiếc bánh mà thôi, ngươi cần gì phải lớn chuyện như vậy”

“Ta cũng chỉ là muốn ngươi hướng ta bồi thường một chút, điều đó gọi là lớn chuyện sao?” Nhược Y vừa nói thanh âm vừa có kéo dài

“Ngươi muốn gì?”

“Bánh đã đổ, chỗ này cũng đã bẩn, ngươi xem nên làm gì”

“Ta sẽ gọi người đến thu dọn”

“Không cần ta muốn đích thân ngươi thu dọn”

Lạc Yên Hồng nộ khí xung thiên. Nàng đường đường là một công chúa cao cao tại thượng, mọi công việc đều có người hầu hạ. Sao có thể ủy khuất làm công việc thấp hèn này

“Ta không làm”

“Vậy ý ngươi là không muốn bồi thường cho ta. Vương gia, vương phủ quy định tiểu thiếp không nghe lời vương phi thì sẽ sao a”

“Nặng thì giết, nhẹ thì cắt hết tứ chi” Thiếu Hàn lạnh lùng trả lời

“Vậy công chúa đối với ta đây là nặng hay nhẹ đây?”

Lạc Yên Hồng nghe thấy lời nói như vậy khuôn mặt đã sớm trắng bệch, nhưng vẫn cố tỏ ra kiêu ngạo

“Ta đường đường là công chúa Lạc Tiêu Quốc sao có thể làm việc như vậy”

“Ở đây là Lăng Nhật Quốc không phải là Lạc Tiêu Quốc, huống hồ thân phận của công chúa ở vương phủ cũng chỉ là tiểu thiếp ta là vương phi. Lời của vương phi sao tiểu thiếp có thể không nghe theo chứ”

“Ngươi” Lạc Yên Hồng then quá hóa giận đưa tay lên định tát Nhược Y nhưng đã bị Thiếu Hàn nhanh hơn đánh một chưởng vào bụng Lạc Yên Hồng. Mau tươi phun ra thối đảm cả y phục chưa kịp nói một tiếng nào đã ngất đi

Kết quả ai cũng đoán ra quà sinh nhật Nhược Y chuẩn bị cho Thiếu Hàn bị Yên Hồng phá hỏng. Trước kia Nhược Y nói nếu Thiếu Hàn không thích món quà nàng chuẩn bị thì sẽ được lấy một thứ gì đó từ mình trừ Linh Điện.

Thứ mà Thiếu Hàn muốn lấy chính là Linh Điện

Vì điều đó Nhược Y đã suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng cũng rút ra năm chữ

Gậy ông đập lưng ông. Vì muốn lấy được song linh ngọc đã đưa Lạc Yên Hồng lên làm tiểu thiếp. Nay vì muốn lấy bảo vật nàng lại mất đi Linh Điện. Quả đúng là lòng tham khiến con người ta mất tất cả.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Thiếu Kỳ Tức Giận

Nhược Nhan mấy ngày nay đều bị chín vị tiểu thiếp của Thiếu Kỳ đến làm phiền. Lúc thì gọi đi ngắm hoa, lúc thì nói đi thưởng trà rồi lại đi xem kịch đến phát chán. Câu chuyện mà mấy vị tiểu thiếp nói đến cũng chỉ là muốn chia sẻ cửu vương gia với mọi người. Chẳng là từ khi Nhược Nhan vào phủ Thiếu Hàn không đến phòng của bất cứ vị tiểu thiếp nào. Khiến cho mọi người nhầm tưởng nàng là đang giữ hân, nhưng mà có ai hiểu cho nàng muốn đuổi hân đi cũng không được, nói cũng chẳng ai tin. Ai nha thật khiến cho nàng khổ tâm đi

“Vương phi, Lý phu nhân cầu kiến” Lý phu nhân kia chính là Lý Giản Dao con gái của Lý tướng quân. Tính tình hết sức kiêu ngạo. Nghe nói từ khi nàng chưa vào phủ Lý Giản Dao được coi như là vương phi. Nay vương phi đã là Nhục Nhan nàng khiến cho Lý Giản Dao sinh lòng ghen ghét

“Nói với nàng ta không muốn gặp”

Tiểu Vân thấy vậy liền đi ra nói với Lý Giản Dao:

“Lý phu nhân xin người trở về vương phi nhà ta có chút mệt không muốn gặp ai”

Lý Giản Dao thấy vậy nghĩ Nhục Nhan kiêu ngạo liền lớn tiếng tự mình xông vào

“Liều Nhục Nhan người nghĩ mình là vương phi thật sao. Người cũng chỉ là con của một gia nô sao có thể làm càn như vậy”

Nhục Nhan lười biếng mở mắt:

“Lý phu nhân có việc gì mà lớn tiếng như vậy”

“Ta thấy người được vương gia sủng ái liền kiêu ngạo, nói cho người biết cha ta đã tâu lên hoàng thượng lập ta làm vương phi của cửu vương gia, người lên biết thân phận của mình đi”

“Ừm”

“Ta nói cho người biết người sau này sẽ chỉ là một tiểu thiếp nhỏ nhoi, đừng có mà cư xử không lễ phép với ta như vậy”

“Ừm”

Thấy Nhục Y chỉ nói một chữ ừm khiến cho Lý Giản Dao trong lòng sinh khí

“Nói cho người biết vương gia đã nói với hoàng thượng sẽ hưu người”

“Rất tốt”

Thiếu Kỳ trên đường trở về tức giận vì chuyện sáng nay hoàng thượng gọi hắn vào cung muốn hưu Nhục Nhan, chỉ vì một lý do rất vớ vẩn là nàng không có gì nổi bật ngoài dung mạo ra. Đúng lúc tiến vào phòng của Nhục Nhan lại nghe được đoạn đối thoại kia, hai chữ rất tốt hắn nghe rất rõ trong lòng nổi tức giận tăng lên đến đỉnh điểm

Hướng đến Lý Giản Dao tức giận quát: “Cút ngay”

Lý Giản Dao thấy Thiếu Kỳ chưa bao giờ tức giận như vậy liền thức thời lùi đi

“Nàng có thực sự thấy vậy là rất tốt” Thiếu Kỳ hướng ánh mắt giận dữ về phía Nhục Nhan

Nhục Nhan vẫn nhắm mắt nằm trên ghế đung đưa trả lời nhàn nhạt

“Ừm”

“Vậy được, ta đi”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Quyết Định Của Nhục Nhan

Thiếu Kỳ đã ba ngày mất tích không có trong phủ, Nhục Nhan cũng cảm thấy không có gì lạ. Nàng nghĩ hẳn chắc chắn đã đi thanh lâu kỹ viện. Nhưng đến ngày thứ bảy tin tức về Thiếu Kỳ cũng không có. Trong lòng Nhục Y cũng có chút lo lắng

Trong lúc mọi người lo lắng, Thiếu Kỳ lại đang ở phủ của Thiếu Hàn nói chuyện với Nhục Y. Hắn mấy ngày hôm nay đều hướng Nhục Y cầu xin sự giúp đỡ. Tính ra thời gian hắn gặp Nhục Y còn nhiều hơn Thiếu Hàn gặp Nhục Y. Hại hắn mỗi lần đều bị hoàng huynh của hắn lườm chày mặt

“Tẩu tẩu người nghĩ xem đã được một tuần rồi Nhan Nhan còn chưa đến tìm ta, tẩu hãy mau nghĩ cách giúp ta”

“Vô ích nếu Nhục Nhan không thích người thì ta cũng không có cách”

“Ta là không nên tức giận rồi đi như vậy chắc chắn nàng sẽ không đến tìm ta. Bây giờ muốn trở về cũng không được a. Tẩu tẩu người mau giúp ta đi”

Đúng lúc Thiếu Kỳ đang khổ sở hướng Nhược Y van nài thì Tiểu Ngưng đi đến nói

“Tiểu thư, tứ tiểu thư đến rồi”

Thiếu Kỳ thấy thế trong lòng vừa mừng vừa lo

Nhược Y thấy vậy liếc nhìn Thiếu Kỳ

“Còn không mau tránh mặt đi”

“Nhược Nhan người đến có chuyện gì không?”

“Cũng không có chuyện gì quan trọng, ta muốn hỏi mấy ngày nay Lãnh Thiếu Kỳ có đến chỗ này không”

“Không có, có chuyện gì sao?”

“Lãnh Thiếu Kỳ kia không biết đi đâu đã một tuần nay không có tin tức gì”

“Người là đang lo lắng cho hắn?”

“Giữ chứ ta là đang lo lắng cho chính mình thôi. Ở cái cổ đại này nếu hắn chết chẳng phải ta trở thành quả phụ sao”

Nhược Y dù gì cũng đã ở chung với Nhược Nhan từ bé mọi hành động của nàng có gì mà Nhược Y không hiểu chứ. Nhược Nhan kia đích thị là đã có tình ý với cửu vương gia. Thiết nghĩ vương gia kia cũng không phải như lời đồn đại. Kẻ làm tỷ tỷ này cũng là nên tác thành mối lương duyên này

“Ta là nghe nói hoàng thượng đã cử hắn đi Tô Chu xem xét tình hình. Nghe nói Tô Chu đang có dịch bệnh chết người gì đó”

Nhược Y còn chưa nói hết câu Nhược Nhan đã hoảng hốt cắt ngang

“Dịch bệnh vậy có phải hay không hắn cũng sẽ...”

“Nghe Lãnh Thiếu Kỳ nói cửu vương gia đang bị nhiễm dịch, sống cũng không được bao lâu nữa. Ta thấy là nên chúc mừng người nhà sắp thoát khỏi hắn”

Vừa nghe Nhược Y nói hết câu nàng đã mất thăng bằng ngã xuống ghế. Trái tim không tự chủ được cảm thấy đau, mọi thứ trước mắt đều trống rỗng, nàng cảm thấy mất mát. Thường ngày vẫn nghe hắn lải nhải bên tai nay lại thấy im lặng đến lạ thường quả là đau lòng

“Không được ta phải đến Tô Chu”

“Người đi làm gì, không phải người không quan tâm hắn sao”

Câu hỏi này của Nhược Y khiến cho Nhược Nhan giật mình. Đúng vậy chẳng phải mình không quan tâm hắn sao, tại sao nghe thấy tin hắn gặp nguy hiểm lại muốn đi tìm

“Ta là...”

“Hãy suy nghĩ cho kỹ Tô Chu đang có dịch bệnh nếu người đến tìm hắn có khi sẽ mất mạng”

Nhược Nhan vẫn đứng yên một chỗ không nói gì

“Người là yêu hắn”

Nhược Nhan là một sát thủ ở hiện đại, cái thứ gọi là tình yêu đối với nàng thường là một thứ rất xa xỉ, nàng đã từng được yêu cũng đã từng bị phản bội nên trong lòng nàng đã có một cái hố đen. Rồi đến khi nghe tin Thiếu Kỳ như vậy tại sao nàng lại lo lắng, vội vã. Tại sao lại như vậy. Nàng là nên đến Tô Chu hay ở lại. Là nên mở trái tim mình một lần nữa hay đóng lại mãi mãi

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Ta Là Quan Tâm Hắn

“Ta sẽ đi Tô Chu”

“Vậy ngươi là yêu hấn”

“Ta không yêu hấn, ta là quan tâm hấn”

“Không có gì khác biệt. Ngươi hãy suy nghĩ cho kĩ tình cảm của mình rồi hãy quyết định đi”

“Nhược Y ngươi nghĩ ta có nên đi hay không. Ngươi nghĩ người như hấn đã có mười bảy tiểu thiếp, ta liệu có thể được hấn yêu một đời một kiếp. Ta rất sợ nếu như một ngày hấn không còn trên thế giới này nữa, cũng rất sợ trái tim ta bị tổn thương. Ngươi là nghĩ ta nên đi hay ở lại” Nhược Nhan vừa nói nước mắt vừa lăn chả chảy xuống hai bên gò má trắng nõn

Thiếu Kì ở đằng sau bức chắn đã sớm nghe thấy hết lời nói của Nhược Nhan, môi mím đã sớm cười đến tận mang tai, nhưng vẫn cố gắng đứng bên trong nghe hết lời nói của nàng. Trong lòng hấn thầm nghĩ, Nhan Nhan ngày thường dù có lạnh lùng đến nhường nào nhưng vẫn luôn quan tâm hấn. Hóa ra nàng cũng là thích hấn từ lâu. Hóa ra không phải là hấn đơn phương. Hóa ra là nàng sợ hấn bội bạc. Trong lòng Thiếu Kì tự trách hấn lại mang đến cho Nhược Nhan một cảm giác không an toàn

“Nhan Nhan ta sẽ một đời một kiếp yêu nàng, ta sẽ không chết cũng sẽ không để cho nàng bị tổn thương. Nàng hãy ở lại cùng ta” Thiếu Kì vừa nói vừa cười

Nhược Nhan lúc này nghe thấy lời nói của Thiếu Kì mới giật mình quay lại

“Thiếu Kì ngươi không phải là đi Tô Chu rồi sao, tại sao lại ở đây?”

“Ta vẫn ở đây, không có đi đâu”

“Nhược Y ngươi lừa ta”

“Ta không nói vậy, sao ngươi có thể biết được tình cảm của mình chứ” Nhược Nhan vừa nói vừa cười

“Nhan Nhan à, nàng cũng thích ta phải không, ta thật vui quá”. Thiếu Kì vừa nói vừa chạy đến gần bên Nhược Nhan

“Ngươi mau tránh ra, cái gì mà thích ngươi”

“Nhan Nhan à nàng không thừa nhận cũng không sao, nữ nhi là luôn xấu hổ, ta hiểu mà”

“Cái gì mà xấu hổ, ngươi mau tránh ra”

“Được được Nhan Nhan chúng ta trở về”

“Ngươi mau tránh ra, ta không về”

“Nhan Nhan mau cùng ta trở về, chúng ta cùng trở về a” Vừa nói Thiếu Kì vừa ôm Nhược Nhan thì triển khinh công bay về hướng vương phủ

“Mau mau thả ta xuống ngươi muốn chết à”

“Không thả, nàng yên tâm sẽ không chết đâu”

Về đến vương phủ hai người hai khuôn mặt khác nhau Thiếu Kì thì vui tươi hơn hờ còn Nhược Nhan thì bày ra bộ mặt như muốn giết người

Lý Giản Dao thấy người trở về cứ nghĩ Thiếu Kì là giận Nhược Nhan liền chạy đến

“Vương gia ngài đã trở về, người phòng của Giản Dao thiếp có truyện muốn nói a” Giản Dao vừa nói vừa liếc nhìn Nhược Nhan

Thiếu Kì thấy Lý Giản Dao như vậy vội đen mặt không nói được gì đứng yên tại chỗ

“Vương gia, Liễu Nhược Nhan kia không xứng đáng làm vương phi, hoàng thượng đã nói muốn lập ta làm vương phi. Nói người hừ Liễu Nhược Nhan vô dụng kia đi”

Nhược Nhan thấy hai người ân ái trước mặt như vậy liếc mắt nhìn Thiếu Kì, liền bỏ đi

Thiếu Kì thấy vậy liền gạt tay Lý Giản Dao vội vàng đuổi theo Nhược Nhan

“Nhan Nhan đợi ta, là hiểu lầm a”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ngọt Ngào

Khi Thiếu Kì chạy theo Nhực Nhan được vài bước thì bị Lý Giản Dao kéo lại

“Vương gia thiếp còn chưa nói xong”

“Mau tránh ra” Thiếu Kì nói rồi vội chạy theo Nhực Nhan

Lý Giản Dao thấy vậy liền chạy theo Thiếu Kì đến phòng của Nhực Nhan

“Vương gia hoàng thượng nói tối nay ngài sẽ mở yến hội, muốn người dẫn ta cùng theo. Tiện thể bàn việc lập ta làm vương phi”

“Ta không muốn đi, cút” Thiếu Kì thấy Nhực Nhan không để ý mình liền tức giận quát Lý Giản Dao. Lý Giản Dao thấy vậy vội vàng lui xuống

“Lãnh Thiếu Kì nguoi thật sự rất được lòng nữ nhân nha. Nguoi đi có vài ngày nàng ta đã nhớ nhung như vậy” Nhực Nhan vừa nói vừa liếc nhìn Thiếu Kì

“Nhan Nhan là hiểu lầm nha, nàng ta là tự mình đa tình, ta thật sự không có gì cả”

“Nguoi còn không mau về chuẩn bị tối nay còn dẫn nàng ta vào cung làm vương phi”

“Nhan Nhan nàng hôm nay cùng ta vào cung, chắc chắn phụ hoàng sẽ thấy nàng rất tốt không nói ta hưu nàng nữa”

“Nếu hoàng thượng muốn nguoi hưu ta, nguoi sẽ đồng ý sao”

“Sẽ không, ta sẽ không hưu nàng Nhan Nhan. Vương phi của ta chỉ có mình nàng”

“Nguoi chắc chắn”

“Ta thề nếu ta thất hứa với nàng ta sẽ bị chết không...”

Thiếu Kì chưa nói hết câu đã bị Nhực Nhan đưa tay lên chặn ở miệng

“Không cần thề, ta tin nguoi”

“Nàng thật sự là rất thương ta nha”. Thiếu Kì vừa nói vừa cười cợt nhả

“Còn không mau trở về” Nhực Nhan liếc nhìn Thiếu Kì

“Không muốn, ta muốn ở lại đây” Thiếu Kì vừa nói vừa tiến lại ôm Nhực Nhan

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cứ Tin Ở Ta

Lý do hoàng thượng mở yến hội là vì có công chúa cùng hoàng tử nước Điều Lăng muốn đến Lăng Nhật Quốc kết giao quan hệ thông gia. Tương truyền công chúa Điều Tiêu Tương xinh đẹp động lòng người. Cẩm kì thi họa đều tinh thông. Mọi thứ ở nàng đều hoàn hảo. Lần này muốn đến Lăng Nhật Quốc chính là muốn thành thân cùng tam vương gia Lãnh Thiếu Hàn. Hoàng tử Điều Tiêu Đình nghe nói là đệ nhị một soái ca trong giang hồ là đối tượng muốn thành thân của tất cả nữ nhi nước Điều Lăng

Yến hội hôm nay so với yến hội lần trước chào mừng tam vương gia trở về có phần lớn hơn, long trọng hơn một chút. Vì Thiếu Hàn có mặt trong yến hội lần này nên đơn giản Nhực Y cũng phải có mặt

Thái giám một giọng nửa nam nửa nữ nói to:

“Cửu vương gia tới”

Lãnh Thiếu Kì cùng Nhượng Nhan tiến vào, đằng sau là Lý Giản Dao. Vì Lý Giản Dao chỉ là sườn phi nên không được ngồi cùng bàn với Thiếu Kì. Lý Giản Dao liền nói nhỏ cố ý muốn để cho Nhượng Nhan nghe thấy

“Vương gia qua tối hôm nay thiếp sẽ là vương phi, vị trí này có lẽ nên để thiếp ngồi thì hơn. Mất công ty nữa Nhượng Nhan muội muội lại phải di chuyển a”

Thiếu Kì đang định nói thì Nhượng Nhan đã nhanh hơn một bước:

“Ai nói tối hôm nay ngươi sẽ là vương phi. Ngươi một chút cũng không xứng” Nhượng Nhan vừa nói vừa liếc nhìn Giản Dao trong lòng thâm nghĩ, nam nhân của nàng sao có thể để cho nữ nhi khác vọng tưởng đến, tốt nhất là nên chặt đứt ý nghĩ của nàng ngay từ đầu thì hơn

“Ngươi nói cái gì là ai không xứng với vương gia”

Lãnh Thiếu Kì lúc này mới lên tiếng

“Là ngươi đó, mau im miệng, ngồi xuống chỗ của ngươi đi”

Nói rồi lại quay trở lại cười với Nhượng Nhan đỡ Nhượng Nhan ngồi xuống ghế bên cạnh

Vì do đường xá xa xôi nên hai vị đại nhân vật ở nước Diêu Lăng chưa thể đến kịp. Yên hội vẫn là bắt đầu. Lúc này hoàng thượng mới lên tiếng

“Kì nhi, con là thành thân đã nhiều tháng sao vẫn chưa có hỷ sự là sao, ta nghĩ vương phi của con là chưa có làm tròn bổn phận. Con nên lập cho mình một vương phi khác”

“Phụ vương không cần người phải bận tâm, thần nhi là không muốn cho vương phi phải chịu khổ. Với lại chúng ta còn trẻ con đường phía trước còn dài, có hài tử cũng chỉ là việc sớm hay muộn thôi”

“Sao con có thể nói như vậy, huyết mạch hoàng thất chúng ta rất là quan trọng. Mà ta thấy vương phi từ khi vào cửa đã không có sự vượt trội gì. Con xem Giản Dao vừa xinh đẹp, lại là kinh thành mỹ nữ cảm kì thi họa đều đạt đến trình độ đáng nể phục, con thành thân với Giản Dao đã nhiều năm. Nàng đã vì con mà phải chịu nhiều ủy khuất, ta thấy con nên là bù đắp cho nàng phong nàng làm vương phi thì hơn”

“Phụ vương ta không thể làm vậy” Thiếu Kì quả quyết nói

Lý Giản Dao lúc này mới lên tiếng:

“Hoàng thượng, vương gia có thể đáp ứng với thiếp một điều kiện hay không”

Hoàng thượng nhìn Giản Dao nói:

“Có việc gì cứ nói, ta có thể đáp ứng”

“Nghe nói Nhượng Nhan muội muội đây cảm kì thi họa đều giỏi nay thần là muốn so tài với muội muội, nếu thần thắng mong vương gia đáp ứng yêu cầu của thần. Còn nếu thần thua có thì tùy vương gia quyết định”

Thiếu Kì tức giận đập bàn

“Còn giám đặt điều kiện với ta”

Nhượng Nhan bên cạnh nắm tay Thiếu Kì cười ngọt ngào gật đầu. Rồi quay sang Giản Dao

“Được ta đáp ứng, Lý phu nhân đây là muốn so tài gì a”

“Tùy ngươi lựa chọn” Giản Dao liếc mắt thâm cười khẽ Liễu Nhượng Nhan kia thật là không biết trời cao đất rộng muốn so tài cùng nàng kiếp sau đi

Thiếu Kì lúc này không yên tâm liền giữ chặt tay của Nhượng Nhan. Nhượng Nhan thấy vậy liền vỗ nhẹ tay Thiếu Kì trấn tĩnh

“Cứ tin ở ta”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Bí Mật Của Hoàng Thượng

“Được vậy mời Lý phu nhân đây trở tài trước, ta đây xin đứng nơi đây học hỏi”

“Hoàng thượng yến hội ngày hôm nay vì thần xin được đàn khúc Tịch Tiên Dao”

Lý Giản Dao vừa đàn vừa hát, tiếng đàn du dương, tiếng hát trong trẻo động lòng người. Sau khi nàng đàn xong mọi người đều vỗ tay tán thưởng, đưa tay nên khen ngợi một tiếng hào

Nhược Nhan khi Giản Dao biểu diễn thì không có mặt vì nàng còn mãi chuẩn bị đạo cụ ở bên trong. Mấy cái thứ tranh tài tỉ thí này không thể làm khó được nàng, nàng ở hiện đại thứ gì cũng đã được học. Từ cao quý đến thấp hèn, từ hát đến múa, từ chơi cờ đến đánh đàn, mọi thứ nàng đều xuất sắc

Khi Giản Dao biểu diễn xong thì vẫn chưa thấy Nhược Nhan xuất hiện. Thiếu Kì trong lòng thầm sốt ruột, Giản Dao thì vui vẻ ra mặt. Đợi được một lúc thì cũng thấy Nhược Nhan tới, trên người nàng mặc một thứ y phục quái dị, vừa kín đáo, lại vừa quyến rũ. Chỗ nên lộ thì đã lộ, chỗ không nên lộ thì cũng rất kín. Ở giữa hoàng cung lúc này có một cái cột nhỏ được dựng vững trãi. Vì ở đây không có nhạc nền, nên nàng đành nhờ Nhược Y đệm hộ. Người hát người múa, người hát thì hát ra một loạt ngôn ngữ quái dị (Nhược Y hát bằng tiếng anh nha) Người múa thì lại múa những động tác hết sức khó hiểu, lúc thì làm người ta đỏ mặt, lúc thì làm người ta muốn nhìn mãi không thôi. Ở nơi đây có duy nhất hai người là bình tĩnh nhất. Một là Thiếu Hàn (anh này khỏi phải giải thích nha), người thứ hai là hoàng thượng vì hoàng thượng đã chứng kiến rất nhiều mỹ nhân trong cái hậu cung này. Còn Thiếu Kì lúc này thì đang rất khổ sở, vừa muốn nhìn Nhược Nhan nhưng lại rất muốn móc mắt những nam nhân đang nhìn nàng. Trong số những nam nhân ở đây, có đại hoàng tử Lân Thiếu Kiệt, từ khi Nhược Nhan tiến vào Thiếu Kiệt đã luôn để ý Nhược Nhan, nữ nhân trong đôi mắt chứa sự bình tĩnh, kiêu ngạo đến bức người

Sau khi điệu múa của Nhược Nhan kết thúc thì mọi người nơi đây đều im lặng, ánh mắt không rời Nhược Nhan nửa khắc. Thiếu Kì thấy vậy liền ném cho mọi người ánh mắt lạnh băng rồi vội vàng khoác áo lên người Nhược Nhan nói

“Nàng lần sau đừng có ẩn mặt như vậy trước mặt nam nhân khác biết chưa”

“Để ta đi thay y phục đã”

“Không cần”

“sao vậy”

“Không cần mất công lát nữa về lại phải đổi lại”

Nhược Nhan thấy vậy, nén đánh vào người Thiếu Kì “chàng đúng là sắc lang”

Đại hoàng tử Lân Thiếu Kiệt lúc này mới lên tiếng

“Cửu đệ nếu đệ muốn phế vương phi, hay tặng nàng cho ta, ta sẽ đối xử tốt với nàng”

“Là ai nói ta sẽ phế nàng chứ”

Nhược Nhan lúc này mới quay sang hoàng thượng nói

“Hoàng thượng người là thấy sao”

Nhược Y cũng nói thêm vào

“Hoàng thượng Nhược Y thấy vương gia cùng Nhược Nhan muội muội là thật sự tình sâu ý đậm. Mong người đừng phá bỏ”

Hoàng thượng vốn là rất coi trọng Nhược Y, nhưng lại không muốn cứ thế tác thành cho hai người. Vì người không muốn cho Nhược Nhan kia phải chịu khổ. Mẹ của nàng là Lăng Thị Liên trước là cung nữ trong cung, cũng là người mà hoàng thượng yêu nhất, nhưng vì bị bày mưu hãm hại lên Lăng Thị Liên phải thành thân với Liễu Tịnh Văn. Hoàng thượng biết Lân Thiếu Kiệt có rất nhiều ong bướm vây quanh nên không muốn Nhược Nhan con gái duy nhất của Thị Liên phải ủy khuất

“Ta là sẽ đáp ứng cho Nhược Nhan là vương phi nhưng ta có một điều kiện. Lý Giản Dao hãy cứ để nàng làm sủng phi, Thiếu Kì vì chưa có hài tử nào nên con hãy lấy Liễu Nhược Phi làm sủng phi đi”

“Không được, nhi thần không đồng ý”

“Nếu không được hãy hưu Nhược Nhan đi”

Nhược Nhan thấy hoàng thượng kiên quyết như vậy liền đồng ý, còn Thiếu Kì lại thầm thấy có lỗi với nàng

“Ta không sao” Nhược Nhan nhẹ giọng trấn an Thiếu Kì

Liễu Nhược Phi mừng như vớ được vàng đã nhiều lần muốn vào vương phủ nhưng không có cơ hội, nay cơ hội tự nhiên đến nàng là mừng muốn phát điên

Chương 29: Giang Hồ Đệ Nhất Nam Tử

Yến hội diễn ra được một lúc thì hai đại nhân vật nước Điều Lăng cũng xuất hiện. Nữ tử một thân áo cam cùng nam tử một thân màu vàng quý tộc xuất hiện. Nhưộc Y đang ngồi uống trà thân mình chợt run run, khẽ đặt chén trà xuống bàn. Tay nhỏ nắm chặt y phục run rẩy.

Khuôn mặt kia tại sao lại quen thuộc đến vậy, khuôn mặt kia nàng mãi mãi không thể quên. Chính người đó đã để lại vết thương trong tim của Nhưộc Y. Tại sao một lần nữa lại xuất hiện, tại sao một lần nữa lại để cho nàng gặp Vệ Nhân ở thế giới này

Phát hiện ra ánh mắt đang dõi theo mình Lăng Tiêu Đình quay lưng lại, phát hiện ra một khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp. Trong mắt ẩn chứa sự phức tạp, vừa sợ hãi, lại vừa căm giận. Lăng Tiêu Đình trầm nghĩ hoặc chính mình đã từng gặp qua cô gái này ở đâu ư. Là chưa từng gặp qua

Nhưộc Y thấy ánh mắt của Lăng Tiêu Đình như vậy thâm an tâm, thì ra chỉ là người giống người.

Thiếu Hàn vừa thấy Nhưộc Y khẽ mỉm cười trong lòng có một bình dấm chua

“Nàng là thích hắn sao”

Nhưộc Nhan nghĩ, nàng sẽ thích một người có khuôn mặt giống y hệt Vệ Nhân ư, không bao giờ. Nàng phải tìm cho mình một nam nhân hơn hắn về mọi điều, dù Lăng Tiêu Đình kia chỉ là khuôn mặt giống hắn, dù chết cũng không có khả năng thích Lăng Tiêu Đình

“Vương gia gì chứ, nam nhân ta thích phải là giang hồ đệ nhất soái ca, hắn cũng chỉ là người đứng thứ hai thôi. Với lại nam nhân của ta phải là võ công đệ nhất thiên hạ. Hắn nhìn gầy gò yếu đuối thế kia sao có thể”

“Hắn võ công thứ năm trong thiên hạ”

“Thật vậy sao”

“Đúng vậy, nàng là đôi ý”

“Không có khả năng, hắn không phải mẫu người của ta, mẫu người của ta là...” Nhưộc Y còn chưa kịp nói xong Thiếu Hàn liền nói

“Nói cho nàng biết một bí mật”

“Bí mật gì”

“Cái giang hồ đệ nhất võ công, đệ nhất nữ nam, có ở chỗ này”

“Là ai, mau nói cho ta biết”

“Làm gì chứ”

“Nếu hắn có ở đây ta sẽ nguyện ý đi theo hắn”. Nhưộc Nhan vừa nói vừa quyết tâm

“Bất kể hắn là ai”

“Đúng vậy”

“Vậy được ta sẽ nói nàng biết. Người đó chính là ta”

“Không thể, vương gia à ngài cũng có chút soái, nhưng võ công của ngài ta cũng chưa từng thấy qua”

“Nàng muốn biết, có cơ hội ta liền chứng minh nàng biết, đến lúc đó nàng có nguyện ý theo ta”

“Vương gia, vương gia chúng ta là nên tiếp tục xem ca múa, tiếp tục xem a” Nhưộc Y liền chuyển qua chủ đề khác

Chương 30: Ta Sẽ Không Đổi Ý

“Tham kiến hoàng thượng ta là hoàng tử Điều Lăng Quốc Điều Tiêu Đình, còn đây là muội muội của ta Điều Tiêu Tương”

Điều Tiêu Tương lúc này nhu nhược nói:

“Tham kiến hoàng thượng, thứ lỗi cho chúng ta đến trễ, cũng là vì ta muốn chuẩn bị cho tam vương gia một lễ vật”

“Công chúa là lễ vật gì vậy?” Hoàng thượng ôn hòa nói

“Chính là miếng ngọc bội gia truyền của hoàng thất. Lý do ta đến đây cũng là muốn kết thân với tam vương gia mong người đồng ý”. Điều Tiêu Tương vừa nói vừa đưa miếng ngọc bội màu đỏ ra trước mặt mọi người

Hoàng thượng trả lời:

“Công chúa điều này là không thể, tam vương gia đã có vương phi”

Nhược Y nhìn thấy miếng ngọc bội kia liền nổi lên lòng tham quay sang nói với Thiếu Hàn

“Vương gia hay là...” nhưng chưa kịp nói hết câu đã bị Thiếu Hàn cắt lời

“Không thể được, thứ này chính là bội đính ước, đã nhận không thể không thành thân”

Thiếu Hàn lạnh lùng quay sang nói với Điều Tiêu Tương:

“Công chúa ta chỉ có một vương phi, quyết không có vương phi thứ hai”

Điều Tiêu Tương trong lòng thầm nghĩ người mà mình chọn quả thật không sai

“Không sao, ta có thể làm ngày đổi ý”

“Ta sẽ không đổi ý”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Cơ Hội Chứng Minh

“Nhược Y nàng là rất ghét ta sao”

“Không có, vương gia người sao vậy”

“Vậy nàng là thích ta”

“Vương gia mẫu người của ta là...”

“Ta biết, nếu ta chính là mẫu người như nàng nghĩ, nàng có yêu ta”

“Đúng vậy”. Nhược Y thấy Thiếu Hàn nói quá nhiều nên nàng liền trả lời bừa cho xong chuyện. Ai ngờ sự tùy tiện này lại dẫn đến một kết cục khó nói a

Nhược Y và Thiếu Hàn đang ngồi trong kiệu, tự nhiên thấy kiệu dừng lại, gió lạnh thấu xương thổi đến. Ở bên ngoài nghe thấy tiếng đao kiếm loảng xoảng, một lúc sau lại không thấy nữa.

“Lãnh Thiếu Hàn hôm nay là ngày chết của ngươi”. Một hắc y nhân nói

Thiếu Hàn vén cửa kiệu đi ra thấy bên ngoài có khoảng hai mươi hắc y nhân, trên tay cầm kiếm sáng loáng

“Chỉ bằng các ngươi có thể giết được ta sao”

“Đừng nhiều lời” Nói rồi tất cả hắc y nhân xông lên đánh Thiếu Hàn. Đã đánh được nhiều chiêu nhưng người bị thương là đám hắc y nhân. Còn Thiếu

Hàn một chút cũng không bị thương tổn

Vì không thể làm gì được Thiếu Hàn nên hắc y nhân chuyển hướng sang chiếc kiệu đánh Nhược Y. Một chưởng của hắc y nhân khiến cho chiếc kiệu vỡ vụn. Nhược Y ngồi bên trong giật mình, trong lòng thâm cảm thán. Cô đại đúng là nơi không thể chơi vào. Nàng cũng đã từng là một sát thủ xuất sắc cũng không thể xuất ra một chiêu khiến con người ta kinh hồn bạt vía như vậy. Nhược Y đang định chạy thì bị một hắc y nhân điểm huyết khiến cho không thể cử động được.

“Lãnh Thiếu Hàn, vương phi của ngươi đang ở trong tay ta, mau bỏ đao xuống nếu không à sẽ chết” Hắc y nhân vừa nói, vừa kẻ thanh kiếm bóng loáng lên cổ Nhược Y

Thiếu Hàn ánh mắt có một tia phức tạp. Nhưng vẫn bỏ đao xuống. Đúng lúc này hắc y nhân liền bay đến đâm một kiếm vào người Thiếu Hàn. Máu tươi phun ra, thấm đầm cả y phục màu trắng.

Nhược Y thấy vậy quá hoảng sợ, nàng sợ không phải vì thấy máu, mà nàng sợ vì Thiếu Hàn sẽ không qua khỏi. Nhất kiếm kia đã gần trúng tim, nếu không được chữa trị kịp thời sẽ chết

“Bùm”

Một tiếng nổ to phát ra. Nhược Y đứng bên ngoài không thấy gì vì khói đen đã che lấp hết khung cảnh bên trong đó. Khiên cho trái tim của nàng ngày càng thêm thất lại. Một bóng trắng bước ra từ làn khói lao đảo tiến về phía Nhược Y, run rẩy giải huyết cho nàng

“Như thế này có thể chứng minh được không” Thiếu Hàn vừa nói, vừa phụt ra một ngụm máu tươi

Nhược Y thấy vậy sợ quá, vừa đỡ lấy Thiếu Hàn vừa nói

“Mau mau trở về ta giúp ngươi tìm đại phu”

“Không cần, nàng mau trả lời câu hỏi của ta” Thiếu Hàn vừa nói vừa nắm lấy tay Nhược Y

“Được rồi, được rồi. Vương gia người mau trở về”

Thiếu Hàn rất hài lòng với câu trả lời của Nhược Y liền vận hết nội lực còn lại. Dùng khinh công đưa nàng trở về

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Xuân Công

Thiếu Hàn đưa Nhược Y trở về đến vương phủ thì cũng khuy xuống, trên trán lấm tẩm mồ hôi, khuôn mặt trắng bệch.

“Vương gia người sao vậy, ta đi gọi đại phu”

“Ta không sao, nàng đến đằng kia lấy thuốc bôi cho ta là được rồi”. Thiếu Hàn vừa nói vừa nắm lấy tay Nhược Y

“Được, ta đi ngay”.

Cái tù này rất nhiều được, Nhược Y lúng túng một hồi cũng không biết nên lấy được nào, cuối cùng lấy ra một cái lọ màu trắng to nhất ở đây. Vì quá lo lắng cho Thiếu Hàn nên Nhược Y bước đi rất nhanh, không cẩn thận ngã xuống đúng chỗ Thiếu Hàn đang ngồi vận công. Được đồ lênh láng nên người Thiếu Hàn

“A, không sao chứ”

Thiếu Hàn nhăn mày, người thấy một mùi rất quen thuộc

“Nàng là lấy được gì vậy”

“Ta không biết a, ta đang định mang đến hỏi người, chẳng lẽ đây là thuốc độc”. Nhược Y lo lắng nói

“Không phải thuốc độc mà là xuân công”

“Xuân công là thứ gì?” Nhược Y vừa nói vừa tiến gần chỗ Thiếu Hàn

“Chính là thứ giúp người ta luyện công, nhưng nếu không khác chế được nó sẽ trở thành xuân dược”

“Xuân được, vậy vương gia người mau khắc chế nó”

“Ta là đã dùng hết nội lực của mình, dùng kinh công đưa nàng về”. Thiếu Hàn vừa nói khuôn mặt vừa đỏ bừng, cơ thể không dám nhúc nhích

“Nàng mau tránh ra” Thiếu Hàn vừa nói vừa đẩy tay Nhược Y ra, không cẩn thận dùng lực quá mạnh làm Nhược Y ngã xuống

“A”

“Nàng không sao chứ”

“Ta không sao, xuân công kia phải làm sao giải”

“Chỉ cần qua một canh giờ là không sao”, Thiếu Hàn vừa nói nắm tay vừa nắm chặt lại

Đúng lúc này một thanh âm nhu nhược tiến vào

“Vương gia, hoàng thượng nói hôm nay ta sẽ ở lại phủ của người a”

Diêu Tiêu Tương vừa nói vừa đẩy cửa tiến vào phòng, thấy cảnh Nhược Y đang ngã ở dưới đất, Còn Thiếu Hàn đang ngồi trên giường gương mặt đỏ bừng. Khiến cho Diêu Tiêu Tương hiểu lầm tình cảnh này là đang tức giận với Nhược Y, trong lòng thầm vui mừng, tiến tới tựa vào người của Thiếu Hàn

“Hàn người sao vậy, có phải tiện nhân kia làm người không vui a”

“Chết tiệt, Tôn Ngạc mau đến đây”

Thiếu Hàn vừa nói xong, thì một bóng đen không biết từ đâu xuất hiện một chưởng đánh bay Diêu Tiêu Tương ra khỏi cửa rồi biến mất

“Phụt” Một ngụm máu tươi từ Thiếu Hàn phun ra. Nhược Y thấy vậy vội chạy đến gần, quên mất là Thiếu Hàn đang bị trúng được

“Người không sao chứ”, Nàng vừa nói hay tay vừa sờ loạn lên người Thiếu Hàn

“Là do nàng tự nhận lấy”.

Thiếu Hàn vừa nói vừa kéo Nhược Y vào lòng, Nhược Y hoảng sợ đẩy Thiếu Hàn ra. Nhưng khi môi chạm môi, Nhược Y lại không còn sức để phản kháng. Cứ như vậy buổi tối qua đi (Chuyện gì đến cũng phải đến các nàng ạ. Đoạn này hơi hững vì ta không biết viết như nào a)

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Xuân Được

Liễu Nhược Phi muốn có một hôn lễ hoàng vớ Thiếu Kì nhưng ngay khi bước vào cửa người báỉ đường cùng nàng không phải là Thiếu Kì, mà chỉ là một quản gia thay thế. Khi được đưa vào động phòng, Liễu Nhược Phi đã chuẩn bị rất kĩ lưỡng. Xuân được cũng đã chuẩn bị đầy đủ, những chờ mãi không thấy Thiếu Kì đến liền nảy ra một kế sách

“Phi Thúy mau đi mời cửu vương gia đến, nói chàng biết ta có chuyện quan trọng muốn nói sẽ không làm phí thời gian của chàng”

“Dạ tiểu thư”

Thiếu Kì lúc này đang ở phòng của Nhược Nhan chàng chàng thiếp thiếp. Thì thấy Phi Thúy bước vào. Ánh mắt không thèm để ý đến Nhược Nhan, hướng Thiếu Kì nói:

“Vương gia, tiểu thư có chuyện quan trọng muốn nói với người”

“Không muốn nghe” Thiếu Kì thẳng thừng từ chối

“Vương gia tiểu thư nói sẽ không tốn nhiều thời gian của người”

“Thiếu Hàn chàng đi đi, xem tỷ tỷ ta muốn giờ trò gì”

“Nhan Nhan ta không muốn đi”. Thiếu Kì tựa vào vai Nhược Nhan nói

“Chàng đi đi, ta đang đói muốn xuống phòng bếp kiếm đồ ăn”

“Được rồi Nhan Nhan ta đi rất nhanh trở về”

Khi Thiếu Kì vừa vào đến phòng của Liễu Nhược Phi đã thấy Liễu Nhược Phi ngồi trên bàn ngay ngắn.

“Vương gia người mau ngồi xuống, hôm nay là đêm động phòng của chúng ta”

Thiếu Kì ánh mắt ghét bỏ nhìn Liễu Nhược Phi

“Có gì mau nói”

“Vương gia hôm nay là đêm động phòng của chúng ta, ta chỉ muốn cùng người uống ly rượu mừng thôi, chàng uống xong có thể đi”. Nhược Phi vừa nói vừa tỏ ra vẻ đáng thương ủy khuất

Thiếu Kì vì muốn trở về nhanh với Nhược Nhan nên cũng mau chóng cầm ly rượu uống cạn, đang định quay người bước đi thì thấy Liễu Nhược Phi gọi lại

“Vương gia, người cảm thấy trong người thế nào”

Thiếu Kì lúc này mới thấy trong người nóng lên, chét tiết lại bị một nữ nhân động thủ. Thiếu Kì tức giận quay lại tặng cho Nhược Phi một chương, khiến nàng ngã xuống. Nhược Phi dù có đau đến mức nào cũng cố nết đến cạnh Thiếu Kì, cơ hội tốt như vậy không thể để mất. Thiếu Kì đẩy Nhược Phi ra, phi thân đến Tinh Nhan Các của Nhược Nhan, nhưng về đến nơi vẫn không thấy nàng đâu, liền ôm một bụng lửa ngồi xuống giường

Nhược Nhan trở về thấy Thiếu Kì đang ngồi trên giường không nhúc nhích, gương mặt hơi phiếm hồng

“Thiếu Kì chàng sao vậy”

“Ta...” Thiếu Kì giọng khàn khàn khó nói

“Sao vậy có phải mắc bệnh” Nhược Nhan vừa nói vừa đưa tay sờ lên trán Thiếu Kì

“Nhan Nhan ta bị hạ độc”

“Hạ độc, sao vậy có nghiêm trọng không” Nhược Nhan sốt ruột hỏi

“Rất nghiêm trọng, chỉ có nàng mới có thể giúp ta” Thiếu Kì vừa nói vừa ôm lấy Nhược Nhan

“Ngà”

Y phục của hai người lúc này đã không còn chỉnh tề nữa, cứ như vậy chìm vào xuân cảnh

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Buổi Sáng Của Nhược Y, Ta Có Phải Là Mẫu Người Của Nàng?

Buổi sáng ở Luyện Y Các (là y các của Nhược Y nha. Trước đây Nhược Y là ở chỗ Phong Đình Các {chương mười bảy đó} nhưng vì không thích yên tĩnh nên đã nói Thiếu Hàn đổi nơi khác sau đó anh lấy tên các này là Luyện Y Các. Tên mọi người tự hiểu nha)

“A” Nhược Y mở mắt ra thì thấy Thiếu Hàn đã y phục chỉnh tề ngồi ngay bên cạnh mình

“Nàng sao rồi” Thiếu Hàn nhăn mày nói

Nhược Y đang định ngồi dậy thì phát hiện toàn thân đau nhức

“Chuyện hôm qua” Nhược Y vừa nói khuôn mặt dần đỏ ửng

“Ta sẽ chịu trách nhiệm”

“Vương gia ý của ta không phải vậy...” Nhược Y chưa kịp nói hết câu thì Thiếu Hàn đã cắt lời

“Gọi ta là Hàn”. Thiếu Hàn vừa nói tay vừa đưa lên vén tóc của nàng

“ách, cái này. Ừm Hàn”, Nhượng Y đang định phân bác thì bất gặp ánh mắt của Thiếu Hàn nên đành nghe theo

“Còn nữa ta là đã hết bị trúng được, nhưng nếu nàng cứ như thế kia thì ta sẽ không khách khứa” Thiếu Hàn vừa nói vừa ngoảnh đi nơi khác, khuôn mặt hồng hồng

Nhượng Y thấy vậy cúi xuống nhìn thì hóa ra nửa thân trên không có gì che đậy, bất giác kéo chăn nên, thâm nghĩ vương gia lạnh khốc vô tình kia cũng có lúc đỏ mặt. Vừa nghĩ Nhượng Y vừa mỉm cười

“Nàng đang nghĩ gì”

“A, không có”

“Có phải nàng muốn...”

“Vương gia ta nói là không có mà”

“Ta nói gọi ta là Hàn mà”

“Ách Hàn như vậy thân mật quá, ta nghĩ gọi người là Thiếu Hàn vậy được không”

“Tùy nàng”

“Vậy Thiếu Hàn có thể đi ra cho ta thay đồ được chứ”

“Tại sao”

“Vì người đứng ở đây làm sao ta có thể thay đồ được”

“Tại sao”

“Vương gia” Nhượng Y hét lên

“Được rồi Nhượng Y ta không làm phiền nàng, nhưng có điều ta muốn hỏi nàng, nàng trả lời ta liền đi”

“Ừm”

“Ta có phải là mẫu người của nàng?”

Nhượng Y đỏ mặt ngượng ngùng cúi xuống, khẽ nói nhỏ

“Ừm”

Thiếu Hàn cười khẽ, tiến đến hôn lên má Nhượng Y

“Nàng thay y phục, ta đợi nàng đi ăn sáng”. Nói rồi trong lòng thâm vui sướng bước ra khỏi phòng

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Buổi Sáng Của Nhượng Nhan, Nàng Phải Chịu Trách Nhiệm Với Ta

Buổi sáng ở Tỉnh Nhan Các

Thiếu Kỳ đã sớm tỉnh từ lâu nhưng lại không muốn rời giường. Hai tay vẫn ôm chặt Nhượng Nhan miệng cười như đã sắp rách ra. Nhượng Nhan lúc này mới từ từ mở mắt. Thấy khuôn mặt như được chạm khắc nằm ở ngay bên cạnh, bất giác đưa tay lên sờ sờ. Thiếu Kỳ nắm lấy tay nàng, làm cho nàng giật mình định rút tay về

“Nhan Nhan sao vậy, nàng muốn sờ ta cho nàng sờ” Thiếu Kỳ vừa nói vừa đưa mặt tiến sát gần Nhượng Nhan

“Không đùa nữa hôm qua chàng sao vậy”

Thiếu Kì vừa nói vừa tạo ra gương mặt ủy khuất

“Cũng là do nàng a, ta nói không muốn đi, nàng lại cứ nói ta đi. Đến nơi lại bị Liễu Nhược Phi kia hạ xuân dược. Trở về lại không thấy nàng, hại ta suýt nữa là không chịu nổi, nàng phải chịu trách nhiệm với ta”

“Thiếu Kì chàng võ công cao cường vậy mà vẫn bị một nữ nhân động thủ sao”

“Cũng là tại nàng, ta là nóng lòng muốn trở về cùng nàng”

“Chàng đúng là rất lắm lí do, chàng mau tránh ra để tat hay y phục”

“Không muốn”

Nhợc Nhan liếc mắt nhìn Thiếu Kì, lúc này Thiếu Kì mới ngoan ngoãn nghe theo. Nhưng khi Thiếu Kì đứng dậy lại cố tình kéo chân của Nhợc Nhan

“Chàng muốn làm gì”

“Là nàng muốn vậy nha”. Thiếu Kì vừa nói vừa cười, khi ngồi dậy lại không kéo theo chân, khiến cho khi đứng dậy toàn thân lại không có gì che đậy

“A” Nhợc Nhan hét lên hai tay che mắt

“Nhan Nhan nàng sao vậy”

“Chàng mau đi ra”

“Nhưng nàng sao thế” Thiếu Kì cố tình trêu Nhợc Nhan

“Mau đi ra” Nhợc Nhan hét lên, lấy gối ném vào người Thiếu Kì

“Được được ta liền đi, nàng đừng tức giận”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Nhan Nhan Nàng Thật Biết Hành Hạ Người Khác Mà

Bữa sáng ở phủ tam vương gia hôm nay có thêm hai người mới chính là Điều Tiêu Tương và Điều Tiêu Đình. Điều Tiêu Tương đã được hoàng thượng đồng ý cho ở lại vương phủ, còn Điều Tiêu Đình sáng sớm muốn đến xem em gái của mình ra sao

Thiếu Hàn cùng hai anh em họ Điều đã ngồi chờ ở bàn ăn nửa canh giờ vẫn chưa được động đũa vì Nhợc Y vẫn chưa đến

“Vương gia Tương Tương thấy chúng ta lên dùng bữa trước”

Thiếu Hàn lạnh lùng nén cho Điều Tiêu Tương hai chữ

“Ngươi giám”

Điều Tiêu Đình thấy em gái mình bị ủy khuất như vậy bất bình nên tiếng

“Ngươi sao lại không biết tốt xấu như vậy”

“Nếu các ngươi đói có thể về chỗ của các ngươi ăn”

Khi hai người đang lời qua tiếng lại thì Nhợc Y cũng đến

“Ta đến muộn a”

Hôm nay Nhợc Y mặc một bộ xiêm y màu hồng phấn cổ áo có cao hơn một chút, nhưng vẫn không thể che được vết tím xanh ở trên cổ. Hình ảnh này tất cả hiện vào mắt Điều Tiêu Tương và Thiếu Hàn, nhưng mỗi người lại có một suy nghĩ khác nhau

Thiếu Hàn thì thấy rất hài lòng với vết tích mà mình đã để lại cho Nhực Y, còn Diêu Tiêu Tương khỏi phải nói cũng biết là tức giận như thế nào

“Nhực Y nàng đến rồi mau lại đây ngồi” Thiếu Hàn ôn nhu nói

Cả bữa ăn Thiếu Hàn chỉ lo gấp thức ăn cho Nhực Y, hai người ngồi đối diện thì coi như không khí

“Vương gia, Tương Tương mới đến Lăng Nhật Quốc được hai ngày, có nghe người dân nơi đây nói miếu Tịnh Nhân nơi đây rất linh thiêng, có thể cầu bình an, cầu tình duyên. Vương gia có thể dẫn Tương Tương đi được không?”

“Có chân tự đi” Thiếu Hàn lạnh lùng trả lời

“A, vương gia nếu không thích đi miếu Tịnh Nhân, người có thể dẫn Tương Tương đến ôn tuyền ở Linh Nam chỗ vương gia trước đây đóng quân được không?”

Nhực Y lúc này đang ăn chân gà, nghe thấy cổ đại cũng có suối nước nóng liền ngừng ăn. Bình sinh nàng thích nhất là ngâm mình dưới suối nước nóng

“Thiếu Hàn, chàng có ôn tuyền à, ta cũng muốn đi”

“Được rồi ta sẽ cùng nàng đi”

“Ta có thể gọi Nhực Nhan theo được không?”

“Được rồi nàng mau ăn đi”

Linh Nam cách kinh thành rất xa vì vậy phải đi hai ngày mới đến nơi. Một môi vì ngồi xe ngựa cuối cùng cũng đến, phong cảnh nơi đây phải nói là hữu tình, mọi thứ đều rất động lòng người đặc biệt là có một con suối lớn có thể ngâm mình ở dưới vào mùa hè này thì rất tuyệt

Nói là đến đây ngâm ôn tuyền, nhưng ôn tuyền lại ở trong động. Thiếu Hàn nói không được vào ôn tuyền ở phía tây, vì nơi ấy là dành riêng cho Nhực Y. Còn ôn tuyền ở phía nam mọi người có thể tùy tiện vào. Lý do Diêu Tiêu Tương đến đây là vì muốn tắm suối nước nóng cùng Thiếu Hàn, nay Thiếu Hàn không xuất hiện vậy nên nàng cũng chẳng thiết tắm

Lúc này trong suối chỉ có Nhực Nhan cùng Thiếu Kì

“Nha chàng nên cao một chút”. Nhực Nhan đang hưởng thụ cảm giác được mát xa

“Nhan Nhan có thấy thoải mái”

“Ừm” Nhực Nhan hai mắt nhắm nghiền hưởng thụ

“Nhan Nhan ta nói này, nàng có thấy tam ca ta đối với tỷ tỷ của nàng rất lạ không?”

“Ừm, rất lạ”

“Ta nghĩ tam ca là đã động lòng”

“Đúng vậy”

“Nàng đã biết sao”

“Ừm”

“Nhan Nhan sao nàng không nói ta biết, có phải nàng muốn ta trừng trị nàng không?”

“Ừm” Nhực Nhan vì quá thoải mái trí thức cũng dần mơ mơ hồ hồ, nên chỉ biết âm ừ cho qua chuyện

Thiếu Kì lúc này thầm vui mừng trong lòng, bắt đầu tiến đến hôn lên cổ Nhực Nhan

“Nhan Nhan nàng có thoải mái không?”

“Ừm”

Thiếu Kì thấy Nhực Nhan không có đẩy mình ra lại từ từ hôn xuống gần dưới, y phục lúc này cũng hỗn độn. Ý thức mới dần dần hồi phục

“Chàng làm gì vậy”

“Là nàng muốn vậy mà sao lại lớn tiếng với ta” Thiếu Kì lúc này tràn đầy ủy khuất

“Chàng tránh ra” Nhực Nhan vừa nói vừa đi lên bờ, để lại Thiếu Kì ngồi ngáy ra tại chỗ.

“Nhan Nhan nàng thật biết hành hạ người khác mà” Thiếu Ki nói với theo bóng lưng đã xa dần của Nhượng Nhan

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Tiễn Xà

Buổi tối đến đã không thấy Thiếu Hàn đâu, nên Nhượng Y đành đi tắm suối ôn tuyền. Suối ôn tuyền ở đây rất to, nước trong vắt có thể nhìn thấy đáy, làn sương trắng bốc hơi lên từ mặt nước khiến cho phong cảnh càng trở nên mơ mơ hồ hồ

Nhượng Y lúc này cỡi y phục đi xuống nước, ngâm được một lúc thì nghe có tiếng bước chân, nàng giật mình định đứng dậy, thì nghe thấy một thanh âm của nữ nhân

“Vương gia, người có ở đây không là Trương Trương đây”

Nhượng Y trong lòng thầm có một bình dấm chua, Điều Tiêu Trương kia lại dám đến ve vãn nam nhân của nàng. Suy nghĩ được một lúc thì thấy mặt nước khẽ chuyển động. Điều Tiêu Trương lúc này cảm nhận có người đang ở bên cạnh cứ nghĩ là Thiếu Hàn liền dõ một thứ được xuống mặt nước

Nhượng Y thấy Điều Tiêu Trương xuống nước thì liền không muốn dây dưa mặc y phục lên người rồi đi ra khỏi động. Khi vừa bước ra khỏi động thì thấy Thiếu Hàn đứng đó. Hôm nay nàng thấy Thiếu Hàn rất là soái, cứ như ở trên người phát ra hào quang vậy. Rất muốn nhào đến ôm Thiếu Hàn, nàng càng nghĩ càng thấy khinh thường mình. Nhưng ý thức không tự chủ được mà tiến đến ôm Thiếu Hàn

“Nhượng Y sao vậy” Thiếu Hàn là cảm thấy Nhượng Y rất khác thường trên người lại tỏa ra một mùi rất thơm như là mị hương

“Chết tiệt là ái dâm hạ độc nàng” Thiếu Hàn liền dùng khinh công đưa nàng về phòng

“Tôn Ngạc là ai hạ độc với nàng”

“Chủ nhân, là Điều Tiêu Trương”

“Điều Tiêu Trương, lại là nàng ta. Mau nói Dược Hòa đến đó”

Lúc này trong phòng, Nhượng Y vẫn ôm lấy Thiếu Hàn càng lúc càng chặt, tay nhỏ đang sờ loạn y phục.

Thiếu Hàn giữ lấy tay của Nhượng Y, không cho nàng làm vậy nữa

“Nhượng Y, không thể”

“Thiếu Hàn ta nóng quá”

“Nhượng Y ta là không muốn thương tổn nàng”

“Thiếu...Hàn” Nhượng Y lúc này không còn tỉnh táo, giọng nói cũng trở lên khàn khàn. Cả người mất sức lực tựa vào người Thiếu Hàn

Thiếu Hàn dù có là một chính nhân quân tử cũng không thể khách chế được tình cảnh này

“Chết tiệt, là do nàng tự tìm đến”

Ở suối ôn tuyền lúc này Dược Hòa đang khoan khoái hưởng thụ mỹ nhân. Điều Tiêu Trương cứ nghĩ người đang cùng mình kia là Thiếu Hàn nên càng vui sướng

Buổi sang mặt trời đã lên, trong phòng lúc này là một mớ hỗn độn, y phục mỗi chỗ một nơi

Nhượng Y mở mắt thấy khuôn mặt phong to ở bên cạnh, bất giác đưa chân lên chùi kín mặt, không muốn để cho Thiếu Hàn thức giấc

“Nhượng Y nàng sao vậy”

“Không sao, chàng mau đi đi”

Thiếu Hàn lúc này đưa tay kéo chân Nhượng Y xuống, thấy gương mặt nàng hồng hồng không dám nhìn thẳng vào mặt mình. Thiếu Hàn vừa nói vừa đưa tay lên sờ vết sẫm hình mũi tên nhỏ có con rắn quấn quanh dưới cổ tay Nhượng Y

“Nhược Y đây là Tiễn Xà, biểu hiện nàng đã là nữ chủ nhân của Lãnh Tiễn Cung, từ giờ sẽ không ai dám động vào một sợi tóc của nàng”

Nhược Y nhìn xuống hình xăm nhỏ trên cổ tay của mình, nàng đã từng thấy hình xăm này, hình xăm này là đại diện cho một giáo phái rất mạnh thời cổ đại, nữ nhân là một mũi tên có xà quấn quanh được in lên cổ tay. Còn nam nhân là hình một cây cung có rồng quấn quanh được in trên lưng. Nhược Y lúc này mới ngồi dậy kéo chăn lật người Thiếu Hàn lại. Quả thật là có hình xăm đó

“Nhược Y nàng từ giờ đã là người của ta, nàng không được phép thay lòng đổi dạ”

“Thiếu Hàn ta biết hình xăm này rất quan trọng, tại sao

Chàng lại đặt nó lên người của ta”

“Vi nàng chính là nữ nhân duy nhất của ta”

Ở ôn tuyền lúc này chỉ có một mình Diêu Tiêu Tương đang nằm ở trên một tảng đá, y phục hỗn độn toàn thân đau nhức. Nhưng trong lòng vẫn cảm thấy vui sướng cứ nghĩ người đêm hôm qua là Thiếu Hàn

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Đạo Phổ

Bàn ăn hôm nay có thêm một vị khách lạ mặt. Diêu Tiêu Tương hôm nay lại là người đến muộn. Dù nàng có đến muộn hay không đến thì bữa sáng cũng sẽ không chờ nàng đến mới được ăn

“Vương gia Tương Tương đến muộn, tối hôm qua vương gia...” Diêu Tiêu Tương nhu nhược như nước nói

Thiếu Hàn lại không thèm quan tâm, quay sang nói với Nhược Y

“Nhược Y tối hôm qua ta có làm nàng mệt không”

Nhược Y nghe được lời này của Thiếu Hàn tí nữa là phun hết nước canh ra ngoài, khuôn mặt ửng hồng, đưa tay đám nhẹ Thiếu Hàn

Thiếu Kì ngồi bên cạnh Nhược Nhan cũng không quên nói nhỏ với nàng

“Nhan Nhan nàng xem tối qua hai người họ ân ái như vậy, vậy mà ta lại phải chịu khổ sở a”

Nhược Nhan liếc mắt nhìn Thiếu Kì. Diêu Tiêu Đình lúc này mới để ý đến hình xăm trên tay của Nhược Y, chợt giật mình là xà tiễn, không lẽ Lãnh Thiếu Hàn là...

“Vương gia người nói vậy là sao, tối hôm qua không phải người cùng Tương Tương ở cùng một chỗ sao”

Nam nhân mặc y phục màu xanh nhạt đang nhàn nhã ngồi ăn lúc này mới lên tiếng

“Hôm qua ta đi ngang qua ôn tuyền, tự nhiên có một nữ nhân kéo ta vào”

“Được Hóa vậy sao, nghe nói hôm qua công chúa ở đó, không lẽ nào lại là nàng a”. Thiếu Kì vừa nói vừa liếc nhìn Diêu Tiêu Tương

“Không thể nào người hôm qua chính là vương gia sao lại là người được”

Diêu Tiêu Đình thấy em gái mình càng nói càng nghiêm trọng khẽ lên tiếng nhắc nhở:

“Tiêu Tương, có việc gì trở về phòng nói với sư huynh”

“Sư huynh hôm qua ta cũng vương gia đã...”

“Tiêu Tương”

Tiêu Đình thấy muội muội mình như vậy gần giọng nói. Diêu Tiêu Đình đủ hiểu suy nghĩ trong đầu của Diêu Tiêu Tương là gì, cũng biết rõ muội muội mình đã nhầm to. Điều này có nói ra không chừng sẽ hủy hoại thanh danh của muội muội mình. Huống hồ liên quan đến Lãnh Tiễn Cung cũng đều không tốt cả

“Sư huynh có gì không để cho ta nói, hôm qua ta cùng vương gia đã...”

Lần này không phải là Tiêu Đình lên tiếng mà là Thiếu Hàn:

“Tối qua ta có gặp qua người sao, tối qua ta và vương phi là ở cùng một chỗ”

Nhược Y đang uống canh nghe thấy lời nói của Thiếu Hàn phun hết canh ra ngoài

Dược Hòa lúc này mới lên tiếng:

“Tiêu Tương công chúa người hôm qua trong ôn tuyền là nàng sao”

Điều Tiêu Tương bắt giác run sợ, khuôn mặt trắng bệch, khó khăn nói:

“Người nói bấy bậ gì vậy, ta hôm qua không được khỏe về phòng nghỉ sớm”

Thiếu Hàn lúc này nhếch mi nói:

“Là vậy sao, lúc này người có nói...”

Tiêu Đình lên tiếng giải vây cho muội muội mình

“Muội muội ta hôm qua là không được khỏe, chính ta đã đưa nàng về phòng nghỉ”

“Thì ra là vậy”

Bữa sáng kết thúc, mỗi người một tâm trạng, Điều Tiêu Đình thì phát hiện Lãnh Thiếu Hàn là giáo chủ của Lãnh Tiễn Cung nên có phản hồi e sợ, vì việc em gái mình, đang phân vân không biết giải quyết ra sao. Điều Tiêu Tương thì đang lo lắng tới việc đêm qua. Thiếu Hàn, Nhược Y, Thiếu Kì, Nhược Nhan thì đang hạnh phúc trong tình yêu.

“Nhan Nhan nàng có muốn đi dạo phố không”

“Dạo phố” Nhược Y vừa nói trong lòng thầm nghĩ từ khi xuyên qua đến giờ nàng chưa được đi ra ngoài lần nào. Nay có cơ hội như vậy nàng rất phấn khích

“Thiếu Hàn ta đi dạo phố cùng với Thiếu Kì và Nhược Nhan được không”

Thiếu Kì thấy Nhược Y không có ý muốn mình đi rất bức tức

“Nhược Y nàng là không muốn ta đi cùng”

“À à ta là không có ý như vậy, nếu muốn chàng cũng có thể đi”

Nhược Nhan lúc này mới kéo tay Nhược Y nói nhỏ

“Ta có ý này.....”

Vừa nói hai người vừa cười khúc khích, để lại hai nam nhân đứng tại chỗ không hiểu chuyện gì

“Thiếu Hàn chàng đợi chút, ta và Nhược Nhan cần phải lên lầu thay y phục”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Túy Hoa Lâu

Khi Nhược Y và Nhược Nhan bước xuống lầu, Thiếu Kì và Thiếu Hàn đứng ngây ra tại chỗ

Nhược Y tiến đến trước mặt Thiếu Hàn xoay một vòng nói

“Sao chàng thấy ta đủ soái chưa”

Nhược Y một thân nam trang màu tím, bên eo dắt một miếng ngọc bội chân quý. Còn Nhược Nhan y phục màu lam tay cầm cây quạt. Cả hai người đều toát ra vẻ yêu mị. Nói là nam nhân thì thật là tiếc da trắng môi hồng, nói là nữ nhân cũng không đúng, hai người lại không có vẻ nhu nhược như nước của nữ nhân

“Nhan Nhan chỉ là đi dạo phố, nàng có cần ăn mặc thế này không”

Thiếu Hàn lúc này mới lên tiếng:

“Như vậy cũng tốt, sẽ không có nam nhân nào nhìn nàng”

Thế là bốn người bước ra khỏi phủ, đi dạo phố

“Thiếu Kì làm cái gì vậy, ta hiện giờ là nam nhân, chẳng ôm ta còn ra thể thống nào nữa”

Thiếu Kì gương mặt đen thui miễn cưỡng bỏ tay khỏi eo Nhượng Nhan, nhưng vẫn đi rất sát vào nàng

“Người ta nói sống ở đời phải đến ba nơi, một trong ba nơi đó ta đã từng đến là hoàng cung, chỉ còn hai nơi còn lại là kĩ viện và sông bạc” Nhượng Nhan vừa nói vừa phẩy cây quạt trong tay

“Không được các nàng là nữ nhi sao có thể đến những nơi thị phi như vậy”, Thiếu Hàn quả quyết nói

“Thiếu Hàn ta là muốn đến đó, chàng võ công cao cường như vậy bảo vệ ta cũng là điều không quá khó khăn” Nhượng Y vừa nói vừa lắc tay Thiếu Hàn ra về ủy khuất

Thiếu Kì cũng học theo tam sư huynh của mình nói với Nhượng Nhan không cho phép nàng đi, nhưng kết quả ngược lại là cái liếc cháy mắt, lạnh lùng nói

“Thiếu Kì, ngươi không cho ta đi, ta cứ đi”

“Nhan Nhan nàng không thể như tỷ tỷ của mình được sao, ta chỉ muốn nàng dịu dàng một chút mà thôi” Nói rồi đuổi theo Nhượng Nhan

Túy Hoa Lâu kĩ viện lớn nhất nơi đây, ma ma mập mạp thấy bốn vị công tử áo quần sang trọng vội vàng đón đã ra tiếp đón.

“Bốn vị công tử đại giá quang lâm, các cô nương xinh đẹp nhất thiên hạ đều ở nơi này”

Nhượng Y trầm giọng nói:

“Mau gọi bốn vị cô nương xinh đẹp nhất cho bốn đại gia”

“Ai nha vị công tử này thật là tuấn tú nha, chỉ là...” Ma ma vừa nói vừa xoay lòng bàn tay

Nhượng Nhan hiểu ý đưa cho bà ta năm nén vàng

Ma ma hài lòng đón đã nói

“Có ngay, có ngay các vị đại gia”, Nói rồi bà ta xoay đi

“Đây là Mai Mai, Hồng Hồng, Thanh Thanh và Yến Yến. Yến Yến là cô nương xinh đẹp nhất ở Túy Hoa Lâu a”

Bốn vị cô nương nơi đây quả thực rất xinh đẹp nhất là Yến Yến mắt phượng mày ngài, đôi môi đỏ chúm chím, như nhượng như nước. Nàng đã để ý Thiếu Kì từ khi bước vào phòng, nên đã chủ động tiến đến phía Thiếu Kì, ngồi lên đùi đưa tay quàng qua cổ Thiếu Kì

“Vị công tử này, Yến Yến xin được hầu hạ công tử” Vừa nói vừa ngả vào vai Thiếu Kì tạo thành tư thế rất ám muội

Thiếu Kì thấy vậy hoảng sợ, sợ Nhan Nhan sẽ lại giận mình nữa nên vội vàng đẩy Yến Yến ra, nhưng khổ nỗi ma chường của vị Yến cô nương kia quá mạnh, Thiếu Kì càng đẩy thì Yến Yến lại càng tiến sát hơn.

“Ai nha công tử sao vậy, có phải là không thích Yến Yến hầu hạ người”. Yến Yến lúc này đưa tay kéo y phục để lộ cái yếm đỏ thắm của mình, môi mọng đã chạm đến cổ của Thiếu Kì. Nhượng Nhan thấy vậy không nhịn được nữa, bèn đưa tay đập bàn

“Rầm”

“Yến Yến cô nương thật không nể mặt bốn đại gia đây, ta muốn nàng đích thân hầu hạ ta”

Yến Yến dù gì cũng là hoa khôi ở đây, nên tính khí cũng rất kiêu căng, không để ai vào mắt, vẫn cứ ngồi trên lòng Thiếu Kì đối đáp

“Vị công tử đây, không hài lòng với Thanh Thanh tỷ tỷ sao”

“Không hài lòng”

“Vậy đòi Mai Mai tỷ tỷ, Hồng Hồng tỷ tỷ đến a”

“Đều không hài lòng”

“Vậy công tử muốn sao”

“Ta là muốn đích thân Yến Yến cô nương đây”

“Vậy có thể đợi ta hầu hạ vị công tử này xong” Yến Yến vừa nói vừa đưa tay luồn vào trong lớp áo của Thiếu Kì

Nhược Nhan thấy vậy sôi máu, lấy chân đạp Yến Yến ra

Yến Yến ngã đau quay lại quát lớn

“Ngươi muốn gì, người đâu”

Vừa nói hết câu thì có khoảng năm tên đại hán lao tới, túm lấy tay Nhược Y, toan đánh nàng, nhưng đã bị Thiếu Kì xuất chưởng đánh lại, hai bên đánh nhau qua lại. Kết quả không phải nói cũng biết bên nào thắng bên nào thua

Yến Yến không cam lòng đứng dậy tính đánh Nhược Nhan, nhưng không cẩn thận đưa tay kéo tóc Nhược Nhan khiến cho chiếc trâm rơi xuống. Yến Yến lúc này thấy thân không nói được gì

“Đi” Nhược Nhan sau khi liếc Yến Yến rồi quay người bỏ đi

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Sòng Phát Quán

“Nhan Nhan sao vậy, nàng chờ ta với”. Thiếu Kì vừa nói vừa chạy theo Nhược Nhan

“Ngươi còn không mau quay lại với Yến Yến kia đi”

“Nhan Nhan nàng sao lại như vậy, ta là chỉ muốn đi cùng với nàng đến tận chân trời góc biển”

Nhược Nhan liếc Thiếu Hàn

“Ngươi chỉ được cái lời nói, sao lúc này ngươi để cho nàng ta ngồi trên người mình”

“Nhan Nhan nàng hiểu lầm rồi a, ta là đã đẩy nàng ta ra nhưng nàng ta vẫn bám lấy ta không buông”

Nhược Y lúc này mới lên tiếng:

“Nhược Nhan ngươi là có muốn đi đến nơi tiếp theo hay ở đây ngươi ngươi ta ta cùng Thiếu Kì đây”

“Được rồi chúng ta đi tiếp”

Thiếu Kì lúc này chạy đến đi sát bên người Nhược Nhan nhưng bị nàng liếc xéo

“Ngươi tránh xa ta một chút”

Thiếu Kì làm bộ mặt ủy khuất nói:

“Nhan Nhan, đừng như vậy a”

Sòng Phát Quán là song bạc lớn nhất ở Linh Nam này. Tiểu nhi lạnh lợi tiến đến

“Bốn vị công tử mấy người là muốn đặt lớn, hay đặt nhỏ đây”

Thiếu Hàn lạnh lùng nói

“Ngươi là có ý gì”

Tiểu nhi thấy vị công tử trước mặt tuần tú bức người, nhưng trên người lại tỏa ra luồng khí lạnh thấu xương run run trả lời

“Ý của nô tài là nếu muốn đặt lớn mời qua bên này, còn nhỏ thì bên kia”

Nhược Y quay sang nói với tiểu nhị

“Đặt lớn, đặt lớn đi bên này”

“Công tử mời”

Bốn người tiến đến bàn đối diện, thấy một nam nhân trung niên gầy gò, đôi mắt tinh ranh đang di truyền mấy cái bát ở trên bàn

“Công tử mời”

Nhược Y không suy nghĩ nhiều, mấy cái nhanh mắt này nàng trước ở trong tổ chức đã từng học, ngay cả nhấm mắt cũng nghe thấy tiếng xúc xắc ở bên trong. Nàng đặt một nén bạc ở cái bát úp bên trái

“Mở”

“Công tử thật may mắn”

Nàng thẳng cứ như vậy cho đến ván thứ mười bảy, nụ cười trên khuôn mặt của người điều khiển bàn bạc trở nên ngưng trọng trên trán lấm tấm mồ hôi

Thiếu Hàn đứng bên đã lâu lúc này mới lên tiếng

“Nhược Y muộn rồi, ta thấy chúng ta nên trở về”

“Được rồi, không chơi nữa”

Người điều khiển bàn bạc giữ tay Nhược Y lại nói

“Vị công tử này đừng bước chúng ta chơi thêm vài ván nữa”

“Không muốn, ta giờ muốn quay trở về” Nhược Y hất tay lão ra

“Muốn đi sao, không dễ vậy đâu” Vừa nói hết câu thì có một đám người cao to chạy tới, đao kiếm sáng loáng đến khiếp sợ. Thiếu Kì vung tay khoảng ba người ngã xuống mặt đất. Hai người cứ thế đánh cho đến khi Nhược Nhan bị một tên đại hán kề đao ở cổ

“Dừng tay nếu không hán sẽ chết”

Nhược Nhan lúc này vùng vẫy khỏi tay tên đại hán, không cẩn thận chiếc trâm trên đầu lại một lần nữa rơi xuống, để lộ ra áng tóc đen mượt mà

“Thì ra là một đại mỹ nhân” Tên đại hán vừa nói vừa đưa tay sờ lên má nàng

Thiếu Kì nổi giận hét lớn

“Nói cho ngươi biết ta là cửu vương gia của Lăng Nhật Quốc, người ngươi đang uy hiếp chính là cửu vương phi. Nếu nàng có mệnh hệ gì thì cái đầu của nhà ngươi sẽ không giữ được”

“Cửu vương gia, cho dù ngươi có là tam vương gia hay hoàng thượng đi nữa cũng không thể sống sót ra khỏi nơi này, còn không mau bỏ kiếm xuống nếu không ta sẽ” Đại hán vừa nói vừa kề mạnh kiếm vào cổ của Nhược Nhan, nàng lúc này đã bị điểm huyết không cử động được nữa, nên không thể tự mình thoát ra

Thiếu Kì và Thiếu Hàn đã bỏ kiếm xuống lúc này hàng loạt thuộc hạ của song bạc tiến vào, hai người dù không có vũ khí, nhưng đối phó với đám lâu la này cũng không phải là điều khó

Đại hán thấy tình hình trước mắt, quát lớn:

“Còn không mau dừng tay”

Hai người nhất loạt ngừng động thủ

“Ngươi tự cầm kiếm đâm mình” Tên đại hán chỉ vào Thiếu Kì nói

“Thiếu Kì dừng” Nhược Nhan lúc này mới nhận thức rõ được độ nguy hiểm, hoảng sợ nói

“Còn không mau làm” Đại hán vừa nói vừa đưa đao kề sát cổ Nhược Nhan hơn, khiến cho chiếc cổ ngọc ngà của nàng xuất hiện máu đỏ

“Ta làm, ngươi đừng tổn hại đến nàng”. Nói rồi đưa kiếm đâm vào bụng của mình

“Không phải ở đó mà là ở phía bên trái”

Thiếu Kì lại chứng một kiếm nữa, lần này là đã gần tim, máu đỏ từ trong miệng vết thương phun ra càng nhiều

“Ha ha”

Tên đại hán đang cười thì bị Thiếu Hàn dùng ám khí bắn vào cổ khiến cho tiếng cười tắt, cả người ngã xuống đất. Thiếu Hàn tiến tới giải huyết cho Nhục Nhan. Nàng lúc này gương mặt đã trắng bệch, toàn là nước mắt, chạy đến bên người Thiếu Kì

“Thiếu Kì chàng có sao không”

Thiếu Kì đưa tay điểm huyết cầm máu, quay lại cười với Nhục Nhan

“Nhan Nhan không sao, nàng quên ta là người võ công cao cường sao, hai nhát đâm này có hề gì”

Đúng lúc này tri phủ Linh Nam chạy đến

“Cửu vương gia thứ lỗi cho tội thần đến chậm trễ”

Tên đại hán nghe thấy hoảng sợ vội vã quỳ xuống xin tha mạng

“Cửu vương gia nô tài có mắt không chồng, mong vương gia thứ tội”

Thiếu Kì lúc này lạnh lùng ra lệnh

“Chuyển lệnh của ta san bằng Sông Phát Quán này, còn hấn chặt tay trái của hấn, vì lúc này đã đắc tội với vương phi của ta, rồi bắt hấn đi xung quân”
Thiếu Kì vừa nói vừa chỉ tay hướng tên Đại hán

“Vương gia tha mạng, vương gia tha mạng”

Bốn người bước ra khỏi Sông Phát Quán trong tiếng kêu thảm thiết của tên đại hán

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 41: Nữ Nhân Ghen Tuông Đúng Là Phải Có Đồ Máu

“Phụt” Đi được một đoạn thì Thiếu Kì phụt máu ra khỏi miệng, y phục màu trắng bây giờ đã loang lổ toàn là vết máu. Nhục Nhan thấy vậy vội chạy đến bên cạnh đỡ Thiếu Kì

“Thiếu Kì có sao không”

“Hấn là do gắng gượng quá sức mới dẫn đến tình trạng thổ huyết” Thiếu Hàn lạnh lùng trả lời

“Gắng gượng quá sức” Nhục Nhan nghe Thiếu Hàn nói vậy nước mắt lại càng trào dâng

“Nhan Nhan nàng đừng khóc, ta không sao nàng yên tâm”

Vì lí do Thiếu Kì bị thương nên mọi người phải mau chóng trở về kinh thành để chữa trị

Thiếu Hàn vừa về đến nơi thì Lạc Yên Hồng đã đứng ở cửa tam vương phủ tiếp đón

“Vương gia người đã trở về”

Thiếu Hàn lạnh lùng nhìn Lạc Yên Hồng nói

“Tại sao ngươi lại ở đây”

“Vương gia hoàng thượng đã sắc phong ta là sùng phi của người”

“Sùng phi”

“Đúng vậy vương gia”

“Ta có đồng ý sao”

“Vương gia ta là được đích thân hoàng thượng sắc phong, việc này người có muốn hay không cũng không thể làm trái lệnh hoàng thượng” Lạc Yên Hồng cười thâm trong lòng. Lý do nàng được làm sủng phi chính là có hoàng thượng của Lạc Tiêu Quốc ra mặt, nên vua của Lăng Nhật Quốc không thể không nể mặt

Thiếu Hàn sau khi nghe Lạc Yên Hồng nói vậy đã lập tức vào cung gặp hoàng thượng, nhưng cuối cùng cũng không thể làm trái lệnh, tiểu thiếp hay sủng phi thì cũng vậy, chỉ cần vương phi là Nhượng Y là có thể được

Lúc này ở Cữu vương phủ chín vị tiểu thiếp đã đứng vây quanh Thiếu Kỳ, Liễu Nhượng Phi cố tình đẩy Nhượng Nhan ra để đến gần Thiếu Kỳ

“Vương gia người có bị sao không”

Thiếu Kỳ thấy Nhượng Nhan bị đẩy ra như vậy, vội vàng cố hết sức tách ra khỏi đám tiểu thiếp nhưng vì vết thương vẫn chưa khỏi lên có phần khó khăn

“Nhan Nhan nàng đừng hiểu lầm”

Nhượng Nhan lúc này lấy tay kéo Nhượng Phi ra tiến gần đến chỗ Thiếu Kỳ

“Các người mau lui ra, vương gia cần nghỉ ngơi”

Liễu Nhượng Phi không chịu thất thế tiến đến kéo một bên tay Thiếu Hàn

“Vương gia để ta lo được rồi”

“Người lo, dựa vào cái gì?”

Thiếu Kỳ biết Nhượng Nhan đang rất tức giận, không muốn đứng đây để Nhượng Phi đổ thêm dầu vào lửa, nên quay lại nói với Liễu Nhượng Phi

“Người mau lui ra”

“Vương gia...”

Nhượng Phi chưa kịp nói hết câu Thiếu Kỳ và Nhượng Nhan đã rời đi

“Nhan Nhan đau quá”

Nhượng Nhan lúc này mới để ý trên cánh tay bị thương của Thiếu Kỳ đang chảy rất nhiều máu, có lẽ vừa nãy do mải tranh dành với Nhượng Phi lên không để ý đến Thiếu Kỳ đang bị thương cứ kéo hấn đi

“Chàng không nói sớm”

“Nữ nhân ghen tuông đúng là phải có máu đồ a”

“Chàng nói cái gì vậy, mau đi nghỉ ngơi ta quay về phòng”

“Nàng ở đây nghỉ ngơi cùng ta được rồi” Thiếu Kỳ gương mặt đáng thương nhìn Nhượng Nhan

“Không chỗ này chật quá, nhờ ta dè vào vết thương thì tính sao”

Thiếu Kỳ nằm sát vào góc giường nghiêng mình sang một bên, để lại một khoảng rất rộng

“Như thế này chắc chắn sẽ không động vào vết thương của ta được, nàng mau lại đây”

“Không được, ta là nên trở về”

“Nhan Nhan nếu ta đột nhiên vết thương sâu dẫn đến sốt cao lúc đó không có ai bên cạnh ta làm cách nào, nếu nàng không ở đây ta sợ...”

Nhượng Nhan nghe Thiếu Kỳ nói cũng có lý, nằm xuống giường

“Được rồi ta ở lại, chàng mau nghỉ ngơi đi”

Thiếu Kỳ nhích sang ôm Nhượng Nhan

“Ta biết nàng rất quan tâm ta mà”

“Chàng đang bị thương mau tránh ra”

“Không sao tay này không bị thương”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Nhược Y, Nữ Nhân Cẩn Thận

Tam vương phủ lúc này thì vô cùng náo nhiệt Lạc Yên Hồng vì nghe tin Thiếu Hàn trở về vương phủ, đã đích thân chuẩn bị rất nhiều thứ

“Vương gia, người đã trở về” Yên Hồng vừa nói vừa liếc mắt nhìn Diêu Tiêu Tương đang ở phía sau

“Vương gia người này là ai”

Diêu Tiêu Tương thấy Lạc Yên Hồng ánh mắt kiêu ngạo nhìn mình bực bội lên tiếng

“Ta là công chúa Diêu Lăng Quốc, Diêu Tiêu Tương, ngươi là ai, thấy ta còn không hành lễ”

“Thì ra là Diêu công chúa, thất lễ. Ta là Lạc Yên Hồng, là sủng phi của vương gia” Lạc Yên Hồng vừa nói điều bộ làm ra vẻ

“Ngươi là Lạc Yên Hồng, công chúa Lạc Tiêu Quốc, sủng phi a thật là làm sủng phi a”

“Ngươi...”

“Nói cho ngươi biết chỉ là một công chúa mất nước, đừng làm thanh tao với ta”

Khi hai người đang nói chuyện qua lại, thì Thiếu Hàn cùng Nhược Y đã tiến vào bên trong. Lạc Yên Hồng thấy thế vội chạy theo

“Vương gia, xin dừng bước. Ta đã chuẩn bị rất nhiều thứ cho người, là gà hầm do ta đích thân xuống bếp hầm hai ngày hai đêm cho người”

“Không muốn ăn”

Nhược Y thấy có gà hầm nàng thích nhất bèn lên tiếng:

“Là gà hầm, hai ngày hai đêm sao”

“Sao vậy, nàng đói”

“Ừm có chút đói” Nhược Y cười cười xoa bụng

“Là có chút, hay là rất đói” Thiếu Hàn sủng nịnh đưa tay vén tóc nàng, rồi quay lại nói với quản gia

“Quản gia mang canh gà vào phòng của ta”

Lạc Yên Hồng vội vàng nói

“Quản gia không cần phiền phức, ta tự mình đem đến”

“Không cần” Thiếu Hàn lạnh lùng trả lời

Không lâu sau canh gà được mang vào phòng của Nhược Y và Thiếu Hàn

Nhược Y thấy canh gà đang định ăn thì đột nhiên dừng lại. Quay sang nói với quản gia

“Quản gia bá bá, mang cho cháu ngân bạc đến đây”

Quản gia thấy vậy ngạc nhiên nhưng vẫn làm theo lời Nhược Y

Thiếu Hàn thấy lạ liền hỏi:

“Nàng muốn lấy ngân bạc làm gì”

“Thử độc”

“Thử độc, có độc sao”

“Ta không biết”

“Yên tâm nàng dù có chúng độc sớm muộn ta cũng cứu được”

“Quan trọng là nếu nhờ có độc, muộn chàng mới giải độc được thì không tốt a”

“Không tốt” Thiếu Hàn hoài nghi hỏi lại

“Đúng vậy a, nếu nhờ nàng ta hạ xuân được thì sao, khó cứu chữa, khó cứu chữa nha”

“Có gì khó cứu, ta có thể chữa cho nàng” Thiếu Hàn vừa nói vừa cười, tiến đến vuốt tóc Nhược Y

“Chàng thôi đi” Nhược Y vừa đưa ngón châm vào bát, vừa đẩy tay Thiếu Hàn

“Không có độc, may quá có thể ăn”

“Nhược Y, nữ nhân như nàng thật quá đa nghi a”

“Đa nghi, vậy là sao chứ” Nhược Y bỏ bát canh gà xuống, liếc Thiếu Hàn

“Ta là nói nhảm, là cẩn thận”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Món Ăn Đặc Biệt 1

Mùa hè nóng nực, ỏi bức đến bức người. Thiếu Hàn là một người lạnh lùng, nhưng chỉ có một điều không chịu được chính là nắng nóng. Nhược Y mỗi lần thấy Thiếu Hàn từ trong cung trở về, mồ hôi chảy như tắm, thì cảm thấy rất thương Thiếu Hàn. Trước đây mỗi lần Thiếu Hàn trở về việc đầu tiên hắn làm là ôm Nhược Y, nhưng giờ đây mỗi lần trở về hắn chỉ cười cười, rồi đi thẳng vào

Vì nóng bức lên, Thiếu Hàn ăn cái gì cũng không ngon miệng. Trước đây mỗi bữa đều là ăn năm bát cơm, bây giờ đến hai bát còn chẳng nổi.

Buổi tối thời tiết có phần dịu đi, con gió nhẹ từ trong đình thổi vào. Thiếu Hàn đang ngồi trên một cái ghế dài, còn Nhược Y đang tựa đầu vào vai hắn. Thủ thi nói chuyện

“Thiếu Hàn ta phát hiện chàng sợ nhất là nóng nha”

“Sai rồi”

“Còn không phải”

“Ta sợ nhất là mất nàng”

“Chỉ được cái dèo miệng” Nhược Y huých tay Thiếu Hàn

“Ngày mai ta sẽ làm cho chàng một món ăn đặc biệt a”

“Món ăn đặc biệt” Thiếu Hàn nghi hoặc nhìn Nhược Y

“Đúng vậy a, nhưng ta phải mượn động băng của chàng”

“Không thể được, động băng đó rất nguy hiểm nàng không thể vào”

“Ta không vào chàng cứ yên tâm. Ta chỉ đứng ngoài thôi”

Động băng là nơi Thiếu Hàn luyện công. Nhưng việc luyện công này phải ba năm mới có thể luyện một lần. Người thường chỉ cần ở trong đó khoảng nửa canh giờ là không thể chịu được. Nếu luyện công thường xuyên trong đó có thể dẫn đến tẩu hỏa nhập ma. Đó cũng là lý do vì sao dù nóng đến mấy Thiếu Hàn cũng không có bước vào đó nửa bước

“Nàng chỉ đứng ngoài, để làm gì”

“Ta là muốn để một thứ vào đó”

“Thứ gì”

“Bí mật”

“Nàng chỉ có thể dùng cây để đưa thứ đó vào, tuyệt đối không được bước vào”

“Được rồi, được rồi chàng thật là nhỏ nhen nha”

“Không phải ta nhỏ nhen, mà ta không muốn nàng bị tổn hại”

“Biết rồi, chàng là một dạng nhỏ nhen” Nhược Y vừa nói vừa cười với Thiếu Hàn

Thiếu Hàn thấy vậy liền ôm Nhược Y vào lòng, ánh mắt khác thường

“Nhược Y bây giờ có thể đi ngủ không”

“Chàng đi tắm nước lạnh đi, hôm nay ta muốn mới đi ngủ, còn phải chuẩn bị món ăn đặc biệt cho chàng”

“Có thể để mai làm mà”

“Không được” Nói rồi Nhược Y rời đi, để lại Thiếu Hàn dục hỏa thiêu đốt (^^)

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Món Ăn Đặc Biệt 2

Trưa ngày hôm sau, Thiếu Hàn trở về cùng Thiếu Ki. Bởi vì Nhược Y muốn cho mọi người cùng ăn món ăn đặc biệt này nên Nhược Nhan đã ở tam vương phủ từ lúc sáng rồi

Bữa cơm có rất nhiều thức ăn nhưng cũng không thể làm ngon miệng Thiếu Hàn. Thiếu Hàn chán nản buông bát cơm xuống nói

“Nhược Y món ăn đặc biệt kia khi nào mới có đây”

“Khi nào chàng ăn xong là sẽ có nga”

“Ta ăn xong rồi, món đó mà không đặc biệt ta sẽ phạt nàng tội tới hôm qua bỏ lại ta một mình”

Nhược Y đang húp canh thì sặc, quay sang liếc Thiếu Hàn

Thiếu Ki thấy vậy thì nói một câu:

“Tam ca ngôn ngữ nói chuyện của huynh ngày càng mới lạ nha”

Nhược Y từ bên ngoài trở về trên tay bê khay có đựng bốn bát sứ nhỏ, khói bốc nghi ngút. Thiếu Hàn thấy có khói chàng buồn nhìn đến. Nhưng khi bát sứ đó để trước mặt Thiếu Hàn, hần lại ngạc nhiên. Thì ra khói đó không phải là nóng, mà là do lạnh quá có hơi bốc lên.

“Đây là cái gì Nhược Y”

“Mọi người ăn đi”

Khi Thiếu Hàn cho vào trong miệng, lại thấy vừa chua vừa ngọt, lại lạnh lạnh, tan nhanh trong miệng. Nuốt vào thì thấy mát trong bụng.

“Hảo ngon a, Nhược Y”

“Tam Tẩu đây là thứ gì rất hợp với thời tiết này nha”

Còn Nhược Nhan vì đã được ăn qua thứ này ở hiện đại rất nhiều lần nên cũng chẳng mấy ngạc nhiên

Nhược Y thấy được khen liền mở cờ trong bụng cười hi hi nói

“Cái này gọi là kem nha”

“Kem?” Thiếu Hàn chưa từng nghe qua khó hiểu lặp lại

Còn Thiếu Kì ngạc nhiên nói:

“Đó là thứ gì?”

“Là kem ta làm thử quả nhỏ mà Thiếu Hàn thích nhất, nếu mọi người thích sau này ta có thể làm nhiều hơn nha, còn có nhiều vị khác”

“Được đó tam tẩu, sau này nhớ dạy Nhan Nhan làm, đệ cũng muốn hàng ngày được ăn”

“Thiếu Kì, cái này Nhan Nhan của đệ còn giỏi hơn ta nữa”

Thấy Nhược Y thấy vậy Thiếu Kì bèn quay sang Nhược Nhan

“Nhan Nhan là thật sao, sau này có thể vì ta mà làm những thứ này không”

“Sau này nếu thích sẽ làm cho chàng ăn” Nhược Nhan trả lời

Còn Nhược Y quay sang với Thiếu Hàn

“Thiếu Hàn có làm chàng thất vọng”

Thiếu Hàn lúc này đã ăn hết cả bát của Nhược Y, quay sang ánh mắt sùng nịnh nhìn Nhược Y:

“Rất hài lòng, Nhược Y”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Canh Mai Chua

Từ khi trở về từ tam vương phủ Thiếu Kì luôn muốn Nhược Nhan là cho mình kem nhưng Nhược Nhan nói không muốn làm. Nên lúc nào Thiếu Kì từ triều đình đến thẳng tam vương phủ để ăn kem rồi mới trở về nhà

Buổi tối trước khi đi ngủ, Nhược Nhan có nói với Thiếu Kì

“Thiếu Kì mai chàng trở về nhà sớm ta sẽ làm nước ép hoa quả cho chàng”

“Nước ép hoa quả là cái gì, Nhan Nhan nàng làm kem đi ta muốn ăn”

“Làm kem mất nhiều thời gian ta không muốn làm, với lại nước ép hoa quả đảm bảo không thua kém kem nha. Nếu chàng không muốn ăn thì thôi vậy”. Nhược Nhan nói xong quay người nằm sang một bên tỏ vẻ giận dỗi

Thiếu Kì thấy vậy vội vàng xoay người ôm Nhược Nhan

“Nhan Nhan mai nàng làm nước ép hoa quả ta sẽ về sớm”

Ngày hôm sau khi bãi triều Thiếu Hàn cùng Thiếu Kì trên đường rời khỏi hoàng cung Thiếu Kì nói

“Tam ca hôm nay không đến phủ của huynh nữa, Nhan Nhan nói sẽ làm cho đệ nước ép hoa quả”

Thiếu Hàn thấy vậy liền nói

“Nước ép hoa quả sẽ không ngon bằng kem của Nhược Y làm”

“Sẽ là ngon hơn” Thiếu Kì thấy vậy vội phản bác lại

Khi về đến vương phủ Thiếu Kì thấy trên bàn toàn là canh giải nhiệt, chè bát bảo. Tất cả là những thứ giải nhiệt khi hè đến. Nhưng bắt quả những thứ này hẳn đã ăn qua rất nhiều. Hắn vội chạy vào phòng tìm Nhược Nhan

“Nhan Nhan nước ép hoa quả của ta đâu, những món kia ta đều ăn đến chán rồi nha”

“Thiếu Kì chàng về rồi à nước ép của chàng ta đã làm xong, nhưng là phải ăn com trước nha. Vừa may mấy vị tiểu thiếp của chàng hôm nay tự nhiên nấu rất nhiều món”

Vừa ra đến phòng khách chín vị tiểu thiếp đã ngồi ngay ngắn ở bàn ăn, Thấy Thiếu Kì bước đến tất cả đồng loạt đứng dậy

“Tham kiến vương gia”

“Tất cả ngồi đi”

Khi Nhượng Nhan đang định ngồi cạnh Thiếu Kì thì Liễu Nhượng Phi đã nhanh chân hơn chiếm mất chỗ. Thiếu Kì thấy vậy

“Ngươi mau tránh ra đó là chỗ của vương phi”

Nhượng Phi đứng dậy một cách không tình nguyện. Còn Nhượng Nhan thấy vậy bèn liếc nhìn Nhượng Phi cười khẩy

Giản Dao ngồi bên cạnh nhanh chóng tiếp lời

“Vương gia đây là canh hầm thuốc bắc ta đích thân hầm cho ngài có thể giải nhiệt rất tốt”

Nhượng Nhan ngồi bên cạnh đang ăn nói

“Thiếu Kì thuốc bắc có phải là rất nhàm chán”

“Đúng vậy Nhan Nhan, ta rất không thích mùi thuốc bắc này”

Nhượng Phi thấy thấy vội chen lời

“Vương gia canh xương hầm bí rất tốt nga, lại có thể làm mát cơ thể”

Nhượng Nhan thấy vậy lại phản bác

“Thiếu Kì có phải canh xương đó rất mờ không ta thấy hình như ăn rất ngấy đó”

“Nhan Nhan đúng vậy, quả thật là rất ngấy”

Liễu Nhượng Phi tức giận nói:

“Liễu Nhượng Nhan ngươi lấy cái gì mà không muốn cho vương gia ăn các món của chúng ta”

Nhượng Nhan thấy thế nở nụ cười châm biếm nói:

“Nha ta đâu có không cho vương gia ăn”

Giản Dao cũng không chịu kém cạnh nói

“Ngươi thật là quá mức kiêu ngạo đi, chúng ta đã vì vương gia làm những thứ này, còn ngươi có thứ gì chứ”

“Nha ta cũng làm cho vương gia món canh mai chua nha”. Nói rồi quay sang nói với Tiểu Vân bên cạnh

“Tiểu Vân mau mang đến đây”

Tiểu Vân từ bên ngoài bước vào trên tay cầm một cái khay có chứa một bình thủy tinh trong suốt nhỏ nhỏ kiểu dáng rất mới lạ, có thể nhìn thấy màu nước nâu nâu bên trong. Ngoài bình vì để trong hầm băng nhỏ ở cửa vương phủ lên có những tia nước bên ngoài, mát lạnh

“Nhan Nhan cái này là nước ép nạng nói ta phải không” ánh mắt Thiếu Kì đã lóe nên tia thích thú. Hắn định đưa lên uống thì Nhượng Nhan nói

“Thiếu Kì dùng cái này”. Nàng đưa cho hắn một ống trụ làm bằng nhựa dài cỡ gần bằng gang tay, hai đầu thông với nhau

Thiếu Kì thấy lạ liền dơ lên trước mặt nói

“Cái này dùng thế nào”

“Rất đơn giản, cứ để vào trong bình, dùng lực hút lên”

“À... hảo ngong Nhan Nhan, cái này làm thế nào”

“ Là làm từ son trà, hoa quế và đường phèn”

“Vậy nàng làm cho ta một bình nữa, để mai vào triều ta muốn khoe với Tam hoàng huynh được không”

Nhược Nhan cười ôn nhu nói: “Được”

Nhược Phi thấy như vậy sinh lòng ghen ghét đố kỵ. Tính đánh đổ canh mai chua kia. Nhưng đã bị Thiếu Kì nhanh hơn một bước giữ được. Quay lại tức giận quát Nhược Phi

“Người muốn làm gì”

Nhược Phi hoảng sợ

“Vương gia ta...ta không cố ý”

“Lớn mật, giám làm như vậy”

“Vương gia... ta...ta là chóng mặt không nhìn rõ nên Nên mới...”

Nhược Nhan thấy vậy nhàm chán nói

“Thiếu Kì được rồi, không nên chấp kè tiểu nhân”

“Người...” Nhược Phi đang định nói thì bất gặp ánh mắt như muốn giết người của Thiếu Kì nên đành thôi

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Diêu Vạn Lặc

Sáng ngày hôm sau cái nóng ngày càng gay gắt hơn, buổi thiết triều lại là vào giờ ngọ khiến cho Thiếu Hàn càng như bốc hỏa. Trong khi đó Thiếu Kì lại vô cùng sung sướng. Trên đường bước vào chính điện, người ta sẽ bắt gặp một cảnh tượng khó hiểu

Hai nam nhân một cau có khó chịu, một vui sướng cười cười trên tay cầm một cái bình trong suốt lạ lạ, trong bình còn cắm một ống trụ

“Tam hoàng huynh đây là canh mai chua, Nhan Nhan làm cho đệ, huynh có muốn dùng thử”

Thiếu Hàn thấy bình thủy tinh trên tay Thiếu Kì còn tản hơn lạnh, bất giác nuốt nước miếng, đưa tay lấy canh mai chua. Vì cái bình đựng canh mai chua của Thiếu Hàn không lớn nên lượng nước trong bình không mấy nhiều. Thiếu Kì trên đường đến hoàng cung mỗi lần chỉ dám uống một ít. Cái bình từ lúc chưa đưa cho Thiếu Hàn còn rất nhiều. Nhưng Thiếu Hàn chỉ uống một hơi cạn sạch

Thiếu Kì thấy vậy hỏi hận vì đưa cho Thiếu Hàn nuốt nước miếng tức giận nói:

“Tam huynh, ta ngay cả uống cũng không dám uống nhiều vậy mà huynh...”

Thiếu Hàn lạnh lùng cho Thiếu Kì một câu

“Canh mai chua không tệ”

“Cái gì mà không tệ, huynh đã dùng hết của ta rồi”

Hôm nay trong triều có một việc làm cho mọi người phải khó xử. Chẳng là hoàng thượng Diêu Lăng Quốc đã gửi bức thư muốn công chúa Diêu Tiêu Tương kết giao cùng với tam vương gia của Lăng Nhật Quốc.

Lãnh Thiếu Hàn trở về nói với Nhược Y. Nhược Y như không quan tâm nói:

“Thiếu Hàn cùng lắm là lại thêm một sườn phi thôi”

Thiếu Hàn thấy phản ứng của Nhược Y như vậy có vẻ bức bối:

“Nhược Y, ta nói là Diêu Tiêu Tương muốn làm vương phi”

Nhược Y nói như chưa hề xảy ra chuyện gì

“Vương phi à, cũng được”

“Ý nàng là sao, cái gì gọi là cũng được”

Nhược Y thấy Thiếu Hàn thực sự đã tức giận liền đứng lên tiến đến phía Thiếu Hàn cười nói

“A Thiếu Hàn chàng cứ bình tĩnh, không phải là không có cách giải quyết nga. Việc đến đâu chúng ta cứ từ từ tính”

Ba ngày sau yến hội lại được mở lần này hoàng thượng Diêu Lăng Quốc đích thân đến. Nên yến hội thập phần long trọng

Hoàng thượng Diêu Lăng Quốc Diêu Vạn Lặc là một người khoảng sáu mươi tuổi, nhưng ánh mắt vẫn còn chứa nhiều toan tính

Diêu Tiêu Tương thấy phụ hoàng đến vội vàng chạy đến

“Phụ hoàng, Tương nhi rất nhớ người”

Diêu Vạn Lặc giọng nói sùng nịch khề quất:

“Nữ nhi thật là không biết phép tắc”

Nói rồi quay sang hoàng thượng Lăng Nhật Quốc nói:

“Hoàng thượng Lăng Nhật Quốc có thấy thư ta gửi qua”

Lãnh Duật Lại ánh mắt âm trầm nói

“Chúng ta nên là xưng hô tên, không cần câu lệ Lặc huynh”

“Vậy Lại huynh ta hôm nay đích thân đến đây là vì chuyện của nữ nhi...”

Diêu Vạn Lặc còn chưa kịp nói xong thì Lãnh Thiếu Hàn đã lên tiếng

“Hoàng thượng Diêu Quốc ta không thể đáp ứng yêu cầu của ngài ta đã có vương phi”

Diêu Vạn Lặc đôi mắt híp lại đánh giá Lãnh Thiếu Hàn

“Người này chính là tam vương gia sao, quả là tướng mạo hơn người”

Diêu Tiêu Tương thấy vậy bước đến kéo tay Diêu Vạn Lặc

“Phụ vương chính là chàng”

Diêu Vạn Lặc vỗ vỗ tay con gái quay sang cười nói với Thiếu Hàn

“Tam vương gia vương phi của người có thể sánh với nữ nhi của ta sao”

Lãnh Thiếu Hàn lạnh lùng trả lời:

“Có thể”

Diêu Vạn Lặc quay sang nhìn Nhược Y

“Kia là tam vương phi sao, vương phi cũng có chút tư sắc, nhưng không thể so sánh với nữ nhi bảo bối của ta được”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Xét Thủ Cung Sa

Nhược Nhan thấy Diêu Vạn Lặc nói vậy liền đáp lời

“Hoàng thượng ta chỉ là dân nữ bình thường sao có thể so sánh được với công chúa đây?”

Diêu Vạn Lặc thấy vậy liền vui mừng nhưng Nhượng Y còn nói

“Nhưng ta xem công chúa đã không còn trinh trắng, sao có thể gả cho vương gia được, thế khác nào hủy đi thanh danh của tam vương gia a”

Diêu Tiêu Tương thấy thế trong lòng thâm sợ hãi, còn Diêu Vạn Lặc tức giận quát:

“Ăn nói hàm hồ, to gan giám vu oan cho nữ nhi của ta”

“Hoàng thượng ta xem hay là nên hỏi công chúa thì hơn”

Diêu Vạn Lặc quay sang nhìn nữ nhi, thấy thế Diêu Tiêu Tương vội vàng đáp lời

“Phụ hoàng là tiện nhân kia ăn nói hàm hồ”

Thiếu Hàn lúc này mới lên tiếng:

“Hàm hồ ai là ăn nói hàm hồ, giám nói vương phi của ta là tiện nhân”

Nhượng Y vẫn giữ nét bình tĩnh cười nói:

“Hoàng thượng ta thấy hay là xét thủ cung sa đi, nếu đúng như lời ta nói thì xin hoàng thượng hãy hủy đi hôn sự này. Còn sai ta xin nhượng lại ngôi vị vương phi này cho công chúa một cách cung kính”

Diêu Tiêu Đình thấy như vậy liền nên tiếng giúp đỡ muội muội

“Ta thấy đây là chuyện hệ trọng, tổn hại đến thanh danh của muội muội ta, sao có thể giữa chốn đông người khám xét thủ cung sa được”

“Ta thấy là có tật thì ắt giết mình mà thôi”

“Ngươi... a” Diêu Tiêu Tương tựa vào người Diêu Tiêu Đình làm ra vẻ mệt mỏi. Rồi quay sang nói với Diêu Vạn Lặc “Phụ hoàng ta thấy đau đầu quá”

Diêu Tiêu Đình thấy vậy quay sang nói:

“Phụ hoàng muội muội không được khỏe ta đưa muội muội về nghỉ ngơi”. Nói rồi đưa Diêu Tiêu Tương quay trở về

Trên đường trở về Tiêu Đình quay sang nói với Tiêu Tương

“Muội muội ta thấy hay là muội hãy từ bỏ đi”

Diêu Tiêu Tương lúc này mới thôi giả vờ tức giận nói

“Ca nói gì vậy, Lành Thiếu Hàn đã là người ta nhắm trúng, ta không có thì người khác cũng đừng mơ đến”

Buổi tối hôm ấy trên đường trở về có xảy ra một sự việc. Thiếu Hàn và Nhượng Y bị thích khách chặn đánh giữa đường. Nhưng sự việc chỉ dừng lại ở đó thì không có gì đáng để nói. Kết cục Nhượng Y có thêm một hữu hảo, còn Thiếu Hàn thì...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Diệt Phi Ảnh

Bây giờ là buổi tối, con gió nhẹ thổi nhưng làm cho người ta thấy gợn sống lưng. Thiếu Hàn đã cảm thấy có sát khí, quay sang nói với Nhượng Y. Bỗng có một tiếng nói từ trong không trung chung truyền đến một cách quỷ dị

“Đoan hồn đoạt mạng”

Thiếu Hàn cười lạnh lùng vẫn bước đi bỗng có một nam nhân, nói là nam nhân cũng không đúng, phải gọi là một mỹ nữ. Một thân hồng y, tay cầm quạt khẽ phe phẩy

“Liễu Nhượng Y sở đoan hồn đã có tên của ngươi”

Thiếu Hàn cười lạnh:

“Diệp Phi Ảnh, Đoan Hồn Giáo và Lãnh Tiễn Cung nước sông không phạm nước giếng. Ngươi tốt nhất là nên để nàng ấy đi”

Diệp Phi Ảnh liếc nhìn xuống cổ tay của Nhựt Y thấy trên tay nàng có ấn phong của Lãnh Tiễn Cung

“Ta còn chưa biết Lãnh Tiễn Cung đã có Xà Tiễn Nhân nha, nhưng đã có tên trong sổ đoạt hồn thì không thể tránh”

Vừa nói hết câu Diệp Phi Ảnh phẩy cây quạt tiến đến thẳng Nhựt Y nhưng đã bị Thiếu Hàn nhanh hơn một bước dùng kiếm đánh trả lại. Hai người giao đấu trên không trung ánh sáng lóe lên, một hồng một trắng khiến cho màn đêm vốn dĩ tĩnh mịch nay sáng rực cả một vùng trời

Hai nam nhân đánh một hồi nhưng không ai bị thương tổn gì cả. Diệp Phi Ảnh thấy vậy liền chuyển hướng qua Nhựt Y. Lúc cây quạt chạm đến tay của Nhựt Y thì một ánh sáng màu tím lóe ra khiến cho Diệp Phi Ảnh bật lại ngã xuống nền đất, máu phun ra

Thiếu Hàn thấy vậy lo lắng chạy đến

“Nhựt Y có sao không”

Còn Diệp Phi Ảnh lúc này vừa sợ hãi vừa bất ngờ.

“Là Xà Tiễn Thần, một trăm năm chưa tìm được hậu nhân”

Thiếu Hàn lúc này mới giật mình

“Xà Tiễn Thần”

Nhựt Y thấy hai người nói qua lại không hiểu gì mới quay sang nói:

“Hai người nói cái gì vậy, cái gì mà Xà Thần”

Diệp Phi Ảnh lúc này mới quỳ xuống: “Giáo chủ xin hãy tha tội”

Lãnh Thiếu Hàn không để ý đến Diệp Phi Ảnh đỡ Nhựt Y

“Nhựt Y chúng ta trở về”

Diệp Phi Ảnh thân trọng thương vẫn ôm ngực gắng gượng chạy đến chỗ Nhựt Y. Nhựt Y thấy vậy quay sang nói với Thiếu Hàn

“Thiếu Hàn hay là chúng ta đưa hắn về chữa trị”

“Tại sao, ta không muốn”

“Thiếu Hàn đưa hắn về chữa trị tiện thể hỏi hắn là ai có ý muốn lấy mạng ta a”

Thiếu Hàn mày kiếm nhíu lại:

“Được theo ý của nàng”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Thiếu Hàn Phát Hiện

Diệp Phi Ảnh sau khi được đưa trở về tam vương phủ, được chữa trị vết thương xong xuôi. Lúc này Nhựt Nhan mới quay sang hỏi hắn

“Ngươi tên Diệp Phi Ảnh?”

Diệp Phi Ảnh cung kính trả lời:

“Giáo chủ đúng vậy”

“Gi mà giáo chủ chứ, ta không phải giáo chủ của ngươi. Ngươi so với Thiếu Hàn tuy nhan sắc không bằng, nhưng cũng là một đại soái ca nha. Ngươi rất là tà mị có phần giống với nữ nhân hơn là nam nhân. Vậy ta gọi ngươi là Ảnh Ảnh”

Diệp Phi Ảnh trên trán đã toát mồ hôi hột thầm nghĩ: Hắn tuy so với Lãnh Thiếu Hàn không bằng nhưng dù sao cũng là hán chín, Thiếu Hàn mười. Đường đường là thiếu chủ của Đoan Hồn Giáo, nam nhân nghe thấy danh của hắn cũng phải nể sợ bảy tám phần, nữ nhân thấy hắn là tươi cười lấy lòng. Sao có thể để cho nữ nhân yếu đuối trước mặt gọi mình với cái tên ẻo là như vậy. Hắn vội vàng nói

“Giáo chủ người không thể gọi tên ta như vậy được. Người có thể gọi ta là Phi Ảnh”

“Được rồi tiểu Phi Ảnh”

Diệp Phi Ảnh một đầu đầy hắc tuyến, không muốn nói nữa

“Tiểu Phi Ảnh là ai muốn người đến lấy mạng ta”

“Cái này...” Diệp Phi Ảnh thầm suy nghĩ Đoan Hồn Giáo là tổ chức sát thủ rất uy tín. Một khi đã nhận lệnh là phải giết cho bằng được mục tiêu. Dù chết cũng không được nói ra người chủ giao dịch

“Tiểu Phi Ảnh là ta đã cứu người một mạng nha”

Thiếu Hàn thấy Diệp Phi Ảnh không có ý định nói ra kẻ chủ mưu, liền cố tình nói to với Nhược Y cho Diệp Phi Ảnh nghe thấy:

“Nhược Y nàng cứ đưa cổ ấn phong Tiễn Xà lên trước mặt hắn, là hắn sẽ phải ngoan ngoãn nghe lời”

Diệp Phi Ảnh ngồi trên ghế lúc này mới mở miệng nói:

“Giáo chủ người đặt giao dịch với ta là một nữ nhân”

Ánh mắt của Thiếu Hàn khẽ híp lại

“Nàng tên Diêu Tiêu Tương”

Nhược Y đặt chén trà trên bàn xuống

“Là Diêu Tiêu Tương sao, xem ra nàng thật sự muốn rất nhanh chóng ngồi lên vị trí vương phi này”

Nói rồi Nhược Y quay sang nói với Diệp Phi Ảnh

“Tiểu Phi Ảnh người nghỉ ngơi cho tốt, mai ta sẽ trở lại thăm người”

Khi Thiếu Hàn và Nhược Y về đến phòng. Thiếu Hàn đứng yên một chỗ nhìn Nhược Y với ánh mắt nghi hoặc. Cảm thấy được ánh mắt Thiếu Hàn nhìn mình nàng quay sang hỏi hắn

“Thiếu Hàn sao vậy”

“Nàng là ai?”

Nhược Y khó hiểu hỏi hắn:

“Ta là Nhược Y chàng sao vậy”

Thiếu Hàn ánh mắt phức tạp nhìn Nhược Y:

“Nàng không có gì giấu ta chứ”

Nhược Y lúc này không hiểu hắn đang nói cái gì

“Nàng đến từ đâu”

Nhược Y đang cầm chiếc gương nhỏ trên tay gạt mình trước câu hỏi của Thiếu Hàn. Chiếc gương liền rơi xuống vỡ tan tành

“Thiếu Hàn ta.... Ta không phải là Liễu Nhược Y...Liễu Nhược Y nàng ấy không biết đã đi đâu....Nhưng thân xác này đích thực là của nàng ấy”

Nhược Y thấy Thiếu Hàn nhìn mình không có nói gì, thầm sợ hãi nước mắt chảy xuống

“Thiếu Hàn ta không phải là người của thời đại này. Chàng đừng nghĩ ta là yêu quái, chàng phải tin ta, ngàn vạn lần phải tin ta”

Thiếu Hàn thấy Nhược Y khóc khiến giọng nói đã đổi khác đi, đau lòng đến lau đi nước mắt trên mặt của nàng:

“Nhược Y ta tin nàng”

Nhược Y thấy vậy ôm lấy Thiếu Hàn càng khóc lớn hơn

“Thiếu Hàn ta không có ý lừa dối chàng, chỉ là ta chưa tìm ra cơ hội thích hợp để nói với chàng. Ta sợ... sợ chàng không thể tiếp nhận được sự việc này”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Điệp Tử Kiếm 1

“Được rồi Nhược Y, vậy nàng là từ đâu đến”. Thiếu Hàn nhẹ nhàng vuốt tóc nàng

“Ta đến từ hiện đại. Ta là ở hiện đại đã bị người ta hại chết. Thiếu Hàn sao chàng lại tự nhiên phát hiện ra thân phận của ta”. Nhược Y biết mình đã không đề lộ ra sơ xuất gì

“Chính là lúc nàng cùng Diệp Phi Ảnh. Nàng chính là hậu nhân Xà Tiễn Thần. Mà hậu nhân của Xà Tiễn Thần phải là người đến từ tương lai”

Nhược Y khó hiểu nói:

“Cái gì mà Xà Tiễn Thần chứ, ta không hiểu?”

Thiếu Hàn quay sang cười nói với Nhược Y:

“Trong giang hồ có Long Cung Thần, Xà Tiễn Thần, Chu Tước Dao và Điệp Tử Kiếm bị mất tích một cách thần bí. Nếu tìm được bốn hậu nhân của bốn người đó thì sẽ tìm ra một bí mật...”. Thiếu Hàn nói đến đây thì ngừng lại

Nhược Y thấy vậy quay sang hỏi Thiếu Hàn:

“Bí mật, bí mật gì?”

Thiếu Hàn suy nghĩ một lúc rồi quay sang nói:

“Đã gọi là bí mật, thì sao ta có thể biết chứ”

“Vậy tại sao Diệp Phi Ảnh lại gọi ta là giáo chủ chứ”

“Đoan Hồn Giáo chính là tổ chức sát thủ chuyên dùng độc xà, nàng lại là Xà Tiễn Thần. Nếu như nàng là Xà Tiễn Thần thì Diệp Phi Ảnh sẽ tìm cách muốn thành hôn với nàng, sau đó nàng sẽ trở thành giáo chủ của Đoan Hồn Giáo”

“Thì ra là vậy. A vậy bốn hậu nhân đã tìm thấy chưa?”

“Tính cả nàng thì bây giờ còn thiếu một người”

“Một người vậy hai người còn lại là ai, chàng có một ấn phong ở trên lưng. Không lẽ chàng chính là Long Cung Thần”

Thiếu Hàn cười sùng nịch với Nhược Y

“Đúng vậy. Chu Tước Dao chính là Thiếu Kì”

“Là Thiếu Kì sao. Vậy Điệp Tử Kiếm sẽ là ai nga. Không lẽ là Nhược Nhan. Nhược Nhan có một vết bớt hình con bướm bướm trên vai”. Nhược Y vừa nói vừa ngồi dậy quay sang nhìn Thiếu Hàn

Thiếu Hàn nghi hoặc nhìn Nhược Y:

“Nếu như Nhược Nhan là người đến từ thế giới khác thì...”

“Thiếu Hàn không lẽ chàng cùng Thiếu Kì cũng là người đến từ hiện đại?”

“Ta cùng Thiếu Kì là người ở thời đại này. Chỉ có nữ nhân mới là người đến từ thời đại khác thôi”

“Nhược Nhan chính là cùng với ta đến từ hiện đại. Vậy Thiếu Hàn Nhược Nhan chính là Điệp Tử Kiếm”

“Được rồi, được rồi đã muộn rồi chúng ta nên là đi ngủ”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Điệp Tử Kiếm 2

Sáng ngày hôm sau Nhực Y cùng Thiếu Hàn đi đến cứu vương phủ. Nhưng không gặp được Nhực Nhan vì Nhực Nhan đã đi vào hoàng cung gặp thái hậu.

Nhực Y đến chỉ gặp mỗi Thiếu Kì đang ngồi uống canh mai chua, quay sang hỏi Thiếu Kì

“Thiếu Kì Nhực Nhan đâu?”

Thiếu Kì đang ngồi nhàn nhã uống canh thấy Nhực Y hỏi vậy liền nói:

“Nhan Nhan vào cung gặp thái hậu rồi, có chuyện gì vậy?”

Thiếu Hàn lúc này tiến vào nói với Thiếu Kì

“Thiếu Kì ta nghĩ Nhực Nhan chính là Điệp Tử Kiếm”

Thiếu Kì bất ngờ bỏ canh xuống

“Gì vậy tam huynh, sao Nhan Nhan lại là Điệp Tử Kiếm được?”

“Nhực Nhan là người đến từ thế giới khác”. Thiếu Hàn nói

Nhực Y lúc này liền nói

“Đúng vậy Thiếu Kì, canh mai chua kia cũng là từ hiện đại đó”

Thiếu Kì lúc này mới giật mình:

“Là thật sao. Nhan Nhan cũng có vết bớt hình bướm bướm trên vai. Vậy tam huynh chỉ còn thiếu mỗi Xà Tiễn Thần”

“Xà Tiễn Thần ta đã tìm được, chính là Nhực Y”

“Vậy tam tẩu cũng là đến từ tương lai. Đúng vậy sao ta lại không nghĩ ra chứ, chính là món kem mà ở đây không có. Quả thật là trùng hợp, trùng hợp mà ha ha”. Thiếu Kì vừa nói vừa cười lớn

Thiếu Hàn lúc này nghiêm túc nói:

“Thiếu Kì không thể để cho mọi người biết chúng ta đã tìm ra Xà Tiễn Thần cùng Điệp Tử Kiếm được. Sẽ rất nguy hiểm cho hai nàng ấy”

“Tam huynh đúng vậy”

Nhực Nhan từ hoàng cung trở về thì Nhực Y cùng Thiếu Hàn đã không còn ở cứu vương phủ. Nàng về nhà thì thấy Thiếu Kì đang ngồi trên bàn. Nhìn thấy Nhực Nhan trở về Thiếu Kì không liếc nhìn nàng liền đứng dậy đi qua. Nhực Nhan thấy lạ liền đi đến phòng ngủ hỏi Thiếu Kì

“Thiếu Kì có việc gì vậy, ai chọc chàng sao?”

Thiếu Kì thấy vậy liền đứng lên đi đến phía cửa sổ. Không nói một lời với Nhực Nhan. Nhực Nhan lại tiến đến cửa sổ vòng tay ôm cổ Thiếu Kì nói

“Thiếu Kì sao vậy, hôm nay thái hậu gọi ta vào cung rất sớm chưa kịp nói cho chàng biết, nhưng ta đã nói với quán gia rồi mà. Với lại ta cũng đã làm canh mai chua để lại cho chàng rồi”

Thiếu Kì lại mặt lạnh không nói gì tiến đến bàn ngồi uống trà. Nhực Nhan lại đến bàn tự rót cho mình một chén trà ngồi cười cười với Thiếu Kì. Thiếu Kì lúc này mới nói

“Nhan Nhan ta đối với nàng không tốt sao?”

“Rất tốt”

“Nàng có cái gì giấu ta không?”

“Không có”. Nhượng Nhan rất bình thường nói

“Lúc này Thiếu Hàn cùng Nhượng Y có đến đây tìm nàng?”

“Vậy sao có chuyện gì không?”

“Nhượng Y nói nàng không phải đến từ thời đại này?”

Nhượng Nhan lúc này làm rơi chén trà xuống mặt bàn run rẩy nói:

“Thiếu Kì...Nhượng Nhan...Nhượng Nhan sao lại...lại nói với chàng?”

Thiếu Kì bực tức nói:

“Nàng nói gì chứ, tại sao không được nói cho ta, nàng còn muốn giấu ta sao?”

“Thiếu Kì ta không có ý như vậy?”

“Không có ý như vậy, ta xem nàng chính là ý như vậy đó?”

“Được rồi, được rồi Thiếu Kì là ta sai, nhưng sao Nhượng Y lại nói cho chàng biết?”. Nhượng Nhan vừa nói vừa tựa đầu vào vai Thiếu Kì

“Tam tẩu nói nàng chính là hậu nhân cuối cùng mà chúng ta tìm, Diệp Từ Kiếm?”

“Diệp Từ Kiếm cái gì, cái gì mà Diệp Từ Kiếm?”

“Thôi ta nói nàng cũng không hiểu. Nàng bây giờ lên tìm cách xoa dịu vết thương trong lòng của ta đi. Lại dám giấu ta chuyện quan trọng như vậy một thời gian dài?”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Rung Động

Diệp Phi Ảnh tỉnh dậy thì không thấy Nhượng Y cùng với Thiếu Hàn đâu liền đi dạo một vòng quanh phủ. Đi đến hoa viên thì nghe thấy tiếng đàn nghe rất u buồn, hẳn tò mò lên đi theo tiếng đàn, thì thấy một nữ nhân thân mặc y phục màu vàng nhạt, ngồi giữa đình đang gảy đàn. Gương mặt của nàng xinh đẹp nhưng lại mang một nét u buồn khó tả. Khiến cho Diệp Phi Ảnh muốn đến hỏi nàng nguyên nhân vì sao.

Tiếng đàn vừa hết thì Lạc Yên Hồng nghe thấy tiếng vỗ tay, nàng giật mình cứ nghĩ là Lãnh Thiếu Hàn nhưng khi ngẩng mặt lên thì lại là một nam nhân xa lạ, khiến cho nàng không khỏi thất vọng

“Cô nương đàn nghe rất hay?”

“Ngươi là ai... tại sao lại nghe lén ta đàn?”

“Xin lỗi ta là bị tiếng đàn của nàng hấp dẫn?”

Lạc Yên Hồng không nói câu nào liền đứng dậy bước đi. Diệp Phi Ảnh cũng không có kêu nàng lại.

Khi Nhượng Y trở về thấy Diệp Phi Ảnh đang ở trước sân

“Tiểu Phi Ảnh vết thương của ngươi đã đỡ chưa?”

“Giáo chủ cảm ơn đã quan tâm?”

Thiếu Hàn không muốn Nhượng Y ở cùng một chỗ với Diệp Phi Ảnh liền nói:

“Vết thương đã khỏi tốt nhất lên mau chóng rời đi?”

Lúc này Lạc Yên Hồng từ bên ngoài tiến vào:

“Vương gia người đã trở về”

Thiếu Hàn không có liếc nhìn nàng, coi nàng như không khí. Lạc Yên Hồng thấy thế liền thức thối rồi đi. Trong lòng thầm nghĩ, nam nhân trước mặt thật lạnh lùng. Đã một thời gian dài như vậy vẫn không thể làm thay đổi suy nghĩ của hắn đối với mình. Có lẽ quyết định lúc đầu của nàng là sai, có lẽ nàng không nên tự tiến cử mình sang Lăng Nhật Quốc. Ở mãi trong vương phủ đến khi chết cũng có thể đứng từ xa để thấy được hắn. Thế đối với nàng như thế cũng là hạnh phúc rồi

Diệp Phi Ảnh thấy nữ nhân trước mặt ánh mắt u buồn rồi đi, không cảm lòng được quay sang hỏi Nhượng Y

“Giáo chủ nàng là ai”

Nhượng Y vừa nhìn ánh mắt thất thần của Diệp Phi Ảnh cười nói:

“Nàng là Lạc Yên Hồng công chúa Lạc Tiêu Quốc.”

Diệp Phi Ảnh cười nhạt

“Nàng là sườn phi của vương gia sao”

“Đúng vậy, có phải ngươi rất có hảo cảm với nàng”

“Thì sao chứ nàng đã là nương tử của người khác”. Diệp Phi Ảnh không để ý đến ánh mắt của Nhượng Y và Thiếu Hàn nói

“A Diệp Phi Ảnh vết thương của ngươi vẫn chưa lành ta thấy hay là nên ở vương phủ nghỉ ngơi vài hôm. Vậy có được không Thiếu Hàn”. Nhượng Y vừa nói vừa quay sang liếc nhìn Thiếu Hàn

Thiếu Hàn không nói gì liền bước đi, Nhượng Y thấy thế quay sang nói với Diệp Phi Ảnh

“Tiểu Phi Ảnh kệ hắn ta, ngươi ở lại vương phủ dưỡng thương một thời gian rồi hãy trở về”

“Đa tạ lòng tốt của giáo chủ, ta...”

“Được rồi ngươi cứ ở lại ta đi xem Thiếu Hàn”. Nói rồi Nhượng Y rồi đi không để cơ hội cho Diệp Phi Ảnh từ chối

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Hiểu Lắm

Thiếu Hàn sao vậy”. Nhượng Y tiến đến ngồi bên cạnh Thiếu Hàn

“Tại sao lại muốn Diệp Phi Ảnh ở lại, nàng biết rõ ta không thích hắn ta mà”

“Chàng là ghen phải không”

Thiếu Hàn quay sang nhìn Nhượng Y

“Nàng biết rõ còn hỏi”

“Thiếu Hàn chàng không thấy là Tiểu Phi Ảnh thích Lạc Yên Hồng sao. Nếu như có thể tác thành cho hai người họ thì có thể nói là một mũi tên trúng hai đích nha”

Thiếu Hàn nhún mày nhìn Nhượng Y khó hiểu

“Nếu tác thành cho hai người họ Lạc Yên Hồng sẽ không còn ở trong phủ làm phi tần chàng. Còn Diệp Phi Ảnh sẽ không phải tìm cách muốn đưa ta nên làm giáo chủ. Lúc đó thì ta và hắn... Chàng xem ta làm như vậy không phải gọi một mũi tên trúng hai đích thì là gì”

Thiếu Hàn lúc này cười sùng nịch ôm nàng

“Nàng đúng thật là thông minh”

“Được rồi Thiếu Hàn thả ta ra, rất là nóng nha”

“Không muốn”

Ở cửu vương phủ lúc này đang là một phen gà bay chó nhảy. Bởi vì từ khi Thiếu Kì biết Nhục Nhan chính là Điệp Tử Kiếm nên ngày càng bảo hộ nàng hơn. Vì sợ nàng bị người trong giang hồ phát giác sẽ tìm cách làm hại. Nên mỗi ngày chỉ là thiết triều ngoài ra không tham ra bất cứ yến tiệc nào. Thức ăn của Nhục Nhan cũng được Thiếu Kì tỉ mỉ chọn lựa. Nếu chỉ là bảo hộ, tỉ mỉ như vậy thì không có gì đáng để nhắc đến. Cái quan trọng chính là tám vị tiểu thiếp cùng hai vị sủng phi, gia nô, nô tỳ, quản gia đều biết, chỉ có Thiếu Kì cùng Nhục Nhan là không biết. Sự việc đó chính là mọi người cứ nghĩ là Nhục Nhan có thai

Tám vị tiểu thiếp cùng hai vị sủng phi, đang ngồi ở hoa viên nói chuyện, nói là nói chuyện thì không đúng. Phải nói là cùng nhau bàn bạc chuyện hệ trọng.

Nữ tử áo hồng nhìn qua khoảng mới mười năm mười sáu tuổi lên tiếng trước:

“Giản Dao tỷ tỷ ta thấy Liễu Nhục Nhan kia là ngày càng kiêu ngạo rồi, khiến cho vương gia không còn muốn để ý tới chúng ta nữa”

Nữ tử áo vàng mới tiện nước đầy thuyền khẽ nhỏ tiếng nhắc nhở

“Mai Liên muội, không thể nói như vậy. Dù gì Nhục Phi muội muội đây cũng là tỷ muội với vương phi nha”

Liễu Nhục Phi lúc này mới lên tiếng

“Ta sao có thể là muội muội với ả ta, chỉ là con một gia nô sinh ra”

Thiếu nữ áo hồng lúc này mới lên tiếng

“Các tỷ muội ta có ý này. Chúng ta lên cùng nhau cho Liễu Nhục Nhan kia không còn kiêu ngạo nữa. Tốt nhất là cho ả ta không còn làm được vương phi. Ta thấy ngôi vị vương phi này không ai xứng đáng hơn Giản Dao tỷ”

Một nữ nhân từ trong đám tiểu thiếp nói xen vào

“Điền Mật tỷ sao lại nói như vậy, ta thấy Nhục Phi tỷ cũng rất xứng đáng với ngôi vị vương phi kia”

Nói thì như vậy. Nhưng trong lòng mỗi người thầm nghĩ không ai xứng đáng với ngôi vị vương phi kia hơn là mình. Tám vị tiểu thiếp cùng hai vị sủng phi đang toan tính rất nhiều kế hoạch. Không nghĩ rằng sau sự việc này có thể...

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Bất Ngờ Trở Về

Buổi sáng Nhục Nhan lại được thái hậu gọi vào cung. Gần đây Nhục Nhan rất được lòng thái hậu bởi vì sao? Bởi vì thái hậu muốn hàng ngày có người trò chuyện. Nếu thường xuyên gọi Nhục Y vào cung thì sẽ bắt gặp cái vẻ mặt lạnh như tảng băng có thể đè chết người của Thiếu Kì. Thái hậu chỉ còn cách gọi Nhục Nhan vào cung, bởi vì bà biết Thiếu Kì dù sao cũng rất thương bà. Chỉ là gọi nương tử của hần vào trò chuyện mỗi sáng cũng không phải gọi nương tử của hần đến vào buổi đêm nên cũng chẳng sao. Lúc đầu chỉ là suy nghĩ có người nói chuyện cho đỡ buồn. Nhưng càng ngày bà càng thấy Nhục Nhan này rất thú vị

Bởi vì Nhục Nhan đi rất sớm, lúc đó Thiếu Kì vẫn đang ngủ nên không biết. Tiểu thiếp Vi Từ liền nhân cơ hội lúc Nhục Nhan đi tiến vào phòng của Thiếu Kì. Nhưng người tính không bằng trời tính Nhục Nhan bởi vì quên một món đồ nên giữa đường trở về

Vi Từ ngồi bên cạnh giường nhìn Thiếu Kì. Bất giác nở nụ cười, nàng đưa tay vuốt mặt Thiếu Kì, thầm nghĩ trong lòng. Nếu như nàng bây giờ liền đối với Thiếu Kì tạo ra tiểu bảo bảo thì Nhục Nhan kia sẽ không còn kiêu ngạo nữa. Vi Từ cò ý phục nhảy lên giường nằm cùng Thiếu Kì. Nàng đang đưa tay cởi áo của Thiếu Kì thì Nhục Nhan trở về bắt gặp tư thế của hai người rất ám muội. Vi Từ đang ngồi trên người Thiếu Kì thấy Nhục Nhan tiến vào nàng cười đắc ý

Nhục Nhan tức giận nhưng nhìn xuống thấy Thiếu Kì vẫn đang nhắm mắt như ngủ rất say, trong lòng hiểu ra một số chuyện, Nhục Nhan cười lạnh lớn tiếng gọi Thiếu Kì

“Thiếu Kì chàng mau tỉnh dậy cho ta”

Thiếu Kì nghe thấy Nhục Nhan lớn tiếng tức giận gọi mình liền mở mắt thì thấy một nữ nhân xa lạ ngồi trên người mình, y phục không chỉnh tề. Thiếu Kì vội đẩy Vi Từ ra khiến cho nàng ngã từ trên giường xuống đất. Lại thấy Nhục Nhan rời đi, vội vàng chạy xuống giường đuổi theo Nhục Nhan

“Nhan Nhan nàng chờ ta, là hiểu lầm, hiểu lầm thôi”

Nhược Nhan tuy biết sự thật nhưng nàng vẫn rất là tức giận với Thiếu Kì liền quay lại lạnh giọng nói:

“Tốt nhất chàng nên tìm cách giải quyết, lần sau đừng để ta bắt gặp cảnh này nữa, nếu không...”

“Được rồi Nhan Nhan ta bây giờ liền ngay lập tức giải quyết”

Nhược Nhan liếc xuống nhìn Thiếu Kì vẫn còn chưa thay y phục liền nói:

“Chàng định để bộ dạng như thế này đi giải quyết sao”

Thiếu Kì sau khi thay y phục. Liền gọi hai vị sườn phi và tám vị tiểu thiếp đến chính phủ. Mọi người đều không hiểu xảy ra chuyện gì mà sáng sớm đã gọi mọi người đến. Vì Từ lúc này không thôi lo sợ

Thiếu Kì lạnh lùng nói:

“Vi Từ nguoi thật to gan chưa có lệnh của ta đã giám vào phòng”

Vi Từ tuy run sợ nhưng giọng nói vẫn giữ thanh âm ôn nhu nhất nói:

“Vi Từ là thấy vương phi đi từ rất sớm, sợ không có ai hầu hạ vương gia nên mới tự ý đi vào phòng mong vương gia thứ tội”

Nhược Nhan thấy nàng nói như vậy tức giận đặt chén trà xuống bàn cười lạnh nói:

“Ta thấy nguoi đè trên người vương gia, đó gọi là hầu hạ sao. Vương gia còn chưa bị nguoi đè chết đã là may mắn rồi”

Vi Từ thấy Nhược Nhan nói vậy cao giọng:

“Vương phi ta xem nguoi dạo gần đây sáng sớm đã ra khỏi phủ, không biết là làm chuyện gì... Ta là lo lắng vương gia buồn bực trong nguoi...”

Vi Từ còn chưa kịp nói xong Thiếu Kì lớn tiếng quát

“Không được ăn nói lung tung, nguoi dựa vào gì mà dám nói như thế với nàng”

Nhược Phi lúc này không bỏ qua cơ hội liền đổ thêm dầu vào lửa

“Vương gia ta thấy Vi Từ tỷ đây cũng là nói rất đúng. Không hiểu vương phi gần đây đang tính toán chuyện gì mà thường ra ngoài từ sáng sớm”

Giản Dao cũng tiện nước đẩy thuyền

“Vương gia Vi Từ muội đây cũng là lo lắng cho vui buồn của nguoi cái này đáng thưởng hơn là đáng phạt”

Tám vị tiểu thiếp còn lại cũng đồng thanh nói: “Vương gia đúng vậy”

Nhược Nhan hừ lạnh

“Hay cho câu đáng thưởng hơn đáng phạt. Các nguoi đều muốn biết ta thường ra ngoài từ rất sớm là vì việc gì sao”

Nô tỳ của Nhược Phi, Phi Thúy cạo giọng kiêu ngạo nói bóng gió với Nhược Nhan

“Bây giờ nói thì có ai có thể biết được là đúng hay sai”

Nhược Nhan thấy một nô tỳ nhỏ nhoi cũng giám hống hách với nàng, cái này không đưa vào khuôn phép thì không biết tương lai ai sẽ ngồi lên đầu nàng nữa đây

“Bốp”

Cái tát từ Nhược Nhan đánh xuống vào má của Phi Thúy. Nàng là người đã từng học võ, lực đánh này cũng chỉ là bảy phần, nhưng đối với người thường tương đương mười phần. Phi Thúy bị đánh choáng váng ngã xuống mặt đất

“Từ khi nào chủ nhân nói chuyện lại có chỗ cho nô tỳ các nguoi xen vào. Nhược Phi phụ nhân nếu như nguoi không biết cách dạy dỗ một nô tỳ thì...”

Nhược Nhan chưa nói hết câu Nhược Phi đã xen vào

“Nguoi dựa vào cái gì đánh nguoi của ta”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Thái Hậu Đến Thăm

Nhược Nhan hừ lạnh

“Hay cho câu dựa vào cái gì đánh người của ta. Ngươi bây giờ còn hỏi ta dựa vào cái gì sao. Ta bây giờ là vương phi, ngươi chỉ là một tiểu thiếp. Chỉ điều này thôi cũng đủ cho ta làm điều đó rồi”

Trúc Nhi từ trong đám tiểu thiếp nên tiếng nói:

“Vương phi ngươi đừng có ra oai”

Lam Di một tiểu thiếp khác không sợ hãi lớn tiếng hơn

“Liều Nhược Nhan ngươi cậy quyền cậy thế ức hiếp người quá đáng”

Lúc này đồng loạt mười vị tiểu thiếp không báo trước đồng thanh nói

“Vương gia nên hưu vương phi đi”

Thiếu Kì tức giận quát lớn

“Câm miệng hết cho ta”

Ở ngoài cửa lúc này truyền đến một thanh âm của thái giám

“Thái hậu giá lâm”

Các vị tiểu thiếp không hiểu tại sao thái hậu lại đến đây. Mọi người đồng loạt quỳ gối chỉ riêng hai người là không hành lễ là Nhược Nhan và Thiếu Kì

Giản Dao không bỏ qua cơ hội này lớn tiếng quát

“Liều Nhược Nhan thấy thái hậu đến còn không mau hành lễ”

Thái hậu đưa tay xoa xoa trán mệt mỏi nói:

“Ai gia còn đứng ở đây chưa đến phiên một sườn phi nhỏ nhoi của ngươi lên tiếng”

Giản Dao run sợ nói

“Thái hậu ta không có ý đó”

Thái hậu tiến lên ghé ở chính giữa ngồi, rồi kéo Nhược Nhan ngồi vào ghế bên cạnh nói

“Nha đầu sao hôm nay không đến trò chuyện với ai gia”

“Thái hậu ta nghĩ từ nay về sau không còn có cơ hội gặp thái hậu nữa rồi”

“Sao vậy”

Đám tiểu thiếp ngồi ở phái dưới đều toát mồ hôi hột, không khỏi run rẩy sợ hãi

Thái hậu liếc qua nhìn Thiếu Kì

“Có phải là do tiểu tử kia kiếm chuyện với ngươi không, ai gia sẽ thay ngươi làm chủ”

Nhược Nhan cố dằn nước mắt nói:

“Thái hậu vì ta sắp bị đuổi ra khỏi vương phủ rồi”

“Là ai to gan dám đuổi ngươi ra khỏi phủ, ai gia thay ngươi làm chủ”

Lúc này đám tiểu thiếp đang run rẩy ở phía dưới. Thái hậu liếc qua cũng đoán được là do ai làm liên hướng đám tiểu thiếp nói:

“Là các người”

Liễu Nhược Phi sợ hãi trả lời:

“Thái hậu. Liễu Nhược Nhan làm điều mờ ám không xứng đáng với ngôi vị vương phi kia”

“Làm điều mờ ám”. Thái hậu ngờ vực hỏi lại

Giản Dao tiến lên một bước nói:

“Đạ đúng thừa thái hậu. Ất ngày nào cũng nhân lúc sáng sớm lên lút ra khỏi phủ để đi gặp nam nhân”

“Sáng nào cũng đều lên lút ra khỏi phủ sao?”. Thái hậu cao giọng

Nhược Nhan lúc này mới lên tiếng

“Ai nha thái hậu cũng tại vì đi gặp người mà ta bị đuổi ra khỏi phủ, người phải làm chủ cho ta”

Thái hậu vỗ vỗ tay Nhược Nhan

“Được rồi, được rồi ta thấy mấy người các người không muốn ở trong vương phủ nữa rồi.”

Bọn tiểu thiếp nghe thấy lời thái hậu nói vậy nhất loạt quỳ xuống đồng thanh nói

“Thái hậu tha mạng”

“Thiếu Kì tiểu tử nhà người thấy là nên làm thế nào”

Thiếu Kì tiến tới chỗ Nhược Nhan quay sang nói với nàng

“Cái này cho Nhan Nhan quyết định đi”

Nhược Nhan trông lòng nghĩ muốn mượn tay thái hậu để giáo huấn bọn họ, nhưng cuối cùng hai người này lại dao cho mình tiếng ác vợ cả ức hiếp vợ nhỏ. Ai thật là khổ cho nàng mà. Nhưng dù sao cũng mạng tiếng ác không bằng làm ác luôn

“Thiếu Kì ta thấy trong phủ càng đông người là càng tốn cơm gạo. Mấy tiểu thiếp của chàng không có việc gì làm, cả ngày chỉ rảnh rỗi tính kẻ ta. Chi bằng đưa hết bọn họ ra ngoài đi”

Mấy tiểu thiếp nghe Nhược Nhan nói vậy khóc lóc van nài

“Vương gia, vương phi mong người tha mạng. Đừng đuổi chúng ta ra khỏi phủ. Chúng ta ra khỏi vương phủ không biết phải sống thế nào đây”

Thiếu Kì sáng khoái nói với Nhược Nhan

“Được Nhan Nhan theo ý của nàng”

Nhược Nhan quay sang nhìn thái hậu nói

“Thái hậu thấy thế nào”

Thái hậu khẽ mỉm cười

“Việc nhà của các người ai gia là người ngoài, tốt nhất là không lên can dự vào. Tiểu Phúc chúng ta trở về”

Nhược Phi tức giận đập vỡ bình hoa bên cạnh tính đến đâm Nhược Nhan, nhưng đã bị Nhược Nhan nhanh hơn một bước bẻ ngược tay Nhược Phi lại, khiến cho mảnh vỡ đâm vào tay Nhược Phi chảy máu

Thiếu Kì quay lại thấy vậy hủy đi hai tay của Nhược Phi lạnh lùng nói

“Không muốn sống”

Mười vị tiểu thiếp bị huy cùng một lúc. Kinh thành lại một lần nữa một phen hỗn loạn. Nghe rằng có người nói Vương Phi có lẽ là hồ ly tinh mê hoặc vương gia. Có người lại nói vương phi thông minh xinh đẹp được vương ra hết mực bảo vệ. Nhưng cũng có người nói, nói. . . Nhưng dù nói gì thì Nhược Nhan cũng không quan tâm. Bây giờ nàng có thể mỗi sáng vào cung gặp thái hậu mà không lo nam nhân của mình bị các tiểu thiếp quấy rối

“Nhan Nhan nàng sao nói ta bị quấy rối chứ”

“Còn không phải sao, hôm nay Vi Từ ngồi nên người chàng mà không hay biết đó không gọi quấy rối thì gọi là gì”

“Nàng có thể dùng từ ngữ khác diễn đạt không được à. Đó gọi là lợi dụng đúng là lợi dụng. Nàng ta là lợi dụng lúc ta ngủ say nên mới có cơ hội làm như vậy”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Quan Tâm

Diệp Phi Ảnh sau khi ở lại vương phủ cơm ăn không ngon, đêm ngủ không yên. Lúc nào cũng chỉ nghĩ đến Lạc Yên Hồng. Nhiều lần cố ý đi qua hoa viên để mong được gặp nàng. Nhưng cuối cùng chỉ là thất vọng

Nhược Y thấy thế liền đến nói chuyện với Lạc Yên Hồng, khiến cho Lạc Yên Hồng không khỏi bất ngờ, nhưng rất nhanh lại trở về gương mặt lạnh lùng

“Ngươi đến đây có việc gì”

“A cũng không có việc gì, rảnh rồi liền đến tìm ngươi nói chuyện”

Lạc Yên Hồng cười lạnh

“Ngươi ở bên cạnh vương gia còn có thời gian đến tìm ta sao”

“Ta có chuyện nên mới tìm ngươi”

Lạc Yên Hồng không nói vẫn đang chăm chú tía tốt bông hoa ở trên cửa sổ

“Là thế này ngươi ở trong phủ cũng một thời gian rồi, người người thích cũng không có thích ngươi. Chi bằng nên đi tìm người khác cho riêng mình thì hơn”

“Ngươi là có ý muốn đuổi ta khỏi vương phủ sao”

“Ý của ta không phải là như vậy. Ngươi hãy suy nghĩ cần gì phải yêu một người không yêu ngươi. Chi bằng hãy cho người khác cơ hội”

Lạc Yên Hồng nhíu mày. Nhược Y lại nói một câu rồi nhanh chóng rời đi

“Hắn tên Diệp Phi Ảnh”

Lạc Yên Hồng trong lòng thầm nghĩ lời nói của Nhược Y là hoàn toàn đúng. Nhưng bây giờ nàng vẫn chưa tìm được nam nhân có thể khiến nàng quên đi Thiếu Hàn. Diệp Phi Ảnh thì ra hắn tên là Diệp Phi Ảnh. Gần đây nàng thường gặp hắn đi đến ngự hoa viên như đang tìm kiếm thứ gì đó. Nhưng mỗi lần đều thấy thất vọng ra về

Hôm nay Lạc Yên Hồng lại được vương phi gọi đến dùng cơm, lúc đầu nàng tính không đi nhưng lúc sau lại đổi ý có thể gặp được vương gia ở khoảng cách gần như vậy. Nàng nhất định phải đi

Bàn ăn có ba người đang ngồi. Nàng không có nhìn Diệp Phi Ảnh lấy một chút chỉ nhìn Thiếu Hàn. Nhưng thấy Thiếu Hàn đang gấp thức ăn cho Nhược Y, nàng lại thất vọng nhìn xuống bát cơm cầm cúi ăn không nói một lời

Diệp Phi Ảnh thấy nữ nhân trước mắt thân hình gầy yếu ước chừng chỉ như làn gió nhẹ là thổi bay. Lại chỉ thấy nàng ăn cơm trắng mà không ăn thức ăn gì. Hắn liền gấp một miếng thịt gà vào bát của nàng. Lạc Yên Hồng không khỏi ngạc nhiên nhìn Diệp Phi Ảnh khẽ mấp máy môi nói cảm ơn

Dù nàng chỉ mấp máy môi nhưng hắn cũng đủ nghe được lời nàng nói khẽ vui mừng trong lòng

Bữa ăn cứ như thế tiếp tục, liền có một tỷ nữ bụng khay thức ăn trắng miệng đến. Mọi người vẫn đang vui vẻ ăn không để ý đến tỷ nữ này có điểm khác biệt. Khi đặt khay thức ăn xuống bàn nàng liền rút chùy thủ dưới ống tay áo hết lớn

“Liều Nhược Y ta giết ngươi”

Nhưng một điều khó hiểu lại là tỷ nữ kia miệng nói Nhược Y nhưng lại ra tay hướng chùy thủ về phía Lạc Yên Hồng. Diệp Phi Ảnh cảm nhận được sát khí hướng về phía Lạc Yên Hồng liền đưa người ra che chắn cho nàng, liền bị một đao đâm về phía ngực. Lãnh Thiếu Hàn nhanh chóng hướng thích khách đánh một chưởng khiến ả bất tỉnh

Diệp Phi Ảnh quay sang nói với Lạc Yên Hồng một câu rồi ngắt đi

“Không sao chứ”

Lãnh Thiếu Hàn tiến đến bên cạnh Diệp Phi Ảnh cau mày nói

“Chùy thủ có độc”

Lạc Yên Hồng mới giật mình. Nam nhân trước mắt vì nàng mà gấp thức ăn, vì nàng mà đỡ cho nàng một mạng. Không khỏi sợ hãi hướng Thiếu Hàn nói

“Mau cứu hần, vương gia mau cứu hần”

Nhược Y đứng một bên thấy tình huống như vậy không khỏi cười thâm mỗi lương duyên này có thể thành

Nhược Y cùng Thiếu Hàn dìu Diệp Phi Ảnh vào phòng còn Lạc Yên Hồng đứng đợi ở bên ngoài. Trước khi Nhược Y đi ra có nói nhỏ với Thiếu Hàn một câu. Khiến cho Thiếu Hàn nhũu mày gật đầu

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Diệp Phi Ảnh Ngươi Chờ Ta

Nhược Y đi ra ngoài nói với Lạc Yên Hồng vẫn đang lo lắng đứng ở bên ngoài

“Ngươi cứ trở về trước đi”

Lạc Yên Hồng mắt vẫn hướng vào cửa phòng trước mặt

“Hần có sao không”

Nhược Y lắc đầu tỏ vẻ buồn bã, Lạc Yên Hồng lại càng thêm hoang mang

“Hần là vì ta nên mới trúng độc”

“Ngươi cứ trở về trước đi, hần tỉnh lại ta sẽ báo cho ngươi biết”

Lạc Yên Hồng kiên quyết nói

“Không, ta sẽ ở đây chờ hần tỉnh”

“Ngươi là đã bắt đầu để ý đến hần”

Lạc Yên Hồng quay sang nhìn Nhược Y không nói gì rồi lại hướng mắt vào phía bên trong

Sau hai canh giờ Thiếu Hàn cũng bước ra khỏi phòng. Lạc Yên Hồng vội chạy đến hỏi

“Vương gia người có cứu được hần”

Thiếu Hàn nhìn qua Lạc Yên Hồng lạnh lùng nói

“Không thể cứu chữa”

Lạc Yên Hồng đứng bất động ở ngoài cửa một lúc rồi run rẩy bước vào trong. Nhìn thấy nam nhân gương mặt tái nhợt nằm trên giường, hai mắt nhắm lại. Vết máu loang lổ in trên y phục của hần. Nàng đi đến bên cạnh giường. Nhìn hần một lúc thâm suy nghĩ. Nam nhân đang nằm trước mặt nàng đây rất đẹp. Môi mọng, mày kiếm, mũi cao. Mọi thứ đều được chạm khắc hoàn mỹ. Là nam nhân này vì nàng gấp thức ăn, Vì nàng mà đỡ một đao, vì nàng mà hi sinh tính mạng. Nàng không thể hiểu hành động đó là sự biểu hiện cho cái gì, nàng không hiểu hần vì cái gì mà vì nàng làm nhiều thứ như vậy. Vừa nghĩ nước mắt vừa rơi xuống

Diệp Phi Ảnh cảm thấy trên tay có một thứ nóng như giọt lệ, cố gắng mở mắt. Thì thấy Lạc Yên Hồng đang khóc. Hần khó hiểu không biết tại sao nàng lại khóc nữa. Là khóc vì hần? Diệp Phi Ảnh đưa tay lên lau nước mắt cho nàng khẽ nói

“Nàng lại khóc nữa”

Lạc Yên Hồng hoảng sợ khi thấy hần tỉnh lại

“Người... vẫn còn sống”

“Nàng là mong ta chết sao”

Lạc Yên Hồng vội vàng đứng dậy định đi ra ngoài thì bị Diệp Phi Ảnh nắm chặt cổ tay

“Nàng lại muốn đi đâu”

“Ta đi gọi vương gia xem vết thương cho người”

Diệp Phi Ảnh khẽ mỉm cười

“Ta không sao, không cần đi gọi hần”

Thấy Diệp Phi Ảnh nói vậy nàng cũng yên tâm vài phần, liền ngồi xuống bên cạnh hần

“Nàng có muốn rời khỏi nơi này không”

“Ta không thể đi được”

“Tại sao”

Lạc Yên Hồng không nói gì chỉ lặng lẽ nhìn ra ngoài

Diệp Phi Ảnh sau khi nghỉ ngơi được ba ngày liền có ý muốn rời đi. Nhưng Lạc Yên Hồng vẫn không có động tĩnh gì. Nhược Y lúc này càng thêm sốt ruột, muốn giữ Diệp Phi Ảnh ở lại thêm vài ngày. Nàng đã tạo ra nhiều cơ hội cho hai người, nói Thiếu Hân nói dối Lạc Yên Hồng vậy mà cuối cùng lại không được kết quả như ý. Khiến cho nàng không khỏi thất vọng cùng nuối tiếc

Buổi tối Diệp Phi Ảnh đi đến phòng của Lạc Yên Hồng, gõ cửa nhưng không thấy ai trả lời. Nhưng hần biết nàng là ở trong đó. Liền đứng ở bên ngoài nói một câu rồi rời đi

“Mai ta sẽ đi”

Sáng ngày hôm sau Diệp Phi Ảnh chuẩn bị hành lý trở về Đao Hồn Giáo, hần vẫn không thấy bóng dáng của Lạc Yên Hồng đâu trong lòng không khỏi thất vọng. Khi hần bước ra đến cửa thì nghe thấy một giọng nữ nhân. Quay lại thì thấy Lạc Yên Hồng trên chân vẫn còn mồ hôi, chắc do nàng đã dùng hết sức chạy đến. Trên tay còn cầm theo hành lý

“Diệp Phi Ảnh người chờ ta”

Hần không dấu được vui mừng chạy đến ôm lấy nàng dùng khinh công đưa nàng bay đi. Trước khi đi Diệp Phi Ảnh còn quay lại dùng khẩu hình nói với Nhược Y

“Cám ơn”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Chân Trái Trước Hay Chân Phải Trước

“Thiếu Hân chàng xem ta đã tạo nên một chuyện tốt nha”

Thiếu Hân không nói gì chỉ nhìn Nhược Y cười sùng nịnh. Ở ngoài cửa lúc này có tiếng nói truyền đến

“Vương gia, mấy ngày nay không có đến thăm Trương Nhi nga”

Thiếu Hân thấy Diêu Tiêu Trương lại đến làm phiền mình quay sang nói với Nhược Y

“Nhược Y nàng giúp ta làm một chuyện tốt nữa, mau đuổi nàng ta đi”. Nói rồi Thiếu Hân quay vào bên trong, để Nhược Y ở bên ngoài cản Diêu Tiêu Trương

Diêu Tiêu Trương thấy Thiếu Hân đi vào bên trong, nàng ta liền đuổi theo. Nhưng bị Nhược Y chặn ở cửa

“Diêu công chúa, vương gia không muốn gặp người nha”

Điêu Tiêu Tương hắt hàm nhìn Nhục Y

“Người dựa vào cái gì mà can ta”. Nói rồi nàng ta tiến vào trong

Nhục Y nhìn sang mấy thị vệ đang đứng ở cửa lạnh giọng ra lệnh

“Tiễn khách”

Điêu Tiêu Tương bị thị vệ đuổi ra ngoài cửa còn Nhục Y thì tiến vào trong than thở với Thiếu Hàn

“Thiếu Hàn nàng ta thật dai như đĩa, không có cách giải quyết. Chúng ta phải tìm cách triệt để a”

Nhục Y đang nói bỗng thấy trong bụng trào nên con khó chịu, buồn nôn. Nàng đưa tay vuốt nhẹ ngực mình, Thiếu Hàn thấy thế tiến đến hỏi

“Nàng sao thế”

“Không có gì.. ợe..ợe”

Thiếu Hàn lo lắng vỗ vỗ lưng của Nhục Y

“Mau truyền thái y”

“Thiếu Hàn ta không sao chỉ là ăn quá nhiều, có chút chóng mặt, chỉ cần nghỉ ngơi là không sao”

Thiếu Hàn đỡ Nhục Y ngồi xuống giường, dịu dàng nói:

“Không được phải gọi thái y đến chuẩn bệnh cho nàng”

Chưa đầy nửa khắc sau có một thái y đầu tóc đã bạc, cầm theo hòm thuốc trên trán vẫn còn lấm tấm mồ hôi. Do ông ta đã đi rất nhanh. Vị thái y rất cẩn thận bắt mạch cho Nhục Y. Lúc thì nhăn mặt, lúc thì cười cười. Thiếu Hàn thấy thế tức giận quát

“Người bắt mạch lâu như vậy, rốt cục vương phi không khỏe ở chỗ nào”

Thái Y thấy Thiếu Hàn như muốn giết người. Vội từ trên ghế quỳ xuống đất

“Vương gia tha mạng, vương gia tha mạng. Vương phi là, là...”

Thiếu Hàn nắm lấy cổ áo ông ta hét lớn

“Nói”

“Vương Phi là đã có hi sự”

Thiếu Hàn lúc này mới buông cổ áo thái y ra, đứng thất thần một chỗ. Vị thái y như vừa thoát khỏi một kiếp, lấy tay áo lau lau mồ hôi trên trán

Thiếu Hàn lúc này mới lấy lại bình tĩnh:

“Nói lại một lần nữa”

Vị thái y thấy khí thế bức người của Thiếu Hàn lại vội vã quỳ lạy

“Vương gia lão nô đã hơn năm mươi năm trong nghề, nhất quyết không thể sai sót. Vương phi đã có thai được ba tháng rồi ạ”

Thiếu Hàn lúc này lại chìm vào suy nghĩ của riêng mình. Nàng đã có thai ba tháng, dạo gần đây nàng ăn rất nhiều, ngủ cũng rất nhiều, có phần mập nên. Nhưng ngày nào cũng đích thân làm kem lạnh cho mình. Lại thêm gần đây vì lo cho truyện Diệp Phi Ảnh nên có phần ốm đi

Nhục Y thấy Thiếu Hàn không nói gì khẽ gọi

“Thiếu Hàn”

Thiếu Hàn lúc này được kéo trở lại hiện tại, quay sang nói với Thái y

“Người mau đến lĩnh thưởng”

Thái Y lúc này mới vội vã đứng dậy, nhưng lúc đứng dậy chân vẫn còn run run

“Tạ ơn vương gia”

Nhược Y lắc lắc đầu cười. Thiếu Hàn thấy thế khó hiểu hỏi Nhược Y

“Nàng cười gì”

“Ta là đang nghĩ xem rốt cuộc hôm nay ông ta ra đường là bước chân trái trước hay là chân phải trước. Ông ta báo cho chúng ta một tin tốt nhưng cuối cùng lại bị chàng dọa cho còn nửa cái mạng”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Bí Mật Nho Nhỏ Của Nhược Y

Thiếu Hàn ngồi lên giường để Nhược Y tựa vào người mình cho thật thoải mái rồi cầm tay nàng nhẹ nhàng nói:

“Nhược Y ở triều đại của nàng con người phát triển hơn là ở triều đại chúng ta phải không?”

“Không phải là mọi thứ nhưng có rất nhiều thứ phát triển hơn ở chỗ chàng”

“Vậy một người phụ nữ có thể mang trong bụng khoảng ba hay là nhiều hơn thế cùng một lúc không?”

Nhược Y thấy Thiếu Hàn nói thế toát mồ hôi lạnh. Vội vàng ngồi dậy hét lớn

“Thiếu Hàn chàng coi ta là heo lái chắc. Ta là không muốn chết vì đau đẻ đâu”

Thiếu Hàn thấy vậy vội kéo Nhược Y vào lòng bắt đầu tính toán. Một lúc sau mới nói nhỏ

“Vậy liền một lúc hai đứa có được hay không?”

Nhược Y tức giận đẩy Thiếu Hàn ra nằm sang một chỗ

“Vậy chàng tự mình sinh đi”

“Được rồi, được rồi một đứa. Nàng sinh cho ta một nữ nhi giống nàng đi”

“Sao chàng lại thích con gái trước chứ. Người ta nói con gái là người tình kiếp trước của cha. Ta sẽ sinh con trai trước”

“Được rồi tùy nàng mau nghỉ ngơi đi”. Nói rồi Thiếu Hàn lại cúi người xuống bụng của Nhược Y nói nhỏ

“Tiểu bảo bảo con cũng nên nghỉ ngơi đi”

Nhược Y thấy Thiếu Hàn như vậy thảm nghĩ. Trước đây Thiếu Hàn là một người rất lạnh lùng từ khi có nàng liền trở thành một người khác. Liệu có phải nàng đã thay đổi hẳn. Nam nhân này đích thực chính là sinh ra là dành cho nàng

Nhược Y ngủ một mạch đến tối khi tỉnh dậy đã không thấy Thiếu Hàn đâu nàng liền đi ra ngoài thì lại thấy Diêu Tiêu Đình đang đứng bên ngoài nói chuyện với Thiếu Hàn

Diêu Tiêu Đình thấy Nhược Y lại bất giác đỏ mặt quay đi. Nhược Y cũng khó hiểu không hiểu tại sao. Thiếu Hàn thấy Tiêu Đình sắc mặt thay đổi liền đoán ngay ra hẳn đang suy nghĩ gì. Thiếu Hàn từ khi phát hiện ra Tiêu Đình có ý với Nhược Y liền tìm mọi cách không cho hai người gặp mặt nhau. Thấy Nhược Y đi ra Thiếu Hàn tự nhiên cảm thấy căm ghét Tiêu Đình liền lạnh lùng nói:

“Ngươi đi đi”, rồi ôm Nhược Y trở về

Nhược Y về đến phòng liền hỏi Thiếu Hàn

“Thiếu Hàn hẳn đến đây có việc gì vậy”

“Không có việc gì”

“Có thật là không có việc gì hay không chàng lại dấu ta”

“Hắn nói Diêu Tiêu Tương nếu không được làm vương phi của ta sẽ chết, hẳn đến cầu xin ta cho Diêu Tiêu Tương làm sủng phi”

“Nói cho chàng biết một bí mật”

“Bí mật...” Thiếu Hàn nghi hoặc nói

“Cũng không phải là lớn lắm chỉ là Diêu Tiêu Đình kia có khuôn mặt y như là Vệ Nhân”

Thiếu Hàn nghe Nhục Y nói vậy chấn động mạnh hẳn biết nàng và nam nhân tên Vệ Nhân kia là thế nào. Cũng biết nàng là vì sao mà chết, nay lại nghe nàng nói Diêu Tiêu Đình kia có gương mặt giống như người nàng đã từng yêu, mà Diêu Tiêu Đình cũng có tình ý với nàng. Hẳn lại lo sợ không thôi

Nhục Y thấy gương mặt Thiếu Hàn cứng lại, lại nhẹ nhàng đến tựa vào vai hắn mà thủ thi

“Chàng yên tâm, đừng quên ta và chàng còn có tiểu bảo bảo nga”. Nhục Y vừa nói vừa đưa tay sờ bụng

Thiếu Hàn lại cúi người xuống nói với cái bụng mới nhô lên một ít của Nhục Y

“Tiểu bảo bảo ngoan, ta sẽ không để Diêu Tiêu Đình kia cướp đi mẫu thân của con”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Không Tin Tưởng

Nhục Nhan sau khi từ chỗ Nhục Y trở về vô cùng vui vẻ. Đi vào trong phòng tìm Thiếu Kì nhưng không thấy đâu. Hỏi mọi người trong phủ thì đều nói ra ngoài từ rất sớm. Nàng rảnh rồi liền đi dạo ngự hoa viên. Thấy xa xa trong đình nhỏ có bóng hình một nữ nhân xinh đẹp, khoảng mười năm mười sáu tuổi. Đang định tiến đến hỏi là ai thì thấy Thiếu Kì không biết từ đâu tiến vào đình trên gương mặt lộ nụ cười ánh mắt còn có nét yêu thương. Nữ nhân tiến đến ôm Thiếu Kì

Nhục Nhan lúc này cảm thấy tim rất đau, lẽ nào là Thiếu Kì đã phản bội mình. Nàng muốn tiến đến hỏi cho ra lẽ. Nhưng chân lại không cử động được. Nên là bỏ đi hay là tiến đến. Đến hỏi rồi để làm gì khi mọi chuyện trước mắt đã quá rõ ràng. Trên khuôn mặt hoàn mỹ của Nhục Nhan lúc này tự nhiên có dòng nước mắt nóng ẩm chảy xuống. Nàng quay người vội vàng bước đi

Nữ nhân đang ôm Thiếu Kì thấy Nhục Nhan đau khổ rời đi trên môi nhếch nên một nụ cười quay sang nói với Thiếu Kì

“Ca, trong phủ huynh bây giờ có mấy vị tiểu thiếp rồi”

“Từ Diên bây giờ ta chỉ có một vương phi, không có tiểu thiếp, lát ta dẫn muội đi gặp nàng, muội chắc chắn sẽ thích nàng”

“Ca ta lúc nãy thấy có một nữ nhân quay người rời đi về mặt rất đau khổ, có phải là”

Thiếu Hàn nghe thấy vậy trên trán xuất hiện ba vạch đen

“Sao muội không nói ta biết sớm”

“Ca ta cứ tưởng đó chỉ là tiểu thiếp”. Từ Diên lấy quả nho trên bàn ăn rất thoải mái

Thiếu Kì lúc này lại đang rất khấn trương, kéo tay Từ Diên

“Đi, ta dẫn muội đi giải thích”

“Ca vội gì chứ”

“Không được phải đi ngay”

Từ Diên lắc lắc đầu trầm suy nghĩ cuối cùng nữ nhân khiến vị ca ca đào hoa của nàng trở nên ngoan ngoãn cũng xuất hiện. Nàng phải xem tẩu tẩu là người thế nào a

Thiếu Kì đến phòng thì thấy Tiểu Vân nói:

“Vương gia, vương phi nói không được khỏe”

Thiếu Kì không để ý lời của Tiểu Vân trực tiếp đẩy cửa tiến vào, thì thấy Nhục Nhan đang ngồi trên bàn, đôi mắt đã nhắm nên như trái hạch đào. Nhục Nhan thấy Thiếu Kì nắm tay Từ Diên tiến vào khẽ đau lòng. Sẽ không phải nhanh như vậy muốn đuổi nàng đi chứ. Nàng không muốn bị người ta vứt bỏ. Nàng phải là người nói chia tay trước

“Nhan Nhan...”

“Thiếu Kì ta biết chàng đã có người khác, không cần giải thích, ta hiểu, ta là nên rời đi”

Thiếu Kì thấy Nhượng Nhan nói vậy, tức giận nói

“Nhan Nhan nàng nói cái gì vậy”

“Không cần phải giải thích, ta chúc phúc cho hai người”

Từ Diên lúc này mới lên tiếng

“A tàu tàu là hiểu nhầm ta cùng ca ca rồi nga”

Nhượng Nhan lúc này mới giật mình

“Tàu tàu, ca ca”

“Đúng vậy Từ Diên chính là muội muội ruột của ta”

Thiếu Kì lại ôm Nhượng Nhan đang ngây ngốc vào lòng thủ thỉ nói:

“Nhan Nhan không cho phép nàng không tin tưởng ta, ta đối với nàng đều là thật lòng thật dạ”

Nhượng Nhan tự trách mình lại không tin nam nhân trước mặt, nếu lúc đó nàng tiến đến hỏi cho ra lẽ thì đã không xấu hổ như thế này. Đi ăn giấm chua với chính muội muội của hấn. Nhượng Nhan nhỏ giọng nói

“Đã biết”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Hồi Tưởng Của Từ Diên

Từ Diên thấy hai người trước mắt cứ ôm ấp nhau không coi nàng ra gì liền hắng giọng:

“Ở đây vẫn còn có người nha”

Nhượng Nhan mới giật mình đẩy Thiếu Kì ra. Từ Diên lại tiếp tục nói với Thiếu Kì

“Ca chúng ta đi xem tam huynh, đã ba năm không gặp không biết huynh ấy như thế nào”

“Từ Diên huynh ấy bây giờ rất tốt, tuổi tốt nhất là đừng nên đi gặp huynh ấy thì hơn”

“Ca, sao vậy”

“Huynh ấy đã có vương phi rồi”

Từ Diên cười thầm nam nhân lạnh lùng kia từ cái đêm ba năm về trước nàng đã quyết định coi hấn là sư huynh tốt của mình.

Hồi tưởng của Từ Diên

Một bé gái bé nhỏ khoảng ba bốn tuổi, trên tay cầm theo cây kẹo hồ lô, chạy theo một bé trai cao gầy bảy tám tuổi đang đi rất nhanh

“Thiếu Hân ca ca đợi Từ Diên với, muội không thể đi nhanh như vậy được”

Bé trai lạnh lùng quay mặt lại nói:

“Không đuổi kịp ta, tốt nhất đừng theo ta nữa mau trở về đi”

Bé trai nói rồi càn bước nhanh về phía trước, bé gái đằng sau thấy thế đuổi theo không cẩn thận vấp phải hòn đá trước mặt, ngã xuống mặt đất. Nhưng không khóc, vẫn cứ gọi bé trai đi trước.

“Thiếu Hàn ca ca đợi muội”

Bé trai thấy bé gái ngồi dưới đất không đứng lên được, quay lại nhìn một chút rồi đi tiến thẳng về phía trước

Năm Từ Diên mười ba tuổi. Thiếu Hàn mười sáu tuổi. Từ Diên đã xin phụ hoàng của mình ban hôn với Thiếu Hàn nhưng đã bị Thiếu Hàn từ chối thẳng thừng. Vì muốn tránh mặt Từ Diên Thiếu Hàn đã xin hoàng thượng đi đến biên giới của Lạc Tiêu Quốc để trấn áp biên ải. Trước hôn Thiếu Kì đi Từ Diên có đến vương phủ của hắn. Mong muốn giữ hắn lại. Nhưng hắn không đồng ý

“Thiếu Hàn nếu huynh bỏ muội, muội sẽ chết trước mặt huynh”

Hắn lạnh lùng quay lại nói:

“Từ Diên hãy biết quý trọng mạng sống của mình”

Từ khi hắn đi nàng đã bệnh nặng, nói phụ hoàng gọi hắn trở về. Nhưng hắn đều là lấy lý do việc quân gấp rút không thể trở về. Nàng bệnh nặng một năm mới có thể đi lại được. Sau khi hồi phục sức khỏe nàng đã đến Lạc Tiêu Quốc đứng vào đêm tân hôn của hắn. Lần đầu tiên trong đời thấy hắn nhìn một nữ nhân trước mặt nhếch mép cười. Đã mười bảy năm, mười bảy năm nàng chưa thấy nam nhân kia cười. Tim nàng đau quá, hắn tại vì sao lại cười. Có phải hay không là vì nữ nhân trước mặt kia phải không. Nếu như người trước mắt đã không cần mình, thì cần gì phải cưỡng cầu lâu như vậy. Mười bảy năm là đã quá đủ. Nàng từ công chúa một nước đã một mình đi ngao du thiên hạ đến ba năm. Hôm nay trở về trong lòng đã không còn tơ tình gì với hắn. Muốn đến thăm hắn cũng chỉ là muốn đến thăm một bằng hữu một ca ca tốt mà thôi

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Vị Trí Trong Phủ

Nhược Y đang ngồi ăn dưa hấu cạnh Thiếu Hàn, thì thấy Thiếu Kì, Nhược Nhan cùng một nữ nhân lạ mặt đến. Thiếu Hàn ngồi cạnh Nhược Y khẽ cau mày. Nhược Y quay lại hỏi hắn:

“Thiếu Hàn nữ nhân kia là ai vậy nhỉ”

“Ta không biết”

Từ Diên từ ở ngoài cửa đã lớn tiếng gọi Thiếu Hàn:

“Ca, muội đến thăm huynh”

Nhược Y lại quay sang nhìn Thiếu Hàn khó hiểu nói:

“Chàng không biết sao”

Nhưng Thiếu Hàn không nói gì, chỉ ngồi yên một chỗ. Nhược Y lúc này mới tiến lên nói

“Vị cô nương này là..”

Từ Diên cười nói:

“Người chắc là tam tẩu nga. Ta là Từ Diên”

Nhược Y trước có nghe thái hậu nói trong hoàng cung có một nàng công chúa tên Từ Diên. Người trước mặt này chắc chắn là công chúa. Vậy tại sao Thiếu Hàn lại nói không quen biết cô ta

Thiếu Hàn lúc này mới đứng dậy, tiến đến lấy tay ôm eo Nhược Y:

“Từ Diên đây là vương phi của ta”

“Ca ta đã biết, tam tẩu ta rất ngưỡng mộ tẩu nha”

Nhược Y khó hiểu nói

“Ngưỡng mộ ta?”

“Đúng vậy nga”

Thiếu Hàn cắt ngang lời của Từ Diên:

“Từ Diên muội trở về từ khi nào”

Từ Diên rất hiểu ý Thiếu Hàn cười cười nói:

“Ca ta trở về từ hôm qua”

Nhược Y từ khi nhìn thấy Từ Diên rất có hảo cảm với vị công chúa này, nên có ý tốt mời ở lại dùng cơm. Từ Diên rất vui vẻ nói:

“Tam tẩu ta thì không có vấn đề gì, nhưng...” Vừa nói vừa liếc mắt qua nhìn Thiếu Hàn

Nhược Y thấy vậy liền nói:

“Thiếu Hàn, Từ Diên công chúa hôm nay sẽ cùng chúng ta dùng cơm có được hay không”

“Được, nàng nói cái gì cũng được”

“Tam tẩu quả thật ngưỡng mộ nha”

Thiếu Kì đứng bên cạnh nói:

“Từ Diên sao tam hoàng huynh có thể làm trái ý tẩu tẩu được, tẩu ấy ở vương phủ bây giờ là nhất, tam hoàng huynh chỉ đứng thứ hai thôi”

“Thật vậy sao”

“Đúng vậy, người ta bây giờ đã mang trong mình dòng máu của huynh ấy rồi”

Từ Diên nghe Thiếu Kì nói vậy vội chúc mừng:

“Là vậy sao, chúc mừng ca ca cùng tẩu tẩu nha”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Nữ Nhân Mang Thai Rất Khó Năm Bắt

Từ Diên không phải là con ruột của hoàng đế, mà là con của một người bạn rất thân. Ngay từ khi ra đời cha mẹ đã không còn. Nên Lăng Duật Lại nhận là nghĩa nữ và được làm thất công chúa mà ngài sủng ái nhất. Vì ái nữ đi đã ba năm mới trở về nên hoàng thượng muốn tổ chức một tiệc rượu để chào mừng Từ Diên

Nếu chỉ là yến tiệc bình thường thôi thì không có gì đáng nói. Nhưng yến tiệc này sẽ có sự xuất hiện của một đại nhân vật phong vân hiếm gặp

Trong tam vương phủ lúc này đang rất ồn ào

“Thiếu Hàn chàng xem ta mặc cái nào thì thích hợp, ta dạo này đã tăng nên ba cân. Mặc cái gì cũng không phù hợp nữa”

“Nhược Y nàng mặc cái gì cũng đều đẹp cả”

“Vậy là cái màu xanh, hay cái màu hồng đây”

Thiếu Hàn cũng chẳng buồn nhìn chỉ nói đại một câu:

“Vậy cái màu hồng đi”

“Màu hồng có đậm quá không, ta không phải là nhân vật chính ngày hôm nay”

Thiếu Hàn lấy tay xoa xoa trán

“Vậy cái màu xanh”

“Thiếu Hàn màu xanh này có phải có mờ nhạt hay không, ta là tam vương phi dù gì cũng không muốn chàng mất mặt nha”

“VẬY NHƯỢC Y, NÀNG MẶC CẢ HAI Y PHỤC HỒNG VỚI XANH CÙNG MỘT LÚC ĐI”

Nhược Y quay lại liếc Thiếu Hàn. Thiếu Hàn đưa ta lau mồ hôi trên trán, thầm nghĩ. Thiếu Kì nói rất đúng, nữ nhân mang thai rất khó nắm bắt. Thiếu Hàn nói nhỏ

“Cái kia không được, cái này cũng không được. Đợi nàng thuận lợi sinh tiểu bảo bảo cho ta, ta sẽ hảo hảo tính sổ với nàng”

“Thiếu Hàn chàng nói cái gì vậy”

Thiếu Hàn giật mình, trông lòng lại rút ra được kết luận nữ nhân mang thai tai rất là thánh:

“Không có gì, ta nói là nàng mặc cái màu vàng kia đi không đậm không nhạt, lại tôn lên dáng vẻ yêu kiều của nàng”

Nhược Y nhú mi nói:

“Ta lại không thích màu vàng”

Thiếu Hàn ngồi xuống ghé nhân nhả uống trà, điềm đạm nói:

“VẬY NHƯỢC Y HAY LÀ CHÚNG TA KHÔNG ĐI NỮA”

“Thế sao được đây là yến hội chào mừng công chúa trở về, không đi gọi là thất lễ a”

“VẬY NÀNG ĐỊNH CHỌN Y PHỤC ĐẾN BAO GIỜ ĐÂY”

“ĐƯỢC RỒI THIẾU HÀN TA LÀ CHỌN BỘ HỒNG PHẦN NÀY”

“Nàng mặc cái gì ta cũng thấy đều đẹp cả, việc gì phải chọn đi chọn lại cho mất thời gian”

Nhược Y không nói gì trong lòng thầm nghĩ: nàng là muốn chăm chút mình một chút, thời gian này nàng đã tăng cân rất nhiều, muốn cho Thiếu Hàn lúc nào cũng thấy vẻ xinh đẹp nhất của mình. Ai ngờ nói hấn giúp chọn y phục cho mình hấn lại không mấy để tâm. Chỉ nói cho có lệ. Thật khiến nàng không khỏi bức bối a

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Vị Nghĩa Huynh Chưa Biết Mặt

Nhược Nhan cùng Thiếu Kì ngồi ở tam vương phủ quá lâu, không có việc gì làm. Nhân nhả ngồi uống trà nói chuyện với nhau

“Thiếu Hàn bốn hậu nhân là gì”

“Nếu tập hợp cả bốn hậu nhân cùng một chỗ sẽ có một bí mật”

“Bí mật, bí mật đó nói về cái gì”

“Ta không biết trước đây tứ đại thần nhân long xà tước điệp bị mất tích một cách thần bí. Người ta nói nếu tìm được hậu nhân của bốn vị đại hiệp này sẽ có thể biết tại sao họ mất tích và sẽ có một bí mật rất lớn được mở ra. Có người nói là thuộc trường sinh bất lão trẻ mãi không già, có người nói là vàng bạc. Có rất nhiều lời đồn về bí mật này”

“Trường sinh bất lão ăn vào sẽ không chết vậy có phải trở thành quái vật rồi không. Vàng bạc châu báu thì chúng ta cũng không thiếu. Vậy tại sao chàng lại muốn đi tìm bí mật như vậy?”

“Sư huynh là người của Lãnh Tiễn Cung sư tổ của sư huynh là Ba Đắc La chính là vị đại hiệp tên Long. Còn ta là người của Âm Dao Tước, sư tổ của ta Đạt Ma Đệ chính là vị đại hiệp tên Tước. Ta chính là muốn đi xem tại sao bốn người họ lại mất tích một cách thần bí như vậy”

“Thiếu Kì vậy ta cùng Nhược Y là thuộc môn phái gì vậy?”

“Xà và Điệp chính là tỷ muội cùng một môn phái gọi là Xà Điệp Độc. Sư tổ của nàng là Độc Từ Kì còn sư tổ của tẩu tẩu là Độc Từ Yên”

Hai người ngồi nói chuyện qua lại thì cuối cùng Nhược Y và Thiếu Hàn cũng bước ra. Thiếu Kì thấy vậy liền nói:

“Hai người làm gì mà lâu quá vậy, để phu thê chúng ta mọc rễ ở ngoài đây rồi”

Thiếu Hàn thấy bộ mặt như muốn cắn người của Nhượng Y không giám nói gì đành lảng sang chuyện khác:

“À phải rồi hôm nay Đô Mã Duệ trở về”

Nhượng Nhan chưa nghe qua tên của người này nói

“Đô Mã Duệ là ai?”

“Đô Mã Duệ chính là nghĩa tử của Liễu Tịnh Văn. Vì Liễu Tịnh Văn không có con trai nên đã nhận Đô Mã Duệ làm nghĩa tử, hẳn chính là nghĩa huynh của các nàng”

“Vậy ta đối với Đô Mã Duệ này nên như thế nào?”

Thiếu Kỳ nói:

“Nghe nói Đô Mã Duệ ở tướng phủ rất yêu quý hai vị tam tiểu thư và tứ tiểu thư. Vì phải đi Ti Quốc chấn thủ nên khi các nàng bị hãm hại hẳn cũng không biết”

Ở phủ thừa tướng lúc này nhị tiểu thư Liễu Nhượng Trúc đã thay đến làm bộ y phục. Nàng đang rất tức giận với đám người hầu vô dụng nơi đây

“Đi ra đi ra hết cho ta, các người đều là một lũ ăn hại” Nhượng Trúc đẩy tay một tỷ nữ đang đưa châm cài lên tóc của nàng

Nhượng Trúc chuẩn bị kỹ lưỡng như vậy là do ca ca Đô Mã Duệ đã trở về, nàng muốn thật xinh đẹp trước mắt hắn. Hôm nay nàng mặc một thân y phục đỏ thắm, cố tình cài lên trên đầu thêm nhiều trâm bướm để thêm rạng rỡ, Liễu Nhượng Đồng đi qua nhìn thấy vậy không bỏ qua cơ hội châm chọc

“Liễu Nhượng Trúc ơi Liễu Nhượng Trúc người dù có cố ý trang điểm đậm đà người đó cũng không để ý đến người đâu ha ha”

Liễu Nhượng Trúc tức giận nói:

“Không phải việc của người”

Liễu Nhượng Đồng bật cười:

“Không phải việc của ta, đúng vậy a, là tỷ tỷ này lo chuyện bao đồng”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Đô Mã Duệ

Liễu Nhượng Trúc vì biết Đô Mã Duệ sẽ đến tham dự yến tiệc nên rất khẩn trương. Dù đã đến ngồi được một lúc rồi nhưng vẫn không có thấy hắn đến. Nàng uống chén trà cũng để đổ, cầm bánh quế hoa cũng để rớt. Ánh mắt trông chờ vẫn chăm chú nhìn ra ngoài cửa. Người nàng chờ cuối cùng cũng đến. Hắn vẫn như vậy gương mặt hòa ái thân thiện, nụ cười vẫn trực chờ trên khuôn mặt tuấn mỹ kia. Hắn có nhìn lướt qua nàng cười rồi lại chiếu ánh mắt đến hoàng thượng:

“Tham kiến hoàng thượng”

“Đô tướng quân không cần hành lễ, mau đứng dậy.”

Vì là tướng quân nên hắn vẫn là không ngồi cùng hàng với Nhượng Trúc khiến cho nàng không khỏi hối tiếc. Đô Mã Duệ tiến đến ngồi cùng bàn với Từ Diên, khẽ cúi đầu cười với nàng:

“Công chúa”

Từ Diên lúc này mới để ý đến nam nhân tuấn tú trước mắt, mày ngang, mũi dọc, ánh mắt thập phần ôn nhu. Hẳn chính là người ba năm trước phụ hoàng ban hôn ước với nàng, nhưng nàng đã chạy theo Thiếu Hàn.

Đô Mã Duệ lúc này lại khẽ gọi nàng:

“Công chúa người có sao không vậy, công chúa, công chúa...”

“Ừm ta không sao”

Sau khi đã xem hết các tiết mục do hoàng thượng chuẩn bị, Liễu Nhược Trúc lúc này mới ôn nhu nói:

“Hoàng thượng dân nữ xin được dâng nên công chúa cùng Đô tướng quân khúc nhạc. Mong hoàng thượng đáp ứng”. Liễu Nhược Trúc vừa nói ánh mắt vừa hướng đến phía Đô Mã Duệ.

Hoàng thượng sáng khoái nói:

“Được, nghe nói nhị tiểu thư Liễu phủ chính là danh ca số một của Lăng Nhật Quốc ta. Hôm nay được nghe quả là mở rộng tầm mắt”

Nhược Trúc ngồi ở giữa chính điện tay gảy đàn bắt đầu hát:

“Thấp một ngọn đèn, cả một đêm nghe tiếng sáo cô độc

Chờ một người ba bốn năm luân chuyển

Gió qua cửa chính, đình viện sâu lạnh lẽo

Một tờ giấy đỏ, hẹn ước mấy đời duyên phận nối tiếp nhau

Sử sách lật lại, kí ức niêm phong

Uyên ương nữ lệ, họa lại kiếp này phù du cô độc”

Khi Nhược Trúc hát xong mọi người ngồi ở dưới đều vỗ tay tán thưởng, nàng ánh mắt vẫn chung thủy nhìn về hướng Đô Mã Duệ. Từ Diên thấy vậy nàng cũng hiểu ra là Nhược Trúc có ý với nam nhân đang ngồi cạnh mình, trong lòng tự nhiên cảm thấy khó chịu. Nàng liền nói với hoàng thượng:

“Phụ vương ta cũng có tiết mục tặng cho Đô tướng quân đây”

Nhược Trúc nghe công chúa nói vậy thì giật mình, không lẽ nàng ta là cũng có ý với Đô ca của mình. Hoàng thượng đã có ý muốn Đô Mã Duệ cùng với Từ Diên kết thành một đôi. Nay Từ Diên tự mình tạo cơ hội khiến cho ông không khỏi mừng thầm trong lòng:

“Hảo, ái nữ của ta mau mau biểu diễn cho Đô tướng quân mở mang tầm mắt đi”

Lần này Từ Diên không đàn mà là nhảy nàng vừa nhảy vừa hát:

“Hôm qua nàng như con thuyền nhẹ trôi trong làn nước

Nào có biết ta như người say mê đắm nàng

Ta một mình trên bờ nhìn thuyền kia lòng mờ mịt

Một bước ngàn dặm vẫn dõi theo

Mặc làm đồ cưới nàng có vui

Phấn hồng son đỏ đẹp biết bao

Tiếng pháo mừng trước sân vừa dứt

Ngờ đôi ta đến tóc bạc ngờ đâu tâm phủ sương

Nàng nói không cần tự làm tự chịu, chỉ tự tạo nên bi thương

Ai có thể quên ai đây

Nàng nói đã làm thì không thể quay lại, chỉ có thể hối hận

Ai có thể quay ngược thời gian?

Nàng nói thi nhân mới hiểu sự cô độc

Người cô độc mới thấu lời bi thương

Nhìn ánh nến gần tắt lòng tương tư

Viết một lời nhạc tên hồi hân”

Khi Từ Diên hát xong thì Đô Mã Duệ đã là người vỗ tay tán thưởng trước mọi người vẫn còn đang ngây ngốc nơi đây. Liễu Nhược Trúc lòng ghen ghét đối với Từ Diên, vì cái gì nàng ta được Đô ca ca khen ngợi mà nàng lại không. Từ Diên liếc nhìn Nhược Trúc nhếch mép cười với nàng, ánh mắt ra vẻ đắc thắng, Nhược Trúc hay tay nắm chặt ở dưới mặt bàn, tức giận. Liễu Nhược Đồng thấy vậy lại nói nhỏ

“Người dù có thể nào đi chăng nữa cũng không thể so sánh được với thân phận công chúa cao quý kia đâu”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Tranh Giành Một Nam Nhân

Tướng phủ của Đô Mã Duệ so với phủ thừa tướng của Liễu thừa tướng lớn hơn rất nhiều. Bảy người tiến đến cửa phủ thì có một đoàn gia nhân khoảng trên dưới hai mươi người, đứng ở bên cửa cúi người hành lễ

“Tham kiến Đô tướng quân”

Nhợc Y có thai đối với nàng thì không sao, nhưng đối với Thiều Hân lại là việc quan trọng nhất. Vì không muốn cho Nhược Y phải đi lại nhiều dẫn đến mệt mỏi nên hẳn nhất quyết không muốn đi thăm quan vương phủ. Nên bảy người đều ngồi ở trong phòng khách nói chuyện.

“Tam muội, tứ muội. Nghe nói hai muội trước đây bị ngã xuống nước có sao không vậy”

Nhợc Trúc nghe đến đây thầm toát mồ hôi hột nàng sợ hãi hai người kia sẽ nói hết mọi chuyện. Nhược Nhan liếc mắt sang Nhược Trúc cười lạnh nói:

“Ca ca cảm ơn đã lo lắng cho ta. Thực ra cũng chỉ là muốn bắt cá cho nhị tỷ mà thôi, không cần thận bị ngã xuống nước a”

Đô Mã Duệ lúc này khó hiểu nói:

“Bất cá, việc này tại sao không để cho hạ nhân làm”

Nhợc Trúc thấy hai người cứ nói về chuyện đấy nhiều sẽ dẫn đến bại lộ mọi việc, nàng liền cố ý lảng sang truyện khác:

“Đô ca ca lần này huynh về bao giờ lại phải trở lại”

“Ta là về ở hẳn nơi đây. Việc ở Tì Quốc đã giải quyết xong hết cả rồi”

“Vậy Đô ca ca cũng nên tính đến chuyện thành thân đi”. Nhược Trúc vừa nói vừa đỏ mặt

Nhợc Y thấy Từ Diên ngồi bên cạnh gương mặt đã khó coi bèn cười nói:

“Ca ca ta là thấy trước đây hoàng thượng đã ban hôn ước cho huynh cùng công chúa nay huynh và công chúa cùng một lúc trở về ta nghĩ có lẽ là duyên phận a”

Nhợc Trúc ngồi bên cạnh tức giận đập bàn:

“Không được...”

Nhợc Nhan lại nói:

“Có gì mà không được nhị tỷ”

Nhợc Trúc lấy lại bình tĩnh:

“Người xem công chúa người ta có đồng ý hay không đã”

Nhợc Y quay sang hỏi Từ Diên:

“Công chúa người thấy sao”

Từ Diên trong lòng thầm nghĩ nàng không biết tình cảm của mình đối với Đô Mã Duệ là thế nào. Nhưng nhìn thấy Đô Mã Duệ cùng Liễu Nhược Trúc ở bên nhau thế kia nàng cảm thấy rất chán ghét. Tốt nhất là cứ giữ lại nam nhân này trước, nghĩ vậy nàng kéo lấy tay Đô Mã Duệ

“Ba năm trước cả ta cùng Đô tướng quân đây đều bận việc không thể thành thân. Nghĩ thấy lời của tam tẩu đây nói rất đúng đúng là hữu duyên thiên lý láng tương ngộ”

Đô Mã Duệ lại khẽ đẩy tay Từ Diên ra nhưng nàng lại càng ôm chặt

“Ta thực sự là không dám trèo cao”

“Đô tướng quân quá khách sáo rồi. Mai ta sẽ nói hoàng thượng ban thánh chỉ tứ hôn cho ta và ngài”

“Việc này...”

Nhược Nhan ngồi bên cạnh không khỏi cười thầm trước vẻ mặt của Nhược Trúc:

“Ca ca công chúa người ta đã đồng ý, người còn muốn từ chối. Nữ nhân người ta mặt rất mỏng nha”

Đô Mã Duệ lại ngại ngùng trả lời:

“Chuyện hôn nhân đại sự cả đời sao chỉ có thể một câu nói mà quyết định được chứ”

Nhược Trúc thấy lời nói của Đô Mã Duệ như vớ được vàng, vội vàng nói ngay:

“Đô ca ca nói rất đúng chuyện chung thân đại sự không thể một sớm một chiều”

Từ Diên thấy Nhược Trúc lời lẽ kéo kéo nam nhân trước mặt lại càng thấy căm ghét hơn liền nói:

“Mã Duệ, ta gọi là Mã Duệ được chứ. Chúng ta có thể từ từ tìm hiểu, từ từ quen biết nha vậy được không”

“Ca ca”

Đô Mã Duệ thấy hai nữ nhân cứ lời lẽ kéo kéo mình rất phiền phức, liền rút hai tay ra

“Được rồi, Nhược Trúc, công chúa chúng ta có thể không nhắc đến chuyện này nữa được không”

Từ Diên trong lòng lại cảm thấy không thoải mái. Tại sao Đô Mã Duệ gọi Nhược Trúc rất thân mật còn gọi mình lại xa cách đến như vậy

“Mã Duệ gọi ta là Từ Diên được rồi”

“Vậy sao có thể được công chúa”

“Tại sao không thể”

Thấy Từ Diên như vậy. Đô Mã Duệ cũng không có phản đối, hắn chỉ muốn nhanh nhanh thoát khỏi hai nữ nhân phiền phức này.

“Từ Diên”

Từ Diên thấy tên mình phát ra từ Đô Mã Duệ khiến cho nàng không khỏi ngưng cười được vì hạnh phúc. Còn Nhược Trúc thì ánh mắt lại như muốn lấy mạng nữ nhân trước mặt kia

Thiếu Kì ngồi quan sát tất cả những hành động trước mặt ghé tai nói nhỏ với Nhược Nhan:

“Nhan Nhan nàng xem nghĩnh huynh của nàng thật có phúc”

“Đúng vậy, xem ra vận đào hoa của huynh ấy đã đến a”

Mọi người ngồi nói chuyện được một lúc cũng ra về. Vì muốn tạo cơ hội ở riêng với Đô Mã Duệ lên lúc đầu Nhược Trúc có ý không muốn về, nhưng Đô Mã Duệ đã từ chối thẳng thừng:

“Nhược Trúc đã muộn rồi ta nghĩ muội nên về thì tốt hơn”. Sau đó Nhược Trúc cũng vui vẻ ra về. Từ Diên cũng không chịu kém cạnh nói:

“Mã Duệ ta về đây”

Đô Mã Duệ khẽ cúi đầu:

“Công chúa về cẩn thận”

Từ Diên khẽ nhún mồm:

“Mã Duệ”

“A Từ Diên nàng về cẩn thận”

Khi ra đến cửa phủ Từ Diên liếc mắt, hứ Nhược Trúc một cái. Nhưng vì thân phận nữ nhân trước mặt là công chúa nên nàng không thể thất lễ, phải nuốt âm ức vào trong bụng

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Nhà Có Bà Mẹ Chồng Khó Tính

Liễu Nhược Trúc và Từ Diên mỗi người đều được hạ nhân đến đón về. Bây giờ chỉ còn bốn người là Thiếu Hàn, Nhược Y cùng với Thiếu Kì và Nhược Nhan. Trên đường trở về Thiếu Kì có nói:

“Tam hoàng huynh ta nghĩ chúng ta nên đến núi Tà Mật một chuyến”

Thiếu Hàn không cần suy nghĩ trả lời ngay:

“Không được”

Nhược Y không biết bọn họ muốn đi đâu liền hỏi:

“Núi Tà Mật là đâu, mọi người muốn đến đó để làm gì”

“Tàu tẩu núi Tà Mật chính là nơi bốn vị đại hiệp đã mất tích một cách thần bí. Bây giờ đã tìm đủ bốn hậu nhân rồi đệ muốn mau chóng đến đó”

Thiếu Hàn lại cắt ngang lời của Thiếu Kì:

“Không được. Nhược Y đang có thai không thể vất vả đi lên núi được”

“Tam hoàng huynh, núi Tà Mật cách đây cũng không xa, nhanh là ba ngày đường đến nơi, chậm thì năm ngày đường. Đệ nghĩ sẽ không ảnh hưởng đến sức khỏe của tàu tẩu”

Nhược Y nghe thấy Thiếu Kì nói như vậy liền quay sang Thiếu Hàn:

“Thiếu Hàn ta thấy Thiếu Kì nói cũng đúng. Ta nghe người ta nói thai phụ phải đi lại nhiều mới dễ sinh. Mà không khí trên núi lại rất trong lành. Điều đặc biệt là ta mới chỉ mang thai được gần bốn tháng thôi, đi lại cũng không khó khăn gì”

Thiếu Hàn lúc đầu không đồng ý sau đó bị Nhược Y đêm nào cũng ni non cuối cùng cũng chấp nhận.

Hôm nay chính là ngày bốn người bọn họ nên đường, Thiếu Hàn trước lúc ra cửa nói nhiều hơn ngày thường rất nhiều. Khiến cho Nhược Y hối hận vì lúc trước đã mong hân mỗi ngày nói thêm được một ít từ với nàng. Bởi vì Thiếu Hàn ngày thường rất ít nói. Mỗi lúc ở nhà nàng đều tìm đủ mọi chuyện trên trời dưới bể để nói với hân. Nay hân nói nhiều hơn mọi ngày lại thấy hân từ phụ quân trở thành bà mẹ chồng khó tính

Tối trước hôm đi

“Nhược Y y phục đã mang đủ chưa”.

“Rồi Thiếu Hàn chàng không phải lo”

“Nhược Y sao không cầm áo lông vũ theo”

“Thiếu Hàn bây giờ là giữa tháng bảy, trời vẫn còn rất nóng nha”

“Khí hậu trên núi thay đổi thất thường, nàng tốt nhất nên mang chiếc áo đó đi cho ta”

Ban đêm khi nàng đang ngủ, cũng bị Thiếu Hàn lay cho tỉnh dậy, với một lý do hết sức là chẳng quan trọng gì

“Nhược Y nàng đã mang thuốc an thai, thuốc bổ mà thái y kê đơn cho nàng chưa”

“Thiếu Hàn ta đã mang rất đầy đủ”

Một lúc sau Nhược Y lại bị đánh thức

“Nhược Y nàng đã mang đôi giày da dê để vào túi chưa, nếu như trên đường nàng giẫm phải vật gì sắc nhọn thì sẽ không tốt. Thái y nói thai phụ phải giữ cho bàn chân thật cẩn thận”

Cứ như thế đêm hôm đó Nhược Y bị Thiếu Hàn gọi dậy đến năm sáu lần.

Thiếu Hàn nhớ tất cả mọi thứ thái y nói, nhưng hẳn lại không nhớ một điều quan trọng nhất là thai phụ cần được ngủ đủ giấc. Lão thiên gia ơi là lão thiên gia cho nàng rút lại lời thỉnh cầu trước đây của nàng hãy để Thiếu Hàn trở về như lúc trước. Nàng không muốn trong nhà lại xuất hiện thêm một bà mẹ chồng khó tính đâu nha

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Giữa Đường Gặp Chuyện Bất Bình

Vì lý do ngồi trên yên ngựa rất xóc mà Thiếu Hàn thì lo lắng cho Nhược Y nên đã bắt nàng ngồi kiệu. Chứ thật ra thì nàng rất muốn được ngồi trên ngựa cùng Thiếu Hàn. Nhược Nhan lúc đầu cười ngửa sau bị Nhược Y kéo vào ngồi kiệu cùng khiến cho nàng không khỏi buồn bực ở trong lòng

“Nhược Y ngươi thật là đáng giận nha”

Nhược Y cười hì hì nói:

“Nhược Nhan ta thật sự rất lo cho sức khỏe của ngươi, muốn tốt cho ngươi mà thôi”

Nhược Nhan liếc Nhược Y

“Sự lo lắng này ta thật sự không giám nhận đâu”

Ngồi được một lúc Nhược Y lại trầm tư nói:

“Nhược Nhan mấy ngày nay ta có cảm giác không an toàn. Đêm đi ngủ lại mơ về lúc ở hiện đại”

Nhược Nhan cũng chẳng mấy để tâm:

“Ta nghĩ phụ nữ có thai thường sẽ rất nhạy cảm. Lúc thì tự nhiên ngồi khóc lóc một mình, lúc lại nghĩ đến chuyện xưa. Ngày nhớ thì đêm mơ mà thôi”

Nhược Y nghe Nhược Nhan nói như vậy cũng thấy đúng có lẽ là mọi người phụ nữ mang thai đều rất nhạy cảm trước mọi vấn đề

Ở bên ngoài hai nam nhân đang nói chuyện rất vui vẻ:

“Tam hoàng huynh ta nghĩ lần này huynh đi không báo trước công chúa Điều Lăng Quốc rất nhớ huynh nha”

“Ta đi lần này có thể tránh được nàng ta cũng là chuyện tốt. Sau khi trở về ta sẽ nói với hoàng thượng không muốn kết giao cũng nàng ta”

“Ta xem hoàng thượng Điều Lăng Quốc rất yêu thương đứa con gái này ta chỉ sợ đó là chuyện không dễ dàng gì”

Thiếu Hàn lạnh lùng nói:

“Không dễ dàng sao nếu ông ta muốn có chiến tranh nổ ra ta đây rất sẵn sàng”

“Tam hoàng huynh đệ vẫn còn chưa muốn vừa mới về lại phải xa Nhan Nhan của đệ đâu”

Đang nói chuyện thì giữa đường có một nữ nhân bị quân lính đuổi tới

“Bắt lấy ả ta”

Nữ nhân quần áo rách rưới bẩn thỉu thấy Thiếu Hàn và Thiếu Kì ở trước mặt liền chạy đến nắm lấy chân của Thiếu Kì vẫn đang ngồi trên ngựa, khóc lóc cầu xin

“Đại hiệp xin hãy cứu mạng”

Đám quân lính đuổi đến nơi thấy tình cảnh trước mặt liền hống hách nói:

“Biết điều thì tránh đường nếu không đừng trách bổn đại gia đây”

Thiếu Kì ngồi trên ngựa cười lạnh:

“Giữa thanh thiên bạch nhật đuổi bắt một dân nữ các ngươi còn coi vương pháp ra gì nữa không”

Một người trong đám quân lính cười ha hả

“Vương pháp, ở đây ta chính là vương pháp. Người đâu xông lên cho ta”

Một đám quân lính khoảng năm sáu người chỉ trong chớp lát đã bị Thiếu Kì đánh nằm lăn xuống đất không đứng dậy được. Nhục Nhan và Nhục Y lúc này mới đi ra khỏi kiệu thấy một vị cô nương đang quỳ ở dưới đất mặt mũi trắng bệch vì hoảng sợ. Nhục Nhan liền đi đến đỡ nữ nhân còn đang run rẩy trước mặt dậy

“Vị cô nương này không cần phải sợ, chúng ta đều là người tốt”

Nữ nhân trước mặt không khỏi run rẩy lắp bắp đáp:

“Đa tạ đã cứu mạng”

“Thiếu Kì nàng ta bị thương, chúng ta có thể giúp nàng ta được không”

“Được rồi giúp người thì giúp cho chót chúng ta đến tâu quán trước mặt”

Vào đến tâu quán Nhục Nhan đỡ nàng ta ngồi xuống, nhưng nàng ta lại không dám ngồi

“Đa tạ bốn vị đại hiệp đã cứu mạng”

Nhục Y cười nói:

“Không cần khách khí, không biết tại sao cô nương lại bị quân lính truy đuổi”

Nữ nhân trước mặt nghe Nhục Y nói vậy bắt đầu khóc lóc:

“Ta tên là Tiểu Hoa, mẫu thân ta mất sớm, ta bị cha bán cho tri phủ Hoa Nam Lý Đại Tân. Ông ta đã có mười bảy bà vợ nhưng vẫn muốn cưới thêm ta vào phủ để làm tiểu thiếp, ta không đồng ý liền trốn đi. Ai ngờ bị cha ta phát hiện báo cho Lý Đại Tân. Chuyện tiếp theo thì...”

Nhục Nhan nghe Tiểu Hoa nói vậy liền quay sang Thiếu Kì

“Lý Đại Tân thật giống chàng có đến tận mười bảy bà vợ nha”

“Nhan Nhan sao có thể giống ta được, ta bây giờ cũng chỉ có một mình nàng”

Bên ngoài bỗng có tiếng quát lớn truyền đến:

“Đại nhân chính là hần”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Vật Đỉnh Ước

Vị tri phủ Hoa Nam trước mặt khoảng năm mươi tuổi, khuôn mặt gian xảo, thân hình cao gầy quắt lùn:

“Các ngươi là ai, dám phá hỏng chuyện tốt của bổn quan”

Nhục Y thấy Lý Đại Tân thật không xứng đáng là một vị tri phủ cười khẩy nói:

“Chúng ta chính là người đến lấy mạng của ngươi”

Lý Đại Tân cười khà ồ:

“Ha Ha là mỹ nhân, có tới hai mỹ nhân nha. Các nàng ngoan ngoãn theo ta sẽ được hưởng vinh hoa phú quý”

Nhược Nhan khinh bỉ nói:

“Ta thêm vào cái vinh hoa phú quý của nhà ngươi”

“Hào mê nhân, rất có khí phách. Người đầu bắt nàng ta về cho ta”

Đám quan sai chưa kịp tiến nên đã bị đánh cho trọng thương nằm la liệt một chỗ

Lý Đại Tân run rẩy: “Các ngươi các ngươi là ai”. Lý Đại Tân liếc nhìn bên hông của Thiếu Kì thấy có đeo kim bài liên hoành hốt quỳ xuống “Cửu vương gia tha mạng, cửu vương gia tha mạng”

Tiểu Hoa thấy Lý Đại Tân gọi nam nhân trước mắt kia là cửu vương gia liền giật mình

Thiếu Kì cười lạnh:

“Tha mạng cho ngươi, giữa thanh thiên bạch nhật cường bức một dân nữ nhà lành. Ta thấy chức tri phủ của ngươi không muốn giữ nữa rồi”

Lý Đại Tân lại càng sợ hãi hơn:

“Vương gia không phải như vậy, ả ta là...”

Lý Đại Tân chưa kịp nói hết câu đã bị Tiểu Hoa rút kiếm bên người của Thiếu Hàn đâm thẳng đến yết hầu của ông ta. Khiến cho ông ta chết ngay tại chỗ

Thiếu Hàn thấy có điều gì đó không đúng nhưng cũng không mấy bận tâm

“Chúng ta đi thôi”

Tiểu Hoa thấy mọi người có ý muốn rời đi liền chạy đến trước mặt bốn người họ quỳ xuống:

“Tiểu Hoa đã không còn nhà để về xin hãy thu nhận Tiểu Hoa. Tiểu Hoa xin làm trâu làm ngựa để báo đáp”

Thiếu Kì lạnh lùng nói:

“Chúng ta không cần tỳ nữ”

Nhược Y thấy vị cô nương trước mắt tình cảnh quá đáng thương liền nói với Thiếu Hàn:

“Thiếu Hàn ta thấy Tiểu Hoa cũng không có nơi nào để đi, chi bằng chúng ta giúp nàng một chút”

Thiếu Kì cũng lên tiếng giúp đỡ:

“Đúng vậy tam huynh, tam tẩu cũng cần có một tỳ nữ hầu hạ lúc này mà”

Thiếu Hàn không nói gì trong lòng suy nghĩ, nữ nhân trước mắt ánh mắt có quá nhiều sự tính toán nhưng thấy hai người đã có ý thu nhận nên hắn cũng đành thuận theo

“Được giữ nàng ta lại”

Khi mọi người đi ra khỏi từ lâu Nhược Nhan đi đến cạnh Thiếu Hàn có nói một câu rất nhỏ

“Không tin tưởng”

Thiếu Hàn liếc nhìn Nhược Nhan một cái rồi gật đầu:

“Đúng vậy”

Bởi vì trời cũng đã tối nên năm người đành tìm quán trọ để nghỉ ngơi. Nhược Nhan sau khi ăn cơm tối xong không biết đã đi đâu, Thiếu Kì liền chạy đến hỏi Nhược Y:

“Tam tẩu có thấy Nhan Nhan đâu không”

Nhược Y đang ngồi uống trà khẽ nói:

“Ta không thấy, có lẽ Nhược Nhan đã đi ra ngoài phố rồi”

Thiếu Kì lại thầm bực mình trả lời:

“Nhan Nhan dám không rủ đi cùng”. Rồi đóng cửa rồi đi

Thiếu Kì về đến phòng thấy sau bức màn che có nữ nhân đang tắm. Trong lòng thầm vui mừng tiến đến nói:

“Nhan Nhan nàng đi đâu vậy”

Vẫn không thấy tiếng trả lời Thiếu Kì liền vén bức màn che lên:

“Nhan Nhan...”

Nhưng chưa kịp nói hết câu thì hần đã hốt hoảng:

Tiểu Hoa sao ngơoi lại vào phòng của ta

“A vương gia, người mau đi ra ngoài”

Thiếu Kì đứng bên ngoài một lúc thì Tiểu Hoa cũng đi ra

“Vương gia là do Nhục Nhan gọi ta vào phòng cô ấy tắm, cô ấy nói có chuyện muốn đi ra ngoài, nước đã có sẵn bỏ đi thì tiếc nên...”

“Ta biết rồi người đi đi”

Nhục Nhan trở về thấy Thiếu Kì ngồi ở trong phòng khuôn mặt đang rất tức giận, liền đoán ra đã xảy ra chuyện gì, nàng liền tiến đến chỗ hần

“Thiếu Kì là tốt không tốt, xin lỗi chàng”

“Nàng ra ngoài dám không gọi ta”

“Ta biết rồi, chàng xem ta mua về cho chàng này”. Nhục Nhan vừa nói vừa đưa ra một chiếc vòng cổ, vòng cổ có một cái nhẫn, trong cái nhẫn lại khắc tên Thiếu Kì. Hôm nay nàng đi qua chợ đã cố tình đặt làm cho hần và nàng mỗi người một cái

Thiếu Kì khó hiểu:

“Đây là cái gì”

Nhục Nhan lại cười nói:

“Ở thế giới của ta khi đã trở thành phu thê là phải có cái này. Đây có thể gọi là vật đính ước nha, chàng xem ta cũng có một cái y hệt”. Nhục Nhan vừa nói vừa đưa chiếc vòng đeo trên cổ mình ra

Thiếu Kì sau khi nhận được lễ vật của Nhục Nhan đã hết sức vui mừng, cũng không có tức giận nữa. Chuyện của Tiểu Hoa cũng cứ thế quên đi

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Biển Cỏ

Sáng sớm hôm người đã xuất phát lên đường đến núi Tà Mật, khi mọi người đi qua một thị trấn nhỏ thì có một ông lão khoảng bảy mươi tuổi, râu tóc bạc phơ, nhìn rất giống như một vị cao nhân đắc đạo. Ông lão tiến đến chặn đường bọn họ. Nhục Y thấy kiệu dừng lại đột ngột, vén rèm xe lên thì thấy cảnh tượng một ông lão tay cầm lá cờ coi tướng số. Nàng xuống kiệu hỏi:

“Lão nhân có việc gì vậy”

Vị cao nhân cười lớn một tiếng, nhìn Nhục Y nói rất quả quyết:

“Là phúc không phải họa, là họa thì không tránh khỏi”

Thiếu Hàn thấy lão nhân trước mắt ăn nói lung tung liền gọi lại:

“Cao nhân người nói là có ý gì”

Ông lão quay lại nhìn Thiếu Hàn nói một câu rồi bước đi:

“Chân núi Thiên Sơn”

Năm người lại lên đường đi tiếp, mau chóng quên đi lời nói của vị lão nhân kia. Đi được một đoạn khá xa, trời bắt đầu nắng gay gắt. Mọi người liền dừng chân nghỉ ngơi. Nhược Nhan ở trên xe đã ngủ mê mệt không biết trời đất gì. Thiếu Hàn vì muốn có không gian riêng với Nhược Y liền đưa nàng đến bờ sông bên kia ngồi hóng mát. Nên lúc này chỉ còn có Tiểu Hoa và Thiếu Kì.

Tiểu Hoa thấy Thiếu Kì đang ngồi bên ngoài liền từ kiệu bước xuống:

“Vương gia người có mệt không?”

Thiếu Kì không nhìn Tiểu Hoa thuận miệng trả lời:

“Ta không sao, ta đi xem Nhan Nhan”

Tiểu Hoa thấy Thiếu Kì đang định đứng lên liền giả bộ say nắng ngã vào lòng Thiếu Kì:

“Vương gia ta thấy chóng mặt quá”

Tình cảnh này sớm không xuất hiện, muộn không xuất hiện. Lại xuất hiện đúng lúc Nhược Nhan vừa vén cửa kiệu lên. Nàng tức giận quát:

“Các ngươi đang làm trò gì vậy?”

Thiếu Kì vội đẩy Tiểu Hoa ra:

“Không phải như nàng nghĩ, ta...”

“Đủ rồi”. Nhược Nhan nói rồi chạy đi

Thiếu Kì đang tính đuổi theo Nhược Nhan thì bị Tiểu Hoa giữ lại:

“Vương gia tốt nhất bây giờ ngài không nên đi, là để ta đi giải thích với nàng ấy thì hay hơn”. Nói rồi Tiểu Hoa rời đi

Ở bên bờ suối Nhược Nhan đang ngồi khóc lóc, thì Tiểu Hoa đến, nàng liền liếc nhìn nói:

“Ngươi đến đây làm gì?”

Tiểu Hoa cười khinh bỉ nhìn nàng:

“Ta đến đây để nói cho ngươi biết, ngươi tốt nhất nên biết điều mà rút lui, vương gia giờ đã không cần ngươi nữa”

Nhược Nhan thấy Tiểu Hoa nói như vậy liền tức giận, quay lại cười nhạt với nàng:

“Giữa vào ngươi sao, ha ha”

“Đúng vậy chỉ giữa vào ta”

Tiểu Hoa nghe thấy tiếng nói của Thiếu Kì càng lúc càng gần, nàng liền rút dao đâm vào cánh tay phải của chính mình, rồi ngồi xuống đất. Đúng lúc này thì Thiếu Kì đi tới, nàng ta quay lại nói với Thiếu Kì

“Vương gia, nàng ấy...”

Thiếu Kì nói:

“Nhan Nhan chuyện gì vậy?”

Nhược Nhan cười lạnh, trong lòng thầm nghĩ nam nhân này lại hỏi nàng đã xảy ra chuyện gì, nàng cũng mệt mỏi chẳng giải thích. Nếu đã là không tin tưởng thì cũng không cần giải thích

“Chính là như vậy”

“Nàng, nàng sao có thể trở thành như vậy?”

Nhược Nhan lại cười lớn:

“Ta vốn dĩ chính là như vậy”

Nói rồi nàng rời đi, Thiếu Kì đứng yên một chỗ, Tiểu Hoa lúc này mới từ dưới đất đứng lên:

“Vương gia ta bị thương, người giúp ta băng bó được không?”

Tình cảnh trước mắt đã được Thiếu Hàn chứng kiến hết từ đầu đến cuối. Hắn tại sao lại không đến nói giúp Nhữợc Nhan. Bởi vì hắn đã phát hiện ra một bí mật rất lớn liên quan đến Tiểu Hoa, hắn muốn dụ cá từ từ cắn câu. Trong thời gian này đành phải ủy khuất Nhữợc Nhan vậy

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Sinh Ly Tử Biệt 1

Nhữợc Nhan vì không muốn làm hỏng chuyện tìm ra bí mật của mọi người nên nàng đành tiếp tục lên đường. Lúc đầu Tiểu Hoa không muốn ngồi chung kiệu với Nhữợc Nhan, nàng là muốn ngồi trên ngựa cùng Thiếu Kì. Nhưng Thiếu Hàn đã lạnh lùng dập tắt ý nghĩ đó của nàng ta

“Không ngồi kiệu vậy đi bộ?”

Nhữợc Nhan vì không muốn nhìn thấy mặt nữ nhân đáng ghê tởm kia, ngồi trong kiệu nói vọng ra:

“Nếu nàng ta muốn ngồi cùng ngựa với cừu vương gia, vậy cứ để nàng ta toại nguyện đi!”

Thiếu Kì nghe Nhữợc Nhan gọi mình là cừu vương gia, thấy có chút không quen, rất xa lạ, rất nhẫn tâm. Nhưng hắn cũng không có nói gì. Nhữợc Y lúc này mới vén kiệu nói:

“Thiếu Hàn chàng lên đây điều khiển xe ngựa, để Tiểu Hoa ngồi ngựa của chàng vậy là được rồi”.

Tiểu Hoa lại có vẻ khó chịu khi không đạt được mục đích:

“Ta... ta là không biết cưỡi ngựa”

Nhữợc Y nhìn nữ nhân trước mặt càng thêm hối hận vì lúc trước đã thu nhận nàng. Nàng lạnh lùng liếc qua Tiểu Hoa một lượt:

“Không biết cưỡi ngựa, vậy ngời đừng đi theo bọn ta nữa. Chúng ta không cần người vô dụng, làm vướng chân vướng tay”

Tiểu Hoa nhìn qua Thiếu Kì, nhưng Thiếu Kì cũng chẳng ngó ngang gì đến mình, nàng ta đành khó khăn ngồi lên ngựa.

Đến buổi tối, vì đã lên đến chân núi nên không có nhà trọ để nghỉ ngơi. Lăm người đành phải nghỉ lại qua đêm ở trên núi. Hôm nay Thiếu Kì có bắt được hai con gà rừng. Thiếu Hàn và Thiếu Kì mỗi người đang quay một con. Thiếu Kì có liếc thấy Nhữợc Nhan đang đưa tay lên trên đồng lửa. Trong lòng hắn có chút nhói đau. Là nàng đang lạnh sao?. Bởi vì mãi nhìn Nhữợc Nhan lên con gà đang ở trên đồng lửa cháy khét lẹt.

Tiểu Hoa có hô lên:

“Vương gia gà cháy rồi kia”

Lúc này hắn mới bắt giác thu con gà đang cháy lại. Vẫn còn may hắn trong lòng đã có dự định để con gà này cho Nhữợc Nhan. Hắn bắt giác quên mất chuyện ngày hôm nay.

“Nhan Nhan cho nàng”

Nhữợc Nhan không có nói gì cũng không có nhìn hắn lấy một cái. Hắn lại ngượng ngùng đưa con gà về, trong lòng thầm cười khổ. Thì ra cảm giác bị người mình yêu không để ý chính là như thế này.

Tiểu Hoa thấy Thiếu Kì cầm con gà không có ý muốn đưa cho mình, nàng liền nói:

“Vương gia ta thấy gà đã chín, chúng ta nên ăn cho nóng”

Thiếu Kì đưa cả con gà của mình vừa quay xong cho Tiểu Hoa rồi rời đi. Tiểu Hoa trong lòng thầm tức giận đã âm thầm lập ra một kế hoạch

Sau khi mọi người đã ăn xong. Tiểu Hoa cố ý đi đến chỗ Nhữợc Nhan nói nhỏ:

“Giờ tí gặp ở sau rừng trúc”

Khi mọi người đã đi ngủ thì Nhữợc Nhan đến rừng trúc gặp Tiểu Hoa. Nàng đến nơi nhưng vẫn không thấy Tiểu Hoa đâu, lại nghĩ nàng chưa đến, nên ngồi chờ. Nhưng vừa định ngồi xuống thì có cảm giác như vật gì đập mạnh vào đầu rồi ngã đi.

Tiểu Hoa lúc này mới nở nụ cười thâm hiểm

“Nhược Nhan đừng trách ta, có trách cũng trách người không có số hưởng phúc”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Sinh Ly Tử Biệt 2

Thiếu Kì đang có ý định đến nói chuyện cùng với Nhược Nhan. Hắn sẽ đến xin nàng tha thứ. Nhưng đi tìm khắp mọi nơi lại không thấy bóng dáng của nàng đâu.

“Nhan Nhan”

Thiếu Hàn cùng Nhược Y nghe tiếng gọi của Thiếu Kì thì tỉnh dậy

“Thiếu Kì có chuyện gì vậy”

“Tam huynh đệ không thấy Nhan Nhan đâu”

Nhược Y lúc này lại nhú mày:

“Tiểu Hoa đâu”

Thiếu Hàn khẽ nói:

“Không xong rồi”

“Tam huynh sao vậy”

“Đi chúng ta đi tìm Nhược Nhan”

Ở rừng trúc lúc này, Tiểu Hoa đang định đẩy Nhược Nhan xuống vực thăm, thì nàng tỉnh dậy thấy người bị trói một chỗ

“Người muốn làm gì”

Tiểu Hoa thấy Nhược Nhan tỉnh dậy liền nói:

“Người tỉnh dậy sớm như vậy để làm cái gì”. Tiểu Hoa vừa nói vừa tháo dây trói cho Nhược Nhan, rồi kéo nàng đi đến bờ vực. Đúng lúc Thiếu Hàn vừa chạy đến đã kịp thời dùng phi tiêu bắn đến cổ tay của Nhược Hoa. Thiếu Kì dùng khinh công bay đến chỗ Nhược Nhan:

“Nhan Nhan nàng có sao không” Nhược Nhan không nói gì đẩy Thiếu Kì ra. Nhưng chưa đi xa được vài bước đã bị Tiểu Hoa bắt lại.

“Các người không được qua đây, chính là Nhược Nhan, Nhược Nhan nàng ấy muốn giết ta”

Thiếu Hàn lúc này mới cười lạnh nói:

“Liều Nhan Nhạ, người còn muốn xảo biện đến bao giờ”

Tiểu Hoa nghe Thiếu Hàn nói như vậy thì giật mình:

“Người nói luyên thuyên cái gì vậy”

Thiếu Kì lúc thấy hai người càng đến gần bờ vực hết thì hoảng sợ:

“Đừng lùi lại, Tiểu Hoa mau thả nàng ấy ra, chúng ta sẽ không truy cứu tội của người”

Tiểu Hoa lại cười lạnh:

“Ha ha việc đã đến lúc này, ta cũng chẳng gì phải dẫu các người nữa. Hôm nay ta phải trả thù cho tỷ tỷ của ta. Liều Nhược Nhan người còn nhớ hai năm về trước. Chính người đã đuổi tỷ tỷ Liều Nhan Nhạ của ta ra khỏi phủ. Khiến cho tỷ ấy phải tự tử. Nhà ta thì tan cửa nát nhà. Ta phải lưu lạc đến Hoa Nam”

Thiếu Kì nghe Tiểu Hoa nói vậy trong lòng thấy hối hận vì biết mình đã trách sai Nhưộc Nhan.

“Tiểu Hoa mau thả nàng ấy ra”. Thiếu Kì chưa kịp nói xong thì Tiểu Hoa đã bị Thiếu Hàn đánh vào tay. Nhưộc Nhan thoát khỏi tay của Tiểu Hoa Thiếu Kì vội chạy đến ôm lấy nàng vào lòng. Nhưộc Y cũng tiến đến:

“Nhưộc Nhan nguoi không sao chứ”. Nhưộc Y còn chưa kịp nói hết câu đã bị Tiểu Hoa từ đằng sau bắt lại.

“Lãnh Thiếu Hàn chính là nguoi làm hỏng kế hoạch của ta, ta bắt nguoi phải trả giá.”. Nói rồi Tiểu Hoa cùng Nhưộc Y nhảy xuống vực

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Sinh Ly Tử Biệt 3

Thiếu Hàn còn chưa định hình được đã xảy ra chuyện gì, thì đã thấy Nhưộc Y ở trước mắt mình ngã xuống vực. Hắn tính nhảy xuống cứu Nhưộc Y nhưng lại bị Thiếu Kì chặn lại:

“Tam huynh không thể vực này rất sâu”

Thiếu Hàn đẩy Thiếu Kì ra quát lớn:

“Không được ta phải cứu nàng ấy”

Thiếu Hàn thấy Thiếu Kì mất hết lý trí như vậy chính là lần đầu tiên, hắn liền ra tay đánh ngất Thiếu Hàn.

“Nhưộc Y, Nhưộc Y”. Thiếu Hàn ngồi bật dậy mồ hôi trên người đã chảy ra như tắm. Hắn liền chạy xuống giường, thì Thiếu Kì vào:

“Tam huynh đã tỉnh”

“Nhưộc Y đâu”

“Tẩu tẩu, tẩu ấy...”

Thiếu Kì hét lên: “Nàng ấy sao rồi”

“Tam huynh, huynh đừng lo, đệ đã cho người đi tìm”

“Không được ta phải đi tìm nàng ấy”

Thiếu Kì vừa ra đến chân núi nhìn xuống vực thẳm. Trong lòng lại không thôi sợ hãi. Vực nhìn không thấy đáy, bị rơi từ trên xuống chỉ còn tan xương nát thịt. Hắn quý xuống bên bờ vực, nghĩ lại lúc Nhưộc Y bị đẩy xuống, hắn lại thấy tự trách chính mình không để ý. Người trong giang hồ gọi hắn là võ công đệ nhất thiên hạ. Hắn lại tự cười chính mình. Võ công đệ nhất thiên hạ để làm gì, hắn lại không bảo vệ được người mình yêu. Chứng kiến người đổ đi vào chỗ chết trước mắt mình

Hắn nhắm mắt như suy nghĩ lại một điều gì đó, hắn ước gì Nhưộc Y vẫn còn sống, dù hắn biết khả năng xảy ra điều này có lẽ là không thể, rồi quay sang nói với Thiếu Kì:

“Chết phải thấy xác”

Thiếu Hàn mấy ngày hôm nay đi từ sáng sớm, về lại rất muộn, lúc nào cũng mang khuôn mặt u sầu. Thiếu Kì cũng chẳng khá hơn là mấy hắn luôn tự trách mình đã không tin tưởng Nhưộc Nhan, nếu như hắn sớm một chút đuổi Tiểu Hoa đi thì đã không dẫn đến kết cục bi thương như vậy. Hắn cảm thấy như mình chính là kẻ gây ra mọi chuyện. Tam huynh không nói chuyện với hắn, Nhưộc Nhan cũng tìm cách tránh xa hắn.

Nhưộc Nhan sau ba ngày đã suy nghĩ thông suốt, nàng cũng chẳng muốn ở mãi nơi đây. Nên sáng này lúc sớm đã đến tìm Thiếu Kì. Thiếu Kì thấy Nhưộc Nhan đến tự nhiên cảm thấy vui hẳn:

“Nhan Nhan nàng đến rồi”

Nhưộc Nhan lạnh nhạt nói với Thiếu Kì:

“Tà đến là chào từ biệt nguoi”

Thiếu kì lúc này mới giật mình, tam huynh mấy ngày không quan tâm đến hắn, nay Nhưộc Nhan cũng bỏ hắn mà đi. Hắn đang dần dần mất đi hết người

thân cũng chỉ vì một phút không tin tưởng. Nhược Nhan thấy Thiếu Ki không nói gì liền quay người bước đi. Nhưng đi được vài bước lại bị vòng tay quen thuộc ôm từ phía sau

“Nhan Nhan đừng rời bỏ ta, mọi người đều từ từ bỏ ta mà đi”

Nhược Nhan không nói gì mặc cho hắn ôm một lúc rồi gỡ tay hắn ra. Khi nàng bước được hai bước thì nghe thấy tiếng “Rầm” ở đằng sau. Quay lại đã thấy hắn nằm bất tỉnh ở dưới mặt đất. Ngồi bên giường nhìn hắn. Nàng giật mình khi đưa tay lên trán hắn, rất nóng. Lúc này mới để ý hắn đã gầy đi rất nhiều, gương mặt xanh xao, trong lòng lại có chút mềm lòng. Ba ngày để suy nghĩ nàng đã đưa ra được quyết định. Nhưng sao khi thấy hắn như vậy nàng lại không còn ở bên hắn.

Hắn trong lúc mơ ngủ đã nắm lấy tay của nàng:

“Nhan Nhan nàng đừng rời ta”

Buổi tối khi thức dậy, hắn thấy trong phòng trống không, không một bóng người. Hắn lại cười thầm, hắn đau lòng, giằng xé: Nhược Nhan đã đi, nàng bỏ hắn mà đi. Mọi người đều rời bỏ hắn mà đi. Hắn điên cuồng đập vỡ tất cả những thứ có ở trong phòng. Rồi lại ngồi xuống giường suy nghĩ lại hình ảnh trước đây của nàng. Hắn lại khóc. Nam nhân rơi lệ là một điều đáng xấu hổ. Hắn cũng không quan tâm, hắn còn cần đến thể diện làm gì khi nàng đã không còn ở bên hắn.

Bên ngoài có tiếng bước chân đến gần, Thiếu Ki đang ngồi trên giường vội đứng dậy chạy đến mở cửa, trong lòng không khỏi hồi hộp: là nàng nhất định là nàng.

“Công tử có chuyện gì vậy, ta nghe thấy tiếng động”, vị tiểu nhị vừa nói vừa nhìn vào bên trong phòng

“Không có chuyện gì ngươi đi đi”. Nói rồi hắn đóng cửa phòng đi vào

Hắn tự cười mình, cười nhạo chính bản thân. Nhược Nhan sao có thể trở về chứ, nàng chính là đã nói là làm. Làm sao có thể trở về đây. Hắn một lần nữa ngủ thiếp đi ở trên nền đất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Là Ảo Giác?

Nhược Nhan vừa nhớ lại lúc ở trên đường đã gặp lão nhân kia, lão nhân đó đã nói những lời rất khó hiểu. Nàng liền đi nói với Thiếu Hàn. Thiếu Hàn cũng giật mình nhớ ra:

“Chân núi Thiên Sơn. Đúng vậy ta phải đi Thiên Sơn một chuyến”

Nhược Nhan thấy Thiếu Hàn quyết tâm như vậy, nàng cũng rất sốt ruột về chuyện của Nhược Y

“Ta cũng muốn đi”

Thiếu Hàn quay lại nhìn Nhược Nhan:

“Vậy chúng ta đi”

Nhược Nhan kéo tay Thiếu Hàn lại:

“Bây giờ trời đã tối, ta thấy ngươi cũng cần nghỉ ngơi, bây giờ chúng ta trở về ngại mai khởi hành sớm”

“Được”

Khi Nhược Nhan trở về phòng thì thấy trong phòng Thiếu Ki đồ đạc đã vỡ vụn. Hắn đang nằm ở dưới sàn nhà. Nàng lại trầm mắng trong lòng: Mới đi một chút, trở về đã thành bộ dạng thế này. Nàng bước đến khẽ lay Thiếu Ki dậy

Thiếu Ki mở mắt lạ là hình ảnh của Nhược Nhan, hắn lại nhú mảy lần này đã là lần thứ tư rồi Nhan Nhan lúc nào cũng như vậy khi hắn mở mắt thấy nàng, nhưng sờ vào thì lại biến mất. Nên lần này hắn chỉ nằm yên một chỗ nhìn nàng không nói gì

Nhược Nhan thấy hắn cứ mở mắt không nhúc nhích khó hiểu nói:

“Giường có không nằm, muốn nằm ở dưới đất đến bao giờ”

Hắn lại cười. Thì ra là như vậy nếu như hắn không động vào ảo giác trước mặt, thì ảo giác đó còn có thể nói chuyện. Nhược Nhan lại thấy hắn cười như kiểu cười nhạo mình lại tức giận quát:

“Ngươi cười cái gì?”

Thiếu Kì lúc này mới thấy lạ, hình ảnh trước mắt rất chân thật, không giống như ảo ảnh. Hắn đưa tay nên sờ vào má Nhược Nhan thật kì lạ không có biến mất. Hắn lúc này mới biết nàng trước mặt là thật vội vàng ngồi dậy ôm lấy Nhược Nhan vào lòng. Nhược Nhan đẩy Thiếu Kì ra nhưng hắn ôm lại càng chặt.

“Nhan Nhan thật tốt quá nàng không bỏ ta đi”

Nhược Nhan thấy Thiếu Kì nói như vậy cũng không có phản kháng nữa chỉ lặng lẽ nói:

“Chúng ta ngày mai đến núi Thiên Sơn, nên ngươi tốt nhất mau khỏe lại”

“Chúng ta đến núi Thiên Sơn làm gì?”

“Tìm Nhược Y”

Thiếu Kì cũng chẳng hiểu tại sao lại lên núi Thiên Sơn tìm Nhược Y hắn cũng hỏi lại. Bây giờ điều quan trọng với hắn chính là Nhược Nhan đã quay lại. Thiếu Kì lại thủ thủ nói với Nhược Nhan:

“Nhan Nhan cảm ơn nàng đã trở về”

Nhược Nhan im lặng một lát rồi nói:

“Ta vốn dĩ chưa bao giờ rời đi”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Lạnh Lùng Cùng Tàn Nhẫn

Núi Thiên Sơn cách núi Tà Mật cũng không xa ba người đi không nghỉ buổi trưa nửa ngày đến nơi. Dưới chân núi có một ngôi nhà tranh. Mọi người tiến vào thì thấy vị lão nhân hôm trước gặp trên đường đang ngồi trên ghế rất ngay ngắn như đang đợi bọn họ đến:

Thiếu Hàn liền nói:

“Cao nhân xin người hãy giúp ta”

Vị lão nhân đó cười:

“Ta biết chắc chắn các ngươi sẽ đến”

Nhược Nhan lại tiến lên:

“Cao nhân người đã biết được những gì?”

“Ha ha là phúc không phải họa, là họa thì không tránh được”. Rồi lão nhân đó lại nhìn Thiếu Hàn “Hữu duyên thiên lý lãng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng”

Thiếu Hàn cung kính tiến đến trước mặt vị lão nhân kia:

“Xin cao nhân hãy chi điểm”

“Thiên cơ bất khả lộ. Ta chỉ có thể nói khi nào ánh trăng bị rì máu các ngươi hãy đến nơi bắt đầu của sự việc”

Thiếu Hàn đã suy nghĩ rất nhiều nhưng không thể hiểu được lời nói của lão nhân đó. Nhược Nhan lúc đang ngồi ăn cơm, đặt bát xuống bàn kêu lên:

“Sao ta lại không nghĩ ra chứ”

“Nhan Nhan nàng nghĩ ra gì rồi”

“Là nguyệt thực, chính là nguyệt thực”

Thiếu Hàn vội tiếp lời:

“Nguyệt thực là gì”

“Nguyệt thực chính là lúc mặt trăng mặt trời và trái đất thành một đường thẳng lúc đó mặt trăng sẽ trở thành màu đỏ”

Thiếu Hàn từ hôm nghe thấy Nhực Nhan nói như vậy đã không trở lại hoàng cung nữa. Ngày nào cũng ăn ngủ trên núi Tà Mật, đêm nào cũng chăm chú nhìn vào ánh trăng. Nhưng đều là thất vọng.

Thời gian như một cuộc chạy đua nước rút. Khiến cho hần trước đây không sợ một điều gì, lại thấy rất sợ thời gian. Ba năm nay. Phải nói là hai năm ba trăm sáu mươi tư ngày đã xảy ra rất nhiều chuyện nhưng hần vẫn không rời núi Tà Mật lấy một bước

Như chuyện Điều Tiêu Tương chỉ vì nói Nhực Y sẽ mãi không trở về hần đã tự tay cắt đứt lưỡi của nàng. Khiến cho Lăng Nhật Quốc cùng Điều Lăng Quốc rơi vào cảnh chiến tranh. Dĩ nhiên người đi đánh trận không phải là hần mà chính là Đô Mã Duệ. Điều Lăng Quốc bây giờ đã trở thành một huyện của Lăng Nhật Quốc

Giang hồ nghe nói hần suy sụp tinh thần. Mọi môn phái đã tính kế lên núi ám sát hần. Chỉ vì bọn họ trong lúc đánh nhau đã làm rách chiếc áo của Nhực Y. Hần liền nổi giận, trong một đêm tiêu diệt cả một môn phái. Khiến cho mọi người trong giang hồ phải khiếp sợ

Hoàng thượng vì nghe tin Nhực Y mất vẫn chưa lập bia mộ, liền sai thái giám đến lập bia tại chân núi Tà Mật. Hần biết được, lập tức chôn sống người thái giám đó

Liều Nhực Đồng vì muốn nhân cơ hội không có Nhực Y lên núi quyến rũ hần. Chỉ vì nàng không cẩn thận ngồi vào chiếc ghế mà hần làm cho Nhực Y. Hần liền sát khí bức người. Trục tiếp đem nàng đá xuống chân núi

Đã gần ba năm hần giương như lại trở về hần ngày xưa, lạnh lùng tàn nhẫn. Mọi người giang hồ nói hần bị ôi ôi tiện đánh cả nữ nhân. Hần chỉ cười nói

“Trong mắt ta chỉ có một nữ nhân. Những người kia không phải nữ nhân mà là kẻ thù. Đã là kẻ thù ta tuyệt đối không lưu tình”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Cao Khả Y

Thiếu Kì cùng Nhực Nhan đến thăm Thiếu Kì, buổi tối có ở lại ngắm trăng trò chuyện cùng với hần. Nhưng cũng chỉ đang đối thoại với một cái xác. Hỏi hần, hần không nói. Làm trò trước mặt hần, hần không chớp mắt. Nhực Nhan cũng thấy buồn thay cho hần. Thiếu Kì thấy mọi người đã đi ngủ hết mà hần lại không ngủ được. Liền ra ngoài ngắm cảnh. Núi Tà Mật không có cái gì ngoài rừng núi hoang vu hẻo lánh. Cũng chẳng có gì đáng để xem. Hần biết tại sao tam huynh của hần vì sao chỉ luôn nhìn ánh trăng. Có lẽ vì nơi đây cũng chẳng có gì đáng để nhìn ngoài nó ra cả.

Hần ngược lên trời trong lòng thầm nghĩ: Kì lạ ánh trăng lại từ từ mất dần, không đứng lại dần dần giống như mặt trời. Mặt trời sao có thể xuất hiện vào buổi tối. Là mặt trăng rì máu. Hần hét lên:

“Nhan Nhan, tam huynh mọi người mau ra đây, mau ra đây”

Mọi người nghe thấy Thiếu Kì gọi liền chạy ra thì thấy cảnh tượng trước mắt. Thiếu Hàn không ngừng vui mừng, nhưng lại càng hoảng sợ hơn. Làm cách nào, làm cách có thể cứu được Nhực Y. Hần lại tự trách bản thân lại ngu ngốc một lần nữa ba năm nay hần chỉ có ngắm trăng. Lại không nghĩ cách làm thế nào để cứu Nhực Y

Ba người đứng ở dưới ánh trăng không nói gì chỉ nhìn vào mặt trăng trên cao. Nhực Nhan không chịu được im lặng hơn nữa liền nói:

“Chúng ta làm cách nào cứu được Nhực Y”

Nhực Nhan chưa nói hết câu thì bỗng bị một lực hút rất mạnh, hút xuống vực cao. Thiếu Kì quá hoảng sợ không biết làm cách gì có liền nắm lấy ta Nhực Nhan. Nhưng không chế được lực hút ấy. Thiếu Hàn cũng ở đằng sau bám lấy. Vậy là ba người hoàn hảo bị hút xuống vực

“A...A”

“Y Y sao vậy”. Một cậu bé khoảng hai ba tuổi đang nằm bên cạnh một nữ nhân. Nữ nhân này hình dáng chiều cao, cân nặng chắc phải lớn hơn cậu gấp ba lần

Người phụ nữ quay lại nhìn cậu bé vẫn đang còn ngái ngủ kia tức giận quát lớn:

“Lãnh Hạo Nhân. Hôm nay ta không dạy dỗ ngươi ta không phải là người. Nói ngươi bao nhiêu lần không được phép gọi ta là Y Y biết chưa”

Cậu bé thấy mẹ mình trên đầu đã có lú cũng không muốn trêu chọc thêm liền nhỏ giọng nũng nịu:

“Mẫu thân đại nhân người có thể đại từ đại bi tha cho con lần này được không. Cả đêm hôm nay người đã hét lên tổng cộng là lần lần rồi. Người định không cho ai nghỉ ngơi sao”

Nhược Y quay lại thấy đứa bé có vẻ mệt mỏi nên con tức giận cũng theo đó mà dần hạ xuống. Nàng từ khi gặp nạn không chết, còn thuận lợi sinh ra đứa trẻ này. Cuộc sống tuy có khổ cực nhưng chỉ cần nhìn thấy Lãnh Hạo Nhân nàng cũng cảm thấy được an ủi phần nào rồi

Ngày hôm nay nàng đã mơ thấy Thiếu Hàn tổng cộng là lần lần. Không chỉ thấy Thiếu Hàn lần này nàng còn thấy thêm cả Nhược Nhan và Thiếu Kì cũng bị gã xuống vực.

Nếu tính cả hai năm lúc nàng bắt đầu từ hiện đại xuyên đến, và khoảng thời gian nàng lại từ cổ đại trở về chính là năm năm. Một người phụ nữ có mấy cái năm năm đầy chứ. Nàng có lẽ là người may mắn nhất thế giới. Lần đầu bị trúng đạn không chết. Lần thứ hai bị rơi xuống vực vẫn may mắn bảo toàn tính mạng. Hoàn hảo sinh ra tiểu bảo bảo.

Tất nhiên quãng thời gian ba năm trở về hiện đại cũng không phải là dễ dàng gì. Nàng làm đủ mọi loại công việc trên đời. Thứ nàng cần bây giờ chính là tiền, chính là muốn mang đến cuộc sống tốt cho con mình. Hiện giờ nàng có một công việc ổn định, nhưng lương lại không cao. Một tháng chỉ có vài trăm nhân dân tệ. Số tiền đó đủ cho nàng trả tiền thuê nhà, đủ cho nàng đưa Lãnh Hạo Nhân đến trường. Đủ cho nàng ăn. Bây giờ chân lý sống của nàng chỉ cần ba cái đủ đầy.

“Cao Khả Y hôm nay tôi chính thức đuổi việc cô”

“Quản lý à xin lỗi ngài, tôi hôm nay phải đưa con đến trường”

Vị quản lý nhìn qua Nhược Y rồi lại hét lên:

“Cao Khả Y cô đừng có mà xảo biện. Hôm nay chính là chủ nhật làm gì có trường học nào mở cửa vào chủ nhật”

“Quản lý à, tôi làm ở đây đã hai năm, không có công, cũng có cống hiến nhiều. Nhà tôi còn mẹ già, con nhỏ. Mọi miệng ăn đều phụ thuộc vào đồng lương ít ỏi này của tôi”

“Cô đã nói lời này lần thứ một trăm lẻ ba rồi. Hôm nay tôi chính thức đuổi việc cô”

Nhược Y chỉ vì đến muộn, trong lòng thầm nghĩ. Nàng cũng chỉ đến muộn có mười lần. Nhiều nhất cũng chỉ là hai mươi lần. Không là mười tám lần. Vậy mà vị quản lý kia giám đuổi việc nàng. Bà ta mà ở cổ đại chắc chắn đã bị Thiếu Hàn băm ra làm trăm mảnh rồi. Ai Thiếu Hàn nàng lại tự nhiên nhắc đến Thiếu Hàn, khiến cho nàng không khỏi đau thương

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Tên Trộm Cuốn Đi Số Tiền Vào Ban Đêm? Nữ Nhân Nhà Ta?

Ba người Thiếu Hàn khi bị hút xuống vực, lại có giọng nói quen thuộc của vị lão nhân trên núi Thiên Sơn. “Lãnh Thiếu Hàn đã ba năm rồi. Ngươi cũng chờ đủ ba năm. Ta cho ngươi đi gặp nàng ấy. Hãy nhớ ngươi chỉ có thời gian một ngày. Nếu không tự mình gánh lấy hậu quả ”.

Bà người bị rơi xuống một bãi cỏ xanh rộng, trên bãi cỏ có một ngôi nhà nhỏ biệt lập. Một đứa trẻ đang nằm trên bãi cỏ. Nghe thấy tiếng động lạ nó giật mình ngồi dậy, nhìn ba người từ trên trời rơi xuống. Tất cả đều là mỹ nhân và soái ca. Nó chống tay lên cảm suy nghĩ: Soái ca và mỹ nữ ăn mặc rất khác người. Có phải hay chăng là tiên nhân. Đúng chỉ có tiên nhân mới ở trên trời. Vậy tại sao lại không cười mây hạ xuống từ từ. Có lẽ mấy bị bẻ bánh rồi

Thiếu Kì lúc này ngẩng mặt lên không khỏi hốt hoảng nhìn đứa trẻ khoảng ba tuổi kia. Quay sang nói với Thiếu Hàn vẫn còn đang ngây ngốc

“Tam ca đứa trẻ này giống hệt huynh lúc còn nhỏ. Chính là hình dáng thu nhỏ của huynh nha”

Lãnh Hạo Nhân lúc này mới để ý đến nam nhân mặc áo trắng lại ngây ngốc. Hai người một lớn một nhỏ ngây ngốc nhìn nhau. Cuối cùng Lãnh Hạo Nhân cũng là người lên tiếng trước.

“Ngươi là từ trong tranh đi ra”

Thiếu Hàn khó hiểu:

“Tranh?”

“Đúng vậy nhà ta có một bức tranh giống y hệt người”. Bức tranh đó là do mẹ cậu vẽ. Trước đây ngày nào cũng thấy mẹ ôm bức tranh đó rồi khóc. Cậu có hỏi mẹ nhưng mẹ không trả lời. Cậu thậm chí nghĩ có lẽ người đó chính là người đã cuồn đi số tiền của mẹ vào ban đêm lên mẹ mỗi đêm đều ôm bức tranh đó khóc thương cho số tiền đã bị cuồn của mình

“Người chính là người đã cuồn đi số tiền của Y Y nhà ta”. Lãnh Hạo Nhân chỉ thẳng vào mặt Thiếu Hàn hét lớn

Thiếu Hàn lại khó hiểu hơn:

“Y Y là ai?”

Lãnh Hạo Nhân lại làm ra vẻ đắc ý:

“Y Y chính là nữ nhân nhà ta”

“Nữ nhân của người?”

Thiếu Hàn nghe cậu bé nói mãi cũng chẳng hiểu nổi. Nhưng tên của người đó có chữ Y. Hắn tim lại càng đập mạnh:

“Nữ nhân của người có thể cho ta biết cao danh quý tánh”

Lãnh Hạo Nhân lại ra vẻ cao ngạo:

“Nữ nhân của ta tên Cao Khả Y”

Lãnh Thiếu Hàn lại thêm một lần nữa thất vọng. Nhưng Nhượng Nhan lúc này lại vui mừng nói:

“Thiếu Hàn chính là Nhượng Y. Nhượng Y trước ở hiện đại chính là Cao Khả Y”

Lãnh Hạo Nhân chẳng hiểu hai người họ đang nói gì liền đứng dậy bước vào nhà. Đang định đóng cửa lại thì có một lực mạnh đẩy cánh cửa ra. Làm cậu giật mình quất lớn:

“Người cuồn đi số tiền của Y Y lúc nửa đêm người còn muốn đến đây ăn trộm cái gì nữa?”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Cha Con Gặp Mặt

Thiếu Hàn cũng chẳng để ý đến lời nói của Lãnh Hạo Nhân trực tiếp tiến vào trong nhà. Hắn lại một lần nữa giật mình nhìn thấy bức ảnh kia chính xác là về mình. Hắn tiến đến đưa tay sờ vào bức ảnh. Hắn đã chờ ba năm, nhất định người mà hắn chờ đã xuất hiện. Hắn quay lại nói với Hạo Nhân:

“Nhượng Y đâu”

“Nhượng Y là ai, ta không biết ai tên là Nhượng Y”. Hạo Nhân khoanh tay trước ngực hất cằm nói

“Chính là nữ nhân của người, nàng ấy đâu”

Hạo Nhân thấy nam nhân trước mặt hình như đang rất tức giận. Cậu thấy người này nổi giận còn khủng bố hơn cả Y Y nên ngoan ngoãn trả lời:

“Đi làm”

Thiếu Hàn nghe thấy Hạo Nhân nói như vậy. Trong lòng lại nhói đau. Nàng lại phải làm việc. Hắn lại tự trách bản thân mình. Hắn còn đang chìm đắm trong suy nghĩ của riêng mình. Thì Thiếu Kì quay sang hỏi Hạo Nhân:

“Người tên gì”

Hạo Nhân thấy người trước mặt cứ ăn bánh gối để trên bàn của mình, tức giận đưa tay lấy lại túi bánh giữ bên mình nói:

“Ta tên Lãnh Hạo Nhân”. Thiếu Hàn thấy đứa bé trước mặt nói là họ Lãnh. Hắn nhìn Lãnh Hạo Nhân một lúc rồi nghĩ. Đứa bé trước mặt giống y hệt

hắn lúc còn nhỏ. Con của hắn và Nhược Y cũng đã tầm tuổi này, càng nghĩ hắn không thể dấu được vui mừng. Hắn tiến đến vuốt má Hạo Nhân. Khi tay hắn chạm vào đứa bé này như có một sự quen thuộc lạ thường

“Con là Lãnh Hạo Nhân”

Đứa bé thấy nam tử trước mắt tính khí tự nhiên thay đổi lại khó hiểu:

“Đúng vậy”

Hai người đang nói chuyện thì Thiếu Kì hét lên:

“Tam huynh đây là thứ gì, kì lạ quá”

Thiếu Hàn đi đến chỗ Thiếu Kì thì đứng yên một chỗ không tin vào mắt của mình. Hắn nhìn tờ giấy hình chữ nhật có màu sắc rất chân thực. Người trong tờ giấy đó chính là Nhược Y. Hắn lại sợ hãi không nói thành câu:

“Không lẽ...Không lẽ Nhược Y nàng ấy... bị nhốt ở trong này”

Nhược Nhan thấy bộ dạng của Thiếu Hàn không khỏi nhin được cười. Ai có thể ngờ được hắn lại có lúc ngu ngốc như vậy. Nàng tiến đến giành lấy bức ảnh trên tay Thiếu Hàn:

“Đây chính là ảnh chụp Nhược Y”

Thiếu Hàn nhú mày, ngờ vực hỏi Nhược Nhan:

“Ảnh chụp là gì?”

Lãnh Hạo Nhân chưa thấy người nào ngốc nghếch như nam nhân trước mặt nên có lòng tốt giải thích:

“Là ảnh chụp của Y Y. Ảnh chính là thứ gần giống như gương đó”

“À”. Thiếu Hàn cũng như hiểu ra điều gì đó từ Lãnh Hạo Nhân.

Thiếu Kì lúc này mới quay sang nói với Thiếu Hàn:

“Tam huynh không biết khi nào tẩu tẩu mới về. Nếu tẩu ấy hôm nay không trở về ta sợ...”

Thiếu Hàn thấy trời cũng sắp tối hắn liền quay sang hỏi Hạo Nhân:

“Hạo Nhân khi nào Y Y mới trở về?”

Lãnh Hạo Nhân đang ngồi ăn bánh rất thản nhiên trả lời:

“Cũng sắp trở về rồi, các người có chuyện gì không?”

“Ta muốn đưa nàng ấy trở về nhà”

Hạo Nhân thấy Thiếu Hàn nói như vậy giật mình nghĩ: trở về nhà, đây chẳng phải nhà sao, tại sao nam nhân kia lại nói muốn đưa mẹ mình trở về nhà. Chẳng lẽ là bất cóc tống tiền. Nghĩ đến đây cậu liền lén lén vào nhà vệ sinh gọi điện cho mẹ:

“Mẹ à, hôm nay muộn một chút hãy trở về, mà tốt nhất hôm nay đừng trở về”

Nhược Y đã đứng ở bên ngoài cổng của khu nhà không hiểu nói:

“Lãnh Hạo Nhân con lại làm việc gì rồi”

“Mẹ à, Hạo Nhân không có làm cái gì, chỉ là nhà mình hôm nay xuất hiện ba người lạ mặt, nói là muốn đưa mẹ về nhà”

Nhược Y nghe Hạo Nhân nói như vậy nghĩ là bệnh viện đến tìm nàng đòi nợ, chẳng là khi sinh Hạo Nhân nàng đã được một người đưa vào bệnh viện hạng sang. Khi tỉnh dậy y ta nói đóng tiền viện phí. Nàng mới hoảng hốt khi số tiền quá cao. Nên ngay trong đêm tối khi đó, nàng đã cùng con mình bỏ trốn. Không lẽ sau ba năm bệnh viện đó lại đến tìm nàng tính sổ:

“Lãnh Hạo Nhân, con cầm hết tiền bạc những thứ gì quý giá, lợi dụng lúc bọn họ không để ý liền trốn đi”

Lãnh Hạo Nhân đang ngồi trong nhà vệ sinh thì Thiếu Kì mở cửa ra lạnh lùng nói:

“Đang nói chuyện với ai”

Hạo Nhân liền cúp điện thoại dấu vào trong túi quần cười hì hì nói:

“Không có gì”

Nhược Y ở bên kia nghe thấy giọng nói lạ lại thêm lo sợ cho Hạo Nhân, liền chạy lên nhà

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Điều Kiện Trở Về

Thiếu Hàn lúc này đã bắt đầu sốt ruột, quay sang nói với Hạo Nhân:

“Dẫn ta đi gặp Nhược Y”

“Ta...ta không biết Y Y hiện giờ đang ở đâu”

Thiếu Hàn cũng chẳng bận tâm liền bế theo Hạo Nhân ra ngoài cửa.

“A...thả ta ra người làm gì vậy”

Nhược Y vẫn lấp bên ngoài cửa nghe thấy tiếng hét của con mình ở bên trong liền không nghĩ ngợi đẩy cửa tiến vào:

“Không được làm hại con của ta”

Thiếu Hàn trên tay vẫn đang bế Hạo Nhân, quay lại nhìn thấy Nhược Y thì vui mừng không nói thành câu:

“Thiếu...Hàn”

Thiếu Hàn bỏ Hạo Nhân xuống tiền đến ôm lấy nàng:

“Là nàng, cuối cùng ta cũng tìm thấy nàng”

Hạo Nhân thấy người trước mặt ôm ấp mẹ mình liền thô bạo đẩy Thiếu Hàn ra:

“Tránh ra, người làm cái gì vậy”

Nhược Y lúc này mới gạt nước mắt, ngồi xuống nói với Hạo Nhân:

“Không được vô lễ, đây chính là cha của con”

“Cha của con?”

Thiếu Kì đứng bên cạnh thấy sắp đến tối liền nói với hai người:

“Tam huynh nếu chúng ta không rời đi nhanh chỉ e...”

Thiếu Hàn liền kéo tay Nhược Y:

“Nhược Y chúng ta trở về”

“Thiếu Hàn vậy còn con chúng ta”

“Cùng trở về”

Hạo Nhân chẳng hiểu hai người nói gì liền chạy xa ba bước, đứng khoanh tay trước ngực nói:

“Con không muốn đi, muốn ở đây”

Thiếu Hàn tiến đến không nhanh không chậm nhìn Hạo Nhân cười nói:

“Con không muốn đi, con muốn ở đây chịu khổ”

Hạo Nhân lại tính toán lại:

“Nếu đi có thể được hưởng sung sướng sao?”

“Con muốn cái gì ta có thể cho”

Hạo Nhân lại vênh mặt lên nói:

“Con muốn có thật nhiều tiền để mua bánh zô zô, kẹo Phần La,...Nếu như có thể đáp ứng được liền ngoan ngoãn đi theo”

“Được, vậy mau đi”

“Khoan đã”. Nói rồi Hạo Nhân đi vào trong nhà cầm ra cái điện thoại “Tiểu Lạc à, ta phải đi nước ngoài một thời gian, trở về sẽ mua thật nhiều kẹo cho ngươi”

Hạo Nhân còn chưa kịp nói hết câu đã bị Thiếu Hàn kéo lấy tay nhảy vào trong một cái xoáy xoáy tròn màu trắng

“A...A”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Ở Đây Là Cổ Đại

Trong lúc Thiếu Hàn nắm lấy tay của Nhượng Y và Hạo Nhân thì bị một cơn gió mạnh thổi đến khiến cho hắn không thể nắm chặt lại được hai người họ.

“Thiếu Hàn”

“A...A”

Thiếu Hàn, Thiếu Kỳ, Nhượng Nhan cùng rơi xuống một chỗ. Thiếu Kỳ không thấy Nhượng Y liền quay sang lay Thiếu Hàn nói:

“Tam ca, tẩu tẩu đâu rồi”

Thiếu Hàn ngồi thất thần tại chỗ, hắn lại tự trách mình, lại là lỗi của hắn, lại là hắn đã không bảo vệ được hai người. Lúc này đây đầu óc hắn trống rỗng, hắn không còn suy nghĩ được gì nữa

“Ai nha, ngôi nhà này còn bé hơn ngôi nhà trước, biết thế này không đi còn hơn”

Giọng nói của Hạo Nhân làm cho Thiếu Hàn như đang ở dưới vực thẳm có một sợi dây kéo lên. Hắn vội chạy đến bế lấy Hạo Nhân:

“Hạo Nhân, mẹ của con có ở cùng với con không?”

Hạo Nhân nói rất thản nhiên như không có chuyện gì xảy ra:

“Không có”

Thiếu Hàn lúc này lại càng thêm thất vọng. Lúc này một giọng nói truyền đến từ phía xa

“Lãnh Hạo Nhân ngươi lại chạy lung tung có muốn bị lạc không hả”

Thiếu Hàn quay lại thì thấy Nhượng Y hắn không dấu được niềm vui vội vã chạy đến ôm lấy nàng vào lòng:

“Nhượng Y thật may quá, cả nhà ba người chúng ta có thể đoàn tụ”

Lãnh Hạo Nhân không khỏi bực mình bắt đầu khó chịu nói:

“Phụ thân đại nhân à người lại đi lừa con nít sao”

Thiếu Hàn không hiểu Hạo Nhân là có ý gì:

“Con nói vậy nghĩa là sao”

Lãnh Hạo Nhân đưa ngón tay nhỏ bé chỉ về phía ngôi nhà trước mặt:

“Người xem, ngôi nhà đó còn không lớn bằng ngôi nhà trước đây của con”

Thiếu Hàn lúc này mới hiểu ra hần cười lớn rồi nói:

“Ha ha, đây chỉ là ngôi nhà tạm của ta, nếu con muốn ta trực tiếp dẫn con trở về nhà lớn của ta”

Hạo Nhân bữu môi nói như không tin lời Thiếu Hàn:

“Phụ thân đại nhân người là nói thật sao”

Thiếu Hàn thấy phản ứng của Hạo Nhân như vậy cũng chỉ cười sùng nịch nói:

“Nếu không tin, chúng ta bây giờ trực tiếp trở về”

“Được”.

Trên đường trở về, Hạo Nhân nhìn cảnh vật cùng con người bên ngoài rất là lạ lắm khó hiểu, từ cách ăn mặc đến đầu tóc cũng không giống với thế giới của cậu. Cậu có vẻ khó hiểu quay sang hỏi mẹ

“Y Y nơi đây rất kì lạ”

Nhược Y thấy con trai mình lại vô lễ năng dùng tay đánh thẳng vào đầu của Hạo Nhân:

“Không muốn sống”

Nhược Nhan ngồi bên cạnh thì khúc khích cười, cậu bé liền quay sang nói với Nhược Nhan:

“Vị đại thẩm này có gì đáng để cười sao”

Nhược Nhan thấy Hạo Nhân gọi mình là đại thẩm đột nhiên tắt nụ cười trong lòng tức giận không thôi.

“Người nói cái gì, ta còn chưa có già đến như vậy đâu nha”

Hạo Nhân thấy Nhược Y đã lườm cháy mặt mình, quay sang liếc Nhược Nhan một cái “hừ”

Thiếu Kì đi ngựa song song bên kiệu lúc này mới giải thích:

“Rất khác lạ với thế giới của cháu sao, đây có thể nói là triều đại khác”

“Triều đại khác là sao?”

Nhược Nhan lúc này trả lời thay Thiếu Kì:

“Có thể nói là ở đây có hoàng thượng chứ không có chủ tịch nước. Ở đây có nô tài chứ không có công nhân”

Hạo Nhân lúc này mới hét lên:

“Ồ đây là cỏ dại”

“Đúng vậy”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Phụ Thân Đại Nhân Còn Hơn Cả Đại Boss

“Vậy là nam nhân lắm thê bảy thiếp, nữ nhân chỉ thờ một chồng”

“Rất thông minh”

Hạo Nhân lúc này mới thò cái đầu nhỏ ra khỏi cửa kiệu gọi Thiếu Hàn:

“Phụ thân đại nhân người là có mấy lão bà rồi”

Thiếu Hàn quay lại cười với Hạo Nhân:

“Chỉ có một”

Hạo Nhân lại ngồi ngay ngắn lại trên kiệu an tâm. Một lúc sau cậu bé lại quay sang Thiếu Kì nói nhỏ

“Cựu Cựu vậy phụ thân của ta ở chỗ đại này là thương nhân phải không”

“Không phải”

“Vậy là chủ một cửa tiệm nhỏ nào đó”

“Không phải”

“Mệnh quan triều đình như là một tri phủ chẳng hạn”

Thiếu Kì lúc này không hiểu Hạo Nhân muốn hỏi như vậy có ý gì những vẫn trả lời câu hỏi của cậu

“Cũng không phải”

Hạo Nhân lúc này hét lên một lần nữa:

“Không phải chứ, vậy cha là một nông dân”

Nhược Y ngồi bên cạnh lại gõ vào đầu Hạo Nhân một cái:

“Nói ít đi một chút”

“Dừng xe, con muốn dừng xe”

Xe dừng lại Thiếu Hàn đi ngược về phía kiệu:

“Có chuyện gì vậy?”

“Phụ thân đại nhân người rốt cục lại lừa ta, người nói cho ta thật nhiều nhân dân tệ, ta mới ngoan ngoãn theo người trở về, nay người chỉ là một nông dân thì lấy đâu ra nhân dân tệ chứ. Con muốn trở về, muốn trở về”

Thiếu Hàn cuối cùng cũng hiểu ra hẳn lại cười nói:

“Nhân dân tệ ta không có”

“Người, người sao có thể lật lọng như vậy được chứ”

“Nhưng vàng bạc châu báu ta không có thiếu”

Hạo Nhân đưa tay lên che miệng tiến đến nói nhỏ với Thiếu Hàn, nhưng lời nói này lại khiến mọi người ở đây nghe thấy rõ, khiến cho bọn họ không khỏi bật cười:

“Vậy người chính là trộm sao?”

Thiếu Kì có lòng tốt nói cho Hạo Nhân biết:

“Lãnh Hạo Nhân, quý nhỏ hám tiền, cha của cháu chính là dưới một người trên vạn người”

Hạo Nhân cười như muốn rách cả miệng:

“Là thái tử”

“Thái tử cũng không thể có quyền lực bằng cha của cháu đâu”. Thiếu Kì cười khẩy. “Cha của cháu chính là tam vương gia đình đình đại danh thống lĩnh trăm vạn quân lính, chỉ cần nói một tiếng Lăng Nhật Quốc có thể rơi vào tình trạng điều đứng. Không chỉ có vậy cha của cháu còn là thiên hạ đệ nhất võ công. Ai nghe danh cũng phải hoảng sợ”

Hạo Nhân nghe Thiếu Kì nói không dấu được niềm vui trong lòng lại không ngừng nói lên ba chữ: phát tài rồi, phát tài rồi

Nhược Y thấy Hạo Nhân như vậy không khỏi xấu hổ thay cho mình liền tức giận quay sang nói với cậu bé:

“Muốn dừng xe làm gì”

“Không có, không có mau mau đi tiếp con nóng lòng muốn thấy vương phủ của cha nha”

Hạo Nhân trên đường trở về không thôi hỏi Nhượng Y, những câu hỏi của cậu đa phần chỉ xoay quanh vấn đề tài sản của Thiếu Hàn

“Mẹ à, kho báu của cha có thể chất đầy một gian phòng phải không”

“Mẹ à nhà của cha có phải ngân phiếu để đầy mười cái giường”

Những câu hỏi vô nghĩa cứ như vậy mà không có câu trả lời. Điều là do cậu độc thoại cứ mỗi lần hỏi một câu thì cậu lại tự trả lời câu hỏi đó “Đúng là như vậy”, “Chắc chắn là như thế”

Cuối cùng sau khi chán cậu bé quay sang nói với mẹ một câu rồi ngủ thiếp đi

“Mẹ à, mẹ cậu được con rửa vàng rồi. Phụ thân đại nhân còn hơn cả đại boss”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Hạo Nhân Khẩn Trương

Lúc này ở trong hoàng cung đã nghe tin Thiếu Hàn đưa vương phi cùng tiểu vương gia trở về khiến cho mọi người không khỏi bất ngờ cùng hoài nghi. Vương Phi đã rơi xuống vực cách đây ba năm, nay lại trở về còn có cả tam vương gia

Lăm người Thiếu Hàn khi đến kinh thành chưa kịp về đến vương phủ đã bị hoàng thượng gọi vào trong cung. Đến cửa hoàng cung, Nhượng Y lay lay Hạo Nhân tỉnh dậy.

Hạo Nhân khi tiến vào hoàng cung, không khỏi ngạc nhiên. Quay sang nói với Thiếu Hàn:

“Phụ thân đại nhân, nơi này quả thực rất lớn nha. Nhưng có thể đổi cho ta nơi khác được không. Như thế này đi có phải là mới chân chết a”

“Hạo Nhân đây không phải nhà của chúng ta”

“Không phải nhà của chúng ta, vậy đây là đâu”

“Đây là hoàng cung”

“Hoàng cung” Hạo Nhân đang đi tự nhiên dừng lại không bước nữa. Hoàng cung vậy chẳng phải chỉ làm sai một lỗi nhỏ. Chiếc đầu sẽ trực tiếp bay đi sao. Cậu bất giác đưa tay lên sờ cổ của mình

Thiếu Hàn thấy Hạo Nhân không có tiếp tục bước đi liền quay lại hỏi:

“Sao vậy”

“Cha à đây là hoàng cung, Hạo Nhân sợ làm sai điều gì đó cái đầu này sẽ không còn trên cổ của con nữa”

Mọi người nghe Lãng Hạo Nhân nói không nhịn nổi phì cười:

“Ha ha yên tâm ta sẽ không để cho cái đầu của con không cánh mà bay đâu”

“Cha là nói thật chứ, vậy ngoắc tay”. Cậu bé vừa nói vừa dơ ngón tay út ra

Lúc Hạo Nhân trên đường đi vào hoàng cung. Điều nhận được ánh mắt dòm ngó của mọi người. Hạo Nhân lại đưa tay lên giữ cổ của mình rồi liếc nhìn mọi người. Khiến cho mấy cung nhân sợ hãi cụp mắt xuống.

Khi đi vào Hạo Nhân thấy có một người thân mặc trường bào màu vàng đang ngồi trên chiếc ghế nạm vàng ròng. Cậu bé nhìn qua là biết ngay đó chính là hoàng thượng. Trên ti vi đã từng xem rất nhiều khi gặp hoàng thượng phải hành lễ cúi đầu. Có lẽ do quá hồi hộp khi mọi người còn chưa kịp phản ứng gì thì cậu đã tiến lên trước một bước quỳ xuống giữa chính điện:

“Ông...à không hoàng thượng vạn tể...tuế vạn vạn tuế”. Trong lòng cậu thầm khẩn trương. Không xong rồi có khi nào chỉ vì nói sai mà mất đầu hay không.

Lúc này ở trên chính điện có một tiếng cười vang:

“Ha ha... cháu không cần khăn trang như vậy. Ta cũng không phải là thú giữ ăn thị người. Mau đứng lên”

Lãnh Hạo Nhân lúc này mới lau đi giọt mồ hôi còn vương trên trán.

“Con tên gì”

Hạo Nhân thấy người trước mặt vô cùng hòa ái dễ gần. Tầng đá sợ hãi trong lòng cũng đã bỏ đi. Cậu bé vui vẻ nói:

“Con tên Lãnh Hạo Nhân”

Hoàng thượng thấy đứa bé trước mặt vô cùng đáng yêu làm cho con người ta không thể không cưng chiều:

“Lãnh Hạo Nhân cái tên rất hay”

Thái hậu từ bên ngoài tiến vào: “Ta nghe nói Thiếu Hàn đã tìm được vương phi còn mang theo cả chất tử trở về, sao còn chưa đến Tĩnh Thái Cung của ta”

Nhược Y lúc này thấy Thái hậu vô cùng vui vẻ vội chạy đến:

“Thái hậu là ta rất nhớ người nha”

“Thật sự là Nhược Y”. Thái hậu hơi bất ngờ nhìn về phía Lãnh Hạo Nhân “Kia có phải là...”

Hạo Nhân rất được lòng người già, ngay khi ở hiện đại cầu đầu được La bà bà, Nhân bà bà hết sức cưng chiều. Đầu mang thức ăn đến cho cậu. Hạo Nhân thấy người trước mặt này đảm bảo rất là giàu có liền tự mình đến lấy lòng:

“Nội tổ mẫu con tên Lãnh Hạo Nhân”

Thái hậu thấy đứa bé trước mặt vô cùng đáng yêu, tiếng nói lại vô cùng riu rít vui tai. Một tiếng nội tổ mẫu kia khiến bà đặc biệt vui mừng. Liền tiến đến vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Hạo Nhân:

“Hảo, Hạo Nhân. Theo ta đến Tĩnh Thái Cung chơi đùa”

Mọi người định đến Tĩnh Thái Cung thì Thiếu Hàn lại nói:

“Thái hậu Nhược Y cùng Hạo Nhân trên đường đi rất mệt mỏi. Ta nghĩ chúng ta nên về nghỉ ngơi thì hơn”. Hắn một phần là có ý này nhưng chín phần còn lại là ý khác. Vì lý do gì mà mọi người hết người này đến người khác lại muốn tranh giành hai người quan trọng nhất đó với hắn. Hắn cũng đã chờ ba năm rồi.

“Được rồi, thái hậu ta nghĩ mọi người cũng đã mệt mỏi ta nghĩ nên cho ba người họ trở về phủ thì hơn. Tối nay ta sẽ mở yến tiệc”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Cùng Cha Giao Ước

“Oa cuối cùng cũng về đến nhà”. Hạo Nhân thấy phủ của tam vương gia tuy không lớn bằng hoàng cung nhưng cũng bằng mười ngôi nhà trước đây cậu ở cộng lại. Nên phi thường hài lòng

Thiếu Hàn cùng Nhược Y đang nắm tay nhau đi phía sau Hạo Nhân mỉm cười hạnh phúc. Hắn gọi Lâm quân gia đến:

“Lâm quân gia mau đưa tiểu vương gia nghỉ ngơi”

Nhược Y tiến vào phòng, tất cả vẫn nguyên như cũ ngay cả quần áo cũng không mất đi một bộ. Nàng bắt ngờ đến nước mặt tự nhiên bắt giác chảy xuống. Thiếu Hàn lúc này mới tiến vào, mi tâm khẽ cau lại:

“Sao vậy, nàng sao tự nhiên khóc”

“Không có gì Thiếu Hàn, ta chỉ quá hạnh phúc thôi”

Thiếu Hàn hôn lên môi Nhược Y:

“Nhược Y cũng đã ba năm, chúng ta cùng nhau ôn lại chuyện xưa”. Nói đến đây tay của Thiếu Hàn đang định thoát đi y phục của Nhược Y thì có tiếng nói truyền đến rồi có tiếng đẩy cửa

“Cha à có thể đổi phòng khác cho con được không?”

Thiếu Hàn lúc này đã rất khẩn trương rồi. Tùy tiện trả lời Hạo Nhân:

“Trong vương phủ con thích phòng nào thì ở phòng đó đi”

“Cha à con trước đây luôn ngủ cùng mẹ, vậy con liền chuyển đến phòng của mẹ ở”

“Không được”

“Sao vậy”

“Con sao có thể ngủ được chứ. Ba người ngủ là tương đối chật chội nha”

Hạo Nhân bắt đầu suy nghĩ một lúc rồi nói:

“Cha à người giàu như vậy có thể kê thêm một chiếc giường vào phòng mà. Bất qua cha nẹ một giường con một giường là được”

“Như vậy cũng không được”

“Tại sao không chứ con ngủ một mình rất nhàm chán nha”

“Con có muốn có thêm một tiểu muội muội không?”. Thiếu Hàn bắt đầu khoanh tay đi đến trước mặt Hạo Nhân.

“Tất nhiên rồi trước đây con cũng nói với mẹ mau tạo cho con một đứa em. Nhưng mẹ nói không thể”

Thiếu Hàn quay sang cười với Nhược Y:

“Mẹ của con nói không sai. Lúc đó thì không thể còn bây giờ thì có thể. Nếu con cứ nhất quyết ở cùng mẹ như vậy thì không thể có tiểu muội muội được”

“Vậy con không cần muội muội nữa”

“Vậy... vậy con không cần nhưng ta cần”

“Cha à nếu người ngày ngày có trò vui, ngày ngày cho con ăn ngon, ngày ngày cho con ngân lượng... Con lập tức liền không tranh giành mẹ với cha”. Hạo Nhân cười thầm trong bụng cuối cùng cũng dụ được cha.

“Liền theo ý con, mau ra ngoài đi”

“Khoan đã con hiện giờ đang rất nhàm chán nếu cha cho con mượn cái kia, con liền rời đi”. Hạo Nhân vừa nói vừa chỉ đến ngọc ấn tướng thống lĩnh năm trăm vạn nghĩa quân trên bàn

Nhược Y lúc này mới quát lên:

“Hạo Nhân không thể lấy cái đồ chơi đùa được”

“Vậy con liền ở đây chơi đùa”, Hạo Nhân vừa nói vừa ngồi xuống ghế

Thiếu Hàn cũng chẳng có để ý liền mang ngọc ấn đến đưa cho Hạo Nhân:

“Ba canh giờ tuyệt không được trở lại”

Hạo Nhân vui vẻ cầm lấy ngọc ấn: “Cha con tuyệt đối giữ lời. còn đích thân ngồi ngoài không cho ai đến gần”, nói rồi rời đi đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Đặt Điều Kiện

Một canh giờ trước. Lãnh Hạo Nhân đang đi thăm quan vương phủ. Sau khi đã đi hết vương phủ cậu bé liền sinh ra chán nản, muốn đi ra ngoài chơi. Nhưng chưa kịp đi ra đến ngoài cửa thì đã thấy một bé gái rất mũm mĩm, rất đáng yêu tiến vào.

“Tiểu khả ái, đi đâu vậy?”

Bé gái nhìn bé trai trước mắt cũng là một dạng mũm mĩm đáng yêu cười cười rồi trả lời.

“Ta là đến cùng mẫu thân và phụ thân ta”

“Đến tam vương phủ sao?”

“Đúng vậy”

Hạo Nhân lại đi đến trước mặt bé gái khoanh tay trước ngực trả lời:

“Muốn vào tam vương phủ ta dất ngươi đi”

Bé gái nghi hoặc nhìn Hạo Nhân một lượt rồi nói:

“Ngươi dất ta đi”

“Đúng vậy”

Hạo Nhân còn chưa kịp nói tiếp thì có một giọng nói truyền đến

“Tiểu Miên Miên con lại chạy lung tung có muốn ta nói với cha con không”. Một nữ nhân xinh đẹp đi đến bên cạnh bé gái, đằng sau cũng có một nam nhân đang chậm chậm tiến đến. Nam nhân nhìn Hạo Nhân một lượt rồi nói:

“Cậu bé này là ai mà lại đi lung tung trong vương phủ thế này”

Hạo Nhân cao giọng nói:

“Ta chính là tiểu chủ nhân của nơi này”

Nam nhân cười lớn:

“Tiểu chủ nhân của nơi này. Ha ha thật nực cười”

Hạo Nhân lại tức giận:

“Ngươi không tin”

“Ta còn chưa có nghe qua tam vương gia lấy thêm tân nương nha, lại không thể vô lý có đứa con lớn thế này được”

“Ta đích thực là tiểu chủ nhân của vương phủ”

“Không thể nào”

“Ta có thể chứng minh”

“Được vậy ngươi ngay bây giờ vào lấy ngọc ấn tướng thống lĩnh trăm vạn nghĩa quân đến trước mặt ta”

“Ta có thể chứng minh cho ngươi đôi lại ngươi phải tặng ta tiểu khả ái kia”. Hạo Nhân vừa nói vừa hướng Tiểu Miên Miên cười cười

Nam nhân trước mắt biết đứa trẻ này đang khoác lác lên không suy nghĩ liền đồng ý ngay lập tức.

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Hứa Hôn

Hạo Nhân chạy từ trong vương phủ ra đến cửa trên tay cầm một khối hình vuông màu vàng. Vui vẻ nói:

“Tiểu Khả Ái ngươi xem”

Nam nhân trước mặt không khỏi ngạc nhiên cùng nghi ngờ, đặt lấy ngọc ắn trên tay xem đi xem lại đến cả chục lần:

“Không thể nào, ngươi lại dám ăn trộm ngọc ắn này”

Hạo Nhân giật lại ngọc ắn từ trên tay nam nhân kia:

“Ta không có lấy trộm, chính là cha đưa cho ta. Ngươi nói lời phải giữ lấy lời Tiểu Khả Ái này từ nay về sau sẽ ở lại nơi này”

Tiểu Miên Miên nghe vậy hoảng sợ muốn khóc vội lấp sau váy áo mẫu thân:

“Phu thân con là không muốn ở lại nơi này”

Nữ nhân thấy con gái như vậy cũng đau lòng không thôi:

“Phu quân chuyện này thế nào đây”

Nam nhân trước mặt không nói được gì:

“Chuyện này...chuyện này...đi ngươi dẫn ta đến gặp tam vương gia”

Hạo Nhân lại vội vàng ngăn cản:

“Chuyện này tuyệt không được”

Nam nhân trước mặt thấy đứa bé khăn chương như vậy cứ nghĩ là cậu bé chắc chắn nói khoác:

“Có chuyện gì mà không được người dẫn ta đi gặp tam vương gia, ta lập tức cho Tiểu Miên Miên của ta hứa hôn cùng với ngươi”

Hạo Nhân lại áp ứng:

“Chuyện này...ngươi có thể đợi thêm ba canh giờ nữa được không. Ta đã hứa với cha trong ba canh giờ không được làm phiền hai người họ”

“Không thể được, nếu ngươi ngay bây giờ không dẫn ta đi, ta lập tức đem Tiểu Miên Miên trở về”

Hạo Nhân lại tính toán một lúc, trong lòng thầm nghĩ vì chuyện chung thân đại sự của chính mình đành phải ủy khuất cha mẹ vậy:

“Được lập tức dẫn ngươi đi”

Đi đến trước cửa phòng của Thiếu Hàn. Hạo Nhân quay sang nói với ba người:

“Đợi ta một chút ta vào nói một tiếng với cha”

“Được”

Hạo Nhân gõ cửa phòng của Thiếu Hàn:

“Phụ thân đại nhân bên ngoài có người muốn gặp”

Thiếu Hàn tức giận nói vọng ra:

“Không muốn gặp”

Hạo Nhân lại khăn chương:

“Không được cha nhất định phải ra gặp, người đó nói có chuyện rất quan trọng”. Hạo Nhân thấy Thiếu Hàn không nói gì lại nói thêm: “Cha à nếu cha không gặp bọn họ con liền đẩy cửa tiến vào”

Nhược Y lúc này ở bên trong phòng khẽ nói với Thiếu Hàn:

“Có người muốn gặp chàng, con nói có chuyện quan trọng chàng mau đi xem xem”

Thiếu Hàn lúc này lại tức giận đi ra mở cửa:

“Là người nào phá hỏng chuyện tốt của ta”

Hạo Nhân lại cười hi hi:

“Bọn họ đang ở ngoài phòng khách”

Nhược Y cùng Thiếu Hàn sau khi quần áo chỉnh tề liền tiến ra phòng khách cùng với Hạo Nhân. Ba người đang ngồi ở phòng khách lúc này không thôi bất ngờ:

“Nhược Y”

“Yên Hồng, Phi Ảnh các người sao lại ở đây”

Yên Hồng lúc này mới nói:

“Chúng ta là có việc đi ngang qua, nghe nói người bị rơi xuống vực, sao có thể...”

“Chuyện rất dài, sau này sẽ kể cho người nghe. Người tìm chúng ta có việc gì”

“Chuyện này...”. Diệp Phi Ảnh lúc này không biết nên nói gì. Hạo nhân liền nhanh hơn một bước nói cho mọi người biết:

“Cha à người này nói nếu con chứng minh được con chính là tiểu chủ nhân của vương phủ này, liền lập tức đem con gái của họ gả cho con.”

Nhược Y lúc này khẽ quát:

“Con lại dờ dờ lừa gạt gì rồi”

“Không có nha mẹ, chính là người này tự nói như vậy”. Hạo Nhân vừa nói vừa chỉ vào Diệp Phi Ảnh

Thiếu Hàn lại nhìn sang Diệp Phi Ảnh, khiến cho Diệp Phi Ảnh nói không thành câu:

“Chuyện này...”

Hạo Nhân lại lớn tiếng:

“Còn muốn chối bỏ lời vừa nói”

Diệp Phi Ảnh lên tiếng:

“Ta không có ý như vậy, chỉ là người vẫn còn nhỏ chuyện này là chuyện lớn”

Hạo Nhân lại suy nghĩ một lúc:

“Vậy người liền viết một tờ khế ước kí vào đó, đợi đến năm ta mười tám tuổi ngay lập tức gả Tiểu Khả Ái cho ta”

Nhược Y thấy bé gái trước mặt cũng thấy thích thú cùng yêu mến, liền một mắt nhắm một mắt mở giả vờ như không quan tâm đến chuyện này

“Người còn không mau viết. Hay là người muốn nuốt lời”

Diệp Phi Ảnh có nhìn qua Thiếu Hàn cùng Nhược Y cầu cứu nhưng lại không thấy hai người họ có phản ứng gì. Hắn lại nhìn qua Yên Hồng thì thấy ánh mắt nàng như muốn bám vằm hắn ra làm trăm mảnh. Nhìn xuống Hạo Nhân kia thì lại thấy ánh mắt đầy ý của cậu bé.

Kết cục cuối cùng không phải nói cũng biết. Hạo Nhân mới đến thế giới mới chưa được một ngày đã ngoạn ngục lừa được một tiểu nương tử xinh đẹp. Chờ đủ tuổi lập tức thú nàng về làm tân nương.

Nhược Y cùng Thiếu Hàn không khỏi vui mừng cùng hài lòng. Vì con trai đã có ý chung nhân. Ý chung nhân của con trai lại chính là con bằng hữu cũ của hai người

Lạc Yên Hồng thì lúc đang bốc lên đến tận đầu. Chỉ nhìn thấy Diệp Phi Ảnh là không vừa mắt. Diệp Phi Ảnh lúc này đang đi sau Lạc Yên Hồng, hắn lại tự trách mình quá bốc đồng. Chỉ một ngày đã đem con gái bảo bối gả đi. Hắn còn chưa muốn nhanh như vậy gả đi đứa con gái này. Hắn nghĩ nên cùng Lạc Yên Hồng hảo hảo bồi dưỡng tình cảm mau chóng sinh thêm cho hắn một nữ nhi khả ái nữa giống như Tiểu Miên Miên.

Còn Tiểu Miên Miên lúc này là người không có tâm trạng phức tạp gì cả, cô bé còn chưa có biết hứa hôn là cái gì. Vẫn cứ vui vẻ theo mẹ và cha trở về Đoàn Hồn Giáo

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Có Thai

Cửu vương phủ lúc này đang một phen gà bay chó nhảy, ở bất cứ nơi đâu cũng có tiếng nói rất rôm rả.

Một canh giờ trước trong phòng của Nhược Nhan cùng với Thiếu Kì có một tiếng hét lớn kinh động mọi người. Chủ nhân của tiếng hét đó không ai khác chính là Cửu vương gia đỉnh đỉnh đại danh kia:

“Cái gì. Ngươi nói lại một lần nữa cho ta nghe”

Vị thái y lần trước khám thai cho Nhược Y lại một lần nữa kinh hãi cùng hoảng sợ:

“Cửu vương phi đã có thai được bốn tháng rồi”

Thiếu Kì lại hét lên một lần nữa:

“Bốn tháng rồi, không thể nào, ngươi mau khám lại cho nàng”

Nhược Nhan lúc này cũng cảm thấy điếc tai trước thanh âm của Thiếu Kì. Nàng đã phát hiện mình có thai được ba tháng trước rồi. Nhưng vì Thiếu Kì cùng với Đồ Mã Duệ ba tháng trước phải đi đến Điều Lăng Quốc giải quyết một số chuyện. Khi trở về lại bị xuyên đến hiện đại nên nàng không có thời gian nói với Thiếu Kì. Vừa lúc này khi nàng không cẩn thận buồn nôn trước mặt của Thiếu Kì, hắn đã sốt ruột không thôi mời thái y đến chẩn bệnh cho nàng. Nàng đã nói không cần, cũng nói nàng đây chỉ là triệu chứng bình thường của thai phụ. Nhưng hắn vẫn không nghe nhất quyết một mực gọi thái y đến. Nhưng khi thái y nói nàng đã mang thai được bốn tháng hắn lại không có tin. Khiến cho nàng không khỏi phiền lòng nghi hoặc có phải hay không hắn không thích sự tồn tại của đứa con này

Khi thái y trở về nàng mới hỏi hắn:

“Thiếu Kì có phải hay không chàng không thích tiểu bảo bảo”

“Nàng nói vậy là sao”

Nhược Nhan lại có vẻ không vui:

“Sao chàng lại không tin khi thái y nói ta mang thai”

Thiếu Kì lúc này cười cười tiến đến chỗ Nhược Nhan:

“Nhan Nhan sao ta có thể không vui được chứ. Ta chỉ là không thể tin được chỉ còn lăm tháng nữa ta đã được làm cha rồi”

“Chàng nói thật không”

“Những điều ta nói không có nửa phần giả rồi”

“Được rồi Thiếu Kì chúng ta còn phải đến yến hội nữa”

Thiếu Kì cẩn thận xỏ giày cho Nhược Nhan, rồi lại cẩn thận đỡ nàng xuống giường. Nhược Nhan thấy hành động thái quá của hắn không khỏi bật cười:

“Thiếu Kì ta còn chưa có yếu đến như vậy nha”

“Ta là đang lo cho tiểu bảo bảo nha”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Đại Kết Cục 1

Lăm tháng sau ở ngoài cửu vương phủ lúc này mọi người đều có mặt đông đủ. Thiếu Kì lúc này là người sốt ruột nhất cứ đi đi lại lại ở bên ngoài:

“Đã lâu như vậy vẫn còn chưa sinh phải đợi đến khi nào đây”

Thái hậu đứng ở bên ngoài thấy Thiếu Kì đi lại đã chóng hết cả mặt lên có ý muốn khuyên nhủ:

“Nữ nhi sinh nở không phải nói muốn sinh là sinh ngay. Phải cần có thời gian”

“Nhưng nàng ấy sao lâu như vậy vẫn chưa có ra”

Trong phòng lúc này lại nghe thấy tiếng hét của Nhượng Nhan:

“A...A”

Thiếu Kì nghe thấy tiếng hét của Nhượng Nhan lúc này đã muốn đạp cửa xông vào. Nhưng bị thái hậu chặn lại

“Không thể vào, nam nhân vào phòng sinh là điếm gở”

Hắn lại thêm sốt ruột ngồi hần xuống đất, trong lòng lại thầm lo lắng.

Nhượng Y đang ở trong phòng sinh cùng Nhượng Nhan:

“Nhượng Nhan nguoi cổ thêm một chút nữa”

“Nhượng Y ta chết mất, không thể...a...a”

Bà đỡ lúc này kêu lên:

“Ra rồi, ra rồi là một tiểu vương gia”

Bên ngoài đã nghe thấy tiếng khóc của đứa trẻ Thiếu Kì không dấu nổi niềm vui trực tiếp mở cửa định tiến vào. Nhưng đang định bước vào thì thấy bà đỡ bế một đứa trẻ ra.

“Chúc mừng vương gia, là một tiểu vương gia”

Thiếu Kì vui sướng bế lấy đứa trẻ trong tay bà đỡ. Còn chưa kịp vui mừng thì trong phòng lại vọng ra tiếng của tỳ nữ:

“Không xong rồi, không xong rồi, vương phi người...”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Đại Kết Cục 2

Bà đỡ lúc này giao đứa trẻ cho Thiếu Kì liền lập tức đóng cửa đi lại vào trong. Hắn ngồi ở ngoài bế đứa trẻ lại không còn tâm trạng vui mừng gì nữa, lại đang rất lo cho Nhượng Nhan đang ở trong kia. Không biết nàng có việc gì không. Hắn giao đứa trẻ cho thái hậu bế rồi đứng bên ngoài nói lớn:

“Nhan Nhan nàng cố lên, ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện gì”

Nhượng Nhan bên trong phòng nghe thấy tiếng nói của Thiếu Kì liền quay sang nói với Nhượng Y:

“Nhượng Y nguoi mau ra ngoài nói với Thiếu Kì là ta không sao”

Thiếu Kì thấy Nhượng y đi ra ngoài hắn liền chạy đến kéo lấy tay Nhượng Y:

“Tẩu tẩu Nhan Nhan sao rồi”

“Không sao, chỉ là trong bụng Nhượng Nhan hình như vẫn còn một đứa nữa”

“Vẫn còn một đứa nữa?” Thiếu Kì không khỏi vui mừng. Trong phòng lại truyền đến tiếng của bà đỡ:

“Chúc mừng vương gia lại là một tiểu vương gia”

Thiếu Kì lúc này bế đứa bé trên tay quay sang nói với Thiếu Hàn:

“Tam huynh ta lại có thêm một tiểu bảo bảo nữa”

Hắn một mình bế hai đứa trẻ đi vào gặp Nhược Nhan, thấy nàng đang nằm trên giường khuôn mặt mệt mỏi hắn cảm thấy rất đau lòng:

“Nhan Nhan thật vất vả và cho nàng”

Nhược Nhan thều thào:

“Ta không sao”

Thiếu Kì đặt hai đứa trẻ xuống cạnh Nhược Nhan, hắn lúc này đột ngột đứng lên:

“Không xong rồi”

Nhược Nhan thấy hắn khẩn trương như vậy lại khó hiểu:

“Sao vậy?”

“Vậy hai đứa này ai là đại ca ai là tiểu đệ đây”

Nhược Nhan và Thiếu Kì đang khổ tâm suy nghĩ thì thái hậu tiến vào cười nói:

“Đứa bé có vết bớt dưới lòng bàn chân chính là đại ca”

Thiếu Hàn xem dưới lòng bàn chân của hai đứa trẻ lại không khỏi khổ tâm:

“Hai đứa đều có vết bớt như nhau”

Nhược Nhan lúc này mới nói:

“Thiếu Kì, ai lớn ai nhỏ không quan trọng. Đều là con của chúng ta cả”

Tám tháng sau, Nhược Nhan dần dần hồi phục. Thiếu Hàn vì không muốn thua kém Thiếu Kì nên bây giờ Nhược Y một lần nữa lại mang thai. Trên bãi cỏ ở núi Tà Mật đang có lắm nam nhân mồ hôi nhễ nhại và hai nữ nhân đang nằm dưới bóng mát hương thụ

“Thiếu Kì chàng muốn có tiểu bảo bảo ta liền lúc sinh cho chàng hai đứa. Trước đây chàng có nói nếu sinh tiểu bảo bảo không được phép tranh giành với chàng. Nay ta cho chàng toại nguyện”

Thiếu Kì lúc này hối hận vì đã không mang theo tỷ nữ. Hắn đang vật lộn với hai tiểu quý này.

“Thiếu Hàn, Hạo Nhân nhanh một chút, mau mang nước đến đây. Tiểu bảo bảo trong bụng rất là khát nha”

Hạo Nhân quay sang nói với Thiếu Hàn:

“Cha à biết thế này con liền lên Đoan Hồn Giáo ôn tập tình cảm cùng tiểu Miên Miên”

Thiếu Hàn lườm Hạo Nhân:

“Tiểu tử mới bé như vậy đã nghĩ đến chuyện người lớn”

Lúc này lại có hai tiếng hét đồng thanh:

“Vương gia mau lại đây”

Chính văn hoàn

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Phiên Ngoại 1: Lãnh Hạo Nhân Và Diệp Miên Miên

Ta là Lãnh Hạo Nhân năm nay ta đã mười tám tuổi rồi. Mẹ nói ta có một vị hôn thê, lại còn nói lúc năm ba tuổi đã oanh oanh liệt liệt cướp về. Lúc đầu ta không tin lời mẹ nói. Nhưng sau đó đi hỏi cha, cha cũng đều là nói y như mẹ

Nghe nói vị hôn thê của ta là con gái của giáo chủ Đoan Hồn Giáo. A Đoan Hồn Giáo cũng là giáo phái uy chấn giang hồ nha. Quên nói cho mọi người ta

bây giờ đã là giáo chủ của Lãnh Tiên Cung kiêm vương gia. Võ công cao cường không giám nhận là nhất nhưng trên giang hồ cũng chẳng ai giám nhắm vào ta

Hôm nay chính là ngày ta lên đường đi Đoan Hồn Giáo. Ta còn chưa có muốn có thể tử nhanh như vậy nha. Nhưng vì ta chính là thiếu niên ngoan ngoãn nghe lời cha mẹ lên liền đi tìm thể tử

Trước khi đi mẹ có mang cho ta một tờ khế ước. Kì lạ chữ này đích thực là chữ do ta viết. Bên dưới còn có chữ kí của ta cùng với giáo chủ Đoan Hồn Giáo Diệp Phi Ảnh

Ba ngày đường cũng đến được Đoan Hồn Giáo. Người trong giáo nghe ta nói ta là Lãnh Hạo Nhân liền hốt hoảng chạy vào trong thông báo. Một lúc sau ta được mời vào bên trong. Giáo chủ Đoan Hồn Giáo nhìn qua cũng chỉ là bốn mươi tuổi. Cũng bằng tuổi với cha mẹ ta. Giáo chủ nhìn ta dò xét một lượt rồi đánh giá:

“Ngươi chính là Lãnh Hạo Nhân, đến đây có việc gì?”

Trước khi đi ra cửa mẹ có nói nhất định phải mang được tân nương trở về nếu không đừng trở về nữa. Mẹ cũng có nói nhất định Diệp Phi Ảnh tức là giáo chủ của Đoan Hồn Giáo sẽ đem mọi chuyện năm đó đầu đi. Ta liền đưa tờ giấy trong tay ra đưa trước mặt của ông.

“Ta đến theo lời của mẹ đem tân nương tử trở về”

Diệp Phi Ảnh có vẻ nhìn ta không thuận mắt. Không biết tại sao khi đó ông ta lại kí vào khế ước này nữa

“Ngươi muốn mang con gái ta về phải chứng minh một chút bản lĩnh”

“Bản lĩnh...?”

“Đúng vậy, ta cho ngươi một cơ hội duy nhất nếu như ngươi chọn đúng người nào ta liền để ngươi mang người đó về làm tân nương. Nếu Như ngươi chọn sai phải đem tờ giấy kia xé đi”

Diệp Phi Ảnh này cũng thật lắm trò:

“Được, ta sẽ liền chọn đúng tân nương của ta”

“Ngươi vẫn như năm đó luôn luôn tự tin thái quá, nhưng bất quá...”

Mười cô nương được đưa ra nhưng đều là có khăn đội trên đầu, không thể nhìn được gương mặt thật sự của các nàng. Mười người đều cùng một chiều cao, cùng một vóc dáng. Ta đang suy nghĩ đến nát óc, thì thấy vị cô nương đứng ở cuối cùng lại mặc quần áo rất cũ kĩ như người làm, giày cũng là một loại vải thô rất khác biệt với chín người còn lại:

“Nhạc phụ đại nhân, nếu con chọn đúng con liền mang tân nương tử về ngay lập tức được không?”

Diệp Phi Ảnh cười lớn:

“Một tiếng Nhạc Phụ đại nhân này có lẽ còn quá sớm. Được nếu ngươi chọn đúng ta liền đáp ứng ngươi”

Nói rồi ta chỉ vào cô nương đứng thứ hai kín đáo quay sang nhìn sắc mặt của Diệp Phi Ảnh thấy ông vẫn cười như thỏa mãn. Cứ như vậy ta lần lượt đi đến từng cô nương. Cuối cùng đến vị cô nương mặc quần áo cũ kĩ kia:

“Nhạc phụ đại nhân cáo từ”

Ta dùng khinh công đưa cô nương kia đi để lại sắc mặt tái mét của Diệp Phi Ảnh và tiếng hét lớn của ông:

“Người đâu mau chặn họ lại”

Ta dĩ nhiên có thể thừa sức đánh được đám người lâu la kia. Dẫn tân nương tử đi một cách oanh oanh liệt liệt. Đi được một đoạn khá xa biết chắc không có người đuổi theo ta liền để vị cô nương kia xuống rồi tháo khăn đội trên đầu của nàng xuống. Mĩ nhân quả là tuyệt thế mỹ nhân

“Tiểu Khả Ái”

Vị cô nương trước mặt thấy ta cứ nhìn chăm chăm nàng liền đỏ mặt quay đi. Ta liền đi đến trước mặt nàng nói:

“Tiểu Khả Ái nàng tên gì?”

“Ta...tên Diệp Miên Miên”

Tiểu Miên Miên cái tên này rất quen thuộc, ta lại hỏi nàng:

“Là có muốn đến kinh thành chơi không ta liền dẫn nàng đi”

Tiểu Miên Miên trước mặt ánh mắt sáng lạ thường:

“Thật vậy sao?”

“Đúng vậy, chúng ta bây giờ liền đi”

Tất nhiên tiểu cô nương chưa từng ra ngoài nửa bước, gặp ta chính là nam nhân đầu tiên. Không thể cưỡng lại vẻ cực soái của ta sau bảy ngày liền lập tức đồng ý thành thân. Ngày thành thân nhạc phụ đại nhân cùng nhạc mẫu đại nhân cũng đến. Nhạc mẫu đối với ta rất tốt, nhưng nhạc phụ lại thấy ta như thấy kẻ thù

“Tiểu tử ngươi phải đối xử tốt với con gái của ta”

Câu nói này chính là lần thứ hai mươi mốt trong ngày thành thân của ta. Ta liền cảm thấy rất nhàm chán. Liền chuốc rượu cho ông ấy thật say không nói được nữa. Kết cục là sáng hôm sau ta thấy nhạc phụ cứ đi theo phía sau nhạc mẫu gương mặt rất là đáng thương. Nghe cha nói ngày hôm qua ông ta bị ngủ ở bên ngoài cửa

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Lãnh Quân Ngạo Và Đô Mã Lệ

Trong trang viên của nhà họ Đô có một cô gái xinh đẹp khoảng mười sáu tuổi đang ngồi trên bàn. Đúng nàng chính là đang ngồi trên bàn vui vẻ ăn nhónhìn nam nhân trước mặt đang đứng khoanh tay nhìn nàng

“Lãnh Quân Ngạo ngươi nhìn ta như vậy để làm gì, ngươi nhìn ta như vậy cũng không thay đổi được gì đâu”

“Đô Mã Lệ nàng thật là không giống nữ nhi một chút nào”

“Sao chứ, ta là thích như vậy đó”

“Ba ngày nữa chúng ta thành thân rồi, nàng cũng nên phải thay đổi đi là vừa”

“Ta là một dạng như vậy, nếu ngươi không thể chấp nhận được liền hủy hôn đi”

“Hủy hôn nàng sao có thể nói như vậy, hôn sự này chính là do hoàng thượng đích thân ban chỉ”

“Ngươi còn muốn chối. Nếu không phải ngươi nói với Thiếu Kì thúc thúc sao thúc ấy lại tự nhiên hạ chỉ chứ”

Lãnh Quân Ngạo híп mắt nhìn Mã Lệ nói:

“Cái gì mà Thiếu Kì thúc thúc. Nàng tốt nhất lên thay đổi xưng hô đi là vừa. Phải gọi là cha”

Hai người đang nói chuyện thì Lan Từ Diên tiến vào, thấy con gái mình lại có tướng ngồi xấu như vậy trước mặt nam nhân nàng liền quát lớn:

“Đô Mã Lệ không biết phép tắc”

Đô Mã Lệ lúc này giật mình nhảy xuống khỏi bàn cười hì hì nói với mẫu thân:

“Mẹ à, chính là Quân Ngạo nói con ngồi như vậy rất động lòng người nha, phải không Quân Ngạo”

Nàng đưa tay nắm lấy tay Lãnh Quân Ngạo hướng ánh mắt cầu xin về phía hắn:

“Đúng vậy nhạc mẫu”

Sau khi Lãnh Quân Ngạo trở về nàng lại nghĩ. Hắn có thể nói chính là thanh mai trúc mã của nàng. Từ bé đến lớn mọi chuyện nàng gây ra đều là do hắn thu dọn. Nàng tuy là ngoài mặt không quan tâm đến hắn nhưng trong lòng thì khác. Khi nàng được hoàng thượng ban hôn cùng với hắn nàng đã rất vui vẻ. Không ai có thể biết được ngay cả khi ngủ nàng cũng nghĩ đến việc này

Chỉ còn ba ngày nữa là đến ngày đại hôn của nàng và hắn. Đợi đến hôm đó nàng sẽ tạo cho hắn một bất ngờ. Món quà này coi như là báo đáp mười sáu năm nay hắn đã vì nàng mà làm mọi thứ.

Ba ngày trước khi cưới người ta nói không được gặp mặt tân nương. Nhưng hắn hàng đêm vẫn đến thăm nàng. Hắn là đến muốn xem nàng có còn ở đó

không. Hắn lại sợ nàng trốn đi lúc nào không biết.

Hắn đợi nàng mười tám năm cuối cùng cũng đến ngày có kết quả. Khi hai người được đưa vào động phòng. Hắn mở khăn che mặt của nàng ra, nàng hôm nay lại xinh đẹp kiều mị một cách lạ thường:

“Còn muốn nhìn đến khi nào”

“Nàng rất xinh đẹp”

Đô Mã Lệ không nói gì trực tiếp tiến đến bàn cầm ly rượu lên trước mặt Quân Ngao:

“Uống rượu giao bôi”

“Được”. Hắn tiến đến vòng tay uống rượu cùng nàng.

Hai người lại không nói gì cứ ngồi yên như vậy đến lúc nha hoàn tiến vào mang trên tay khay bánh:

“Thái tử, thái tử phi. Đây là bánh hoàng hậu đích thân làm cho hai người”

Quân Ngao lạnh lùng nói:

“Được rồi, người lui đi”

Đô Mã Lệ thấy gương mặt nàng cầm miếng bánh đưa cho Quân Ngao:

“Bánh của mẹ làm nhất định rất ngon, người ăn đi”

Lãnh Quân Ngao nhận lấy miếng bánh từ trong tay Đô Mã Lệ cắn một miếng. Kì lạ bây giờ là mùa đông sao cảm thấy trong người rất nóng nực. Hắn định đưa tay cời y phục ra, Đô Mã Lệ quay lại nhìn thấy nàng tuy đã có chuẩn bị tâm lý nhưng thấy hắn như vậy lại hoảng sợ hét lên:

“Người muốn làm gì”

Quân Ngao áp ứng:

“Ta...ta không làm gì nàng đừng hoảng sợ”

Đô Mã Lệ thấy sắc mặt của hắn như phát bệnh lại tiến đến quan tâm hắn:

“Người không sao chứ”

Khi Đô Mã Lệ động vào người hắn, hắn lại thấy rất mát. Đột nhiên ôm lấy nàng. Mọi chuyện cứ vậy tiếp diễn. Ở bên ngoài bốn người là Thiều Kì, Nhượng Nhan, Từ Diên và Mã Duệ đang cười thầm rồi đi.

Cảnh trong phòng khiến cho người ta phải đỏ mặt. Đô Mã Lệ suy nghĩ một hồi mới phát hiện ra chiếc bánh kia nhất định có độc. Nàng trong lòng thầm nghĩ được rồi coi như trả nợ hắn mười sáu năm nay đã che chở cho nàng.

Mọi người nhìn Mã Lệ và Quân Ngao có lẽ không giống một cặp tình nhân mà là giống kẻ thù. Nhưng trong lòng hai người vẫn luôn xem đối phương là người quan trọng nhất. Đúng bọn họ không phải là tình nhân, bọn họ chính là một cặp oan gia, một cặp oan gia được nguyệt lão thất nhầm chỉ đỏ.

Trong đêm tối Mã Lệ thầm nói:

“Quân Ngao ta yêu chàng”

“Mã Lệ nàng nói gì”

Mã Lệ giật mình:

“Không có gì, người nghe nhầm rồi. Ngủ đi”

Quân Ngao nghe rõ những lời nàng nói nhưng nếu nàng đã không muốn thừa nhận thì thôi vậy hắn lại cười thầm trong lòng, ghé sát vào tai nàng nói:

“Ta cũng yêu nàng”

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Phiên Ngoại 3: Lãnh Ngạo Quân Mười Chín Tuổi Có Ít Nhất Mười Một Đứa Con

Câu hỏi trong hoàng thất được hỏi nhiều nhất chính là Lãnh Quân Ngạo và Lãnh Ngạo Quân người nào được sinh ra trước. Đã mười tám năm nhưng câu hỏi đó vẫn không có câu trả lời. Vì đến nay cả người đã sinh ra hai người họ cũng không thể biết

Nếu được chọn Lãnh Ngạo Quân sẽ chọn là đệ đệ. Tại vì sao? Rất đơn giản vì hắn không muốn sau này sẽ phải làm hoàng thượng. Hắn hàng ngày chứng kiến cha luôn bận việc triều chính, mỗi ngày trở về luôn là bộ mặt cau có. Nhưng cũng may phụ thân hắn luôn có mẫu thân bên cạnh.

Hắn hiện tại đang rất tự do tự tại làm một vương gia không màng chính sự. Người ta nói con hơn cha là nhà có phúc. Hắn nghe nói trước đây phụ thân hắn có tới mười chín lão bà. Hắn ngày ngày mai sẽ thú thêm tân nương thứ hai mươi về nhà

Người ta nói hắn đối với nữ nhân không có tình yêu nhưng hắn lại không thấy vậy, nữ nhân nhìn thấy hắn là nhất kiến chung tình. Hắn không muốn phụ lòng nấy nàng nên hào hào thú các nàng về làm vợ

Nói đến trong phủ toàn là nữ nhân nói là không bao giờ xảy ra ghen tuông thì không thể. Như là việc hắn đêm ngủ cùng Tiểu Chuyên lại gọi nhầm tên của Tiểu Kiều kết quả bị Tiểu Chuyên đá xuống giường ngay trong đêm. Hắn phải mất ba ngày mới có thể dễ dàng được nàng.

Có đến hai mươi lão bà việc chia sẻ tình cảm cũng rất phức tạp. Hắn không phải muốn đến đâu ngủ liền được. Việc quyết định là ở lão bà hắn. Máy lão bà của hắn thân thiết như tiểu muội nên làm việc gì cũng chia rất công bằng. Có ghen thì đối tượng đánh ghen cũng là hắn

“Cha à mẹ ba nói hôm nay phải đến bóp chân”, Một bé trai khoảng sáu tuổi chạy đến ngồi trên lòng hắn

Một bé gái đáng yêu lại chạy đến kéo tay hắn nói:

“Mẹ tư nói hôm nay muốn ăn dưa hấu”

Hắn bây giờ đã làm cha của sáu đứa trẻ. Hiện tại đang có bốn người đang mang thai. Trong tương lai hắn sẽ có mười đứa con trong độ tuổi mười chín. Nói ra cũng thật đáng tự hào đã ai trẻ tuổi như hắn mà có đến nhiều tiểu bảo bảo đến như vậy chưa

Người ngoài nhìn hắn rất ngưỡng mộ nhưng ai hiểu nỗi khổ hắn phải mang

“Vương gia à hôm nay ta muốn ăn hạt dẻ”

“Vương gia ta muốn đi ôn tuyền ngâm mình”

“Vương gia ta muốn mua thêm quần áo”

“Vương gia, vương gia...”

Hai chữ nhiều nhất trong năm trong vương phủ của Lãnh Ngạo Quân chính là hai từ vương gia này

Một tiểu muội khoảng chín tuổi chạy vào:

“Cha à mẹ Tiểu Hoa sinh đôi hai tiểu bảo bảo”

“Đến ngay, đến ngay”. Hắn lại hốt hoảng chạy đến phòng của Tiểu Hoa. Hắn vừa chạy vừa tính toán tên của hai đứa trẻ tiếp theo, vì hắn không nghĩ Tiểu Hoa lại liền một lúc sinh ra hai tiểu bảo bảo. Hắn đang chạy lại dừng lại suy nghĩ thầm hết lên trong đầu Ai nha không đúng mười chín tuổi hắn ít nhất phải có đến mười một đứa con nha

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Phiên Ngoại 4: Lãnh Bối Nhi Ép Hôn Nhiếp Chính Phong

Đứa thứ hai mà Nhược Y sinh ra đúng với nguyện vọng của Thiếu Hàn là một nữ nhi. Thiếu Hàn coi nữ nhi này như bảo bối, mọi điều nữ nhi làm hắn đều rất tán thành. Nữ nhi của hắn tên là Lãnh Bối Nhi năm nay vừa tròn mười năm tuổi. Người ta nói con gái chính là người tình kiếp trước của cha quả

không sai. Từ khi Lãnh Bối Nhi ra đời. Nhược Y lại thấy rất ghen tỵ với chính con đẻ của mình. Thiếu Hàn tuy đối với Nhược Y chỉ có yêu chứ không có chán. Nhưng hấn mở lời luôn chỉ là Bối Nhi Bối Nhi

Điều đáng tức giận nhất chính là hấn còn bao che cho mọi chuyện xấu của Lãnh Bối Nhi. Chuyện mà nàng không thể chấp nhận được chính là hấn cùng với con gái ép hôn một nam nhân

Sáng hôm ấy khi tỉnh dậy nàng không thấy Thiếu Hàn bên cạnh liền đi đến ngự hoa viên tìm kiếm. Thấy trong ngự hoa viên có một thiếu niên lạ mặt nhìn rất tuấn tú nhưng nhìn qua cũng chỉ khoảng mười bảy tuổi mà thôi. Nàng thấy ba người Thiếu Hàn Bối Nhi cùng thiếu niên đó ngồi nói chuyện. Nàng cũng chẳng muốn đến làm phiền bọn họ liền đứng ngay tại nơi này nhìn xem bọn họ làm gì.

Ở trong đình viện lúc này đáng có cuộc nói chuyện rất gay gắt:

“Cha à hấn chính Nhiếp Chính Phong”

Thiếu Hàn lại híp mắt nhìn thiếu niên trước mắt mà con gái bắt về đánh giá một lượt rồi quay sang nói với Lãnh Bối Nhi:

“Cũng không tồi”

Nhiếp Chính Phong lúc này đã bị điểm huyết ngồi yên một chỗ không nhúc nhích được lên tiếng nói:

“Bối Nhi nàng tự nhiên dẫn ta đến đây làm gì còn điểm huyết ta”

Lãnh Bối Nhi lại cười cười đi đến đặt tay lên vai Nhiếp Chính Phong:

“Ta dẫn chàng về ra mắt cha ta”

“Bối Nhi vậy sao lại điểm huyết đạo của ta”

“Không có gì, chỉ là muốn chàng chắc chắn không chạy mất”

Thiếu Hàn lúc này mới lạnh giọng nói:

“Nhiếp Chính Phong. Con gái của ta đã nhìn trúng ngươi. Ta liền sai người đến Đông Nhiếp Quốc cầu hôn”

Nhiếp Chính Phong trên trán xuất hiện ba vạch đen:

“Cái gì chứ ta đường đường là một nam nhân sao có thể để người ta đến cầu hôn được”

Lãnh Bối Nhi lúc này mới tiến đến ngồi lên đùi Nhiếp Chính Phong:

“Chàng nói như vậy nghĩa là sẽ sai người đến cầu hôn cùng với ta”

“Chuyện này...”

Lãnh Thiếu Hàn lại đập bàn tức giận:

“Còn không đồng ý”

Lãnh Bối Nhi liền tiến đến hôn Nhiếp Chính Phong rồi cười nói:

“Người Lăng Nhật Quốc chúng ta nếu như nữ nhân đã bị mất nự hôn đầu thì người cướp đi nự hôn đầu đó phải là phu quân của nữ nhân đó”

Nhiếp Chính Phong trên trán toát mồ hôi lạnh:

“Bối Nhi có nhầm không đó, nàng là tự nhiên hôn ta”

Lãnh Bối Nhi quay sang Thiếu Hàn giả bộ khóc lóc:

“Cha à Chính Phong còn không nhận”

Thiếu Hàn lại quát lên:

“Ngươi còn không chịu trách nhiệm”

Lãnh Bối Nhi không thấy Nhiếp Chính Phong nói gì liền chạy đến bên hồ tính nhảy xuống:

“Chính Phong chàng không thừa nhận, ta còn sống để làm gì”

Nhiếp Chính Phong thấy Lãnh Bối Nhi định nhảy xuống sợ hãi gọi lại:

“Được rồi, được rồi ta liền nói với phụ hoàng đến cầu hôn cùng với nàng”

Cha con Thiếu Hàn sau khi thả Nhiếp Chính Phong đi liền vui vẻ trở về. Nhưng vừa đi một vài bước thì lại gặp bộ dạng như muốn giết người của Nhượng Y:

“Mẹ”

“Nhượng Y sớm như vậy đã tỉnh rồi”

“Ta còn không tỉnh không biết cha con các người sẽ tạo lên chuyện gì nữa?”

Thiếu Hàn lại chạy đến bên người Nhượng Y:

“A Nhượng Y ta là giúp nữ nhi bảo bối của chúng ta thôi mà”

“Ta thấy các người đang hại đời một thiếu niên vô tội thì đúng hơn”

Lãnh Bối Nhi lại chạy đến nắm lấy tay kia của Nhượng Y:

“Mẹ à, mẹ đã nói đã yêu nam nhân nào phải tìm mọi cách giữ thật chặt người đó mà. Con là không thể một mình giữ chặt được mới tìm cha giúp đỡ nha”

“Các người cũng thật quá khéo miệng đi”

Lăm ngày sau Đông Nhiếp Quốc mang thư cầu hôn đến bảy ngày sau Lãnh Bối Nhi cuối cùng đặt được mục đích oanh oanh liệt liệt lên đường đến Đông Nhiếp Quốc trở thành thái tử phi trong sự vui mừng của Nhượng Y và sự hối tiếc của Thiếu Hàn. Nhượng Y vui mừng, đúng nàng cuối cùng cũng gả đi được người tình kiếp trước của Thiếu Hàn. Còn Thiếu Hàn hận lại mất đi nữ nhi bảo bối hận thương yêu.

Phiên ngoại hoàn

Bạn đang đọc truyện *Vương Gia Mau Lại Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.